PANCA PANDAVAR VANAVACAM
20 MAY
MADRA

ஸ்ரீ

கிருஷ்ண சகாயம்

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர் அவர்கள் இயற்றிய

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்

அமரம்பேடு. குழந்தைவேல் முதலியார்

தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடம்

24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி

சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, சென்னை—1.

இதன் விலை] 1955 [ரூபா 1-8-0

ஆசிரியர் :—

காலஞ்சென்ற புகழேந்திப்புலவர்

செங்கல்பட்டு ஜில்லா

பொன்விளைந்த களத்தூரில் இருந்தவர்.

RB 871
4-55

கிடைக்குமிடம்:—

சரஸ்வதி புத்தகசாலை

175, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

64986
198
031,1G50,P
J5

அச்சிட்டவர், வெளியிட்டவர், எடிட்டர்.

அ. குழந்தைவேல் முதலியார்

தெய்வமகள் விலாச அச்சகம்

24. தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி,

சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, சென்னை-1.

SV 82

பஞ்சபாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்லல்

MADRAS PUBLIC LIBRARY
20 MAY 1957
MADRAS

விஷய அட்டவணை

எண்	விஷயம்	பக்கம்	
1-வது	சூரியவனம்	6-முதல்	17-வரை
2	இராமரிஷிவனம்	18	39
3	மூருக்கமகாரிஷிவனம்	39	64
4	காளமகாரிஷிவனம்	64	113
5	சயிந்தவமகாரிஷிவனம்	114	131
6	காமதேனு பர்வதம்	131	153
7	கெந்தர்வ பர்வதம்	153	173
8	குருபாரிஷிவனம்	174	186
9	ரோமரிஷிவனம்	186	198
10	பேரண்டவனம்	198	216
11	சபாமிருக-ஊர்க்குருவிவன	216	228
12	காளபயிரவவனம்	229	241

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்

CONNEMARA PUBLIC LIB
20 MAY 1957
MADRAS

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்

விநாயகர் தோத்திரம்

ஐந்துகரத்தோனே அரனார் திருமகனே
அறுமுகற்குமூத்தவனே ஆனைமுகப்பிள்ளையாரே
தொந்திவிநாயகரே தொப்பைக்கணபதியே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
மூலமுதலே நீர் முன்னடக்கவேணுமையா

சரஸ்வதி தோத்திரம்

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
இந்தக்கதைசொல்வதற்கு என்கருத்தில்வாருமம்மா
தப்புகளில்லாமல் தாயே நீவாக்கருள்வாய்
பஞ்சவர்கள் தன்கதைக்கு பார்வதியேமுன்னிருந்து
குற்றமதுவாராமல் கொண்டணைத்துக்காருமம்மா

20 MAY 1957
MADRAS

கதையின் வரலாறு

1-வது சூரியவனம்

காரானைக்கண்றேணே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
வனவாசம்போனபின்பு மகாராஜனென்னசெய்தான்
அம்மான்சகுனியை அருகாகத்தானழைத்து
மாமன்சகுனியின் மதிமுகத்தைதான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பா
ஐவர்வனவாசம்போய் ஐந்தாறுமாதமுண்டு [ன்
செத்தாரோபிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
வனம்போனபஞ்சவர்கள் மாண்டாரெனவறியேன்
அம்மான்சகுனியை அதித்துவசன்கேட்கையிலே
மாமன்சகுனியுந்தான் மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
தூதரைப்போகவிட்டு தொலைதூரமேதேடில்
வனமாய்வனங்களிலே வனவாசஞ்செய்கிறதும்
செத்ததும்பிழைத்ததும் சேதிதெரியுமென்றான்
என்றதுகேட்டவுடன் எழுந்தான்துரியோதனனும்
அங்கிருக்குந்தூதர்களை அரசுமன்னன்தானழைத்து
ஐவர்வனம்போய் அநேகநாளாச்சுதே
எந்தவனத்திலிருக்கிறாரென்றறிந்து
ஐவர்கண்காணாதே அதிசீக்கிரம்வாரும்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகியவாருமென்றான்
தாம்பூலம்வாங்கி தானடந்தார் தூதுவர்கள் [ள்
கோட்டைகடந்தார்கள் கொத்தளமுந்தான்கடந்தார்க
பட்டணமுந்தான்கடந்து பாரவனம்போகலுற்றார்கள்
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனங்கடந்தார்கள்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்து
சூரியவனந்தனிலே போய்ச்சேர்ந்தார் தூதுவர்கள்
பர்னசாலைக்குள்ளிருக்கும் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்

இருக்குமிடமறிந்து ஏகிநடந்தார்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்களம்பலத்தே
திரியோதிரனிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்முன்பாய்
சாஷ்டாங்கமாகவேதான் சரணமிட்டார் தூதுவர்கள்
மகராஜர்மெச்சுகின்ற மன்னவரே நீர்கேளும்
சூரியவனத்திலேவர் சுகமாயிருக்கிறூர்கள்
பர்னசாலேமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமென்றூர்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அரசமன்னனேது சொல்வான்
மாமாசகுனி மன்னவரே நீர்கேளும்
எந்தவிதம்பண்ணூலும் இறவாமல்பஞ்சவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்து யிருக்கிறூர் தாரணியில்
வனவாசந்தீர்ந்து வந்தார்களாமாளுல்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிராச்சியங்கேட்பாரே
வாராமல்பஞ்சவரை வனத்திலேகொல்லுகைக்கு
ஆலோசனேசொல்லுமையா அம்மானெனவுரைத்தான்
மாயன்சகுனி மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
செல்வமருமகனே. திரியோதிரா அஞ்சாதே [ன்
ஐவரைக்கொல்லவென்றூல் ஆலோசனேசொல்லுகிறே
தேவலோகத்திலிருக்குஞ் சினமூற்றதூருவாசர்
அவரை-வருந்திதப்சுபண்ணூல் வந்திடுவாரிப்பொழு
வந்தபொழுதில் வருந்திச்சரணம்சொல்லி [தே
அடிசல்சமைத்து அமுதுபடைத்தீராளுல்
போஜனமிட்டு புகழ்வேந்தேபொற்பதத்தில்
சரணமடைந்தால் சந்தோஷப்பட்டிடுவார்
தூருவாசர்தன்மகிமை சொல்லிமுடியாது
தேவராலாகாது ஜெயிக்கமுடியாது
ஆராலுமாகாது அந்தரிஷியைஜெயிக்க
அப்படிக்கொத்தவரை அழைத்து நீரன்னமிட்டால்
சந்தோஷப்பட்டிடுவார் தபசில்பெரியவரும்
ஐவரைக்கொல்லுதற்கு அவரைமனுகேட்டால்
நல்லதென்றுசொன்னூல் இராச்சியமுன்னுதடா
ஆராலேயாகும் ஐவரைக்கொல்லவென்றூல்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராஜன் திரியோதிரனும்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடனேகத்தானெழுந்தார்
அங்கொருவர்தானறியா தரவக்கொடியோனடந்தான்
மூத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்தசைந்தான்
பூங்காவனம்புகுந்து புதுக்கங்கைநீராடி

ஸ்நானங்கள்செய்து சபதபமுமதான்முடித்து
நினைந்துசிவனை நெற்றியில்வெண்ணீறணிந்து
அரகராவென்று அன்ளியிட்டான்வெண்ணீறு
ஜலங்களைக்கொண்டு நிலங்களைசுத்திபண்ணி
தெற்பாசனம்போட்டு திரியோதிராஜன்
துருவாசமகாரிஷியை அருகுவரத்தானினைந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கருத்தில்நினைந்தானே
அருந்தபசுபண்ணனே அரவக்கொடியோனும்
அப்போது அந்தரிஷி யறிந்துஞானதிருஷ்டியினுல்
சர்ப்பக்கொடியோன் தபசுநிலையறிந்து
சந்தோஷமாகி தான்வருவார் அந்தரிஷி
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரானைப்போலே
கையில்கமண்டலமுங் காசாம்பரமணிந்து
தெண்டுகமண்டலமும் திருநீற்றுக்கோபியுடன்
வருகிறுரந்தரிஷி வானுலகந்தான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மலையுந்தான்கடந்து
திரியோதிரன்தபசு நிலைசேரவந்தரிஷி
கண்டவுடன்மன்னன் கடுகியேதானெழுந்து
மூக்காலுமன்னன் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றுன்
சிறந்ததுருவாசரிஷி சித்தமகிழ்ந்தேகுளிந்து
என்னையழைத்ததுதானே துகருமமென்றுர்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மன்னுவுரையுமென்றுர்
அஞ்சிபயந்தவனும் அரசுமன்னன் ஏதுசொல்வான்
அமுதுபடைக்கவென்று அநேகநாளென்மனதில
எண்ணியிருநதேன்காண் இதுவேகருமமல்லால்
வாரும்மகாரிஷியே வருவீர் அமுதுசெய்வீர்
வருந்தியழைத்துவந்தான் மாளிகைவாசலிலே
வட்டமணைபோட்டு வந்திருமென்றுசொல்லி
கைக்குச்ஜலங்கொடுத்தான் கட்டழகன்கோமானும் [ன்
தலைவாழையிலைபோட்டுத் தண்ணீருந்தான்தெளித்தா
மூக்கனியுஞ்சர்க்கரையும் முன்படைத்தர்ன் திரியோதிர
கட்டுவர்க்கமுடனே காவலனுந்தான்படைத்தான் [ன்
உண்ணுமூன்னுமென்று. வுபசரணைபண்ணலுற்றுன்
அத்தனைபோஜனமும் அருந்தினுந்தரிஷி
உண்டுபுசித்தாராம் உள்ளங்குளிர்ந்தாராம்
கையலம்பிக்கொண்டுமவர் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி

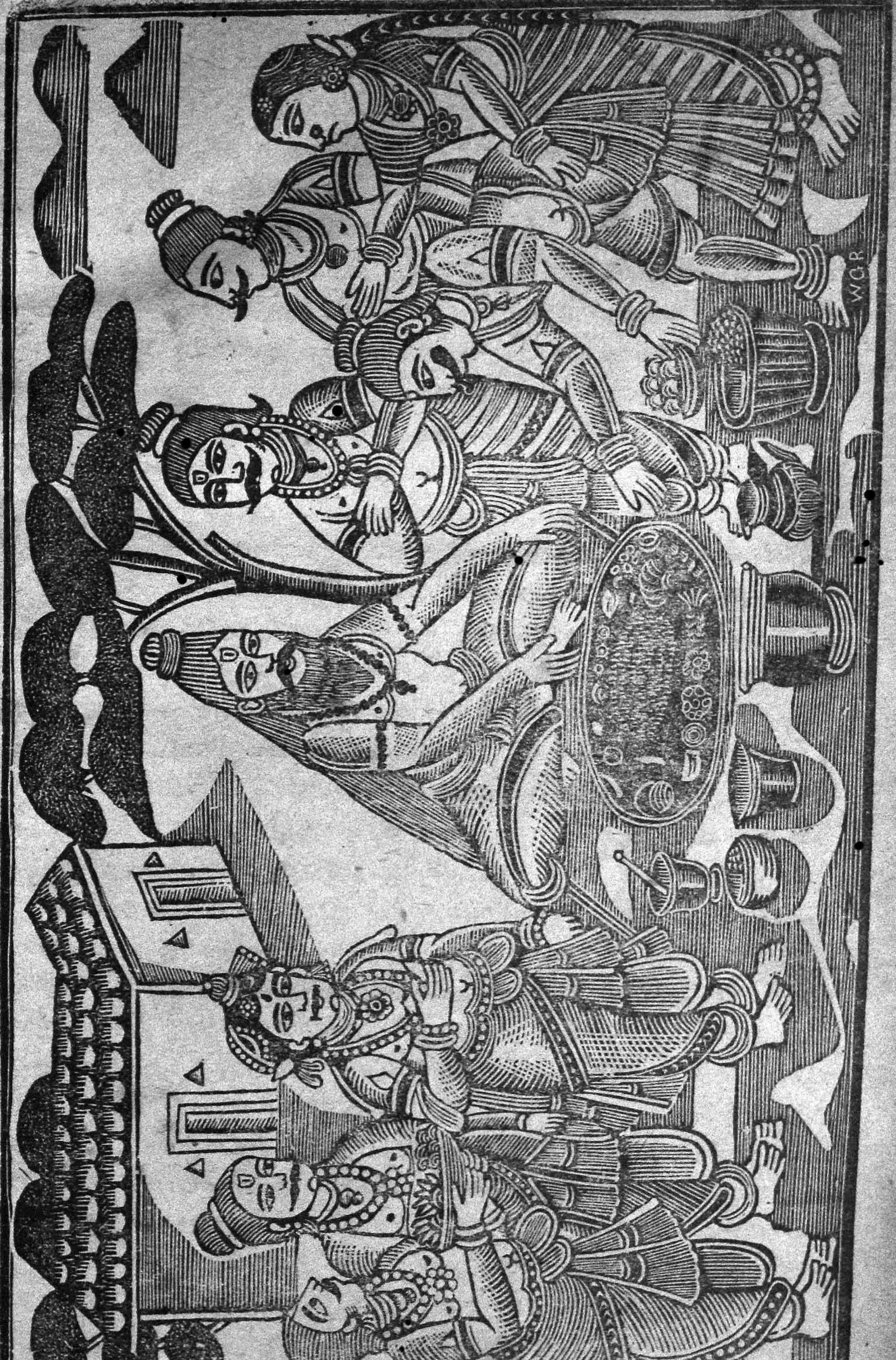

தூருவாச மகாரிஷிக்குப் பஞ்சபாண்டவர்கள் போஜனம் அளித்தல்

சிங்காதனத்தினிலே சேர்ந்தாரேயந்தரிஷி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
பொற்ரும்பாளந்தன்னிலே புட்பமுஞ்சந்தனமும்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தான்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே மேன்மைதுருவாசரிஷி
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த சதிமன்னனைப்பார்த்து
உனக்கென்னமனதில் இஷ்டமெல்லாங்கேட்டுவிடும்
மனதில்நினைத்ததொரு வரம்கேளுந்தாரேனென்ருர்
என்றுமவருரைக்கயேதுரைப்பான்திரியோதிரன்
ஏதுவரந்தருவீர் என்றுரைத்தான்திரியோதிரன் [ர்
அப்போதுமாமுனியும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வா
நீகோருவ்வரங்களெல்லாம்கொப்பெனவேதாரேமென்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான் [ருர்
பங்காளிப்பிள்ளைகள் பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்வனவாசம் ஆரணியம்போனர்கள்
சூரியன்வனத்திலேதான் இருக்கிருர்பஞ்சவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகமனதாகி
உம்மைவருந்திநேன்உண்மையுள்ளமாமுனியே[ன்ருர்
பஞ்சவரைக்கொல்வேனென்றுபரவசமாய்சொல்லுமெ
எந்தவகையாலும் இறக்கவகைபண்ணுமென்ருன்
பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிருர்வாய்திறந்து
ஏதுதானும்மைசெய்தார் இராஜாக்கள்பஞ்சவர்கள்
எப்படிக்கொல்லுவேனுன் இராஜாக்கள்பஞ்சவரை
திரியனதுகேட்டு செப்புவான்வாய்திறந்து
ஆரணியந்தன்னிலே ஐவாருகிற்சென்று
போஜனங்கேட்டாலே புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
ஐவருக்குபோஜனங்களங்கேகிடையாது
வெந்தசோறுண்டு விதமறியார்பஞ்சவர்கள்
போஜனமில்லையென்ருல் பொட்டெனவேசாபமிட்டு
கல்லாகமண்ணுகக் காவலரைச்செய்துவிட்டு
கடுகிவந்துசேதிசொல்லும் கனத்தரிஷியாரே
போய்வாருமென்று பொருந்தவேதெண்டனிட்டான்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சுருக்காகவேயெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுஞ் செப்புலித்தோலாசனமும்
கடுகிநடந்தாரே காடுஞ்செடிநோக்கி
அஸ்திநுபுரந்தாண்டி ஆறுஞ்சுனைதாண்டி

காடுஞ்செடி தாண்டி கரியமலை தான் தாண்டி
சில்லென்றுபூத்த செடியும்வனந்திரமும்
கடுகிவருகிறார் கனத்தரிஷியவரும்
ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமாளிதையறிந்தார்
அடியளந்தமாயவனார் ஆதிமூலமேதுசெய்தார்
நம்பினவரைக்காக்கும் நாராயணரெழுந்து
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்கு கனமோசம்வந்துதென்று
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வருகுதென்று
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதென்று
தோளிற்செபமாலை சோரவிட நாளாச்சே
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
இங்கேயிருந்தோமென்றால் இறந்திடுவார்பஞ்சவர்கள்
நம்பினோமென்றவரை நாமல்லோகாக்கவேணும்
என்றுயெழுந்தாரே எம்பெருமாள்மாயவனும்
துவாரகாபுரிதாண்டி துழாய்மௌலிதான்வாரார்
காடுஞ்செடி தாண்டி கரியமலை தான் தாண்டி
சிறந்த துருவாசருடன் சேர்ந்தாரேயெம்பெருமாள்
ஆலிங்கனப்பண்ணினார் ஆயர்பெருமாளும்
இந்தவனத்துக்கு யேதுவகையாய்ப்போறீர்
எங்கே நீர்போறீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
மகாரிஷி துருவாசர் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வந்ததென்னயிவ்வனத்தே
பார்வேட்டையாகவே பாரவனங்கள்வந்தேன்
வனசாரியாகவே வந்தேன்காணிவ்வனத்தே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தரிஷியேதுசொல்வார்
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கும் பாரவனங்களிலே
ஐவரிருக்குமந்த அடவியிலேபோய்ச்சேர்ந்து
புண்ணியவானைவரையும் போஜனங்கேட்கவந்தேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமாளானவரும்
நாமும்வருகிறோம் இராஜாக்களைப்பார்க்க
கூட நடந்தாரே கோபாலசுவாமியவர்
இருவருமாகவே இருண்டவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
செந்நாய்புலிகாடி சீறும்வனந்தாண்டி
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனந்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை வுயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்

கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனந்தாண்டி
கடுகிவருகையிலே கரியமாலென்னசெய்தார்
பலாமரத்தைக்கண்டதுவும்பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
இந்தப்பலாயிலைதான் ஏதுக்குதவுமென்றார் [ர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமல்லோ அரியரிஷியேதுசொல்வா
இந்தப்பலாயிலையில் இனியபோஜனங்களுண்டால்
பலாயிலையிற்போஜனங்கள் பண்ணவர்க்குயிட்டாலே
அமரருக்குஅற்புதங்காண் ஆர்க்குங்கிடையாது
எல்லோர்க்குங்கிட்டாது ஸ்ரீராமாவென்றுசொன்னார்
உச்சிதங்கள்தான்கேட்டு உவந்துநடக்கையிலே
அந்தவனங்கடந்து அடுத்தவனம்போகையிலே
காமதேனும்பாலே கருங்கல்லுப்பாறையிலே
கரந்துயிருக்கிறதை கண்டார்பெருமாளும்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்கேதுரைப்பார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
தூயதவத்திற்சிறந்த தூருவாசமாமுனியே
காமதேனுவின்பாலும் காரியத்துக்காகுமோதான்
இது-ஏதுக்குதவுங்கா ணென்றார்பெருமாளும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தமுனியேதுசொல்வார்
தேவலோகந்தன்னிலே தேவருக்குங்கிட்டாது
யார்க்குங்கிடையாது அமரருக்குங்கிட்டாது
இது-எடுத்துப்புசித்தாலே ஈஸ்வருக்கற்புதங்காண்
என்றுசொன்னவார்த்தைதனை எம்பெருமாள்தான்கே
சந்தோஷப்பட்டுமவர் சாமிநடந்தாரே [ட்டு
அடுத்தவனந்தனிலே அவரிருவர்போகையிலே
தாமரைத்தடாகத்தை சாமிகண்டேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அமரர்க்கரிதானவரே
இந்தஜலந்தானும் ஏதுக்குஆகுமென்றார்
தூருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறார்பொட்டெனவே
தாமரைப்பொய்கையிலே ஸ்நானங்கள்செய்தாலும்
தபங்கள்ஜெபங்கள்பண்ணி தாகத்துக்குண்டாலும்
சிவனேயவனாகுஞ் செப்பமுடியாது
என்றுசொன்னவார்த்தை எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமப்போ சாமிநடந்தாராம்
இருவருமாகவே ஏகிவழிநடந்தார்
சூரியன்வனந்தனிலே சேர்ந்தாரிருவருமாய்

பர்னசாலேமேலிருந்த பஞ்சவர்கள் கண்டுவிட்டார்
மாயன்பெருமாளும் மாமுனியானவரும்
வருகிருரென்றுமந்த மகாராஜர் தானெழுந்து
திடுக்கிட்டுத்தான்பதைத்துச் சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
எதிர்கொண்டோடிவந்து இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டார்
கடிகிமுடிகியே காட்டுத்தழையொடித்து
ஐந்தடுக்குமெத்தையதாய் ஆசனம்போட்டார்கள்
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருவருமாய்
பச்சிலேமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர் கூறுவார்
திரியோதிரன்செய்த சேதிதனைக்கேட்டீரோ
நாடோடிருந்தவென்னே ராஜமன்னன் தானழைத்து
விருந்தருந்தவாருமென்று விருந்தோலேதானனுப்பி
வருந்தியென்னையழைத்து வஞ்சனேகள் பண்ணினனே
கொல்லநினேத்தானே குருடன்மகன் சத்ராதி
வாரவழிதனிலே வசிகளைத்தான்புதைத்தான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
வசநாபிதண்ணீர்ப்பந்தல் வழியில்வைத்தான்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனே உன்னருளால்
பொற்குழிவெட்டியே பொற்சிங்காதனங்களிட்டு
கொல்லநினேத்தானே குடிகேடன்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென்றுஎங்களேயுந்தானழை
கொல்லநினேத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி [த்து
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
நீரிற்கழுநாட்டி நீராடிவாருமென்ருன்
குளத்தில்வசிநாட்டி கொப்பெனவேபோங்களென்ருன்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே அரிராமர்புண்ணியத்தால்
உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலேக்காரன்நஞ்சையிட்டான்
கொல்லநினேத்தானே குடிகேடன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனேயுன்னருளால்
அரசர்சபைநடுவே அப்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
சொக்கட்டான்போட்டான்காண் சோழிவிளையாடி
பகடசாலேபோட்டு பந்தயங்கள்பேசினன்
நாடுகளுஞ்சீமைகளும் ராச்சியம்தான்பறித்தான்

துயசீமையேழுந் துரைத்தனமுந்தான்புறித்தான்
பெருத்தவிலங்குமிட்டு பெருங்கிடங்கிலேயடைத்தான்
காற்று நுழையாத கல்லறைக்கிடங்கிலிட்டான்
தள்ளியிழுத்துவந்து தாள்விலங்குபோட்டுவிட்டான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அறையிலிருந்தபெண்ணை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பாவையழகியரை
அரசர்சபைநடுவே அம்பலமேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியல்லோ துகிலுரிந்தான்மாபாவி
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாகப்பேசினனே
பாரவனவாசம் பன்னிரண்டுவருடம்வரை
ஆரணியம்போயிருந்து அப்பாலொருவருடம்
அக்கியாதவாசம் யார்க்குந்தெரியாமல்
ஊரில்உருமாறி யொளித்திருந்துவந்தாக்கால்
காடுதிரிந்துவந்தால் காசிநகர்தாரேனென்றான்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
பாரவனவாசம் பரதேசம்வந்துவிட்டோம்
எங்கள்-பொழுதுதொலையுமோ பூமியாசாளுவமோ
என்றுதெளியுமோ எக்காலம்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தையாளுவமோ
உம்முடையதிருவுள்ளம் எப்படியோநாமறியோம்
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாரேதருமராயர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவரேதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைப்பாரொருவருண்டோ
வரும்வினைவந்தாக்கால் மடியேந்தவேண்டாமோ
ஈசனெழுதியதில் எவ்வளவுங்குறையாது
என்று-பிரியவசனத்தை பெருமாளுரைத்தாரே
தக்கபுகழுடைய தருமாவரேதுசொல்வார்
இந்தரிஷியாரும் ஏதுவகையாகவந்தார்
என்றுமவர்கேட்க ஏதுசொல்வார்மாயவரும்
வந்தவருத்தத்தை மாயவரும்கேளுமென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலானதருமலிங்கம்
துருவாசமாமுனிக்குத் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து
சொல்லுவார்வாய்திறந்து சொற்பெரியதருமலிங்கம்
அடியேனைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
கயலபதம்நொந்திடவே கால்நடையாய்வந்தீரே
செந்தாமரைப்பாதம் செம்புண்ணாய்சிவந்ததுவே

தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமென்றார்மாமுனியை
துருவாசமாமுனியும் சொல்லுகின்றார்வாய்திறந்து
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்தியார்புத்திரரே
போஜனங்கேழ்க்கவந்தேன் புகழ்பெரியதர்மரே நான்
தேவருக்குமற்புதமாய் சிவனார்க்கும்பிரீதியாக
இப்போதுபோஜனங்க ளிட்டாலேயல்லாது
கல்லாய்ச்சபிப்பேனென்றார் கனத்தரிஷியவரும்
மெத்தப்பயந்தாரே வில்வேந்தர்தருமராஜர்
ஆயரைப்பார்த்துமல்லோ அனேகவிசாரமிட்டார்
மடிந்துவிடுங்காலம் வந்ததுயென்னசெய்வோம்
என்றுபுலம்புகையில் எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வீமாமதகரியே வேல்வேந்தாவாருமென்றார்
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைநீபறித்து
கருங்கல்லுமேலாகக் காமதேனின்பாலிருக்கும்
காராம்பசும்பாலை கடுகியேபோர்த்தெடுத்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டுவாருமென்றார்
என்றுசொல்லமாயன் எழுந்துநடந்தான்வீமன்
கடிகிமுடிகியே காற்றாய்ப்பறந்துவந்து
காமதேனின்பாலையவன் கடுகியேபோர்த்தெடுத்து
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைதான்பறித்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டுஓடிவந்தான்
துருவாசமாமுனியே சுவாமியெழுந்திரென்றார்
கைக்குஜலங்கொடுத்து கடுகவேதருமராயர்
வட்டமணைபோட்டு வந்திருஞ்சுவாமியென்று
பலாயிலைபோஜனங்கள் பாங்காய்ப்படைத்தார்கள்
உபசரணைபண்ணியே உண்ணுமையாசுவாமியென்றார்
போஜனத்தைமாமுனியும் புசித்தபிறகாக
ஆயாசந்தீர்ந்தாரே அந்தரிஷியாரும்
கையலம்பிக்கொண்டாராம் கடுகிமகிழ்ந்தாராம்
தாம்பூலமும்வாங்கிச் சந்தனமுந்தானணிந்து
ஐவரைக்கொல்லவந்த அந்ததுருவாசரிஷி
தேவர்களருந்துகிற திவ்வியமானபோஜனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
இப்படிக்கொத்தவரை எப்படிக்கொன்றிடலாம்
என்றுமனமகிழ்ந்து இராஜாக்களைவாழ்த்தி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அந்தரிஷிவாழ்த்தினார்
ஐவரையும்வாழ்த்தி ஆயரைத்தெண்டனிட்டு.

இருங்களிருங்களென்று எழுந்துநடந்தாரே
கடிகிமுடுகியே கரியமலைதான்தாண்டி
சூரியன்வனந்தாண்டி சுருக்காகவருகிறாராம்
காடுகள்தாண்டியே கரியமலைதான்தாண்டி
அஸ்தினாபுரத்தை அடுத்தாராமந்தரிஷி
திரியோதிரனிருக்குந் திருச்சபைதன்னில்வந்தார்
திரியோதிராஜன் தெண்டனிட்டான்மாமுனியை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு ஐயாசரணமென்றான்
சிங்காதனம்போட்டு சிராகவீற்றிரென்றான்
ஆசனத்தின்மேலாக அந்தமுனிவீற்றிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்பான்
ஐவரையுங்கொன்று அதம்பண்ணிப்போட்டீரோ
கல்லாய்சபித்தீரோ கடுகியேவந்தீரோ
என்றுசொல்லிக்கேட்டானே இயலானராஜதுரை
துருவாசமாமுனிக்குத் தோஷிமொழிகொள்ளாமல்
கோபமிகக்கொண்டு கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஐவரையுங்கொல்லென்று அனுப்பினாய்பாதகனே
ஐவர்போலுபசரணை ஆரொருவர்செய்ததில்லை
தேவர்கள்தானருந்தும் திவ்வியமானபோஜனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் பொன்னடியைத்தான்வணங்கி
சரணமடைந்தார்கள் சந்தோஷமாகிவந்தேன்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அனுப்பினாய்பாதகனே
உன்னுடையவங்கிஷத்தில் ஒன்றும்விளங்காது
ஐவருடகையாலே அனர்த்தமாய்ப்போகவென்று
சாபங்கொடுத்தாரே சமர்த்துள்ளமகாமுனியும்
செப்பிநடந்தாரே தெய்வலோகந்தனிலே
துருவாசமாமுனியும் தெய்வலோகம்போனபின்பு
அப்போதிரியோதிரன் அங்கேவிசனமதாய்
எண்ணாதஎண்ணமெண்ணி இருந்தான்திரியோதிரன்
ஐவருக்காகவே ஆயரிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்
துயதேவுலகிருக்குந் துருவாசமாமுனியை
அரவக்கொடியோனும் அனுப்பினானும்மைக்கொல்ல
திரியோதிரன்சொற்படிக்குச் சீறுந துருவாசமாமுனி
உம்மைக்-கொல்லமனதாகி கோபித்துவந்தாரே
அதுவறிந்துங்களை நான் ஆதரிக்கஇங்குவந்தேன்

அல்லாதேயாமாகுல் ஆநீதமாய்மாண்டிடுவீர்
என்றுரைக்கமாயவரும் எதுரைப்பார் தருமருமே
உம்மைநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிரோம்
நீரே துணையல்லால் வேறு துணையுமுண்டோ
நம்பினபேர்களையே ரட்சிக்கும்தேவனல்லவா
அடியாரைக்காக்கின்ற ஆதிபரம்பொருளே
ஏழைகளைக்காக்கின்ற எம்பெருமாளாண்டவரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமட்டும்
ஏதுவினைவருமோ எம்பெருமாளாண்டவரே [ன்
இன்னமென்னவஞ்சனையோ எம்பெருமாள் நானறியே
வரும்வினையாவுக்கும் மாயவரே துணைவாரும்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீ
உன்மகிமையாரறிவார் உலகளந்தமாயவரே [ர்
சரணஞ்சரணமென்று தாள்பணிந்தார்பஞ்சவர்கள்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்பஞ்சவர்கள்
மாயன்பெருமாளும் மனதுமிகக்குளிர்ந்து
ஐவர்மேல்பக்ஷம் அதிகப்பிரியமுமாய்
சந்தோஷப்பட்டுசுவாமி தன்னுடன்மனங்குளிர்ந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
இந்தவனம்தாண்டி இனியவனம்போங்களென்றார் [ர்
மற்றொருவனத்திலேதான் மன்னவரேபோங்களென்று
அடுத்தவனந்தனிலே ஐவரும்போய்வாசம்பண்ணுர்
தெற்குமேற்குகிழக்கு சேனதூரஞ்சென்றாலும்
வடக்குந்திசையிலேதான் மன்னவரேபோகவேண்டாம்
ஏதுவினைவந்தாலும் என்னைநினைத்திடுங்கள்
என்றுமவர்சொல்லி எம்பெருமாள் தானெழுந்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போய்நடந்தார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
அழகான துவாரகைக்கு ஆண்டவரும்போய்நடந்தார்

முதலாவது சூரியவனம் முற்றிற்று.

2-வது இராமரிஷிவனம்

இரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
இராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
மூன்னைமூசுட்டையும் மூகிழ்விரித்ததாதுவளை
பண்ணைக்கலவையும் பறட்டைபுளிக்காணை
தின்றுதிரிகிறார்கள் தேசாந்திரிபோலே
இராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை அவ்வனத்திலுண்டுபண்ணூர்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலேஐவர் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலேதான் அழகானஇராமரிஷி
தபசிற்பெரியவரும் தம்பிராஞனவரும்
சரணங்கள்பண்ணிஞலே சாதங்கறியிடுவான்
போஜனங்களிட்டுமெல்லோ புஷ்பங்கள்தான்கொடுப்பா
காவிகாசாய்பரமும் கைமணியுந்தான்கொடுப்பான் [ன்
புலித்தோலுமாசனமும் பொருந்தவேதான்கொடுப்பா
சரணமடைந்துமே சாமிபோய்வாருமென்ருன் [ன்
தாதர்பெரியவர்கள் தப்பெடுத்துவந்தாலும்
அரிராயாவென்றுசொல்லி அனந்தம்பேர்வந்தாலும்
ராமாராமாவென்றசத்தம் இராமரிஷிகேட்டாலும்
அரிகரியென்றசத்தம் அந்தரிஷிகேட்டாலும்
கோவிந்தாவென்றசத்தம் குருமுனிதான்கேட்டாலும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதானெழுந்து
சீறிவரும்புலிபோல் சிவ்வெனவேதானெழுந்து
கையிற்றடியெடுத்து கடிகியடிப்பானே
வாரியெடுத்துமவர் வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொள்வான்
அப்படியாகவே அநேகநாளிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையதுவறிந்து
தள்ளாடுங்கிழவனைப்போல் தானேவடிவெடுத்தார்
பாந்தமூகம்நிறைந்த பழுத்தமரம்போலே
தாதவடிவாக சாமிவருவாராம்
இராமரிஷிதானிருக்கும் நல்லவனந்தனிலே

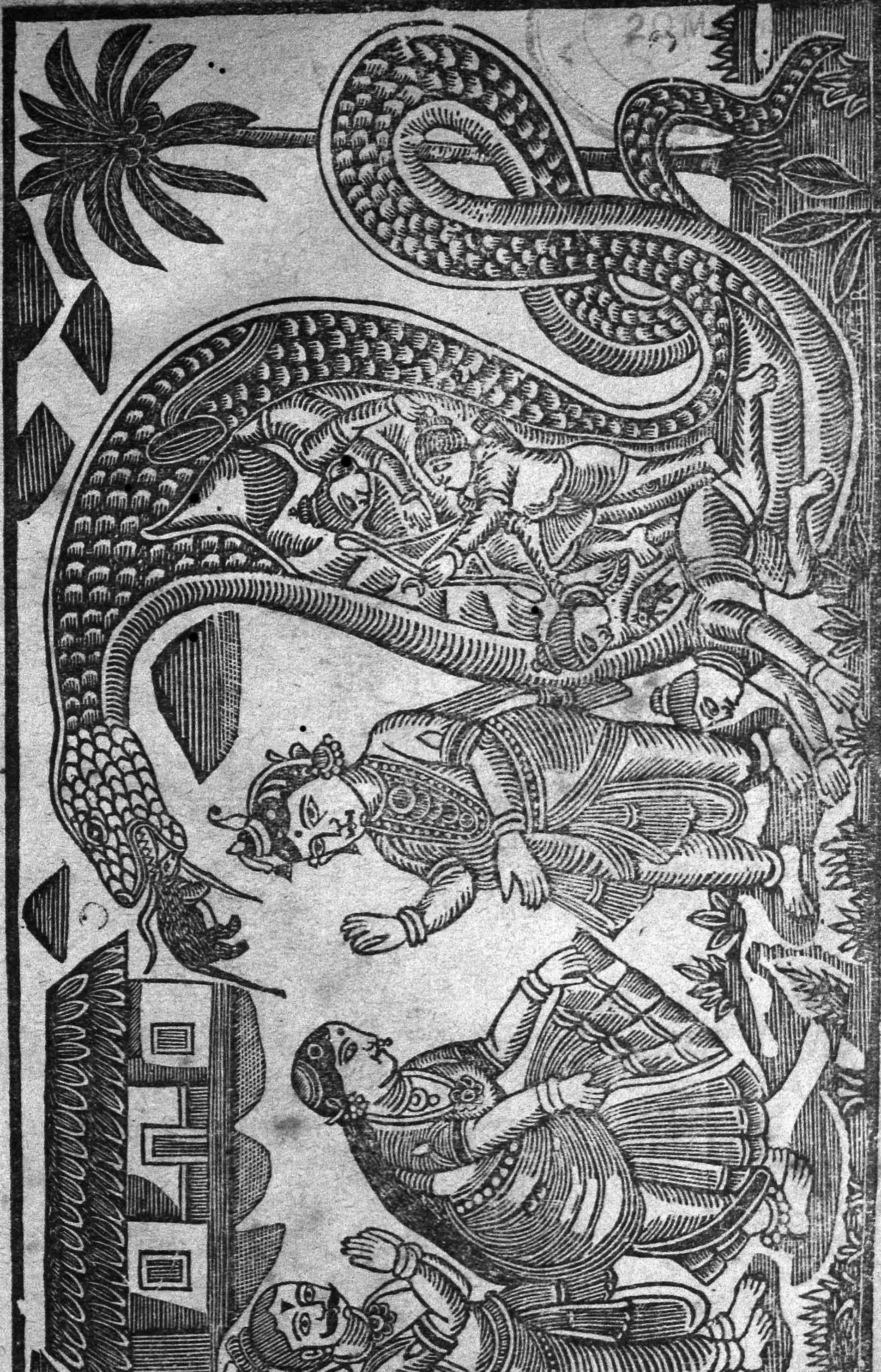

பாம்பாக சபிக்கப்பட்டிருந்த இராமரிஷி பாண்டவர்களை எடுத்து
விழுங்க கிருஷ்ணபகவான் எலியாக நுழைந்து விடுதலை செய்தல்.

அந்தரிஷியிருக்கும் ஆச்சிரமமுட்புகுந்து.
ஹரிஓம்ஹரிஓமென்று அடித்தாராந்தப்பதனை
சாரங்கபாணியென்று சங்குதனைத்தானூதினர்
அந்தசத்தந்தான்கேட்டு அரியரிஷிதானெழுந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதடியெடுத்து
ஆனையின்மேலேதான் ஆண்சிங்கம்புகுந்தாப்போல்
தாதனொருவனையும் தடியாலடிக்கலுற்றான்
மாறியடித்தானே மதம்பெரியராமரிஷி
அந்தஅடிபட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
மறுகாலொருதரமும் மாறினன்ராமரிஷி
அவ்வடியும்பட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
அவன்-மாறியடித்தானே மாயனென்றறியாமல்
சுழட்டியடித்தானே சுவாமியென்றறியாமல்
அவ்வடியும்பட்டவுடன் அரியாமர்கோபமாகி
கண்கள்சிவந்துமல்லோ காந்தாளமுமெழும்பி
ஆகாயமாகவே வளர்ந்தாரே ஆயரங்கே
விஸ்வரூபமாகவே மேகவண்ணர்தான்வளர்ந்தார்
கண்டானேராமரிஷி கால்கைதடுமாறி
அடித்தொடையுங்காலும் அதிரவிடவிடென்ன
மெத்தப்பயந்து விழுந்தானடிபணிந்தான்
சுவாமிசரணமென்று தாள்பணிந்தான்ராமரிஷி [தான்
மூக்காலுந்தெண்டனிட்டு மூடிவணங்கிபோற்றிசெய்
அய்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
போஜனங்கள்போடுறதும் போதப்பணியுறதும்
மயேஸ்வராடியார்க்கு வணங்குவதேயல்லாது
எந்தனடியாரை இகழ்ச்சியாய்ப்பேசுறதும்
யாறியடித்துமே வாயாத்தம்பண்ணுறதும்
அகந்தைகள்பண்ணுறதும் ஆகுமோராமரிஷி
ஆகாதகாரியங்கள் அனர்த்தங்கள்தேடிக்கொண்டீர்
இவ்வார்த்தைகேட்டுமே இயலானராமரிஷி
மெத்தப்பயமாகி விஷ்ணுவைத்தான்பணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடிகியேயேதுசொல்வான்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனறிந்திருப்பேன்
உன்னுடையபாதம் ஒருக்காலும்நானறியேன்
தேடியுங்காணமல் தேவரீருன்பாதம்
ஆண்டவரேயுமைக்காண அநேகநாள்தவமிருந்தேன்

கோடித்தவமிருந்தும் கோவிந்தனுங்கண்டதில்லை
ஆகையினாலேதான் ஆயர்வுமைக்காண
உப்மூடவடியாரை உதாசினம்பண்ணுறது
இந்தவிதமாக இருந்தேநெடுநாளாய்
என்வினையகன்றதின்று எம்பெருமாளும்மாலே
உன்-பாதமதைக்கண்டபோதே பாவங்கள்போக்கிவிட்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் ஆசாரம்பண்ணினான் [டேன்
காயாம்புவண்ணருமே கரியமாலேது சொல்வார்
ஆகந்தைகள்செய்ததில்லை அனேகபாவமூந்தனுக்கு
சாபம்பிடியுமென்றார் சௌரிபெருமாளும்
ஆயிரவருஷமட்டும் அரவமாய்ப்போகவென்றார்
தாராமூக்கன்மலைப்பாம்பாய்சாபமிட்டாரெம்பெருமாள்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரையேதுகேட்பார்
எம்பெருமாளிச்சாப மெப்போதுதிருமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேது சொல்வார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்வாரார்கள்
வனவாசம்போறார்கள் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தருமர்தப்பிநால்வர்களைத் தானெடுத்துவிழுங்கிடுவீர்
வெற்றிமதயானை வீமனருச்சுனரை
நகுலர்சகாதேவர் ராஜாக்கள்நால்வரையும்
எடுத்துவிழுங்கியே இருக்கின்றவேளையிலே
அருச்சுனவில்லாலுன் அங்கப்பிளந்துவிடும்
அந்தச்சமயத்தில் அங்கேநான்வந்திருப்பேன்
நான்வந்திருந்து நற்காட்சிதாரேனென்றார்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரிட்டசாபமதால்
அரிராமர்சாபத்தால் அப்பாம்புமூண்டாச்சு
அநேகநாளாய்ப்பாம்பு அவ்வனத்திலேயிருக்கும்
அதுவரையார்பஞ்சவர்கள் அவ்வனத்திலேயிருந்து
இராமரிஷிவனத்தில் இராஜாக்கள்தானிருந்தார்
பர்னசாலையுண்டுபண்ணி பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
காயுப்பழமும் கந்தமூலங்களுண்டு
ஐவருமங்கேதான் ஆலித்திருக்கும்போது
தெற்குமேற்குக்கிழக்கு தேடிகனிபறிப்பார்
வடக்குதிசைநோக்கி மன்னர்கள்போறதில்லை
அவ்வனத்திலேயொருநாள் அடங்காதவீமனவன்
மெத்தவகங்காரமுடன் வீமனுமங்கேநினைவாய்
கடுகியெழுந்திருந்தான் கனிகள்பறிக்கவென்று

வடக்குதிசைதனிலே மாயன்போகாதேயென்றார்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகியேகிட்டாதோ
வேண்டியராட்சதர்கள் வேதமுனிகளுண்டோ
அவ்விடத்திலதிசயங்க ளெல்லாமறிவோமென்று
கடிகியெழுந்திருந்தான் கட்டழகன்வீமனவன்
சல்லடங்கள்போட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
கையில்கெதையெடுத்து கடுகியேதானடந்தான்
வடக்குதிசைநோக்கி வாரான்மதகரியான்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகப்பழுத்திருக்கும்
அவ்விடத்திலேகனியும் அனேகம்பழுத்திருக்கும்
அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தைகளும்
கொச்சித்தமர்த்தையுடன் குடகுபலாப்பழமும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வண்ணப்பலாப்பழமும் [கும்
மட்டில்லாப்பழங்களெல்லாம் வனத்திலேசொரிந்திருக்
அளவில்லாக்கனிகளெல்லாம் அவ்வனத்தில்தானிருக்
கண்டானேவீமனவன் கண்கள்மிகக்குளிர்ந்தான் [கும்
பார்த்தானேவீமனவன் பார்வைரெண்டுந்தான்குளிர்ந்
அங்கேகனிகள் அனேகம்பழுத்திருக்க [தான்
மெத்தகனிகளிங்கே வேணதெல்லாந்தானிருக்க
உண்டுபிழைப்பார்களென்றல்லோவுலகளந்தார்
தின்றுபிழைப்பார்களென்று திருமாலும்
வடக்குதிசைபோகாதே யென்றாரேமாயவரும்
சாமிபெருமாளிவர் சதிநினைவைக்கண்டோமே
என்றுமனதிலெண்ணி ஏங்கிநடந்தானே
எண்ணுதுமெண்ணினான் இயலானவீமனவன்
அந்தவனத்தி லவனுகவுள்நுழைந்து
மரத்தின்மேலேறினான் மதவீமராஜனவன்
உச்சியிற்கனிபறித்து உண்டுபுசித்தான்காண்
காயுங்கனிபறித்து கடுகவேதான்புசித்தான்
வாயாரத்தின்றுமே வயிராரத்தான்புசித்தான்
அண்ணருந்தம்பியர்க்கும் அனேகங்கனிபறிக்க
அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகான்தமர்த்தையுடன்
சோலைப்பலாக்கனியும் துய்யவிளாங்கனியும்
கிளையைவளைப்பானுங் கிள்ளியொருபழம்பறிப்பான்
செடியைவளைப்பானும் சிவந்தபழம்பறிப்பான்
அங்கேகனிக ளனேகம்பறிக்கையிலே

அடுத்தபுதரிலேதா னரவமெழுந்திருந்து
சரிந்தவனத்திலேதான் சர்ப்பமெழுந்திருந்து
மதவீமராசாவை மலைப்பாம்புகண்டதுகாண்
தாராமூக்கன்மலைப்பாம்பு சந்தோஷமாகவேதான்
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மதகரியானருகில்வந்து
வாயைத்திறந்துமங்கே மதவீமனையெடுத்து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலானவீமனைத்தான்
பாம்பென்றுபார்த்ததில்லை பாரமதவீமன்
சர்ப்பமென்றுபார்த்ததில்லை சமர்த்துள்ளவீமனவன்
கால்கொண்டதூரமட்டும் கடுகெனவேதானடந்தான்
விசைகொண்டதூரமட்டும் வீசிநடந்தானே
வழியுந்தெரியாமல் வந்தவிடங்காணுமல்
பாதைதெரியாமல் பாம்பென்றறியாமல் [ன்
பெருங்குடலில்சார்ந்துகொண்டான் பெருமாணிகர்வீம
அடிக்குடல்மேல்சார்ந்துகொண்டான் அந்தமதவீமன்
பாம்பென்றறிந்தானே பாரமுடிவேந்தன்
சர்ப்பமென்றறிந்தானே சமர்த்துள்ளவீமனவன்
எண்ணுதுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
அண்ணரைத்தம்பியரை அல்லவரைநான்பிரிந்து
கூடப்பிறந்தவரை கொற்றவரைநான்பிரிந்து
ஒக்கப்பிறந்தவரை உடன்பிறப்பைநான்பிரிந்து
மாளும்விதியின்றே வந்தேனறியாமல்
ஆகையினாலேதான் ஆயர்போகாதேயென்றார்
அறியாமல்வந்ததினு லகப்பட்டேனென்னசெய்வேன்
மாயன்சொற்கேளாமல் வந்துவிட்டேனிவ்வனத்தில்
அண்ணர்தருமராயர் அழுதுபுலம்புவாரே
தம்பிமாரைத்தேடியவர் தானேபுலம்புவாரே
அறியாமல்வந்தேனுண்டவரேயென்னசெய்வேன்
ஆயரேகோவிந்தா ஆதிமூலம்வந்தருளும்
மாயரேகோவிந்தா மகாதேவர்காத்தருளும்
என்றுபுலம்பியிருந்தானேவீமனவன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரென்னசெய்வார்
அருச்சுனன்கனிபறித்து அண்ணரண்டைவந்தபின்பு
வாய்திறந்துதருமராயர் மதிகலங்கியேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்கனிபறிக்க
மதவீமன்போயுமல்லோ மன்னுநெடும்போதாச்சு
போனவிடத்திலே புதுமையொன்றுநானறியேன்

மதவீமன்போனசெய்தி வார்த்தையொன்றுநானறியே
அண்ணனைத்தேடியே அழைத்தோடிவாராயோ [ன்
ஓடியழைத்துமே ஒருநொடியில்வாராயோ
கண்டு அழைத்துமே கடுகெனவேவாராயோ
அப்போது அருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அப்படியேபோய்வாரேன் அடியேன்சரணமென்று
சரணம்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
மூக்கால்வலம்வந்துமூவொருக்கால்தெண்டனிட்டான்
போகவிடைதாருமென போர்விஜயன்தெண்டனிட்டா
போய்வாருமென்றுசொல்லிபோகவிடைகொடுத்தார்[ன்
விடைபெற்றெழுந்தார் விஜயபெருமாளும்
ஜல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி. தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பில்லைசமுதாடு பிகுவெடுத்தஒட்டியாணம்
பட்டுதட்டிகட்டியல்லோ பாலாவுந்தான்சொருகி
அப்புவில்லுந்தானெடுத்து அருச்சுனன்வாரானே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி யதிகவனந்தாண்டி
சில்லென்றகாடும் செடியுமலைதான்தாண்டி
காலடியைத்தேடியல்லோ கடுகியேதான்வருவான்
பாரவனங்களிலே பார்த்திபனும்வாரானே
அவ்வனத்திலேகனிகள் அனேகம்பழுத்திருக்கும்
கண்டானே அர்ச்சுனனும் காவலனுமேதுசொல்வான்
காலடியைக்கண்டோமே காவலனைக்காணோமே
எங்கிலுங்காணோமே இயலானவீமனைத்தான்
கூவியழைப்போமோ என்றல்லோகொற்றவனும்
அண்ணரேவீமாவென்று அழைத்தானேவாள்விஜயன்
கூவியழைக்கலுமே குரல்கேட்டுவீமனுக்கு
அருச்சுனன்தேடி அழைக்கிறரென்றுசொல்லி
மாலைமுடியான் மதவீமனேதுசொல்வான்
காளையருச்சுனரே கடுங்காளைதூரநில்லும்
அருகேநீவாராதே அருச்சுனரேதூரநில்லும்
கிட்டேநீவாராதே எட்டநில்லும்அருச்சுனரே
இங்கேநீவாராதே இறந்திடுவாய்தம்பியரே
தூரநில்லும்அருச்சுனரே சேரவந்தால்மோசமடா
ஏதோபெரும்பாம்பு என்னைவிழுங்கிற்றதுகாண்
அரவத்தின்வாயிலேநா னகப்பட்டுக்கொண்டேனப்பா

இனிபிழைப்பேனென்று நீ எண்ணாதேதம்பியரே
தப்பிப்பிழைப்பேனென்று எண்ணாதேதம்பியரோ
மற்றும்பிழைப்பேனென்று மன்னவரேயெண்ணாதே
ஆயாசமாகாதே அண்ணருடன்சொல்லுமப்பா
மனவருத்தங்கொள்ளாதே மன்னருக்குச்சொல்லுமப்
தக்கபுகழுடைய தருமர்நமதண்ணரவர் [பா
கபடுதெரியாதார் கள்ளமொன்றுந்தானறியார்
வெளுத்ததைப்பாலென்பார் வெள்ளமதை நீரென்பார்
பொய்சொல்லான்புண்ணியவான் புகழ்வேந்தரண்ண
சிந்தைகலங்காமல் தேறுதலைசொல்லுமப்பா [ருக்கு
மனதுகலங்காதே வார்த்தைகளைச்சொல்லுமப்பா
வனவாசந்தீர்ந்தல்லவோ வையகத்தேபோனபின்பு
சேனைபரிவாரம் துரியோதிரன்பாளையத்தை
செண்டாட்டமாட்டிவைத்து சேனைகளைக்கொன்றழித்
கர்னன்சகுனியையுங் கண்டதுண்டமாகவெட்டி [து
துரியோதிரன்முதலாய்ச் சேர்ந்ததம்பிநூற்றுவரை
மற்றும்படைகளெல்லாம் மண்ணோடேசாய்த்துவிட்டு
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அரசாண்டிருங்களப்பா
தருமருக்குப்பட்டங்கட்டி தரணியையாண்டிடுங்கள்
எப்போதும்போலே இராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
பெற்றாள்வயிறதனில் இட்டேன்பெருநெருப்பை
குந்தியம்மாள் தன்வயிற்றில் கொடியதணல்வைத்தே
எழுத்துப்படியல்லால் எவரால்விலக்கவசம் [னே
தலையிலெழுத்துத்தான் தவறாதுதம்பியரே
அன்றெழுதியகாத்தனவன் அழித்தெழுதபோறதில்லை
விதிவசத்தையாவராலும் வெல்லவேகூடாது
இனிபிழைப்பேனென்று நீ எண்ணாதேதம்பியரே
கிட்ட நீவாராதே எட்டநில்லும்தம்பியரே
போய்வாருமென்றானே போர்க்கடங்காவீமனவன்
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அருச்சுனன் துயரமுற்று
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் காளையருச்சுனனார்
மெத்தச்சலித்துமே விசாரம்பெரிதாகி
அண்ணாவேயென்வீமா அடியேனொருவார்த்தை
பாம்பினவயிற்றிலே நீர் பார்வேந்தர்மாண்டதுவும்
அரவத்தின்வயிற்றிலே நீர் ஆணழகாமாண்டதுவும்
அண்ணன் தருமருடன் அடியேனொருவார்த்தை
உரைத்தேனையானுக்கால் உள்ளமிகபதறி

துள்ளிப்பதைத்துயிரை துடிதுடித்துவிட்டிடுவார்
எப்படிக்குநானுரைப்பேன் என்னுடைய அண்ணாவே
போகமனர்வருமோ போர்வேந்தே அண்ணாவே
உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உயிரும்தரிப்பேனோ
இப்பெரியபாம்புதனை இட்சணத்தேகொன்றிடுவேன்
வயிற்றைக்கிழித்திடுவேன் வந்திடுமண்ணாவே
என்றுமெழுந்தானே எழில்சேரருச்சுனனும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அம்புறாத்தூணியிலே அஸ்திரம்யெடுக்கையிலே
பாரமலைப்பாம்பு பார்த்தது அருச்சுனரை
கானமலைப்பாம்பு கண்டது அருச்சுனரை
அப்போமலைப்பாய்பு ஆவலுடன்ஓடிவந்து
அருச்சுனனைத்தான்பார்த் தருகில்வந்துவாய்திறந்து
வாள்விஜயனைப்பாாத்து வாயைத்திறந்துவந்து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலான அருச்சுனரை
பார்த்தனெனுமருச்சுனரை பாம்புவிழுங்கியது
எடுத்துவிழுங்கியது எப்பம்விட்டுத்தானிருக்கும்
அப்போதுவில்வளைத்த அருச்சுனனுமேதுசெய்தான்
அரவத்தின்தன்வயிற்றில் அருச்சுனனுள்விழுந்தான்
அண்ணாவே அண்ணாவே அடியேனும்வந்துவிட்டேன்
உந்தனுடனாக வந்துவிட்டேனண்ணாவே
நானுமிங்கேவந்துவிட்டேன் நலம்பெரிய அண்ணாவே
அண்ணன்தர்மராயருக்கு ஆர்போயுரைப்பார்கள்
எழுத்துப்படியல்லோ இருவருக்குமொன்றாச்சு
என்செய்வேனென்செய்வே னென்றுபுலம்புகையில்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
வில்விஜயாவேந்தன் விதித்தவிதியிப்படியோ
என்றுயிருவருமா யிருந்துபுலம்புகிறார்
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தக்கபுகழுடைய தருமாரவரேதுசொல்வார்
தம்பிநகுலா நீ தாமமுடியானே
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்தேடி
போனதோரருச்சுனரை பின்னேவரக்காணேனே
இன்னம்வரக்காணேன் ஏதொன்றும்நானறியேன்
ஆரோடேசண்டைகள் அமராதுசெய்கிறாரோ
இக்காட்டில்ராட்சதர்கள் எத்தனையோகோடியுண்டு
எவரோடேசண்டை யிடுகிறாரென்றறியேன்

காணவும்போறேனே கட்டழகா தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனே பார்மன்னரிருவர்களை
தேடியழைத்து சீர் நகுலாவருவீரோ
பார்த்து அழைத்துப் பரிநகுலாவருவீரோ
என்றேஉரைத்துமவர் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தான் நகுலனுமே
பட்டுதட்டி ஒட்டியாணம் பசும்பொன்னூற்சமூதாடு
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்போட்டல்லவோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தன்னாயுதங்கடனைத் தானெடுத்துச்சீர் நகுலன்
காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனந்தாண்டி
காலடியைப்பார்த்துமல்லோ கடிகியேதேடிவாரான்
அக்கானகந்தனிலே ஆராய்ந்துதேடினபின்
அண்ணாவேயென்வீமா அருச்சுனாவென்றழைத்தான்
கூவியழைத்தானே கோடைநகுலனுமே
அழைத்தகுரல்கேட்டது அருச்சுனற்கும்வீமனுக்கும்
வெற்றிமதயானை வீமனுமேதுசொல்வான்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தம்பிநகுலா நீ தாமமூடியானே
அண்ணனையுட்என்னையும் அரவம்விழுங்கினது
மலைப்பாம்புக்கிரையானேம் மன்னவனே தம்பியரே
கிட்ட நீவாராதே எட்ட நில்லுமென்பிறப்பே
சேர நீவாராதே தூர நில்லுமென்பிறப்பே
அண்ணருக்குச்சொல்லும் அரவம்விழுங்கினதாய்
அஸ்தினாபுரத்துக்கு அண்ணாவைக்கூட்டிப்போய்
திரியோதிரனுடனே செய்திகள்சொன்னாலே
அருச்சுனரைவீமனை அரவம்விழுங்கிற்றென்றால்
மெத்தமகிழ்ந்திடுவான் விஷநாகங்கொண்டவனும்
தருமாபுரமுள்ளதெல்லாம் தருமரையாளுமென்பான்
எப்போதும்போல நீங்க ளிராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
நாங்கள்-இனிபிழைப்போமென்று எண்ணாதே தம்பிய
போங்காணும் நகுலா நீ புத்தியுள்ள கண்மணியே [ரே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுவ துசொல்வான் நகுலனுமே

அண்ணரே நீர்கேளும் அரவத்தைக்கொல்லுகிறேன்
வெட்டியெறிகிறேன் வெளிப்படுங்களண்ணர்களே
உங்களைவிட்டெனக்குப் போகமனம்வருமோ
விட்டுப்பிரியவே வேறுமனம்வருமோ
அண்ணருடவயிற்றில் அனலைச்சொரிவேனே
சிறுவன்போய்ச்சொன்னாலே ஜீவனைவிட்டிடுவார்
மாளநினைப்பாரே மதிகேடுவந்துவிடும்
போகமனம்வருமோ புண்ணியரேஎந்தனுக்கு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டெருச்சுனனேதுசொல்வான்
நீர்-தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
நீர்-எட்டிலெழுதினதை யெடுத்தெறியப்போறீரோ
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
ஆயனெழுத்தவ்வளவு ஆசையால்மாண்டுவிட்டோம்
இனிநாம்பிழைப்போமென் றெண்ணாதேதம்பியரே
மற்றும்பிழைப்போமென்று மன்னவரேயெண்ணாதே
போடாநகுலாவென்று புகன்றானருச்சுனனும்
செப்புமொழிகேட்டு சீறாய்நகுலனுமே
இப்பாம்பைவெட்டி யெறிகிறேனிப்போது
பாம்புகளைக்கொல்வேனென்று பட்டாவுருவிநின்றான்
பார்த்தது அப்பாம்பு பாரமுடிமன்னவனை
கண்திறந்துபார்த்தது கடுகமலைப்பாம்பு
வாயைத்திறந்தவனை வாரிவிழுங்கினது
பாம்பின்வயிற்றிலேதான் பரிநகுலன்போய்விழுந்தான்
அண்ணாவேயென்னையும் அரவம்விழுங்கிற்றென்றான்
என்னையுங்கூட எடுத்துவிழுங்கிற்றென்றான்
உங்களுடனாக ஒருவனுஞ்சேர்ந்தேனென்றான்
மூவருக்குமொரெழுத்தாய்முடிந்ததேயென்னசெய்வோம்
அண்ணைத்தம்பியரே ஆணங்கைகைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பியே இருக்கின்றவேளையிலே
வில்லாளிபார்த்தனுமே வீமனுக்கேதுசொல்வான்
அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாமல் இங்கேவந்தீர்தம்பியரே
வந்தயிடந்தனிலே வல்வினையைக்கண்டீரோ
என்றுமவர்கள்சொல்லி இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படிக்காகவேதா னிருக்கின்றவேளையிலே
அநேகநாழிகைசென்றபின்பு அழகானதர்மலிங்கம்
மெத்தவிசாரப்பட்டு வெகுவாய்மனங்கலங்கி

சகாதேவனைப்பார்த்து தருமருரைக்கலுற்ருர்
வீமன்கனிபறிக்கப்போய்வெகுநேரமாச்சுதப்பா[டேன்
அழைத்தோடிவாருமென்று அருச்சுனரைபோகவிட்
அருச்சுனன்தேடிப்போய் அநேகநெடும்போதாச்சு
போனதோருச்சுனனும் பின்புவரக்காணேனே
நகுலர்களைப்போகவிட்டு ராஜாக்களைபாருமென்றேன்
காளைநகுலனுமே கடுகவரக்காணேனே
செத்தார்பிழைத்தாரோ செய்திதெரியவில்லை
மாண்டாரோயானறியேன் மன்னவனேயென்னசெய்
ஆரோடேசண்டை அமராடுசெய்கிருரோ [வேன்
எவரோடேசண்டை வடாகூடங்களுண்டோ
அவர்களைப்பார்த்துநீ யழைத்தோடிவாராயோ
ஓடியழைத்துநீ ஒருநொடியில்வாராயோ
கண்டுஅழைத்துநீ கடுகெனவேவாராயோ
அண்ணருரைகேட்டு அழைத்துமேவாராயோ
அப்போசகாதேவன் ஆணழகன்தானெழுந்து
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைதொங்கவிட்டு
ஆயுதந்தானெடுத்து அடைவாய்நடக்கலுற்ருன்
காலடியைத்தேடியேதான் கடுகிநடக்கலுற்ருன்
காடுஞ்செடியும் கனத்தமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு மதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
தேடியேவாரானே திசைதோறுங்கானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடினுனே இனியவிடமாராய்ந்தான்
கண்ணுலேகண்டதில்லை காளைகளானவரை
பாராவிடங்களில்லை பாரமுடிராஜர்களை [ன்
தேடியேவந்துமவன் நினைத்தாற்போல்நின்றுவிட்டா
அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலம்வந்தருளும்
அண்ணுமதவீமா அருச்சுனரேசீர்நகுலா
என்று-கூவியழைத்தானே கொற்றமன்னவீரியனும்
கூவியழைத்தகுரல் கேட்டதுமூவருக்கும்
என்காண்சகாதேவா எங்குவந்தீர்தம்பியரே
அரவம்விழுங்கினது ஆணழகாமூவரையும்
தூரநில்லுந்தம்பியரே சேரநீவாராதே
எட்டநில்லுந்தம்பியரே கிட்டநீவாராதே

அரவம்விழுங்கினதாய் அண்ணருக்குச்செய்திசொல்லு
நீ-அழுதுபுலம்பாதே அண்ணரைக்கூட்டிப்போய் [ம்
அஸ்தினாபுரிக்கு அடவுடனேபோய்ச்சேரும்
வீமராருச்சுனரை மிக்கநகுலரையும்
அண்ணமார்மூவரையும் அரவம்விழுங்கினதாய்
திரியோதிரனுடனே செய்திநீசொன்னாலே
சந்தோஷமாவானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்திடுவான் விஷநாகக்கொண்டவனும்
தருமாபுரத்தையல்லோ சர்ப்பக்கொடியோன்கொடுப்பா
சீமைதருவானே சிறந்ததுரைத்தனமும் [ன்
பூமிதருவானே பொல்லாச்சுயோதனனும்
அண்ணரும்நீருமே அவ்வரசையாண்டிருங்கள்
போங்காணுந்தம்பியரே புகழ்பெரியராஜாவே
என்றுமவருரைத்து இருக்கின்றவேளையிலே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளையசகாதேவன்
அண்ணருரைகேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
மன்னருரைகேட்டு மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
போயுரையுமென்றுசொல்லி புண்ணியரேசொன்னீர்கள்
புகழ்வேந்தரண்ணருக்குப் போய்நானுரைத்தாக்காற்
சொன்னேனேயாமாகிற் சொர்க்கபதிசேர்ந்திடுவார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இன்னமிருப்பாரோ
மூவரைப்பறிகொடுத்து முடிசூட்டியாளுவரோ
அவர்-செத்துமடிந்திடுவார் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவார்
மாண்டுமடிந்திடுவார் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவார்
சென்றுயான்சொன்னாலே ஜீவன்விடுவாரே
துடித்தபுழுப்போலே துள்ளிவிழுவாரே
அடித்தமயில்போலே அலறிவிழுவாரே
சாகத்துணிவாரே தர்மலிங்கஅண்ணாவும்
போகத்துணிவாரோ பொறுமையுள்ளதர்மலிங்கம்
எப்படிக்குபோயுரைப்பேன் என்னுடையஅண்ணர்க
என்றுசகாதேவன் ஏங்கிப்புலம்பலுற்றான் [ளே
அடியற்றமரம்போலே அலறிப்புரண்டழுவான்
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
உங்களைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தனாய்ப்போவேனோ
அண்ணர்களேயென்றுசொல்லி அலறிப்புலம்பினான்
அழுதகுரல்கேட்டு அம்மூவரேதுசொல்வார்

தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
எட்டிலெழுதினதை எடுத்தெரியப்போறீரோ
ஈசனெழுதியதில் எள்ளளவுங்குறையாது
சொல்லாதேதம்பி நீ சுருக்காயெழுந்திரென்றார்
பேசாதேதம்பி நீ போய்பிழையுப் வையகத்தில்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுவெதுசொல்வான்சகாதேவன்
உங்களைப்-பார்த்துநடக்கவேதான் பாவிமனம்வருமோ
கண்டுநடக்கவேதான் காளைமனம்வருமோ
பொறுத்துநடக்கவேதான் போகமனம்வருமோ
இப்பாம்பைக்கொன்றிடுவேன் இயலானராஜர்களே
பாம்புதனைகொல்லுகிறேன் பாருமென்றுவாளெடுத்தா
என்றுவுருவினான் இளையசகாதேவன் [ன்
கத்திவுருவையிலே கண்டது அப்பாம்பு
கண்டதுமலைப்பாம்பு கணிதநூற்கோமானை
வாயைத்திறந்தது வாரிவிழுங்கினது
எடுத்துவிழுங்கினது இளையசகாதேவனையும்
அப்போசகாதேவன் ஆணலழகுமன்னன்
என்னையும்விழுங்கினது என்னுடைய அண்ணாவே
உங்களுடனாக ஒருவனும்வந்துவிட்டேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகரேதுசொல்வார்
என்வார்த்தைதள்ளி இருந்தீரேதம்பியரே
நால்வருக்கும்ஓரெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தான்
அண்ணர்தர்மராசாவை அல்லவருங்கைவிட்டோம்
ஆச்சிதுரோபதையை அரிவையரைக்கைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பியேதா னிருந்தார்கள் நால்வருமே
அநேகநெடுநேர மானபிறகாக
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
அன்னமேசொர்னமே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேமடமயிலே தித்திக்குந்தெள்ளமுதே
கன்னல்மொழியாளே கற்கண்டேசர்க்கரையே
சாந்துகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
கோவைககழுத்தியரே குங்குமப்பூமேனியரே
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளே
நெருப்பிற்பிறந்தபெண்ணே நீலவண்ணன் தங்கையரே
கைமோசம்வந்ததுவே கண்மணிகளைக்காணேன்
போகவழியறியேன் புதுமைகளொன்றறியேன்
செத்தாபிழைத்தாரோ சேதியொன்றும்நானறியேன்

மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தை தானறியேன்
கடுகியெழுந்திருங்காண் கானகத்தில்தேடிடுவோம்
என்றுபுலம்பி எழுந்தாரிருவருமாய்
காலடியைப்பார்த்துமே கடுகியேவாரார்கள்
தேடியேவாரார்கள் சீரானகானகத்தில்
அப்பாமதவீமா அழகானவருச்சுனரே
தாமமுடிநகுலா தம்பிசகாதேவனெனக்
கூவிப்புலம்புகையில் குரல்கேட்டுதம்பியற்கு
அண்ணன்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
என்காணும்அண்ணாவே இடையநில்லுமென்பிறப்பே
சேரநீவாராதே தூரநில்லும்மென்பிறப்பே
அருகேநீவாராதே அண்ணாவே தூரநில்லும்
பாம்புவிழுங்கினது பாரவனந்தனிலே
இங்கேமலைப்பாம்பு எடுத்துவிழுங்கினது
நால்வருக்குமோரெழுத்துநான்முகனெழுதிவைத்தான்
உன்-அங்கஞ்சலியாதீர் அழுதுபுலம்பாதீர்
இனிபிழைக்கப்போருமென்றெண்ணாதே அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானதர்மலிங்கம்
துள்ளிப்புலம்புகிறார் சொரணைதெரியாமல்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
ஏழுபிராயத்தில் இடும்பனைக்கொன்றாயே
பத்துபிராயத்திலே பகாசூரனைக்கொன்றாயே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையும்நீயெடுத்தாய்
ஐவரையும்நீயெடுத்தாய் அந்தபலமடங்கி
பாம்புக்கிரையாக இருந்தீரோபார்வேந்தா
எழுபதுலக்ஷம்யானை இழுக்கவொண்ணாக்கெதையெடு
அமராதுசெய்கின்ற ஆண்மையுள்ளவீமா நீ [த்து
மலைப்பாம்பைக்கொல்லுதற்கு மறந்தாயோவீமா நீ
சந்தனமிருபுயத்தை சாய்த்தாயோபூமியிலே
குங்குமமிருபுயத்தை கொள்ளையென்றுசாய்த்தாயோ
கல்லானதூணை கரையான்அரிக்குமோதான்
இரும்பானதூணும் இத்துவிழுமோதான்
நீமடியுங்காரியத்தை நிஜனயத்தையானறியேன்
ஆச்சாபருவதமே அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
ஆச்சாபருவதமும் அழியும்நாளாச்சுதோ
கற்பகத்தூணுக்குக் கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கற்பகத்தூணுங் கரையுநாளாச்சுதோ

என்னையலையவிட்டு இப்பாம்புக்கிரையானாய்
நூலார்கடுந்திரளார் நூறுபேர்மன்னர்களை
கொல்லுவேனென்றுசொன்ன கொடியசபதமெல்லாம்
மறந்தாயோதம்பிநீ மலைப்பாம்புக்கிரையாக
என்னைமறந்து நீ யிறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுபுலம்புகிறார் இயலானதருமருமே
மாரடித்துதோளடித்து மண்மேல்விழுந்தலறி
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்மூர்ச்சையானார்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குயேதுசெய்தாள் [ம்
பச்சைத்தழையொடித்துபைங்கிளியாள்துரௌபதையு
காட்டுத்தழையொடித்து கடுகெனவேவீசலுற்றாள்
வீசினாள் தருமருக்கு விடாய்கள் மிகத்தெளிய
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
அப்பாடா அப்பாடா ஆணழகா தம்பியரே
காளை அருச்சுனா கடுங்காளைசேவகனே
எடுக்காதவில்வளைத்து இளங்கொடியைமாலையிட்டாய்
நீர்பார்த்துமீனெய்தாய் நிற்றிலங்குபூமுடியாய்
அழகில்மிகுந்தவரே அருச்சுனாதம்பியரே
நீமடியுங்காரியமும் நிண்ணயமும்நானறியேன்
இடதுபுயமான இயலான அருச்சுனரே
என்னைமறந்தீரோ இப்பாம்புக்கிரையாக
உங்களைமடியவிட்டு ஒருநாழிதங்குவனோ
கூடமடிந்திடுவேன் கொற்றவரேஉங்களுடன்
நானுமடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அங்கமுருகுதையோ ஆவிதணலாகுதையோ
நெஞ்சந்தனிலேயே நெருப்பாயெரியுதிப்போ
ஈரலுக்குள்ளே இருந்துதணல்பத்துதடா
கும்பினுள்ளேயல்லோ குடவிளக்காயெரியுதடா
மனதுதரிக்கவில்லை வயிற்றெரிச்சல்தீரவில்லை
உங்களைப்பரிகொடுத்து உலகத்திலிருப்பேனோ
நானுமடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
உங்களைப்புசித்தபாம்பு எங்களைப்புசியாதோ
உன்னைப்புசித்தபாம்பு என்னைப்புசியாதோ
என்றுமனந்தளர்ந்து எழுந்தாரேதருமலிங்கம்
மலைப்பாம்புதன்னருகே வந்துதலைகொடுத்தார்
இரங்கினார்தருமலிங்கம் என்னையும்விழுங்குமென்றார்
தாராமுகன்மலைப்பாம்பு தன்ளிவிடுகுது

எதிரிலேவந்தாலும் இடைந்துவிடுகுது.
பக்கத்தில்வந்தாலும் பார்த்துமேபோய்விடுது
தக்கபுகழுடைய தருமரவருரைப்பார்
சமர்த்துள்ளமலைப்பாம்பே தம்பியரைவிழுங்கிவிட்டாய்
என்னைவிழுங்குமென்று எதிரேநான்வந்தாலும்
என்னபாவஞ்செய்தேனோ என்னைவிலக்கிவிட்டாய்
ஏதாலும்பாவிநான் இருந்தாலுமாகாது
ஐயோவெனத்தருமர் அழுதுபுலம்புகிறார்
குய்யோமுறையோவென்று கூவிப்புலம்புகிறார்
தோராவடிவழகி துரோபதையுங்கூறுவாள்
ஆண்டவரேஐயாவே அழகுள்ள தருமரே நீர்
மாயவரை நீருமிப்போ மனதில்நினையுமென்றாள்
எம்பெருமாள்வந்தாலே எல்லாந்தெரியுமென்றாள்
அப்போதுதருமருக்கு அந்தநினைவுவந்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதருமலிங்கம்
மாயனைத்தானினைந்து வருந்திப்புலம்புகிறார்
மாயன்பெருமாளே வந்தருளவேண்டுமையா
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிமூலம்வாருமையா
பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்ட பாரளந்தாரெப்பெருமாள்
மச்சவடிவுகொண்ட மாயவரே நின்சரணம்
கூர்மவடிவுகொண்ட கோபாலா நின்சரணம்
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தீர்
எல்லையளந்தீரே எதிரில்லையென்றீரே
மூலமென்றதுஞ்சரத்தை முகில்வண்ணாகாத்தீரே
இராமராய்நீபிறந்து இராவணனைச்சங்கரித்தீர்
இலங்கையழித்தீரே இராட்சதரைவென்றீரே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே ஐவரையுங்காத்தீரே [ர்
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தி
உன்மகிமையாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறிவார்
தஞ்சமென்றபஞ்சவரைத் தற்காக்கதெய்வமல்லோ
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோறோமையா
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோறோமையா [யா
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோறோமை
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றல்லோமாண்டுவிட்டோ
ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாள்தப்பாது [ம்
நானழுதகண்ணீரும் ரம்பங்கொண்டறுக்காதா

வாரீரோகிருஷ்ணாயென் மனத்துயரந்தீராயோ
என்று-அபயம்அபயமென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாமணிவண்ணா அடியேனுக்குதவிசெய்வாய்
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்தேன் தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஐவரிட்டமங்கிலியம் அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
மங்கிலியந்தானிருந்து மண்ணில்விழநாளாச்சே
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குறைக்கழுத்தியானேனே
செல்வங்குலைந்துநான் சீருமழிந்தேனே
ஐவருங்கைவிட்டாரே அலைந்துவிடநாளாச்சே
மங்கிலியப்பிட்சை நீ தாராயோமன்னவரே
என்குறையைத்தீராயோ இங்கேநீவாராயோ
அபயக்குரலிட்டுமங்கே அழுதாள்துரோபதையும்
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தாள்மண்மேலே
அப்போதுமாயவரும் ஆதிமூலந்தானறிந்தார்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
பெட்டியிலேபூஷணம் பெருமைகுலையுதே
தோளிற்செபமாலை தோடவிழ்ந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கணங்குலைந்துபோகுதே
வருந்திப்புலம்புகிற மனத்துயரந்தீர்க்கவென்று
அழுதுபுலம்புகிற அத்துயரந்தீர்க்கவென்று
ஏழைகள்தன் துயரம் தீர்க்கவென்றுஎம்பெருமாள்
வாரார்பெருமாளும் வட்டமாங்கருடனேறி
துவாரகாபுரியைவிட்டுச் சுவாமியவர்வாராரே
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
மூங்கிலடர்ந்திருக்கும் முல்லைவனந்தான்தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தைச் சுருக்காகத்தான்தாண்டி
இராமரிஷிவனத்தில் இராமரும்வந்துவிட்டார்
மாயன்வருகிறதை வழியிலேதான்பார்த்து
தருமருந்துரோபதையும் தாமெதிரேஓடிவந்தார்

தருமருந் துரோபதையுஞ் சரணமிட்டார்மாயவரை
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
அறுகால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்தானிருக்க
ஆசனம்போட்டார்கள் அரிராமர்தானிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரும் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
அழுதகுரலேது அழைக்கவந்தகாரணமேன்
வேண்டியழைத்த விபரமென்னசொல்லுமென்றார் [ர்
வருந்தியெனையழைத்த வகையதனைச்சொல்லுமென்று
வீமரருச்சுனர்கள் வேந்தர்களெங்கேயென்றார்
தம்பிமார்நால்வர்களுந் தார்வேந்தேயெங்கேயென்றார்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆரணங்குதுரோபதையும்
எதுக்கழுதீர்களெனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தம்பிமார்நால்வரையும் சர்ப்பம்விழுங்கிற்றென்றார்
என்னையழைத்தவகை எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
தாராமுகன்மலைப்பாம்பு தானும்விழுங்கிற்றென்றார்
தம்பியரைப்பறிகொடுத்து தரிப்பேனோபூமியிலே
மலையைப்பறிகொடுத்து மண்மேலிருப்பேனோ
அங்கம்பொறுக்குமோ அரிராமாயென்னசெய்வேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
ஆகையினாலேதான் ஆண்டவரேயுமையழைத்தேன்
என்றுரைக்கத்தான்கேட்டு எம்பெருமாளேதுசொல்வா
எழுத்துவிதிதன்னை எவரால்விலக்கவசம் [ர்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறுமோ
எட்டிலெழுதினதை எடுத்தறியப்போறுமோ [ரோ
அன்றெழுதுங்கர்த்தரல்லோ அழித்தெழுதப்போரு
இட்டபடியொழிய எள்ளளவுங்குறையாது
வரும்வினைவந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
ஆராலேயாகுமிது ஆயுசுக்குக்கர்த்தருண்டோ
எவராலேயாகுமிது இவர்களைத்தானெழுப்ப
என்னாலேயதாகும் இயலானதர்மலிங்கம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுசொல்வார்தர்மலிங்கம்

என்னாலேயாகாதென் றேனேகழித்துவிட்டீர்
உம்மாலேயாகாத தொன்றுண்டோவையகத்தில்
எல்லாமுமதுசெயல் என்றிருந்தேன்மாயவரே
தம்பிமார்தான்பிழைக்கச் சாமிநீகண்பாரும்
உடப்பிறப்புத்தான்பிழைக்க உத்தமரேகண்பாரும்
என்பிறப்புத்தான்பிழைக்க எம்பெருமாள்காத்தருளும்
கண்பாரிவ்வேளையென கண்ணனையுந்தெண்டனிட்டார்
புண்ணியமாய்போகுதென பெருமாளைத்தெண்டனிட்
அப்போதுரோபதையாளாரணங்குவதுசெய்தாள்[டார்
மூந்தாணியேந்திநின்றாள் மூருகுழலாள் துரோபதையு
மங்கிலியப்பிட்சையல்லோ மாயாவெனக்கருளும் [ம்
வாடாதமங்கிலியம் வலவாவெனக்கருளும்
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
மாயனுடபாதத்தை வணங்கித்தொழுதுநின்றாள்
இவ்வார்த்ததைதான்கேட்டு எம்பெருமாள்மனமிரங்கி
அங்குமொருகிருஷ்ணன் ஆயரிருக்கையிலே
சின்னஎலிபோலே சுவாமிவடிவுகொண்டார்
மலைப்பாம்புதன்செவியில் மாயவரும்போய்நுழைந்தார்
அருச்சுனன்வில்நாணிதனை அறுத்தாரேமாயவரும்
வில்நாணிதானறவே வில்நிமிர்ந்துவால்கிழிந்து
நகுலன்சகாதேவன் நல்விஜயன்வீமனுமே
ராமரிஷியுடனே நன்றாய்வெளிப்பட்டார்கள்
ஐவருமாகவேதா னப்பாம்பில்வெளியானார்
மாயன்பெருமாளை வந்துநமஸ்கரித்தார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருக்குத்தெண்டனிட்டார்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மன்னன்தர்மராயருமே
மனதுகுளிர்ந்தாரே மகாராஜர் தருமலிங்கம்
துரோபதைநாயகியுஞ் சிந்தைமிகக்குளிர்ந்தாள்
மலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் மனதுமிகக்குளிர்ந்தார்
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் அகமுமிகக்குளிர்ந்தார்
ராமரிஷியாற்கு நற்காட்சிதந்தாராம்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போங்களென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆயனரைப்பார்த்துரைப்பார்
இந்தரிஷியாரு மிங்குவந்தகன்மமென்ன
வந்தகன்மமத்தனையும் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்

அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
இந்தரிஷிகாரியத்தை இயம்புவேன் நீர்கேளும்
மாயாண்டிதன்னடியார் வந்தால்வணங்குவர்காண்
எந்தனடியார்கள்வந்தால் இகழ்ச்சிகள்பண்ணுறதும்
ஏடாகூடங்கள்பண்ணி எட்டியடிக்கிறதும்
இப்படியாகவே யிருந்தார்வெகுகாலம்
அப்போதுநானொருநா ளங்கேவடிவெடுத்தேன்
தாதவடிவெடுத்து தப்புகொட்டிபிச்சையென்றேன்
அரிகரிராமாவென்று ஐயாவேபிச்சையென்றேன்
அப்போதுராமரிஷி அவசரமாயோடிவந்து
என்னையடித்தாரே இயலானராம்ரிஷி
அடிபட்டுக்கொண்டதொரு ஆக்ருஷமானதினால்
நான்-பட்ட அடியாலே இட்டேனே பெருஞ்சாபம்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரேனென்றழுது
வல்லாளன்ராமரிஷி வாய்திறந்துயேதுசொல்வான்
என்சாபமெப்போது தொலையுமையாசுவாமியென்றான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளாரணியம்வந்தாக்கால்
நாலுபேரையெடுத்து நன்றாய்விழுங்கிடுவாய்
அப்போதுவுன்சாபம் அடவுடனேதீர்த்திடுவேன்
என்றுமவர்க்குரைத்து என்பதிக்குபோய்நடந்தேன்
அப்போதிட்டசாபமது இப்போதொலைந்ததுகாண் [று
நீங்க-ளிந்தவனத்தைவிட்டுஇனியவனம்போங்களென்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்தார்
ராமரிஷிஐவர்களும் நங்கைதுரோபதையும்
எம்பெருமாள்மாயவற்கு எல்லோரும்தெண்டனிட்டார்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாஞ்சாலி துரோபதைக்கும்
மாயன்பெருமாளும் மனங்குளிரவாழ்த்தியபின்
எந்தவனங்களிலே இடாதுவந்தாலும்
இடாதுவந்தாலே என்னை நினையுங்கள்
என்றுமவருரைத்து எம்பெருமாள்போகலுற்றார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு மதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார்மாயவரும்
துளபமணிமார்பன் துவாரகைபோய்ச்சேர்ந்தார்

சிங்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
மாயவனூர்போனபின்பு மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும் [ம்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்மயிலணையாள் துரோபதையு
அந்தவனத்திலனேகநாள்சென்றபின்பு
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றும்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு

இரண்டாவது இராமரிஷிவனம் முற்றிற்று.

3-வது முருக்கமகாரிஷிவனம்

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோகலுற்றார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தே
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடித்தனமாய்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் மூடுகிவந்தார்பஞ்சவர்கள்
அந்தவனத்திலேதான் அல்லோரும்வந்தார்கள்
ஓரடுக்குப்பர்னசாலை உண்டுபண்ணூர்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடுக்குப்பர்னசாலை மூடிமன்னருண்டுபண்ணூர்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணூர்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்குஞ் சர்ப்பக்கொடியோனும்
ஆர்காணும்ராஜர்களே அழகானமன்னர்களே
முத்துக்கிரீடம் முடிசூடுமன்னர்களே
வச்சிரக்கிரீடந் தரித்ததொருமன்னர்களே
மாணிக்கக்கிரீடந் தரித்ததொருமந்திரிகளே
அத்தண்டபேரையுமே அவைவரையுந்தான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுரைப்பான்
ஐவர்வனம்போய் அநேகநெடுநாளாச்சே
மூன்றும்வருஷமது மொழியலாம்பஞ்சவர்க்கு
அவர்-எந்தவனத்திலே இருக்கிறூரென்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை

மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதெரியவில்லை
ஆடாதூதுவரே அங்கிருக்குமல்லர்களே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருமே
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருமே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறு ரென்றறிந்து
ஐவரும்மைப்பாராதே அறிந்தோடிவாருமென்ருன்
காவலர்களும்மையவர் காணுதேவாருமென்ருன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஎழுந்திருந்தார் தூதுவர்கள்
ஒற்றுளொருவனவ னோடிஞன்கானகத்தே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமல்லோ அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள் தூதுவர்கள்
சூரியன்வனத்தே சுருக்காய்நடந்துவாரார்
ராமரிஷிவனத்தே நடந்தார்நலமாக
மூருக்கமகாரிஷிவனத்தே மூடிமன்னர்போய்நுழைந்தா
அந்தவனத்திலே ஐவரையுங்கண்டார்கள் [ர்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
அவருமறியாமல் அணழகர்திரும்பிவந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டிவந்தார்
அஸ்திஞபுரம்நாடி அணழகர்திரும்பிவந்தார்
தென்னமூடிவேந்தன் திரியோதிரன்முன்னேவந்தார்
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்ருர்
தென்னமூடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
போநீரேதூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்ரு
ன், காளிபேரண்டனவன் கடுகியேவதுசொல்வான் [ம்
மூருக்கமகாரிஷிவனத்தில்மூடிமன்னரைக்கண்டுவந்தோ
பர்ணசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவரைக்கண்டோமையா
அவ்வார்த்தைகேட்டானே அரவக்கொடியோனும்
சிந்தைகலங்கியே திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனமூந்திடுக்கிட்டு வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
இப்பெரியசபைதனிலே யிருக்கின்றராஜர்களே
அம்பலத்தில்கொலுவிருக்கும் அரசர்மூடிமன்னர்களே
இத்தண்டராஜர்களே இயலானமந்திரிகளே
கத்திகட்டுந்துரைகளே கனத்தமூடிமன்னர்களே
ஆண்மையுள்ளதுரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்

என்வார்த்தைதள்ளாமல் ராஜர்களேகேட்டிருங்கள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரோபதை
தோருவடிவழகி துரோபதைமேலெந்தனுக்கு [மேல்
ஆசையலையுதுகாண் ஆரணங்கு துரோபதைமேல்
நினைக்கநினைக்கவேதான் நெஞ்சமுருகிடுது
ஆசையவள்மேலே ஆதரவுபாய்மேலே
சிந்தையவள்மேலே சிவன்பதைக்குதுகாண் [ண்
கன்னியர்மேலாசையல்லோ காமவிடாய்கொள்ளுதுகா
மயிலணைமேலாசையல்லோ மறக்கவில்லையெந்தனுக்கு
அவளாசையினாலே யவளைவரவழைத்தேன் [னே
வணங்குவாளென்றுசொல்லி வார்த்தைபலபேசினே
இணங்குவாளென்று எத்தனையோசொன்னேன்காண்
வணங்காமற்போனாளே மாதுகருங்குழலாள்
இணங்காமற்போனாளே ஏலப்பசுங்கிளியாள் [ண்
வந்திருந்து அம்பலத்தில் வார்த்தைகள்பேசினேன்கா
வாருமிருமென்றேனே மடிமேலேயேறுமென்றேன் [ன்
மார்போடேமார்பணைத்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றே
தோளோடேதோளணைத்து சுகமுந்தாருமென்றேன்
வாரும்நீதுரோபதையே வலதுதுடையேறுமென்றேன்
அவள்மெத்தபேச்சுகளு மகந்தைகளும்பண்ணினாளே
அகந்தைகள்பண்ணுகிறாள் ஆகடியஞ்சொல்லுகிறாள்
ஆகையால்துரோபதையை அடித்துதுரத்திவிட்டேன்
ஆரணங்கைகூடுகைக்கு ஆசைமெத்தத்தோணுது
மயிலணையைக்கூடுகைக்கு மனதுமெத்தத்தோணுது
அவள்மீதிலாசைகொண் டல்லவர்க்குஞ்சொல்லுகிறே
ன், அவளையுங்கொண்டுவர அரசருண்டோசொல்லென்
பாஞ்சாலன்பெண்ணை பாவைதுரோபதையை [றான்
சிறைபிடித்துவர துரைகளுண்டோசொல்லும்
கொண்டுவருவோர்க்கு கோடிதனந்தருவேன்
அழைத்துவருவோர்க்கு ஆனைசேனைநான்தருவேன்
சீமையும்பூமியும் துரைத்தனங்கள்நான்கொடுப்பேன்
ஐவரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்தால் [த்தால்
துரோபதையைகொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேத்திவை
பாவையரைக்கொண்டுவந்து படுக்கமஞ்சமேத்திவைத்
எனனுடையநாடுகளும் எழில்கருணன் ஆதீனம் [தால்
சீமைகளுப்பூமிகளும் செல்வமும்நான்தருவேன்
வல்லாண்மைக்காரருண்டோ மந்திரியெழுந்திருங்கள்

போறதுரைகளுண்டோ புண்ணியசேனைகளே
பிடியுங்கள் தாம்பூலம் பேர்பெரியராஜர்களே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு இயலானராஜாக்கள்
அனைவரும்பேசாம லஞ்சிப்பயந்திருந்தார்
சிந்துதேசாதிபதி திரான்மகன்சயிந்தவனும்
சொல்லுவான்வாய்திறந்து துரைகளறிந்திருக்க
மைத்துனரே நீர்கேளும் மகாராஜபூபதியே
தோழுவடிவழகி துரோபதைநாயகியை
பத்துநாட்குள்ளாகப் பைங்கிளியைக்கொண்டுவாரேன்
எட்டுநாட்குள்ளாகஇளங்கொடியைக்கொண்டுவாரேன்
ஐவரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவாரேன்
மன்னரறியாமல் மயிலணையைக்கொண்டுவாரேன்
தாம்பூலந்தான்பிடித்தான் தாமமுடியானும்
அந்தமொழிதான்கேட்டு அரவக்கொடியோனும்
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேந்தன்திரியோதனனும்
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெங்கும்பூரித்து
அள்ளியேதாம்பூலம் ஆணழகர்கைகொடுத்தார் [தான்
போட்டிருந்த ஆபரணம்பொட்டெனவேதான்கொடுத்
இட்டிருந்தபூஷணங்கள் இஷ்டமுடன்தான்கொடுத்தா
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானேமேலாக[ன்
போய்வாருமென்றுசொல்லிபுகழ்வேந்தன்தானுரைத்தா
வெகுமானம்பெற்றுமல்லோ விடைபெற்றுமன்னவ[ன்
பயணம்பயணமெனப் பயணபேரியடியுமென்றான்[னும்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றான்[ன்
ஆனையின்மேல்ஜண்டாவும் அழகுநிசான்பிடியுமென்று
ஆனையின்மேல்பேரிகையை அடியுமென்றார்ஓசையுடன்
குதிரையின்மேல்டங்காவும் கொடிமுரசுசீலைகளும்
பாஞ்சசன்யம்தேவதத்தம் பலவாத்தியமுழங்க
சச்சரிகைவீராணம் தாக்கிமுரசறைய
அக்ரோணிசேனை அடங்கலும்பயணமென்றான்
அமரதரும்சமரதரும் அர்த்தரதத்தானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் காஸ்மீரக்கன்னடரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
சட்டைகழட்டாத சகலவரானவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொத்திலியரானவரும்
இட்டசட்டைவாங்காத எழிலானமன்னவரும்

சயிந்தவன் துரோபதையை எடுத்துத் தேர்மீது கொண்டுபோதல்.

குப்பாசம்வாங்காத குச்சிலியர்மன்னவரும்
ஆனையாசுரிமை அளவற்றவன்னியரும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வேணலட்சங்கோடியுண்டு
மகுடமுடிதரித்த மன்னவர்களானவரும்
பட்டணத்துராஜர்களும் பார்மகுடவர்த்தனரும்
அத்தனைபெயருடனே ஆணழகன்பயணமானான்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
ஊக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி.
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பட்டுதட்டிகட்டியல்லோ பாங்கெடுத்துதான்சொருகி
மூத்திஞருமாலே மூகத்தழகாய்கட்டினானே
இட்டான்திருநாமம் எரிகின்றசூரியன்போல்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானேமேலாக
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆணழகன்வெளியானான்
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேரைச்சுற்றித்தெண்டனிட்டு சிவ்வென்றுஏறினான்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
பக்கத்தில்வெண்சாமரை பட்டுக்குடைகவிய
இருபக்கம்வெண்சாமரை ரத்னக்குடைகவிய
மூத்துகுடைகவிய மூடிமன்னர்தான்சூழ
மேளதாளமுழங்க வேந்தர்களும்பயணமிட்டார்
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதம்குலுங்க
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
ஆயிரந்தெருத்தாண்டி அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
பட்டணந்தெருதாண்டி பார்மன்னன்வாரானே
செந்தூளெழும்புகுது தெருவெல்லாங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வாரான்சயிந்தவனும மச்சுரதங்குலுங்க
அப்போசயிந்தவனும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
துரோபதையைக்கொண்டுவா துரிதமுடன்போறோமே
போறவிடந்தனிலே புதுமைகள்நாமறியோம்
வழியிற்சகுனங்கள் மனதில்குறிப்போமென்று
தருமதேவதையே நீ சாட்சிசொல்லவேண்டுமென்றார்

அப்போசகுனங்கள் ஆகுதுமன்னனுக்கு
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசம்யிடமாச்சு வலியனும்வலமாச்சு
காடைவலமாச்சு கள்ளரெதிர்ப்பட்டார்கள்
சாரைகுருக்காச்சு சயிந்தவன்மேற்பல்லிசொல்லும்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானும்ஓலமிடும்
வெட்டுவெட்டுமென்றுசொல்லி வேடரெதிரானார்கள்
ஓரியலறிடவே ஓர்பார்ப்பானெதிரானான்
பச்சைமரத்திலே பதுங்கிருந்துபல்லியது
பட்டமரமேறி பலபலென்றுசொல்லிடுமாம்
எட்டுசொல்லாந்தையது திட்டெனவேமரணமென்று
நெருப்பெடுத்தோர்கிழவி நின்றிழவுகான்கொடுத்தாள்
இந்தச்சகுனமெல்லாம் இராஜனும்கண்டானே
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைத்துமனமுருகி
எண்ணுதுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
இச்சகுனந்தன்னாலே இறந்துவிட்ப்போரேமோ
வந்தபயணமினி வழிதிரும்பப்போரேமோ
திருப்பினோமானல் சிரிப்பார்கள்ராஜாக்கள்
என்னைமதியார்கள் ஏளிதஞ்செய்வார்கள்
வந்துதிரும்பிவிட்டால் மதியான்திரியோதிரனும்
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறானே
ஏமனெழுத்தல்லோ எள்ளளவுந்தறையாது
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
உள்ளபடிக்கு ஒருநாளுங்குறையாது
என்றுமனதிலெண்ணி இராஜனும்போய்நடந்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
புலிகள்கரடிகளும் பெருத்தவனந்தாண்டி
சூரியவனத்தில் சேர்ந்தானேசயிந்தவனும்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
காலையில்பயணமாகி கடுகவழிநடந்தான்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
அந்தவனந்தனிலே அத்தண்டஜனம்நிறுத்தி
உத்தண்டமன்னவனும் ஒருத்தனுந்தேரேறி

மூருக்கமகாரிஷிவனத்தில் மூடிகிநடந்தானே
சயிந்தவனும்பர்னக சாலேதேடிவாரானே
ஆரதம்நிறுத்தி துரோபதையாள்முன்னேவந்தான்
பர்னகசாலேயிலே பத்தினியாள்வீற்றிருந்தாள்
ஒருத்தியுமாகவேதா னுத்தமியாள்வீற்றிருந்தாள்
பாவிசயிந்தவனும் பர்னசாலேமுன்னேவந்தான்
அப்போதுபாஞ்சாலி ஆரணங்கு துரோபதையும்
கண்டாள்சயிந்தவனேக் கட்டழகிதுரோபதையும்
அண்ணனேக்கண்டு அலறியேஓடிவந்தாள்
தமயனேக்கண்டாளே தானெழுந்துசரணமிட்டாள்
வட்டமணேபோட்டு மணித்தடுக்குதான்போட்டாள்
இருமிருமென்றுசொல்லி யிளங்கொடியாள்வருந்திட
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகன்தானெழுந்து [வே
வட்டமணேமேலே வந்திருந்தான்சயிந்தவனும்
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
இந்தவனத்திலே ஏதுக்காய்வந்தீரோ
வனசாரிவந்தீரோ மகாதவசாய்வந்தீரோ
அண்ணுவே நீவந்த அதிசயத்தைச்சொல்லுமென்ருள்
மாலேமுடியானும் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
ஐவரும்நீயுமாக ஆரணியம்வந்தீர்கள்
வனவாசம்வந்தீரென மண்டலத்திற்பேராச்சு
பார்க்கும்படியாகப் பைங்கிளியேவந்தேனே
உங்களுடையசீமையையும் உலகத்தைவிட்டுவிட்டு
வனவாசம்வந்ததொரு வகையென்னதங்கையரே
இங்கேபரதேசம் ஏன்வந்தீர்தங்கையரே
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுங்காண்தங்கையரே
அப்போதுரோபதையா ளாரணங்குதான்கேட்டு
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அண்ணுவே நாங்கள்வந்த அதிசயத்தைநீர்கேளும்
பரதேசம்வந்தோமெங்கள் பரிதாபங்கேளுமென்ருர்
தருமாபுரத்தையல்லோ தாரணியையாண்டிருந்தோம்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அரசன்திரியோதிரனும்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாவிதிரியோதிரனும் [ன
விருந்தருந்துமென்றுசொல்லி வேந்தரைக்கொல்லவெ
பேரன்குமாரனுக்குப் பூநூற்கலியாணமென்று
பூநூற்கலியாணம் பொருத்தந்தப்பிப்போகுதென்று
உடனேவரத்தருமருக்கு ஓலேயெழுதிவிட்டான்

மெய்யாலும் ஓலையென்று வேந்தர்மனதிலெண்ணி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அஸ்தினபுரம்நாடி
வாரவழிதனிலே மன்னவரைக்கொல்லவென்று
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் மன்னவர்க்குப்போடுமென்றான்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால் [ன்
நடக்கும்வழிதனிலே நச்சுமுள்ளை நாட்டினன்
ஊசிஎழுகூசி ஒருகோடி நாட்டினன்
கூரம்புகத்திகளும் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
கொடிமுள்ளுகத்திகளுங்குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
தண்ணீர்குடித்துமே சாவார்களென்றுசொல்லி
பாரவசிகளையே பருவதம்போல்நாட்டிவைத்தான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
மாளிகைவாசலிலே வந்தபிறகாக [ன்
பொய்க்குழியைவெட்டியல்லோ போதமணிதர்வைத்தா
பொய்ச்சிங்காதனங்களிட்டுப் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரைக்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அங்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்[னே
எண்ணெயிட்டுகொள்ளுமென வண்ணமிட்டழைத்தா
மல்லர்களைவிட்டு வதைத்தெறிந்துபோடுமென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பவளத்திருக்குளத்திற் பாரவசிநாட்டினனே
நீரிற்கழுநாட்டி நீர்மூடன்குளியுமென்றான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
உண்கிறசோற்றிலேதான் ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரநஞ்சையிட்டான்
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
ஆடாதசூதாடி அரவக்கொடிவேந்தன்
சீமைதுறைத்தனங்கள் தேசமுழுதும்பறித்தான்
நாடுபறித்தான் நகரமெல்லாந்தான்பறித்தான்
ஆணிப்பொன்தேரும் அணியணிசிங்காதனமும்
அந்தமுதலாடுமாடும் அடங்கலுந்தான்கெலித்தான்
ஐவரையுந்தான்கெலித்தான் ஆஸ்தானமுங்கெலித்தா
ஐவரையுங்காவலாக அறையிலடைத்துவிட்டான் [ன்

பாரவிலங்குகொண்டு பெருவிலங்குபூட்டினனே
ஏழுலட்சம்பெருவிலங்கு எடுத்துவந்துபூட்டினன்
காற்றுநுழையாத கல்லறைத்தன்கிடங்கில்
தள்ளியேகொண்டுவந்து தடிவீரர்காவல்வைத்தான்
சுத்திதவரங்கம் அதுவரைக்காவல்வைத்தான்
அறையிலிருந்தஎன்னை அம்பலத்திற்றள்ளிவைத்தான்
மூலையிலிருந்தஎன்னை முத்தத்தில்தள்ளிவைத்தான்
ஒருவர்மயிர்பிடிக்க ஒன்பதுபேர்துகிலுரிய
இருவர்மயிர்பிடிக்க இருபதுபேர்பின்னிழுக்க
பாவிமயிர்பிடிக்கப் பத்துப்பேர்துகிலுரிய
ஆடம்பலத்தே அவையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
அரசர்சபைதனிலே அலையத்துகிலுரிந்தான்
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாட்டம்பண்ணினனே
வாடிபோடியென்றேசி வலதுதுடையேறுமென்றான்
துஷ்டத்தனங்கள்பண்ணும் திரியோதனன்பாவி
ஆகடியம்பேசினனே அம்பலவர்தன்சபையில்
பாரவனவாசம் பரதேசம்ஓட்டிவிட்டான்
பனிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமென்றான்
மறைவாயொருவருஷம் வந்திருமென்றுசொன்னான்
பதின்மூன்றுஞ்சென்றபின்பு பட்டணத்தேவந்தாக்கா
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான் [ல்
வந்துவிட்டோமண்ணாவே வனமேகுடித்தனமாய்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடித்தனமாய்
வேடரைப்போலவேதான் வில்லியரைப்போலாக
கள்ளக்குறவரைப்போல் காட்டிவிருக்கின்றோம்
எங்கள்குறைதீர எக்காலஞ்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தைஆள்வோமே
பஞ்சவர்கள்சுகமாகப் பாருலகம்ஆள்வாரோ
நீர்-அறியாதுபோலாக அண்ணாவேகேட்கவந்தீர்
தெரியாதுபோலாக கேட்கவந்தீரண்ணாவே
ஒன்றுமறியீரோ உத்தமரேஅண்ணாவே [ம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஎதுசொல்வான்மன்னவனு
பகுதிப்பணம்வாங்கப் போயிருந்தேன்பைங்கிளியே
சேனைத்திரளுடனே சென்றிருந்தேன்வெகுதூரம்
போனபிறகாக புதுமைபிறந்ததுகாண்

காற்றுவிசேஷமாகக் கேட்டுவந்தேன் தங்கையரே
நான்-அறிந்தேனேயாமாகில் அவகேடுவாராது
அன்றிருந்தேனானாலே அம்பலமுமேற்றுவரோ
துகிலுரியப்பார்ப்பேனோ துரோபதைநாயகியே
எந்தன்மனம்பொறுத்து இருப்பேனோதங்கையரே
நான்-வந்தபிறகிந்த வயணமறிந்தேன்காண்
மனதுதரியாமல் வந்தேனுனைக்காணச்
சிந்தைமனங்கலங்கித் தேடிவந்தேன் தங்கையரே
உன்வார்த்தைகேட்டபின்பு உள்ளமுருகுதம்மா
நீ-சொன்னபடியாலே யென்சிந்தைகலங்குதம்மா
நீ-பத்தினியாளென்றுசொல்லி சற்றுமறிவானோ
உத்தமியாளென்றுசொல்லி ஊதாரியறிவானோ
காமாட்சியென்கிறதை கழுசிறையனறிவானோ
ஏதுமறியாமல் இகட்சிகன்பண்ணிவிட்டான்
ஒன்றுமறியாமல் உதாசினங்கள்பண்ணினானே
அவன்-வாழ்வுங்குலைந்துவிடும் மகிழ்ச்சியடங்கிவிடும்
செல்வமடங்கிவிடும் செருக்குங்குலைந்துவிடும்
பொறுத்தகினாலேயம்மா பொல்லாங்குவாரதில்லை
அவனுக்கேநாசகாலம் ஆகுதுபொறுத்திரம்மா
அஞ்சாதேதங்கையரே ஆயாசங்கொள்ளாதே
நீ-ஆயாசப்படுவதல்லா மவனுக்கேகேடுவரும்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வர் பொங்கினவர்காடாள்வர்
எதுக்கும்மஞ்சாதே என்பிறப்பேதங்கையரே
பாரப்புலிப்போலே பஞ்சவர்களெங்கேயம்மா
வீரப்புலியதுபோல் வீரர்களெங்கேயம்மா
மைத்துனமாரைவர்களும் மகாராஜரெங்கேயம்மா
ஐவரையுங்காணவென்று ஆவலாய்வந்தேனம்மா
அவர்-போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பார்க்கமனதாகிப் பைங்கிளியேவந்தேனம்மா
காணமனதாகிக் கானகத்தேவந்தேனம்மா
இன்னேரமாச்சுதே இராஜர்களைக்காணேனம்மா
தனியாகவுன்னைவிட்டு தருமரெங்கேபோனாரோ
ஒண்டியாய்வுன்னைவிட்டு உத்தமர்களெங்கேபோனார்
இன்றுநான்காணாதற்கு இல்லாமற்போச்சுதம்மா
இன்னமொருவேளை இவர்களைநான்காணுகிறேன்
அவ-ராணுப்பிறத்தவர்க ளலைந்தாலுங்குற்றமில்லை

நீ-பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள்தான் பின்தொடரநீதியுண்
ஐவருடனே நீ அலைந்துதிரிவானேன் [டோ
அழுதுதிரிவானேன் அல்லற்படுவானேன்
என்-மாளிகைவாசலுக்கு வாரீரோதங்கையரே
பாரவனந்திரிந்து பஞ்சவர்கள்வாரமட்டும்
எந்தனதுமாளிகைக்கு வாரீரோதங்கையரே
அரண்மனைக்குந்தனை நானழைத்துமேபோகவந்தேன்
வெதும்பிவிடாய்த்து நீ வெயிலில்திரிவானேன்
வாரீரோதங்கையரே மாளிகைக்குகொண்டுபோறேன்
என்று-வருந்தியழைத்தானே மாபாவிசயிந்தவனும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குமேதுசொல்வா
ஐவரையும்விட்டுவிட்டு வருவேனோஅண்ணாவே [ள்
விட்டுப்பிரியவேதான் வேந்தேமனம்வருமோ
அண்ணாவே நீர்கேளும் ஆனாலொருவார்த்தை
நான்-வரவேணுமென்று மனதுமக்கிருந்தால்
வனப்போனபஞ்சவர்கள் வருகிறபோதாச்சு
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணாவே
ஐவரைகேட்டுநீ அழைத்துப்போமண்ணாவென்றாள்
பஞ்சவரைக்கேளுமண்ணாபாரவனந்துலைத்துவாரேன்
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணாவென்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இடும்பன்சயிந்தவனும்
எண்ணதுமெண்ணியல்லோ இருந்துவிசாரமிட்டான்
ஐவர்வந்தால்மோசமல்லோ ஆகாதுகாரியங்கள்
என்றுசயிந்தவனும் எண்ணினான்தன்மனதில்
காவலர்கள்வந்தாலே காரியங்களாகாது
கையிலிருந்ததொரு கத்தியைத்தாழவைத்து
கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
ஐவர்வந்தால்சேதிசொல்லு மஸ்தினாபுரம்போறேன்
இட்டுன்னைபோகவென்றே இந்நேரம்காத்திருந்தேன்
ஐவரையுங்காணோமம்மா ஆரணங்குதுரோபதையே[மா
இன்னமொருவேளைவந்துஇட்டுக்கொண்டுபோறேனம்
ஐவருக்குச்சொல்லி அழைத்துக்கொண்டுபோறேனம்
போகவிடைதாரும் போய்வாரேன்தங்கையரே [மா
என்றுமவன்கேட்க ஏதுசொல்வாள் துரோபதையும்
அப்படியேபோய்வாரும் அண்ணாவேயென்றுசொன்னா
விடைபெற்றுசயிந்தவனும்வேநததனெழுந்திருந்து[ள்
பர்னசாலைவிட்டிறங்கிப் பார்வேந்தன்போகலுற்றான்

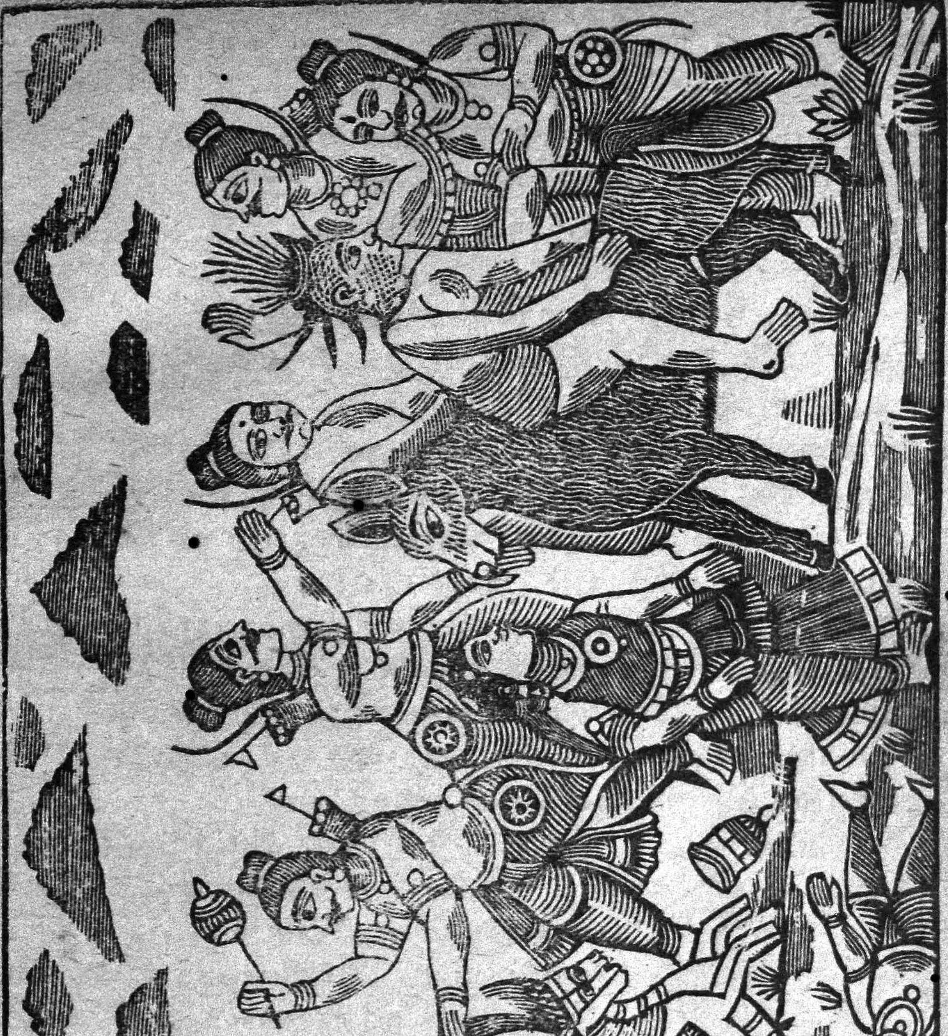

சயிந்தவனை பாண்டவர்கள் அவமானஞ் செய்தல்

64186 031,1G50,P J5

கடுகநடந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
அழகுரதமேறி அக்கானகந்தாண்டி
அவன்மச்சுரதமேறி வாரானேமன்னவனும்
போரான்சயிந்தவனும் பொன்னின்ரதமேறி
அநேகதூரம்போனபின்பு ஆரணங்கு துரோபதையாள்
கத்திதனைக்கண்டாளே கட்டழகிபாஞ்சாலி
வைத்துமறந்தானே மன்னவனும்ஆயுதத்தை
இங்கேவைத்துதான்மறந்தானென்றுமவளெழுந்து
கத்திதனையெடுத்துக் கடுகிநடந்தாளே
அண்ணாசயிந்தவனே அனேகதூரம்போகாதே
நில்லுங்காணண்ணாவே நெடுந்தூரம்போகாதே
என்று-கூடநடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையு
அப்போசயிந்தவனும் அழும்புநினைவுகொண்டு [ம்
கேளாதுபோலே நடந்தான்கெடுநினைவாய்
அறியாதுபோலே நடந்தானே ஆணழகன்
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையும்
சேரநடந்தாளே தேன்மொழியாள்துரோபதையும் [ள்
அண்ணாவே அண்ணாவென்று அக்கணமேகூச்சலிட்டா
அழும்பன்சயிந்தவனுக் கப்போதான்கேட்டதுபோல்
திரும்பியவன்பார்த்து தேரைநிறுத்தினானே [தை
அவள்-நெடுந்தூரம்வந்தபின்பு நிறுத்தினான்தன்ரதத்
அப்போ துரோபதையு மருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாவேஎன்காணும் அநேகதூரம்வந்துவிட்டாய்
ஆயுதத்தைநீமறந்து அனேகதூரம்வந்தீரே
இந்தாருமென்றாளே ஏலங்கருங்குழலாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டியேதாருமென்றான் இருந்தபடிசயிந்தவனும்
அப்போ துரோபதையாள் ஆரணங்குஏதுசெய்தாள்
ஒருபடியேறியல்லோ உத்தமியாளிந்தாவென்றாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டவில்லைகத்தியென்றான் இன்னங்கொடுப்பதற்கு
மற்றுமொருபடியே மயிலனையாளேறினாளே
அப்போதுஎட்டவில்லை யென்றானே ஆணழகன்
மூன்றாம்படியேறி மொய்குழலாள்நின்றுகொண்டு
ஆயுதங்களித்தாவென்றாள் ஆரணங்குதுரோபதையும்
சயிந்தவனும்தான்பார்த்து சந்தோஷமாகியல்லோ [லி
நாம்-வந்ததொருகாரியங்கள் வசப்பட்டதென்றுசொல்

மெத்தமனமகிழ்ந்து மெல்லியரைக்கொண்டுபோக[தை
அவளேறிப்போனதேயல்லோ எகிறவிட்டான் தன்ரதத்
காற்ருய்ப்பறந்ததுகாண் கட்டழகன் தன்ரதமும்
போகுதேயந்தரமாய்ப் பொல்லாதகானகத்தில்
தோருவடிவழகி துரோபதையுமே துசொல்வாள்
அண்ணுசயிந்தவனே அழிநினேவுதேடிவிட்டாய்
ஐவர்களுந்தானறிந்தால் அனர்த்தம்வருமுந்தனுக்கு
பஞ்சவர்களறிந்தாலே பழுதல்லோஉன்குடிக்கு
நிறுத்தும்ரதத்தையென்ருள் நிறுத்தானேபாதகனும்
அப்போ துரோபதையாள் ஆரணங்குமனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து மயிலணையாளேதுசெய்தாள்
அப்போ துரோபதையாள் அபயக்குறலிடுவாள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அபயமபயமென்ருள்
ஆகாயவாணியம்மா அல்லவருப்பார்த்திருங்கள்
ஐயன்பிடாரியரே அந்தரதேவதையே
அந்தரதேவதையே சந்திரசூரியரே
காளிகளேகூளிகளே கானகத்துப்பட்சிகளே
இந்தவனத்திலிருக்குமிருகங்களே
பாருங்கள்பாருங்கள் பாவியவன்செய்கிறதை
எல்லோரும்பாருங்கள் இவனுடையதுற்குணத்தை
என்னேச்சிறைபிடிக்க இழுத்துக்கொண்டுபோருனே
பஞ்சவர்க்குத்தானுரையும் பார்த்திருந்தபட்சிகளே
ஐவருக்குத்தானுரையும் ஆகாயவாணியம்மா
நாய்க்குக்கிடைக்குமோ நல்லமுழுத்தேங்காயும்
செரிப்பேனோஉந்தனுக்கு சேருபந்துநான்தருவேன்
உனக்காவனென்று பாராதே அடிப்பேன்மூறத்தாலே
என்றேதுரோபதையு மிளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்புகிருள்
மாயவரேசுவாமியென்று மாதுபுலம்புகிருள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அரன்பூசைதான்முடித்து
அரிபூஜைசிவபூஜை எல்லாமவர்முடித்து
நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள் ஞாயிறுதித்தாப்போல்
வாரார்கள்பஞ்சவர்கள் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
பர்னசாலேதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
அங்கேதான் துரோபதையை ஆரணங்கைக்காணுமல்
காணுமல்பஞ்சவர்கள் கலங்கிஞர்ந்நேரம்

7-4-73

தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானே வீமனேத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே வில்வேந்தாயென்பிறப்பே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்னன்தங்கையரை
அக்கினியில்வந்துதித்த அபிஷேகபத்தினியை
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பைங்கிளியைகாணேனே
அழகில்மிகுந்தபெண்ணே ஆரணங்கைக்காணேனே
ஆரெடுத்துப்போனுரோ அறியேனேதம்பியரே
எவரெடுத்துப்போனுரோ ஏதுமறியேனே
பார்த்துவாதம்பியென்ருர் பாரமதகரியை
என்றதுகேட்டு எழுந்தார்கள்தம்பியர்கள்
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சூங்குவிட்டு
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடவுடனேபோய்நடந்தார்
தெற்குத்திசையிலே தேர்விஜயன்தேடிவாருன்
வடக்குத்திசைநோக்கி வாருன்சகாதேவன்
மேற்குத்திசையிலேதான் நகுலனுந்தேடிவாருன்
கிழக்குத்திசைநோக்கி வீமனுந்தேடிவாருன்
அந்தவனங்களிலே ஆருய்ந்துவாரபோது
தோடியைக்கண்டுமல்லோ திரும்பினுன்வீமனவன்
காற்றுவேகமாகவேதான் கடுகிவந்தான்வீமனவன்
எட்டிப்போய்தான்பிடித்தான் இயலானரதத்தையவன்
வீமனைக்கண்டாளே மெல்லிநல்லாள்துரோபதையும்
அழுதகண்ணேத்தான் துடைத்தாளாயாசமுந்தீர்ந்தாள்
கைகொடுத்தான்துரோபதைக்கு கடுகஇறக்கிவிட்டான்
கண்டுஇடிவிழுந்தான் காளேசயிந்தவனும்
பார்த்துஇடிவிழுந்தான் பாவிசயிந்தவனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தானே மூடிமன்னன்சயிந்தவனும்
ஒருகையால்ரதந்தூக்கி உதிரடித்தான்மண்மேலே
அவனுடையதேர்சட்டமும் அழகுகுதிரைகளும்
சட்டஞ்சட்டமாகவேதான் தவுடுபொடியாச்சுதங்கே
தேருமுறிந்ததுகாண் சேர்ப்பித்தான்மண்மேலே
வெற்றிமதயானே வீமனவனேதுசொல்வான்
ஏதடிபெண்ணே நீ யிளங்கொடியேதுரோபதையே
வந்தவயணமென்ன வகையாகச்சொல்லுமென்ருன்
அப்போதுரோபதையா ளாரணங்குதான்பார்த்து
அஞ்சிப்பயந்துமவள் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்

வந்தானே சயிந்தவனும்வாருமிருமென்றுசொன்னேன்
நாம்-வனவாசம்வந்தொருவயணங்கள்கேட்கையிலே
சொன்னேன்வயணமெல்லாம் சூதாகத்தான்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஆயுதத்தைகீழேவைத்தான்
மறந்துவிட்டானென்று மன்னவரே நானெண்ணி
ஆயுதத்தைதானெடுத்து ஆண்ணாவென்றோடிவந்தே
எட்டிக்கொடுமென்றான் ஏறினேன்தேர்மேலே [ன்
ஏறினபோதே எகிறவிட்டான் தன்ரதத்தை
இவ்வளவுசேதியென்று ளிளங்கொடியாள் துரோபதை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரவீமனவன் [யும்
வெற்றிமதயானை வீமன்வனே துசெய்தான்
காட்டுகொடிபிடிங்கி கடிகியேஓடிவந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தானே மூடிமன்னன்சயிந்தவனும்
காட்டுக்கொடியாலே கட்டினான்சயிந்தவனை
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
தன்காலில்கட்டிக்கொண்டு தானடந்தான்வீமனுமே
பர்னசாலைதன்னருகே பாவிதனைக்கொண்டுவந்தான்
தருமருக்குமுன்னாலே தள்ளிக்கொண்டுவந்தானே
கண்டாரேதர்மராயர் காளைசயிந்தவனை
வாருங்காண்மைத்துனரே வந்தீரெனைத்தேடி
தேடியேவந்ததென்ன சீரானகானகத்தில்
வந்தவயணமெல்லாம்வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
தர்மராவர்கேட்கையிலே தார்வேந்தன்வாய்திறந்து
மாபாவிசயிந்தவனும் வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
உங்களைப்-பார்க்கப்பிரியமுடன் வந்தேனேபஞ்சவரே
காணமனதாகி வந்தேனேகாவலரே
வந்தயிடந்தனிலே உந்தனை நான்காணவில்லை
தங்கையரைக்கண்டேனே தங்கள்வயணமெல்லாம் [ன்
விபரமாய்ச்சொல்லுமென மெல்லியரைதான்கேட்டே
அப்போ துரோபதையாள் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
வனவாசமவந்தொரு வயணமெல்லாந்தானுரைத்தா
திரியோதிரனுரைத்த சேதிகளைத்தானுரைத்தாள் [ள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி யேகிவழிநடந்தேன்
வச்சிராயுதத்தை வைத்துமறந்துவிட்டேன்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கடுகவந்தான்தங்கையரும்
எட்டிக்கொடுமென்றேன் இயலானதங்கையரை.

அவ்வளவில்வீமன்வந்து அடித்தானேகெதையாலே
இடுப்பில்கயிறுகட்டி இழுத்துவந்தான் தங்கள்முன்னே
இவ்வார்த்தைசொல்லி இளைத்தாற்போலேயழுதான்
சாயாம்புமன்னவரும் தருமராஜுகேட்டு
மெத்தமனமுருகி வேந்தரவரோதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
கனிகள்பறித்துக்கொண்டு கடுகியேவாருமென்ருர்
அந்தச்சொல்தான்கேட்டு அனைவோருங்கோபமுற்ருர்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்கோபமுற்று
கண்கள்சிவந்துமவர் காந்தாளக்கோபமுற்று
நெற்றிவிழிசிவக்க நீலவிழிபொறிபறக்க
உச்சிமயிர் துடிக்க உத்தமர்களேதுசொல்வார்
அண்ணாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
துரோபதையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருதோசியற் [கு
பாவையரைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபாதகற்கு
போஜனமும்போடுவரோ புகழ்பெரியஅண்ணாவே
ஆக்கினைகள்பண்ணி அனுப்புவோமிவனையென்ருர்
பொல்லாதபாதகனை போகவிடலாகாது
என்றுமவர்கள்சொல்லி எல்லவருமோர்முகமாய்
ஆனந்தமார்பரெல்லாம் அண்ணருடன்கோபமிட்டார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரோதுசொல்வார்
கோபித்தகோபமெல்லாங் குளிர்ந்தமழையாச்சு [ன்பார்
வெளுத்ததைப்பாலென்பார்வெள்ளத்தைத்தண்ணீரெ
கபடறியார்சூதறியார் கள்ளமொன்றுந்தாமறியார்
பொய்சொல்லார்தருமரவர் புண்ணியனாரேதுசொல்வா
கோபித்துக்கொண்டாலாகாதுகொற்றவரே [ர்
ஆங்காரகெர்வமது ஆருக்குமாகாது
ஆணவமுண்டானா லழிந்துவிடுங்காலமப்பா
பொருத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடுறைவார்
மனக்குறைவையாதே வந்தவர்க்குப்பசியாற்றும்
கனிகள்பறித்துமே கடிகியேவாருமென்ருர்
எனக்கெதிர்பேசவேண்டாம் எழுந்துநடவுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அண்ணரடிவணங்கி
அஞ்சிப்பயந்தெழுந்தார் அழகானதம்பியர்கள்
காட்டிற்பயந்தோடிக் கனிகள்பரித்துவந்து [டை
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொப்பெனஅண்ணரண்
வாங்கியேதருமரவர் மைத்துனபுசியுமென்ருர்

மனதிற்பயமுடனே வாங்கிப்புசித்தானும்
கனிகள்புசித்துமவன் கைபூசிக்கொண்டானும்
போய்வாரேனென்னைப் பொட்டெனைச்சரணமிட்டான்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமராவரே துசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
மைத்துனர்தன்னுடனே மன்னர்களே நீங்களும்போய்
வழிகூட்டனுப்பிவைத்து வாருங்கள்தம்பியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அழகான தம்பியர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தானெழுந்து [னை
அண்ணருரைப்படிக்கு அழைத்துவந்தான் சயிந்தவ
சென்றாரிருவருமாய்ச் சிலதூரமானபின்பு
போர்வீமனேது செய்தான் போரவழிதனிலே
ஐந்துகுடுமிவைத்து அப்பாலேதலைசிறைத்தான்
மீசைசிரைத்தானே மின்போடிபண்ணினனே
தாடிசிரைத்தானே தலைபோடிபண்ணினனே
தலைபோடிபண்ணினனே தாமமுடியானுக்கு [ன்
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளி கலந்தழகாய்ப்பொட்டுமிட்டா
செம்புள்ளிகரும்புள்ளி சேர்ந்தழகாய்பொட்டுமிட்டா
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே [ன்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவர்பார்த்து
அர்ச்சுனதம்பியரே அண்ணனைக்காணோமே
மைத்துனரைக்கூட்டிப்போய் வழிவிட்டுவாருமென்றே
போய்நெடும்போதாச்சு புகழ்வீரன்வீமனைத்தான் [ன்
வீமனைத்தேடி நீ விரைவில்வந்துசேருமென்றார்
கடுங்காளைவீமனைத்தான் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்தா
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு [ன்
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து விஜயனும்போய்நடந்தான்
அண்ணரைத்தேடிவந்தான் அர்ச்சுனராஜதுரை
வீமனைப்பார்த்தாரே விஜயனருச்சுனனும்
கண்டானேசயிந்தவனைக் காளைமனமகிழ்ந்து
பார்த்தானேசயிந்தவனைப் பலகாலும்பூரித்து
வீமனைத்தான்பார்த்து விஜயனுமேதுசொல்வான்
என்னமரியாதை-செய்தீரென்னண்ணாவே [மோ
பட்டையடிமொட்டையிட்டால் வாகனங்கள்வேண்டா
இருமிருமண்ணாவென்று ஏகிநடந்தானே
கானகத்தில்நுழைந்து கழுதையொன்றுதான்பிடித்து

மலைக்கழுதைகொண்டுவந்து மன்னவனையேற்றினனே
இப்படியாகவேதா னிவரிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
நகுலனைத்தானழைத்து ராஜாக்களைத்தேடுமென்றார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
கண்டழைத்துவாருமையா காளையிருவர்களை
நாமமுடியான் நகுலனதுகேட்டு
அருளருளுமென்னையா அழைத்தோடிவாரேனென்று
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைப்பிடித்து அடவிதனிற்போய்ப்புகுந்து
பார்த்தண்ணரைத்தேடிப் பரிநகுலனோடிவந்தான்
கானகமெல்லாந்தேடிக் கண்டானே அண்ணர்களை
கண்டான்சயிந்தனுட கண்காட்சியானதெல்லாம்
பார்த்தான்சயிந்தவனை பாவிக்குஎற்குமென்று
சந்தோஷப்பட்டானே சயிந்தவனைக்கண்டவுடன்
வீமாமதகரியே வில்லேந்துமன்னர்களே
மூவிரண்டுகுடுமிவிட்டு மொட்டையடித்தீரோ
என்னுலுபகாரம் எதுசெய்வேன்மைத்துனற்கு
சாணியெடுத்துவந்து சரியானவுண்டைபண்ணி
தலைமேலேஉண்டைவைத்து தனிவிளக்குஎற்றிவைத்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே [தான்
அனேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தருமரவரெழுந்து தம்பியைத்தானழைத்து
மூவர்களும்போனாரே மூடிமன்னராஜாக்கள்
இன்னம்வரக்காணேன் என்னமோ நானறியேன்
தேடியழைத்துநீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்றார்
தாமமுடியானும் சகாதேவன்தான்கேட்டு
அப்படியேநான்போ யழைத்துமேவாரேனென்று
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
அப்புவிலலுந்தானெடுத்து ஆணழகன்போகலுற்றான்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குதானெழுந்து
தர்மருக்கெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
நானுங்கூடப்போய்வாரேன்ராஜர்களைதேடவென்றான்
தர்மரதுகேட்டு தளராமலேதுசொல்வார்
அப்படியேபோய்வாரும் ஆரணங்குதுரோபதையே
சீக்கிரத்தில்வாருமென்று செலவுதந்தார்தர்மலிங்கம்
கூடத்தொடர்ந்தாளே கொம்பனையாள்துரோபதையும்

இருவருமாகவல்லோ யிசைந்துவழிநடந்து [டான்
அண்ணர்களைத்தேடியல்லோ ஆணழகன்வந்துவிட்
கானகத்தினுள் நுழைந்து கண்டானே அண்ணர்களை
மைத்துனரைக்கண்டு வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டு சர்வாங்கம்பூரித்து
மரியாதைநானென்ன மைத்துனற்குச்செய்வேன்காண்
கழுதையின்மேலிருந்தவனைக் கடுகயிறக்கிவிட்டான்
மூன்னுபின்னுகை மூகந்தெரியஏற்றினன்
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவன்கழுத்திலேபோட்
இந்தவரிசையெல்லாம் விந்தைகண்காட்சியென[டான்
மன்னர்கள் தன்னருகே வந்துநின்ருள்பாஞ்சாலி
அண்ணரைக்கண்டாளே ஆனந்தமானாளே
தமயனைக்கண்டாளே சந்தோஷமானாளே
தாமமுடிவீமரே நீர் தலைபோடிபண்ணீரே
வாள்விஜய அர்ச்சுனரே வாகனங்கள்தந்தீரே
காளைநகுலரே நீர் கருப்புள்ளிபோட்டீரே
மூன்னுற்சகாதேவா மூன்பின்னுய்வைத்தீரே
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவர்கழுத்திற்போட்டீரே
என்னமரியாதை அண்ணருக்குநான்செய்வேன்
பாஞ்சாலன்பெற்ற பைங்கிளியுமேது சொல்வாள்
வானத்தருந்துதியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
ஐவருக்குந்தேவியாகி அழியாதபத்தினியாய்
கற்புடையபத்தினியாய்க் காப்பதுமெய்யானல்
இக்கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகநடவாமல்
ஏறினசயிந்தவனை இறங்கவேவொட்டாமல்
அரவக்கொடியோன்பார்க்க அப்பலப்போமளவும்
ஏறினகழுதை யிறங்காமலிருக்கவென்று
கட்டவிழ்க்கவந்ததொரு காவலர்களெல்லோரும் [ள்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமியுஞ்சாபமிட்டா
என்-வங்கிஷத்தார்தொட்டால்வனக்கழுதைவிட்டிறங்க
காட்டுக்கழுதையிது கடுகெனவேதானிறங்க [ன்று
மற்றவர்கள்தொட்டாலே வலித்துக்கொண்டோடவெ
இப்படிக்குச்சொல்லியல்லோ யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
சாபங்கொடுத்தாளே தருமர்பெருந்தேவியவள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருந்தாளே துரோபதையும்
அடித்துத்துரத்தினர் அங்கேசயிந்தவனை

துரியனுக்குச்சொல்லுமென்று தூரத்தினூர்சயிந்தவனை
வருகுதே அக்கழுதை வனமாய்வனந்தாண்டி
தான்விட்டுவந்ததொரு தன்னுடையசேனையண்டை
வந்துகலந்தானே வனக்கழுதைதன்னுடனே
கண்டாரேசேனையர்கள் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தாரேசயிந்தவனைப்பார்வையிரண்டுங்கொள்ளாம
இதுவென்ன அதிசயங்களெவர்செய்தகோலமென்று[ல்
கட்டையவிழ்க்கவேதான் ஒட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்
ஒட்டிக்கொண்டசேனையுடன் உத்தமனும்போய்நடந்தா
அக்ரோணிசேனையுடன் ஆணழகன்போகலுற்றான்[ன்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி யதிகவனந்தாண்டி
அஸ்தினாபுரத்தே அடுத்ததூ அக்கழுதை
கடையுங்கடைத்தெருவிற் கழுதைவருகையிலே
கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகியேகூடவாரார்
பட்டணத்திலெல்லவரும் பரிவாகபபார்த்தார்கள்
என்ன அதிசயங்க ளென்பார்களெல்லவரும்
மாடத்தில்மண்டபத்தில் வந்தேறிப்பார்ப்பார்கள்
கோபுரத்திலேறிநின்று குலுங்கநகைப்போரும
சொல்லிச்சிரிப்போரும் சீச்சீயென்போரும்
இவனுக்குஇக்கழுதை ஏதென்றுசொல்வோரும்
சாமத்துரோகியிவன் சதிசெய்தானென்போரும்
இப்படியாக இவர்களுஞ்சொல்லையிலே
மற்றுமொருவன்வந்து வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வான்
துரியனுடசொற்கேட்டு துரோபதையைக்கொண்டுவரப்
போனானேகானகத்திற் போர்மன்னராஜரண்டை
ஐவரில்லாவேளையிலே ஆரணங்கைக்கொண்டுசென்றா
அப்போதுரோபதையும் அபயமபயமென்றாள் [ன்
அபயக்குரல்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
மயிலனையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபாவிதன்னை
விடலாகாதென்றுசொல்லி வீமன்மனதிலெண்ணி
அடையாளப்பண்ணி யனுப்பினான் துரியனண்டை
என்றுபவர்கள்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
அந்தத்தெருதாண்டி அப்பாலேபோறானே
மாடத்தெருதாண்டி மன்னர்கள்வீதிவிட்டு
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாசனத்தருகே

வந்தது அக்கழுதை மகாராஜன்முன்னாலே
அம்பலத்தார்கண்டார்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
திரியோதிரன் கண்டு சிந்தைமனங்கலங்கி
உள்ளங்கலங்கியல்லோ ஓடிவந்தான் சயிந்தனண்டை
இரங்கென்றுகைகொடுத்தா னிழுத்துக்கொண்டோடுகு
ஐயோதெய்வமேயிந்த அனியாயம்நானறியேன் [து
என்னையிழுத்துக்கொண்டு ஓடுகுதுஇக்கழுதை
கூவியலறுகிறான் கொப்பெனவேதிரியோதிரன்
அபயமிட்டுச்சுற்றுகிறா னம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அங்கேயிருந்தவர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
கலுக்கென்றுதான்சிரித்தார் கட்டழகரெல்லோரும்
சிரித்ததைத்தான்பார்த்து திரியனுடதம்பியர்கள்
சிரிக்கவுடலெடுத்தோம் சீயென்னப்பேரெடுத்தோம்
என்றுமவர்கள்சொல்லி இவனருகிலோடிவந்து
தம்பிமாரெல்லோரும் தமயனுக்குக்கைகொடுத்தார்
அத்தண்டபேர்களையும் அக்கழுதைவலித்தோடும்
அப்போதுஎல்லோரும் அலறுகிறார்கூச்சலிட்டு
ஐயையோதெய்வமென்று அல்லவரும்புலம்புகையில்
அங்கிருந்தராஜாக்க ளானதொருமந்திரிகள்
பார்த்துயவர் நடுங்கிப் பதுங்குவார் துரைகளெல்லாம்
இப்படியாகவே இவர்கள்படும்பாடதனை
தூயகுலத்துதித்த துரோணரவர்ஓடிவந்து
காசிவளநாடாளுங் கர்னரைக்கண்காட்டி
சர்ப்பக்கொடியோனுடனே தம்பிமாரானவரும்
சாயாப்புமேனி சயிந்தவரானவரும்
மற்றுஞ்சிலமன்னவரும் மகுடமுடிராஜர்களும்
இன்னஞ்சிலசேனைகளும் எல்லோருமொன்றாக
காட்டுக்கழுதையுடன் கலந்துமவரோடுகிறார்
நாம்-கண்டுசும்மாவிருக்கக் காரியங்களல்லவென்றார்
பார்த்திருப்போமென்றால் பரிதாபந்தோனுதையா
இதுக்கொருயோசனைகள் இயம்புங்காண்மன்னவரே
அப்போதுகர்னருமே ஆணழகர்ஏதுசொல்வார்
துரோபதையைச்சொன்னதொரு தோஷமிதுதானும்
பத்தினியைப்பேசினதோர் பாவமிதுகாணும்
என்றுசொல்லிக்கர்னருமே இவர்களருகில்வந்து
அப்போதுகர்னருமே அனைவரையுந்தான்பார்த்து
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவேஓடிவந்து

பாளந்தமாயன் திருப் பாதமதைமனதிலெண்ணி
பெருமாள் துணையென்று பிடித்தானே தன்கையால்
கடுகயிழுத்தானே கர்ணமகாராஜன்
கழுதையைத்தட்டி கடுகயிறங்குமென்றான்
அத்தண்டபேர்களுமே அல்லவருங்கையைவிட்டார்
அப்போசயிந்தவனும் அங்கேயிறங்கிவிட்டான்
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேனையெல்லாம்வந்தார்கள்
அவரவர்களாசனத்தி லனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
அம்பலவாசலிலே அழைத்துவந்தார்சயிந்தவனை
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மகாராஜனேதுசொல்வான்
கோதைதுரோபதையைக் கொண்டுவரப்போனீரே [ன்
மட்டையடிமொட்டையிட்டு வாகனத்தின்மேலேற்றி
அனுப்பினாரார்காணும் ஆணழகாசொல்லுமென்றான்
அவன்-பேசப்பலனழிந்துபின் வேந்தனேதுசொல்வா
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும் [ன்
அங்கேநடந்ததொரு ஆச்சரியந்தானுரைத்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தான்
வரிசிந்துராஜனுமே மைத்துனற்கேதுசொல்வான்
வெற்றிமதயானை வீமனைக்கொல்லவென்று
பரமனைநோக்கியே பாரத்தபசுபண்ணி
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரம்பெற்றுவாரேன்
என்றுநடந்தானே இயலானசயிந்தவனும்
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமங்கே அதிகவனந்தான்தாண்டி
மகாமுனிகள் தபசுபண்ணும் மாயமலைமேலே
தானுந்தபசுபண்ணுன் தாமமுடியானும்
ஆதிசிவனையல்லோ அடிபணிந்துதானினைந்து
அருந்தபசுபண்ணினானே அங்கேசயிந்தவனும்
அப்போபரமசிவன் அவனுக்கெதிரில்வந்து
என்னவரம்வேணும் எந்தனைக்கேளுமென்றார்
அப்போசயிந்தவனும் அனேகவரம்கேட்டான்
கேட்டவரங்களெல்லாம்கிருபையாய்த்தான்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்கையாலே அதிகவரம்பேருபெற்றான்
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரங்கள்பெற்றான்

கெதைகொன்றமாலையுங் கேட்டுமிகப்பேறுபெற்ருன்
வரங்களதுபேறுபெற்று வாரானேசயிந்தவனும்
அஸ்தினுபுரத்தே ஆணழகன்போகவென்று
மகாதபசுபண்ணதொரு மலையைவிட்டிறங்கி
நடந்தானேசயிந்தவனும் நாலுதிக்குந்தானதிர
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைகளுமே அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
மூங்கிலடர்ந்தவனம் முல்லைமல்லிபூத்தவனம்
எங்கும்புலிக்கரடி இருக்கும்வனந்தாண்டி
மலைப்பாம்புகுடியிருக்கும் மல்லர்வனந்தாண்டி
இருளர்குடியிருக்கும் இருண்டவனந்தாண்டி
கள்ளர்குடியிருக்கும் கனத்தவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி யிளந்தோப்புந்தான்தாண்டி
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்துவிட்டானத்திபுரம்
அஸ்தினுபுரத்தே ஆணழகன்போய்ச்சேர்ந்தான்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனிருக்கும்
சபையிற்சிம்மாதனத்திற் சயிந்தவனும்வந்தானே
மாதாகங்கொண்டவனும்மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
அரவக்கொடியோனும் அத்தானைத்தான்பார்த்து
கடுகவேதானிறங்கிக் கைகொடுத்துதான்தழுவி
ஆடாமல்லர்களே அருகிருக்குஞ்சேவகரே
சயிந்தவனூர்வீற்றிருக்கத் தங்காசனம்போடுமென
ஏவல்பணிசெய்கிறவர் எல்லவருந்தான்கேட்டு [து
சொல்லப்பெற்ரேமென்று மவர்சுருக்காயெழுந்திருந்
கூறப்பெற்ரேமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்
சேவகரெடுத்துவந்தார் சிம்மாதனமுமிட்டார் [து
அப்போதிரியோதிரன் அத்தானைத்தான்பார்த்து
வந்துநெடுநேரம் நின்றீரேமைத்துனரே
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவன்வீற்றிரென்ருன்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணலழகுமன்னன்
இட்டதொருசிம்மாதனம் ஏறியவன்வீற்றிருந்தான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
கானகங்கள்போனீரே கர்த்தாவைக்காணவென்று
கர்த்தாவைக்கண்டீரோ கனத்தவரம்பெற்றீரோ
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்பெற்றீரோ

பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்குப் பலத்தவரம்பெற்றீரோ
எந்தன்மனங்குளிர எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
போனதுவும்வந்ததுவும் புனிதரைக்கண்டதுவும்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று ஆனவரம்பெற்றதுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தைகளாய் நடத்தினான்சயிந்தவனும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தான் கீர்த்திபெற்றோமென்றுசொல்
வெற்றிபெற்றோமென்றுவேந்தன்மகிழ்ந்திருந்தான்[லி
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றும்வருஷம் மூடிந்ததுமன்னவர்க்கு

மூன்றுவது முருக்கமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

4-வது காளமகாரிஷிவனம்

நான்காம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
முருக்கமகாரிஷிவனத்தை மூடிமன்னர்தான்தாண்டி
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலே
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்குடித்தனமாய்
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தார்பஞ்சவர்கள் [கள்
அவ்வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்
பச்சைத்தழையொடித்துப் பர்னசாலையுண்டுபண்ணார்
ஓரடுக்குப்பர்னசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடுக்குப்பர்னசாலை மூடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்குடித்தனமாம்
மாதுதுரோபதையும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
காயுங்கனியுந்தின்று காலங்கழிக்கிறார்கள்
அவ்வனத்தில்பஞ்சவர்கள் அவரிருக்கும்வேளையிலே
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுசெய்வான்
அரவக்கொடியோனும அங்கவனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கசர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே

செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறியேன்
காளிபேரண்டா நீ கடுகவேதானேகி
ஐவரையும்நீதேடி அவரிருக்குந்தாவறிந்து
தேடியேநீபார்த்துத் திரும்பிவந்துசேருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருகிருந்த தூதுவர்கள்
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுருக்காயெழுந்தார்கள்
கூறப்பெற்றோமென்று கும்பிட்டவரெழுந்து
அஸ்தினாபுரந்தாண்டி ஆரணியந்தேடிவந்தார்
காடுமலைகளிலுங் கடுகவேதேடிவாரார்
இனகரன்வனந்தனிலே தேடினார்பஞ்சவரை
அங்கிலுங்காணாமல் அப்பாலேதேடிவாரார்
ராமரிஷிவனத்தில் நலமாகத்தேடிவாரார்
அங்கிலுந்தேடினார்கள் ஐவரையுங்காணாமல்
மூருக்கமகாரிஷிவனத்தே மூடிமன்னர்தேடிவாரார்
அங்கெங்குங்காணவில்லை ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை
காளமகாரிஷிவனத்தே கடிகியேவந்தார்கள்
காளமகாரிஷிவனத்திற் காவலர்கள்பஞ்சவரை
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்கிறாரென்றறிந்து ஏகிவழிநடந்தார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கடிகியேவாரார்கள்
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அவசரமாயோடிவந்தார்
மகாராஜன்வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தருகில்வந்தார்
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாதனமுன்னேவந்து
அரசனெதிரில்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டுதிரியோதிரன் சட்டழகனேதுசொல்வான்
பார்த்துத்திரியோதிரன் பார்மன்னனேதுசொல்வான்
போனீரே தூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்று
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே [ன்
காளமகாரிஷிவனத்திற் கண்டோமேபஞ்சவரை
பர்னசாலைமேலாக பஞ்சவரைக்கண்டோமே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
கண்கள்சிவந்தானே காந்தாளப்பட்டவனும்
மாமாவைத்தானழைத்து மாநாகனேதுசொல்வான்
இன்னமும்பஞ்சவர்க ளிருக்கிறார்கானகத்தில்
மானமாமற்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிகிறார்கள்

தப்பிப்பிழைத்தாலே தாரணியையாள்வாரே
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுஆள்வாரே
எந்தவிதமானாலும் இறக்கவகைபார்க்கவேணும் [ருன்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆலோசனைசொல்லுமென்
மாமாவேயெந்தனுக்கு வார்த்தையுரையுமென்ருன்
என்றதுதான்கேட்டு எதுசொல்வான்மருமகனுக்கு
சாமத்துரோகியவன் சகுனியெடுத்துரைப்பான்
கொல்லைக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியல்லோ
துரியனைத்தான்கெடுக்கச் சொல்லுகிருன்யோசனைகள்
அப்பாமருமகனே ஐவரையுங்கொல்லவென்ருல்
நொடிக்குட்காளமகாரிஷியை நோக்கித்தவம்பண்ணிஞ
அருந்தபசுபண்ணிஞலே அந்தமுனிவந்திடுவார் [லே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அவரைமனுக்கேட்டால்
நல்லதென்றுசொன்ஞலே நாடெல்லாமுன்னுதப்பா
தபசிற்பெரியவர்காண் சாமிக்கொப்பானவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பாவார்
அவராலேயாகுமப்பா ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு
உன்ஞலேயானமட்டும் உத்தமனேபாருமென்ருன்
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எழுந்தான்திரியோதிரன்
உக்கிரமுடனெழுந்து ஒருவனுமாய்ப்போருனே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமல்லோ அரியவனந்தான்தாண்டி
ஆரணியந்தன்னிலே அரவக்கொடியோனும்
வந்துமிருந்துமவன் மகாதபசுபண்ணுகிருன்
காளமகாமுனியைக் கருதிமனதிலெண்ணி
அருந்தபசுபண்ணிஞனே அரவக்கொடியோனும்
வேணதபசுபண்ணிஞன் வேந்தரைக்கொல்லவென்று
பாவிதபசுபண்ணுன் பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
இப்படியாய்த்தவமிருந்தான் எரிநாகங்கொண்டவனும்
அப்போமகாமுனியும் அறிந்தார்தவநிலையை
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரான்போலாக
இவருடையசடையழகும் ஈஸ்வரரைப்போலாகக்
காலில்மெருவடியும் கையிற்கமண்டலமும்
திரியோதிரனருகே சேரவருகையிலே
கண்டுதிரியோதிரனும் கடுக்கெழுந்திருந்து
பார்த்துதிரியோதிரனும் பற்றற்ருேக்கெதிரில்வந்து
மூத்துமுடிவேந்தன் மூனிக்கெதிரிலோடிவந்து

சுற்றிவலம்வந்து தொழுதிரங்கித்தெண்டனிட்டான்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்கோமானும்
வாய்மூடிநின்றானே மன்னன்திரியோதிரனும்
காண்மகாமுனியுங் கண்டுமனங்குளிர்ந்தார்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து தேகங்கள்பூரித்து
சந்தோஷமானாரே சாமிபெரியவரும்
மெத்தமகிழ்ந்தவரும் வேந்தனைப்பார்த்துரைப்பார்
ஆர்காணும்ராஜாவே அரசர்பெருங்கோமானே
எதுக்காய்வந்தாய்நீ இந்ததவம்பண்ணுகிறாய்
என்னைநினைத்ததுநீ எதுகருமமென்றார் [ன்றார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மன்னவனேசொல்லுமெ
வேணவரங்கொடுப்பேன் வேந்தனேசொல்லுமென்றார்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன்தான்பார்த்து
சர்ப்பக்கொடியோனும் சந்தோஷமானானே
அரவக்கொடியோனும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஆண்டவரேநீர்கேளும் அடியேனோர்விண்ணப்பம்
என்சாமிகேளுமையா எந்தனுடவிண்ணப்பம்
அஸ்தினாபுரமாண்ட அரவக்கொடியோனுன்
திக்கரசையாண்டதொரு திரியோதிரனென்பார்
எந்தன்மனக்குறையால் வந்தேனுமைக்காண
கண்டேன்களிகூர்ந்தேன் கவலையைச்சொல்லுகிறேன்
பண்டும்பகையாளி பாதிநான்தாயாதி
எண்ணும்பகையாளியிருக்கிறார்சத்ராதி
எந்தன்பகையாளர் இயலானபஞ்சவர்கள்
பாண்டுமகாராஜன் பெற்றெடுத்தபஞ்சவர்கள்
இப்போதுதங்கள்வனத் திருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
ஐவரையுங்கொல்ல அதிகமனதெந்தனுக்கு
ஐவரையுங்கொன்றாலே ஆளுவேன்ராச்சியத்தை
அவர்களைக்கொல்லுதற்கு அடியேனாலாகாது
உம்மாலேயாகுமென்று உம்மைநினைத்தழைத்தேன்
ஆகையாலெந்தனுக்கு அதிகவரந்தாருமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவரந்தாருமையா [ன்
அநேகநாளுமமைக்கோரி அரியதவம்பண்ணிநின்றே
நீர்-வந்தபொழுதெந்தன்மனங்குளிர்ந்தேனாண்டவரே
இந்தவரமெனக்கு யீந்திடுவீர்கர்த்தாவே

கொல்லவரமெனக்குக் கொடுத்தருளவேணுமையா
என்று-பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
அந்தமகாமுனியும் அவர்மனதுதான் குளிர்ந்து
காளமகாமுனியும் கடிகிமனமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டாரே சரீரங்கள்பூரித்தார்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே வேந்தாந்தமாமுனியும்
மனதுக்கிசைந்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேனுன்
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்வேன் நீஅஞ்சாதே
ஐவரையும்கொன்று நான் அதப்பண்ணிப்போடுறேன்
பஞ்சவரைக்கொன்று பாருலகையாள வைப்பேன்
ஐவர்தனக்காக ஆதிசிவன்வந்தாலும்
பஞ்சவரைக்காக்கப் பாரளந்தார்வந்தாலும்
நான்முகன்படைத்த நற்பிரமன்வந்தாலும்
வெற்றிமயிலேறும் வேலவர்தான்வந்தாலும்
தேவர்க்கதிபதியாம் தேவேந்திரன்வந்தாலும்
இவர்களைக்காப்போமென்று எமனவன்வந்தாலும்
எந்தவிதத்தாலும் இறக்கவகைபண்ணுகிறேன்
என்றுவரங்கொடுத்தார் எரிநாகங்கொண்டவற்கு
அப்போதிரியோதிரன் ஆனந்தமானானே
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே விஷநாகங்கொண்டவனும்
மனங்கள்மிகப்பூரித்து மாநாகன்போய்நடந்தான்
காளமகாமுனியுங் கடிகிவனத்தில்வந்தார்

காளமகாரிஷி ஐவரைக்கொல்ல நினைத்தது

அப்போதுமாமுனியும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
வேதாளத்தான்பிறக்க வேள்விதனைவளர்க்க
அக்கினிக்குண்டம்வெட்டி அனலைவளர்த்தினனே
பாதாளக்குழியைவெட்டி பகவானைமூட்டினனே
மந்திரத்தாலேயல்லோ வாவென்றார்வேதாளத்தை
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வயணந்தானறிந்தார்
ஏழுலகமாளுகின்ற எம்பெருமாளென்னசொல்வார்
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
பங்குப்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலேயும் இறக்கவகைபண்ணுகிறான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்துரு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வரலாச்சே

செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
தோளிற்பூமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிறார்
நம்பினபேர்களைத்தான் நாமல்லோ காக்கவேணும்
கைமோசம்வந்துதென்று கரியமால்தானினைந்து

எம்பெருமாள் பஞ்சவரைக் கார்ப்பதற்கு
எமபுரம் போனது

அப்போதுஎம்பெருமா ளாயரெழுந்திருந்து
வட்டமாங்கருடனேறி வருகிறார்மாயவனார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
இளமானைப்போலே யிசைந்துவருங்காவேரி
வடமலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்தாண்டி
எமபுரந்தேடியே எம்பெருமாளோடிவந்தார்
எமனுக்கெதிராக எம்பெருமாள்வந்துநின்றார்
எமதர்மராஜனவன் எம்பெருமாளைக்கண்டு
கரியமாலைப்பார்த்து கடுகவெழுந்திருந்து
மாயன்பெருமாளை வந்துநமஸ்கரித்தான்
எமபடாளோடி யெடுத்துவந்தார்சிம்மாதனம்
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிரென்றார்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்து
சிம்மாதனமேறி ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
வேர்க்கவிருவிருக்க வேந்தரவர்வீற்றிருந்தார்
அப்போதுஎமனவன் ஆயரைப்பார்த்துரைப்பான்
எங்குவந்தீர்மாயவரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
ஏதுவகையாக எம்பெருமாளிங்குவந்தீர்
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார் [மே
உன்னுடையமைந்தனல்லோ அருமையுள்ளதருமரு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அநீதமாய்மாளுகிறார்

இறந்துவிட நாளாச்சு இயலானபஞ்சவர்கள்
மாண்டுவிட நாளாச்சு மகாராஜமன்னவர்கள்
செத்துவிட நாளாச்சு சீரானபஞ்சவர்கள்
பாவிகெடுத்தானே படுபாவிதுரியோதிரன்
நொடிக்குள்காளமாமுனியை நோக்கித்தபசுபண்ண
அந்தமகாமுனியும் வந்துஎதிரில்நின்றார்
கண்டுதுரியோதிரன் கடுகசரணம்பண்ணி
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகன்நின்றானே
அப்போதுமாமுனியும் அறவேமனமகிழ்ந்து
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
என்னவரம்வேண்டும் எந்தனைக்கேளுமென்றான்
அப்போதுரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்வேணுமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவரம்வேணுமென்றா
உம்முடையகையாலேஉத்தமரைகொல்லுமென்றான்[ன்
அந்தமுனிகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று
வாக்குவரங்கொடுத்து வந்தானேயந்தமுனி
ஆழிக்குழிபரித்து அக்கினியைமூட்டிவைத்தான்
வேதாளமுண்டுபண்ண மிக்கவனல்மூட்டிவைத்தான்
அக்கினிக்குழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
பிறக்கும்படியாகப் பெருத்தவேள்விபண்ணுகிறான்
அதுபிறந்ததுதாமானால் ஐவர்பிழையார்கள்
தோளிற்பூமாலை தொண்டழ்ந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிறார்
ஆகையாலும்மை அழைக்கவேவந்தேன்காண்
வேதாளம்பிறந்தாலே வேந்தரைக்கொன்றுவிடும்
மாண்டுமடிவார்கள் மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
செத்துமடிவாரே சீரானபஞ்சவர்கள்
என்றுரைத்தார்மாயன் எமனுடனாக
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயருக்கேதுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்காலம்உள்ளமட்டும்
உம்மைநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிறார்
காக்கக்கடனுமக்குக் கரியமாலென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாயவனார் அறவேமனமகிழ்ந்து
மாயவனார்தான்கேட்டு மனதுபெரிதுகந்து

கூடவருவீரோ கொப்பெனவேபோகவென்றார்
ஆயருரைகேட்டு அப்படியேவாரேனென்றார்

எம்பெருமாளும் எமதர்மராஜனும் பஞ்சவரைக் காக்கவருதல்

மாயவரும்எமனுமே வருகிறார்வனந்தனிலே
எமபுரத்தைவிட்டுமல்லோ இருவருமாய்வாரார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி இருவருமாய்வந்தார்கள்
காளமகாமுனிவருட தானகத்தில்வந்தார்கள்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமாள்கெருடன்மேலே
அந்தவனத்திலே வந்தாரிருவர்களும்
வந்துஇறங்கினார் மகாமுனிவர் தன்வனத்தில்

எம்பெருமாள் தடாகம் உண்டுபண்ணல்

ஆயர்பெருமாளும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
அந்தரப்பொய்கையொன்று ஆயரும்உண்டுபண்ணார்
மாயமாய்ப்பொய்கையொன்று மாயவருமுண்டுபண்ணார்
அகலம்நிகளமாய் ஆறுயோசனைகாதம்
பத்துயோசனை தூரம் பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
தாமரைப்பொய்கைதனை சாமியவருண்டுபண்ணார்
அலர்தாமரைப்பொய்கை அங்கெனவேயுண்டுபண்ணார்
அல்லியுடன்தாமரையும் ஆம்பலுமுண்டாச்சு
அழகானபொய்கையிலே அதிசயமென்னவென்றால்
அல்லியுங்கொட்டியுமே அதில்நெருங்கவுண்டாச்சு
அந்தரத்தாமரை அக்குளத்திலுண்டாச்சு
நாணலுங்கோரையுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு
அக்குளத்துக்கரைமேலே அழகானபூமரங்கள்
மல்லிகைமுல்லையுமே மாதளையுமுண்டாச்சு
நல்லதொருபூமலரும் நற்றும்பையுண்டாச்சு
கொன்றைகுருக்கத்தி கோங்குமுல்லையுண்டாச்சு
ஆற்றலரிமந்தாரை அழகானசண்பகங்கள்
ஆலஞ்செடிமுளைத்து அரசுமேஉண்டாச்சு
வேம்புமரசுமங்கே வேணதுமுண்டாச்சு
பாளைமணம்வீசும் பன்னிருபூக்கும்
வண்ணவண்ணப்பூமரங்கள் மாவிருட்சமுண்டாச்சு
கமுகுகுலைசரியும் கஸ்தூரிமணம்வீசும்

வேரிற்பலாப்பழங்கள் வெடித்துவிழுந்திருக்கும்
மாம்பழமெங்கெங்கும் வனத்திற்பழுத்திருக்கும்
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பழங்கள்பரிமளிக்கும்
கண்டஇடங்களெல்லாம் கனிகள்மணம்வீசும்
இப்படியாயுண்டுபண்ணூர் எம்பெருமான்மாயவரும்
காலாகாலங்களிலே கட்டினகுளம்போலே
ஆயன்பெருமா ளதிசயமாயுண்டுபண்ணூர்

எமனும் பெருமாளும் வேறு வடிவுகொண்டது

எமதர்மராஜாவ ரென்னவடிவெடுத்தார்
எமபுரத்தையாளுகிற எமன்குயிலானுர்
எம்பெருமான்மாயவனு ரென்னவடிவானுர் [தார்
புள்ளிமான்குட்டியைப்போல் பொன்மான்வடிவெடுத்
அந்தநல்லபொன்மான் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறே
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்த்தாப்போல் [ன்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டாற்போல்
மேகத்திலேயெழும்பும் மின்னலதுபோலே
ஆரத்திலேயெழும்பும் சோதியதுபோலே
எட்டுநாள்சென்றகுட்டி யேந்துங்குழந்தையைப்போல்
மான்குட்டிபோலாக மாயவனுர்வடிவெடுத்தார்
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பர்னசாலைதேடிவாரார்
மூனறடுக்குப்பர்னசாலை முன்னாலேயோடிவந்து
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எதிராகவந்துநின்றூர்
நடந்துவிளையாடி ராஜாத்திமுன்னேவந்து
துள்ளிக்குதித்துதங்கே துரோபதையாள்முன்னாலே

தருமரைத் துரோபதை மான்பிடித்துத்
தரச்சொன்னது

கண்டாளேபாஞ்சாலி கானகத்துமானதுவை
மானழகைப்பார்த்தாளேமயிலனையாள் துரோபதையும்
கண்டுமனமகிழ்ந்தாள் கட்டழகிதுரோபதையும்
பார்த்துமனங்குளிர்ந்தாள் பஞ்சவர்கள்தேவியவள்
மான்பிடிக்கவேணுமென்று மனதில்நினைத்தோமே
ஆர்பிடித்துத்தருவார்க ளழகான இம்மானை
தருமரைக்கேட்போமென்று தானெழுந்தோடிவந்தாள்
தருமாருகேவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டாள்
மூக்கால்வலம்வநது முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வணங்கிநமஸ்கரித்தாள் மாதுதுரோபதையும்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்

வணங்குமுடியாளே மங்கைதுரோபதையே
எதுக்குபெண்ணே நீ என்னைவந்துதெண்டனிட்டாய்
பின்னையுந்தெண்டனிட்டாய் பிள்ளைகளைபெற்றிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
தெண்டனிட்டகாரியத்தை தெரியவுரையுமென்றார்
வந்துபணிந்ததொரு வயணத்தைச்சொல்லுமென்றார்
என்றுமவர்கேட்க எதுசொல்வாள் துரோபதையும்
ஏதோஒருமான்வந் தெதிரிலேநிற்கிறதே
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்த்ததுபோல்
மேகத்துமின்னலைப்போல் தேகமதுதோணுகுது
சூரத்துச்சோதியைப்போல் தோணுதுஎந்தனுக்கு
உச்சிதமாகவே உருகுதுஎந்தனுக்கு
அதிசயமாய்த்தோணுகுது அந்தமானெந்தனுக்கு
மானெனக்குவேணுமையா வனத்தில்விளையாட
விளையாடவெந்தனுக்கு வேணும்பிடித்துத்தாரும்
மான்பிடித்துத்தருவீரென்று மன்னரேதெண்டனிட் [டேன்
எந்தவிதத்தாலும் எனக்காகப்பிடியுமென்றாள்
பிடியும்பிடியுமென்று பின்னொருகால்தெண்டனிட்டாள்
மான்பிடித்துத்தாருமென மற்றொருகால்தெண்டனிட் [டாள்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகர்தான்கேட்டு
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனிளமயிலே
எவர்வளர்த்தமானோயிது யேதுமறியேனே
இந்தவனத்தி லிருக்கும்பெரியவர்கள்
தவத்திற்பெரியவர்கள் சன்னியாசியானவர்கள்
யோகத்திற்றானிருக்கும் யோக்கியமுள்ளவர்கள்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனே ஆரணங்கே
எவர்வளர்த்தமானோயிது ஏதுமறியேனே
மனிதர்வளர்த்ததினால் வந்ததுநம்மருகே
அல்லாதேயாமானால் அருகில்வந்துநிற்காது
வளர்த்தமானாகையினால் வந்துவிளையாடுகுது
மானைப்பிடித்தாலே வகைமோசம்வந்துவிடும்
இம்மானைப்பிடித்தாலே இடுக்கம்வந்துநேர்ந்துவிடும்
பெண்புத்திகேட்டுமோசம் போனவர்கள்மெத்தவுண்டு
பெண்ணாலேகெட்டவர்கள் பூமியிலேமெத்தவுண்டு
ஆணாலேகெட்டவர்கள் யாருமில்லைவையகத்தில்
ஸ்ரீராமர்பட்டதொரு சேதிபோலாகுமிது

அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்போலாகுமிது
ஆகையாற்பெண்மயிலே அம்மானைப்பிடியென்ருய்
அதுகேட்டுத்ரோபதையாள் ஆரணங்கேதுசொல்வா
அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்தனையுமிப்போ [ள்
அந்தக்கதையெனக்கு ஆண்டவரேசொல்லுமென்ருள்
மாயவஞர்பட்டதொருவரலாற்றைச்சொல்லுமென்ருள்
எம்பெருமாள்பட்டதொரு இடுக்கங்கள்சொல்லுமையா

தருமர் துரோபதைக்கு மான்பிடிக்கலாகாதென்று
ஸ்ரீராமர் கதையைச்சொன்னது

அப்போது தருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
ஆருற்கேள்பெண்ணே அவர்கதையைச்சொல்லுகிறே
ராமரும்லட்சுமணரும் நற்சீதைதன்னுடனே [ன்
கைகேசிசொற்படிக்கு கானகத்தேபோயிருந்தார்
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையழகுகண்டான்
சூர்ப்பநகைசொல்லாலே துள்ளிப்பதைத்து
இலங்கையைவிட்டுமவன் ஏகிநடந்தானே
சீதையைச்சிறையெடுக்கதென்னிலங்கைவிட்டுவந்தான்
கண்டானேமூவர்களைக் கானகத்தில்ராவணனும்
ஜானகியைக்கொண்டுபோகச் சமையமில்லையென்றவனு
உற்று நினைத்தானே ஒருகோடிபுத்திகளை [ம்
இருந்து நினைத்தானே யெண்ணமூற்றசிந்தையிலே
ஆலோசனைபுரிந்து அந்தப்படுபாவி
மாரீசனையழைத்து மாஞகச்செய்துவிட்டு
போய்நில்லுயசீதையிடம் பொன்மானேயென்றுரைக்க
பொன்மானதுகேட்டுப்போகமாட்டேனென்றுசொல்லி
மாட்டேனென்றுசொன்னசொல்லை மாபாவிதான்கேட்
அவ்வளவிலம்மானை அடித்தான்பிரம்பாலே [டு
அடிபட்டுஓடுகுது அந்தவனந்தனிலே
மாளவனுப்பிவைத்தான் மாரீசப்பொன்மானை
சீதையிருக்குமிடந் தேடியேஓடிவந்து
மயிலனையாள்முன்னேவந்து மானும்விளையாடும்
கண்டாளேசீதையரும் கானகத்துமானதுவை
ஸ்ரீராமர்முன்னேவநது தேவியருமேதுசொல்வாள்
மானழகைக்கண்டேனதைத்தான்பிடித்துதாருமென்ரு
மான்பிடித்துதாருமென அலரடியைத்தெண்டனிட [ள்
ஸ்ரீராமா தான்கேட்டுச் சிந்தைமனங்கலங்கி

காளமகாரிஷியினால் அனுப்பின வேதாளம் ஐவரைத் தேடிவர
ஐவர் இறந்திருத்தலால் வேதாளம் ரிஷியைக்கொன்றது.

மான்வந்தமாயமெல்லாம் மாயவனார்தாமறிந்து
மானல்லபெண்ணேயிது மாயமானென்றுசொன்னார்
அல்லவென்றார்கேளாமல் அனேகந்துயராமுற்றாள்
துயராமுற்றாளென்றுசொல்லி சுவாமிமனதிலெண்ணி
ராமரும்லக்ஷ்மணரை நலமாகத்தானழைத்து
மான்பிடித்துநான்வருவேன் வாரமட்டுந்தம்பியரே
சீதையருகாகத் திறமாயிருப்பாயென
இளையபெருமாளும் இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அப்படியேகார்த்திடுவேன் அண்ணாவோபோமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமர்போகலுற்றார்
அப்புவில்லுங்கைபிடித்து அவ்வனத்தினூடாக
மானைத்துரத்தியே மாயவனார்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் உன்னுடன்வேகமதாய்
பத்துத்தலையொளித்து பத்திரண்டுகைமறைத்து
நல்லவொளிமறைத்து ராவணன்பேர்மறைத்து
சங்கமனைப்போலே சண்டாளன்வாரானே
பண்டாரம்போலேயல்லோ படுபாவிவாரானே
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்தானேபர்ணசாலை
இருவரிருந்தஜாடை யிவனறிந்தானப்போது
மானைநினைத்தானே மாபாவிசண்டாளன்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மாயவனாரேதுசெய்தார்
அந்தமான்தன்கையிலே அகப்படாத்தன்மையினால்
கையினால்வில்வளைத்துக் கணைகளைததான்கொடுத்தார்
அம்புதனைத்தொடுத்து அம்மானையெய்தாரே
ராட்சதமான்விழுந்து லட்சுமணாவென்றலற
அந்தமொழிகேட்டு அழகானசீதையரும்
மான்கையிலுங்களண்ணர் மடிந்தாரெனவுரைத்தாள்
இளையபெருமாளும் எழுந்துநடந்தாரே
ராமரைத்தேடியே லட்சுமணர்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையருகில்வந்து [தாள்
பிச்சையென்றுகேட்கையிலே அச்சமில்லாதள்ளிவந்
கூசாமல்ராவணனுங் கொண்டுசென்றான்தென்னிலங்
சீதைசிறைபோனபின்பு திருமாலவர்பார்த்து [கை
நல்லதென்றுசொல்லியல்லோ நடந்தாரிருவருமாய்
சவரியைக்கண்டுமல்லோ சந்தோஷம்பண்ணரே
அனுமாரைக்கண்டுமே அவர்களுறவாகி

அனுமாருறவாலே அங்கதனுஞ்சுக்ரீவனும்
மெத்தஉறவானார் வேந்தரிருவர்களும்
வாலியைக்கொன்றபின்பு வானரவீரருக்குள்
சுக்ரீவனுக்குப்பட்டஞ் சூட்டிக்கடலதனில்
வாராவதிகட்டியல்லோ வந்தார்கள்தென்னிலங்கை
ராவணன்கும்பகர்னன் ராட்சதஇந்த்ரசித்தன்
மூலபலச்சேனை மூடிந்த துராமர்கையால்
சேனைகளைக்கொன்றல்லவோ சீதைசிறைமீட்டி
புட்பரதமேறி புண்ணியர்கள்வந்தாரே
அயோத்தியாபுரியதனில் அரிராமர்வந்துவிட்டார்
சீதாசமேதராக சிம்மாசனமேறி
தம்பிமார்மூவர்களுந் தானுங்கொலுவிருந்தார்
நீதிதவறாமல் நெறிப்படியேஆண்டிருந்தார்
ஐம்பத்தாறுதேசமதை ஆண்டாரேஒருகுடைக்கீழ்
அந்தக்கதையாகும் ஆரணங்கேநீர்கேளும்
சீதையம்மாள்பட்டதொரு சேதியிதுவாகும்
மானைப்பிடிக்கவே மாட்டேனெனவுரைத்தார்
மானைப்பிடித்துத்தரவில்லையென துரோபதைபிணங்கல்
தக்கபுகழுடைய தருமரிவையுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடை துரோபதையு[ம்
ஏதேதுசொன்னாலும் இரங்காமன துடையாள்
வரும்விதியறியாளே மாதுகருங்குழலும்
எந்தவிதத்தாலும் இந்தமான்வேணுமென்றாள்
மானெனக்குவேணுமென்று மாதுபிணங்கிநின்றாள்
அறவேமனஞ்சலித்து அங்கேதுயரமிட்டாள்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
சாயாப்புமன்னரவர் தானுமங்கேவுரைப்பார்
வெற்றிமதயானை வீமரைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே விலைவேந்தேயிப்போது
மான்குட்டிவேணுமென்று மாதுபிணங்கினதால்
குட்டிமானைப்பிடித்துக் கொப்பெனவேவாருமையா
காட்டுமானைப்பிடித்துக் கடுகெனவேவாருமையா
ஓடிப்பிடித்துநீ ஒருநொடியில்வாருமென்றார்

வீமன் மான்பிடிக்கப்போகிறது

அண்ணருரைகேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
இதுபோதுமென்றுசொல்லி எழுந்தானேவீமனவன்

ஜல்லடந்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி.
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைப்பிடித்து ஆணழகன்போகலுற்ருன்
மானைக்தொடர்ந்தானே மதவீமராஜாவும்
துள்ளிப்பதைபதைத்துச் சுருக்காய்வருவாராம்
வீமரைக்கண்டுமல்லோ மெள்ள நடப்பாராம்
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
மானைப்பிடிக்க மாயவனூர்பின்தொடர்ந்தான்
எட்டிப்பிடிக்க எதிரில்வருவானும்
பதுங்கிவருவானும் பாரமதவீமன்
ஐம்பதிங்காதவழி அனேகதூரந்தான் நடந்தார்
கண்ணுக்குத்தெரியாமல் கடுகவேயேகிவிட்டான்
தேடிதிரிந்தானே சீரானகானகததில
எண்ணுதுமெண்ணுகிருன இயலானவீமனுமே
அண்ணல்தருமருசகும ஆரணங்கு துரோபதைக்தும்
என்னவெனறுசொல்வேனே னிநதவிதிவசத்தை
எத்தனை தூரமவநதேன் இம்மானைக்காணேனே
போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குநதாவறியேன்
மாயமான்போனதொரு வகையொன்றும் நானறியேன்
என்றுமனங்கலங்கி யெண்ணுகிருன்கோடிசிநதை
நின்றுவிசாரமிட்டு நெடுமூச்செறிநதானே
வடுவிடுநேரமங்கே வெயிலானவேளையிலே
நல்லஉருவமது நாவுவறளுகுது
தண்ணீருந்தாகவிடாய் தனிமையாய்க்கொள்ளுகுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லஜலங்காணமல்
குடலைப்புறட்டுகுது குடிக்கஜலங்கிட்டாமல்
என்னசெய்யப்போறேனென்று எங்கிநடநதானே

எம்பெருமான் வீமராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது

இதுதான்சமயமென எண்ணித்திருமாலும்
மானுயிருந்தவரும் மயிலாய்வடிவெடுத்தார்
மயிலாய்வடிவெடுத்து மரத்தின்மேலேறினாரே
எமன் குயிலாகியிருநதானே மாயரண்டை
எமனகுயிலானார் எம்பெருமான்மயிலானார்
மயிலுங்குயிலுமே வனநதனிலேகூவுகையில்

அந்தக்குரல்கேட்டான் அழகானவீமனுமே
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடந்தானே
தேடியேவந்தானே சீரானபொய்கையண்டை
தாமரைப்பொய்கை தடாகத்தைக்கண்டானே
தாகவிடாய்தீர்ந்து தமையரண்டைபோவோமென்று
தண்ணீர்தடாகத்திலே இறங்கினுன்தார்வேந்தன்
அந்தமமாய்மாயவரும் அங்கொருவரேது சொல்வார்
ஆடாதம்பியரே அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தக்குளமென்னுகடா இந்தநதியென்னுகடா
இந்தக்குளத்திலே இறங்கிஜலமுண்ணாதே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேது சொல்வான்
அந்தரமாய்ப்பேசுறது ஆரெனறுதெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ ஆகாசதுர்க்கைகளோ
மந்திரதேவதையோ வந்தெனனைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்பூச்சிகளோ
ஆரென்றுநானறியேன் அறியவுரையுங்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனும்கேட்கலுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயாரவரேது சொல்வார்
ஆனாலுந்தனுக்கேன் அப்புறத்தேபோவென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வார்த்தைக்கேது சொல்வா
தாகவிடாய்கொண்டு தண்ணீர்குடிக்கவந்தால் [ன
தண்ணீர்குடியாதேயென்றுமேசாற்றுவாரோ
தடாகமிருக்கையிலே தண்ணீர்களைதீராமல்
குடியாமற்போவேனோ கொற்றவரேசொல்லுமென
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியிற்பயிர்களுக்குள்
வாடாதபயிருமெது வருத்தமானபாரமெது
அதிசயமானவார்த்தை அறிந்தாலுரையுமென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வயணமறியாமல்
தெரியாமல்வீமனவன் தீர்த்தமபுசித்துவிட்டான்
தாகக்களையாலே தண்ணீர்குடித்துவிட்டான்
காளையந்தவீமனுக்கு கண்ணைச்சொருகுதே
தலையைச்சுழற்றுதே தாமமுடியானுக்கு
உடம்புமறகருதே உத்தண்டவீமனுக்கு

மரத்தடியிற்பள்ளிகொண்டான் மாலைமுடியானும்
பறந்துபடுத்தானே மதகரிவீமனவன்
தன்னைமறந்துமல்லோ தார்வேந்தன்பள்ளிகொண்டா
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார் [ன்
காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
ஏமனைத்தானழைத்து இவனுயிரைவாங்குமென்றார்
அப்போஏமனவன் அவசரமாயோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினானே
சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்வாங்கினானே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்வாங்கினானே
குளத்தங்கரையோரம் குளிர்ந்தநிழல்தனிலே
பொய்கைக்கரையோரம் போர்வீமன்மாண்டுவிட்டான்
மாண்டுபடுத்தானே மதவீமன்குளக்கரையில்
செத்துபடுத்தானே சீரானவீமனுமே
இப்படியாக இவனிருக்கும்வேளையிலே

மான்பிடிக்கப் போனதொரு வீமனைக் காணுமென்று
தருமராஜர் புலம்புகிறது

தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
சாயாம்புமன்னர் தருமரவரேதுசொல்வார்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மன்னவனைக்காணேனே
என்னேரமாச்சுதே இன்னம்வரக்காணேனே
மானைப்பிடிக்கையிலே வளர்த்தவர்கள்கண்டாரோ
ஆர்கண்டெதிர்த்தாரோ அமாதுசெய்தாரோ
எவர்கொன்றுபோட்டாரோ ஏதுமறியேனே
மண்ணுக்கிக்கல்லாக்கி மரமாக்கிவிட்டாரோ
கல்லாக்கிமுள்ளாக்கிக் கானகத்திற்போட்டாரோ
செத்துமடிந்தானோ சிவனபாதம்சேர்ந்தானோ
மாண்டுமடிந்தானோ வைகுந்தபதம்சேர்ந்தானோ
காணவும்போறேனோ கட்டழகன்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனோ பாரமதகரியை
காணாமல்தம்பியரைக் கலங்குதேதேகமெல்லாம்
பாராமல்தம்பியரைப் பதைக்குதேயென்மனது
காளையருச்சுனரே கடிதிப்போய்வாரும்
பார்த்துவா அருச்சுனரே பாரமதவீமனை நீ
தேடியழைத்துநீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்றார்

காளையந்தவீமனை நீ கண்டழைத்துவாருமென்றார்
என்றுமவர்சொல்லி யிருந்தாரொருவிதமாய்

அருச்சுனமகாராஜன் தருமர் சொல்லக்கேட்டு வீமனைத் தேடிப்போனது

ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜனும்
தருமரைக்கேட்டுத் தானெழுந்துதார்விஜயன்
ஜல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிகுவெடுத்தஒட்டியாணம்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
பாங்குசொருகினனே பார்த்தனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினனே காளைவலப்புறத்தே
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாணிதான்பூட்டி
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமென்றான் போர்விஜயக்கோமானும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
காளையருச்சுனரே கட்டழகா நீகேளும்
வனத்தினுட்புகுந்து மன்னவனை நீதேடி
கண்டழைத்துவீமரை நீ கடுகவேவாருமென்றார்
போய்வாருமெனறுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்
விடைபெற்றெழுநதாரே விஜயபெருமானும் [தார்
வாரானே அர்சசுனனும் வனமாய்வனநதாண்டி
கானகததினுட்புகுந்து காளையரைத்தேடுகிறான்
எங்கெங்குநதேடினன் இனியவிடமாராய்ந்தான்
அந்தவனந்தனிலே அண்ணரைக்காணுமல்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னவனைத்தேடிவாரான்
இன்னமொருவனததில் இளவிஜயன்தேடுகிறான
அண்ணனைத்தேடியே யனேகதூரம்வாரானே
காட்டிலேதேடியல்லோ கடுகியேவாரானே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜனுக்கு
தண்ணீர்க்கவன்ங்கள் தாகவிடாய்கொள்ளுது

நாவுவறட்டுகுது நல்விஜயன் அருச்சுனற்கு
மெத்தக்களைத்தானே வேர்வைகள்சிந்திடவே
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
இந்தவனந்தனிலே எங்குமஜலங்கிட்டவில்லை
தண்ணீர்க்களையாலே தாகவிடாயானதினுல்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவித்துப்புலம்புகிருன்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மாயவனுர் அருச்சுனராஜனை விஷநீர்க்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது

எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசெய்தான்னேரம்
மயிலுங்குயிலுமாக வனத்திலேகூவுகிருர்
அர்ச்சுனன்காதிற்கேட்க அவ்வனத்திற்கூவுகிருர்
அந்தக்குரலோசை அருச்சுனனுந்தான்கேட்டு
கூவுங்குரல்கேட்டான் கோபாலர்மைத்துனனும்
அவ்வோசைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடக்கலுற்றுன்
அந்தயிடம்போகவென்று ஆராய்ந்துதேடிவந்தான்
குயிலிருக்குமிடந்தனிலே கொற்றவனும்வந்தானே
மயிலிருக்குமிடந்தனிலே மன்னவனும்வந்துநின்று
உற்றுறறுப்பார்த்தானே ஒளிபிறந்தகண்ணுலே
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பச்செனறுதானிருக்கும்
கண்டயிடங்களெல்லாம் கமகமென்றுபூமணக்கும்
தாமரைப்பொய்கையுஞ் சாலையுஞ்சோலைகளும்
ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ் அண்ணாபள்ளிகொண்டதுவும்
வெற்றிமதயானை வீமனைக்கண்டானே
கண்டுமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சுனனும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சுனனும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உள்ளங்குளிர்ந்தானே
நின்றுனரைநாழி நினைத்தானேகோடிபுத்தி
அண்ணர்தருமருமே அங்கேயனஞ்சலித்து
வீமனைக்காணுதே மெத்தமனஞ்சலித்து
தம்பியைக்காணுமல் தவித்துப்புலம்புகையில்
அங்கேதருமரவர் ஆயாசப்பட்டிருக்க

இங்கேமகவீமன் இப்படித் தூங்குறாரே
மானும்பிடியாமல் மரத்தடியில் தூங்குகிறாரே
தண்ணீர்குடித்துமல்லோ தாகமுந்தீர்ந்தபின்பு
அண்ணரைத்தானெழுப்பி அழைக்குது நாம்போவோமென
தாமரைப்பொய்கையிலே யிறங்கினான் தார்வேந்தன் [ன
அப்போதுமாயவரும் அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
ஆயர்பெருமாளும் அந்தரத்திலேதுசெய்தார்
ஆரடாயென்குளத்தில் அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
எவனடாஎன்குளத்தில் எடுத்துஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்காதேயென்குளத்தில்
அள்ளிஜலமுண்ண அதிசயஞ்சொல்லுமென்றார்
தாகந்தணியவென்றால் சந்தேகஞ்சொல்லுமெனரார்
அப்போதருச்சுனனும் அவ்வார்த்தைக்கேதுரைப்பான்
என்ன அதிசயமோ எநதனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
எம்பெருமாள்மாயவரும் எதுசொல்வாரருச்சுனற்கு
வாடாப்பயிருமெது வையகத்திற்பாரமெது
இவ்வார்த்தைசொன்னு லிறங்கிஜலமுண்ணுமென்றார்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனனுமேதுசொல்வா
ஆர்காணும்பேசுறது அந்தரத்திலேயிருந்து [ன்
எவர்காணும்பேசுறது எங்கையோதெரியவில்லை
வேண்டிவிடாய்த்துநான் வேர்வைமிகவொழுக
தண்ணீர்விடாயாகத் தாகத்துக்குண்ணவந்தால்
வேண்டாமெனமறித்துத் தீண்டாதெனவுரைத்தீர்
எதிரிட்டுவநதாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
கண்டித்துப்போட்டிடுவேன் கண்ணிலதெரியடா நீ
எதிரிலேநிற்கவேணும் எனசண்டைபார்க்கவேணும்
சரியாகநினறலவோசண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
என்றதுபேசியே இறங்கிஜலங்குடித்தான்
தாகவிடாய்திரத் தண்ணீர்குடித்தான்
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
அப்போதுமயக்கமல்லோ அதிமயக்கமாகும்
கஞ்சாமயக்கம் கனமயக்கமாகுது
அபினிமயக்கமல்லோ அவனைச்சுழற்றுகுது
தள்ளாடிவாரானே தாமுடியானும

ஆணைலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜனவன்
எண்ணுதுமென்ணுகிறுன் இந்திரன்குமாரனுமே
நினையாது நினைக்கிறுன் நீலவர்னன்மைத்துனரும்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்பேசிஞர்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுடன்சொன்ஞரே
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சமர்த்துகள்பேசிஞரே
தீர்த்தங்குடியாதென்று வார்த்தைபலசொன்ஞரே
அவ்வார்த்தைதள்ளிஞனள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொல்தனைமறுத்து சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்
உண்டபொழுதே உடம்பைபிரட்டுதையோ [டேன்
தலையைச்சுழற்றுதையோ தருமருக்காருரைப்பார்
அண்ணற்குந்தம்பியர்க்கும் ஆரணங்குதுரோபதைக்கு
இந்தவிசேஷமதை எவர்கள்போய்ச்சொல்வார்கள் [ம்
செத்தவிசேஷமல்லோ சேதிபோய்ச்சொல்வாரார்
மாண்டவிசேஷமது மறுவார்த்தைசொல்வாரார்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிவழிநடந்தான்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தானேநடந்துவந்து
அண்ணருகாக அருச்சுனன்வந்துநின்றுன்
வீமருகாக விஜயனும்வந்துநின்று
கண்ணுறக்கம்போலவே கடுகிவந்துபடுத்தானே
எம்பெருமாள்மாயவரும் இதுதான்சமயமென்று
காலனையெச்சரித்தார் கரியமால்பொட்டெனவே
அருச்சுனன்தன்னுயிரை அதிவிரைவாய்வாங்குமென்
அப்போதுவமனவர் அதிகவேகமாகவந்து [ருர்
சூலங்கொண்டுகுத்தியே பாசங்கொண்டுகட்டிஞனே
பகைக்கஉயிர்மாய்த்த பார்த்திபனருச்சுனனை
இப்படியாக இவன்மாண்டிருக்கையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமருடசேதிசொல்வோம்

வீமனைத்தேடப்போன அருச்சுனனும் வீமனும்
இன்னம்வந்து சேரவில்லையென்று
தருமர் புலம்புகிறது

அருச்சுனன்போனபின்பு அழகானதருமரவர்
மனதுகலங்கியே மன்னவருமேதுசொல்வார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
என்னேரமாச்சுதே யின்னம்வரக்காணேன்

நாமத்தழகா நகுலா நீவாருமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமராழைக்கவேதான்
நாமமுடியான் நகுலனுமோடிவந்து
அண்ணரெதிரேவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகனேதுசொல்வான்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றான்
அழைத்தகாரியத்தை நீரண்ணாவேசொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகர் தருமலிங்கம்
கண்ணீர்ததும்பிடவே கட்டழகரேதுசொல்வார்
வீமனைத்தேடியே வில்விஜயன்போனானே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணேன்
தேடியேபோனதொரு தேர்விஜயனைக்காணேன்
போனவிடமறியேன் போய்பதுங்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
ஆரோடேசண்டை அமாதுசெய்கிறாரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போர்செய்கிறாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைசெய்தாரோ
கண்டுவதைத்தாரோ கண்டதுண்டமாக்கினாரோ
செத்ததுவும்பிழைத்ததுவும் சேதிதெரியவில்லை
மாண்டதுவும்பிழைத்ததுவும் வார்த்தைதெரியவில்லை
சந்தனமிருபுயத்தை சரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுயத்தை குலையவெட்டிப்போட்டாரோ
மலையேபருவதமே வாழ்மலையேகுஞ்சரமே
காணவும்போரேனோ கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போரேனோ பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருவேளை யினிக்காணப்போரேனோ
இருவரையுந்தேடியே இட்டுவருவாயோ
போரீரோதம்பியரே புத்தியுள்ளகண்மணியே
அண்ணருரைகேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
அஞ்சிப்புலம்பாதே ஆயாசமாகாதே
ஆரோடேசண்டை அமாதுசெய்தாரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போராடினாலும்
சண்டையதுகெலித்துச் சடுதியிற்கொண்டுவாரேன்
அமாது நான்கெலித்து அவர்களைக்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இப்போதேஆராய்ந்து
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாரேனென்றான்
தேடியழைத்து சீக்கிரத்தில்வாரேனென்றான்

நகுலன் தருமராஜர் சொற்படிக்கு வீமனேயும் அருச்சுனனேயும் தேடிப்போனது

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சீர் நகுலன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பாங்கெடுத்துச்சொருகினுனே மன்னனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினுனே காலேவலப்புறத்தே [ட்டு
ஆயுதத்தைத்தானெடுத்து அண்ணருக்குத்தெண்டனி
போகவிடைதாருமெனப்போர்மன்னன் கைதொழுதான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணேத்து
நாமமுடியானே நகுலாயென் கண்மணியே
போனவனந்தேடி பொறுமையுடன் நீபார்த்து
சென்றவனந்தேடி சீக்கிரமாயாராய்ந்து
காளேயிருவரையுங் கண்டழைத்துவாருமென்ருர்
வீமனருச்சுனனே விரைவிலழைத்துவாரும்
போய்வாருமென்னப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன் நகுலனுமே
வாரானேசீர் நகுலன் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
ஆயுதத்தைக்கைபிடித்து அண்ணர்களைத்தேடிவாரான்
தேடியேவாரானே சீரானகானகத்தில்
ஆரணியமெங்குந்தேடி அண்ணர்களைக்கூவிஞன்
அங்கேயுங்காணுமல் அப்பாலேபோகலுற்ருன்
மற்ருேர்வனந்தனிலே மன்னர்களைத்தேடிஞன்
அங்கேயுங்காணவில்லே அழகானமன்னர்களை
நாமமுடியான் நகுலன் மனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
அழுதுபுலம்பிஞனே அண்ணர்களைக்காணுமல்
அப்போ நகுலனுக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர் கவனங்கள் தாகவிடாயாகுது
நாவுவறட்டுகுது நகுலமகாராஜனுக்கு
அண்ணரைத்தேடியே அநேகதூரம்வந்தானே
அண்ணரைக்காணுமே அதிகதாகமுண்டாச்சே

என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
என்றுவிசாரமிட்டே இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் நகுலராசனை விஷநீர் குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது

19.11.73

அப்போதுமாயவரும் அங்கெனவேவதுசொல்வார்
நாமமூடியான் நகுலனைக்கொல்லவென்று
எம்பெருமாள்மாயவரும் எமனையுச்சரித்தார்
எமனும்ராமனுடன் இருவருமொன்றாகி
மயிலுங்குயிலுமங்கே வனத்திலேகூவுகுது
நாமமூடியான் நகுலனவன்பார்த்து
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆலோசனைபண்ணுகிறான்
மூன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமனங்குளிர்ந்து ஏகிநடந்தானே
அண்ணரிருவர்களு மங்கேபடுத்திருந்தார்
கண்டுமெகிழ்ந்தானே கட்டழகன்சீர்நகுலன்
ஆனந்தமானனே அண்ணர்களைக்கண்டவுடன்
நாமமூடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமராயர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையு மங்கேபுலம்பிநிற்க
என்னமனதுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென் [று
குளத்திலிறங்கினனே கொப்பெனவேநகுலனவன்
மாயன்பெருமாளும் மலைராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்வந்துநின்று ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பியரே அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே
தண்ணீர்குடியாதே தாமரைப்பொய்கையிலே [ர்
குளத்தைவிட்டிப்புறம்வா கொற்றவாயென்றுசொன்ன
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுவதுசொல்வான்நகுலனவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரோதெரியாது எங்கேயோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
சொன்னசொல்கேட்குது சொரூபந்தெரியவில்லை

அந்தரதேவதைதயோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாய துர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
ஆரோதெரியவில்லை அருகில்வந்துபேசுமென்ருன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
எங்கள்குளத்திலே நீ இறங்கிஜலமுண்ணவென்ருல்
வையகத்திலதிசயமும் வருத்தமானபாரங்களும்
வாடாப்பயிரின் வானமுறைத்தாயாஞல்
இறங்கிஜலமுண்ணும் இல்லையென்ருற்போய்நடவும்
சொன்ஞலேநீர்குடியும் சொல்லாமற்போஞலே
தண்ணீர்குடியாதே தாமமுடியானே
குளத்திலடிவையாதே கொற்றம்போர்மன்னவனே
என்றதோர்சொற்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சீர்நகுலன்
நீர்கேட்கும்வார்த்தைக்கு நான்கேட்குந்தன்மையென்
நீதியல்லநீர்தூர நின்றுதான்பேசுறது [ன
என்னெதிரில்வந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவே
என்றுசிலவார்த்தை நின்றுமவன்பேசினுனே [ன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போநகுலனுமே ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கியே கொப்பெனவேநகுலனவன்
தாகந்தெளியவே தண்ணீருந்தான்புசித்தான்
தாகந்தெளிந்தானே தருமர்தம்பியானவனும்
தண்ணீர்புசித்தவுடன் தாறுமாருய்விழுந்து
தலையைச்சுழட்டுகுது தார்வேந்தராஜனுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீரனுக்கு
எண்ணுதுமென்ணுகிருன் இயலானநகுலனுமே
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ச்சொன்ஞர்கள்
அவ்வார்த்தைகேளாமல் அள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
கண்ணுந்தெரியவில்லை காரணமுந்தோணவில்லை
நிலமுந்தெரியவில்லை நினைவைமறக்குதே
அறியாதேநான்புசித்தே னென்றல்லோ ஆணழகன்
அண்ணற்குந்தம்பியற்கு மாரணங்குதுரோபதைக்கும்
அந்தவனந்தேடி யார்தான்போய்ச்சொல்வார்கள்
இந்தவிசேஷமதை எவர்போயுரைப்பார்கள்
தருமரிதையறிந்தால் சற்றும்பொறுக்காரே
அண்ணுவுந்தம்பியரும் அழுதுபுலம்புவார்கள்

இங்கேவுயிர்வாங்கி இவர்களிருக்கையிலே
அங்கேநகுலனுமே அண்ணரண்டைமாண்டானே
மாண்டானேசீர் நகுலன் வசநாபிநீரையுண்டு
செத்தான் நகுலனுமே சீரானகானகத்தில்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

வீமனையும் அர்ச்சுனனையும் அழைக்கப்போன நகுலனையுங் காணுமென தருமர் புலம்பல்

அப்போதுமன்னவரும் ஆணழகரேதுசொல்வார்
சகாதேவனையழைத்து தருமரவரேதுசொல்வார்
அப்பாசகாதேவா அதிசயத்தை நீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமராஜனையும்
வீமனைக்காணவென்று வில்விஜயராஜாவும்
தேடியேபோனனே தேர்விஜயனருச்சுனனும்
நல்விஜயரைத்தேட நகுலனும்போய்நடந்தான்
மூவர்களும்போனரே மூடிவேந்தராஜாக்கள்
ஒருவரையுங்காணேனே உத்தரவுதானறிய
மான்பிடிக்கப்போனவர்கள் வந்தின்னஞ்சேரவில்லை
தேடியேபோனவர்கள் திரும்பிவந்துசேரவில்லை
தம்பிசகாதேவா தாமமுடியானே
தேடியேபோராயோ சேதிவந்துசொல்வாயோ
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தை நானறியேன்
மானைப்பிடிக்கையிலே மான்வளர்த்தார்கண்டாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுரோ
சத்தரிஷிகளோ சந்நியாசியானவரோ
சத்தரிஷியர்கள் சபித்துமேபோட்டாரோ
கொன்றுபழிவாங்கிக் கொலைசெய்துபோட்டாரோ
காணவும்போரேனே கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போரேனே பாவியென்கண்ணுலே
இன்னமொருக்கால் இங்கேவந்துசேர்வாரோ
இளையசகாதேவா இட்டுக்கொண்டுவாராயோ
காளைசகாதேவா கண்டழைத்துவாராயோ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பார்த்துமேநீயழைத்து
வருவாயோதம்பியரே வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
தாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்

அஞ்சாதீரண்ணாவே அழைத்தோடிவாரேன் நான்
காளையந்தமூவரையுங் கண்டழைத்துவாரேனென்றான்
பார்த்தழைத்துவாரேனென்றான் பாரமுடிமன்னர்களை
என்றுயெழுந்தானே இளையசகாதேவன்

சகாதேவன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு தமையன்மார் மூவரையுந் தேடிக்கொண்டு போனது

சல்லடங்கலிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
அக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஈட்டிசமூதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே [ன்
அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு ஆணழகனேதுசொல்வா
போகவிடைதாருமென்றான் போர்விஜயன்தம்பியவன்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
அப்பாசகாதேவா அறிவுள்ளகண்மணியே
அண்ணன்மார்போனதொரு அடவிதனிற்சென்று
காளையந்தமூவர்களைக் கண்டழைத்து நீர்வாரும்
அண்ணர்களை நீர்கண்டு அழைத்தோடிவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிபொருந்தவிடைகொடுத்தா
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்சகாதேவன் [ர்
அண்ணரைத்தேடியே அதிவிரைவாய்போய்நடந்தான்
தமையர்களைத்தேடியே தார்வேந்தன்போகலுற்றான்
எட்டிநடந்தானே எழிலானசூரியன்போல்
தேடிவருகிறானே சீரானகானகத்தில்
எங்கெங்குநதேடியே இனியவிடமாராய்ந்து
கடுகவருகையிலே காதுமடைத்திடுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லஜலங்கிட்டாமல்
மெத்தக்களையாச்சு வேந்தன்சகாதேவனுக்கு
அப்போசகாதேவன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்களைத்தேடி அநேகதூரம்வந்தோமே
தண்ணீர்களையாகித் தாகமெடுக்குதையோ

எங்கெங்கேபார்த்தாலும் இனியஜலங்கிட்டவில்லை
அண்ணரையுங்காணோமே ஆரணியந்தன்னிலேதான்
என்றுமவன்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் சகாதேவ மகாராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயாவரேதுசெய்தார்
வந்தசகாதேவனையும் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
எமனும்பெருமாளும் ஏறினார்மரமேலே
மயிலுங்குயிலுமே வனத்திலேகூவுகுது
இந்தக்குரல்கேட்டு இளையசகாதேவன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
பூவளமுஞ்சோலைகளும் புதுமைகளைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
தாமரைப்பொய்கைகளும் தண்ணீர்தடாகமுடன் [று
நாம்செய்தபுண்ணியத்தால் நல்லஜலங்கிடைத்ததென்
அங்கேநடந்து அவசரமாய்வாரபோது
மன்னரந்தமூவர்களும் மரத்தடியிற்படுத்திருந்தார்
அண்ணர்கள்மூவருமா யங்கேபடுத்திருந்தார்
அண்ணர்களைக்கண்டு அதிகமனமகிழ்ந்தான்
தமையர்தனைக்கண்டு சந்தோஷமானானே
அப்போவொருவார்த்தை ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமரங்கே அழுதுபுலப்பியேதான்
தம்பியைக்காணுமல் தயங்கியவரிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையா ளங்கேபுலம்பிநிற்க
என்னநினைவுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
பச்சைமரத்தின்கீழ் படுத்தவிதங்களென்ன
இந்தமரத்தடியில் இவர்படுத்தகாரியமேன்
குளிர்ந்தநிழலென்று கோமான்படுத்தாரோ
மலர்ந்தமரமென்று மன்னர்படுத்தாரோ
தாகத்துக்குண்டபின்பு தமையர்தனையெழுப்பி [று
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்
தாமரைப்பொய்கையண்டைத் தார்வேந்தன்வந்துநின்
அந்தக்குளத்திலே அள்ளிஜலமுண்ணப்போனான் [று
அந்தச்சமயத்திலே ஆயாவர்பார்த்து

அந்தரமாய்நின்றலவோ ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ என்குளத்தில்வந்தவனும்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தநீரென்னுதடா இந்தக்குளமென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே
இறங்கினாலுந்தனுக்கு இடறுகள்வந்துவிடும்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
அந்தரத்தில்நின்றுகொண்டு யார்காணும்பேசுறவன்
அபத்திலிருந்துகொண்டு சொல்கிறவனார்காணும்
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சதரோ
ஆரோதெரியாது அதட்டியேகேட்கிறவர்.
எவரோதெரியாது எந்தனைக்கேட்கிறவர்
மற்றுமொருக்கால்தான் வாய்திறந்துபேசுங்கள்
இன்னமொருக்கால்தான் எதிரில்வந்துசொல்லுங்கள்
என்றசொற்கேட்டு எம்பெருமாளேதுசொல்வார் [ம்
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால்தாரணியின்புதுமைசொல்லு
வாடாப்பயிருமெது வருத்தமானபாரமெது
அந்தவதிசயங்களறிந்தாலுரையுமென்றார்
அறிந்துநீசொன்னாலே அள்ளியேதீர்த்தமுண்ணும்
சொல்லுவாயாமானால் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே இப்பாலேவந்துவிடும்
தாமமூடியான் சகாதேவராஜனவன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்தில்மிரட்டுகிறீர்
எவரோதெரியாது என்னைமிரட்டுகிறீர்
அருகாகவந்தாலே அடித்தெறிந்துபோட்டிடுவேன்
எதிரிலேவந்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
சரியாயிருக்கவேணும் சண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும
மறைவாயிருந்துகொண்டு வாதாடநீதியுண்டோ
என்றுமவனுரைக்க எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒன்றுமேசொல்லாமல் உலகளந்தார்வீற்றிருந்தார்
மறுவார்த்தைபேசாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போசகாதேவன் ஆனந்தமாகவேதான்

குளத்திலிறங்கினனேகொப்பெனவேதீர்த்தமுண்டான்
அள்ளியேதீர்த்தமுண்டான் ஆவல்தெளிந்திடவே
தண்ணீர்குடித்தானே தாமமுடியானும்
அள்ளிஜலமுண்டபின்பு ஆனந்தமார்பனுக்கு
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
உடம்புபறக்குது உள்ளங்குலையுது
நாவுகுளறுகுது நாமமுடியானுக்கு
தன்னைமறக்குது தார்வேந்தராஜனுக்கு
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்சொன்னார்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுக்குச்சொன்னார்கள்
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சத்தம்பிறந்ததங்கே [ன்
அவர்சொல்லைக்கேளாமல் அள்ளிநான்தீர்த்தமுண்டே
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
தெரியாமல் நீர்குடித்தேன் சிந்தைகலங்குது
அறியாமல் நீர்குடித்தேன் அங்கம்பிறட்டுகுது
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
அண்ணன்மார்தன்னருகே ஆணழகன்வந்துநின்று
அப்போசகாதேவன் ஆலோசனைகள்பண்ணி
தம்பிகளைக்காணுமென்று தருமரிங்கேவந்தாக்கால்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டிடுவார்தப்பாது
என்றுமனதிலெண்ணி எழுதுகிறான்மரத்தடியில்
அண்ணாவேமரத்தடியில் அதிசயமானவார்த்தை
இந்தக்குளத்திலே எவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரிது குடித்தால்மடிந்திடுவார்
அண்ணாவேஇக்குளத்தி லள்ளிநீர்குடியாதே
நாங்களிதைக்குடித்து நாலுபேரும்மடிந்தோம் [டோம்
செத்துமடிந்துவிட்டோம் சிவலோகஞ்சேர்ந்துவிட்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் வைகுந்தஞ்சேர்ந்துவிட்
என்றுமவன்சொல்லி எழுதினான்மண்மேலே [டோம்
தலையைச்சுழற்றுகையில் தானும்படுத்துக்கொண்டான்
அந்தச்சமய மறிந்தாரேஎம்பெருமாள்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளைத்துசொல்வார்
காலனையெச்சரித்துக் கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனையெச்சரித்து யிவனுயிரைவாங்குமென்றார்
யெம்பெருமாள்சொற்கேட்டு எமனவனோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினனே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்பிடித்தான்

சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்பிடித்தான்
மாண்டுமடிந்தானே மன்னன்சகாதேவன்
செத்துமடிந்தானே சீரானகானகத்தில்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

ஆரணியத்தில் எம்பெருமாள் சூதினாலே வீமன் அர்ச்
சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இந்நான்குபேரும்
மடிந்தபின்பு காளமகாரிஷி யாகத்திலுண்
டாகிய வேதாளம் ஐந்துபேரையுங்
கொல்ல வருகிறது

அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரமாகவேதான்
காளமகாரிஷியுங் கருதித்தபசுபண்ணி
அக்கினிகுழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
உண்டாகிவந்துதங்கே உலகத்திடுக்கிடவே
கறுத்தநிறமுடனே கைதனிலேவாளுடனே
பெருத்தமுகமுடனே பெருந்தொப்பைதன்னுடனே
செவந்தமயிரழகும் சீழ்வடிந்தவாயழகும்
கண்களைப்பார்த்தாலே கருங்குன்றுபோலிருக்கும்
கைகளோகாதவழி கால்கள்வெகுதூரம்
அகண்டபுஜங்களது ஐஞ்ஞூற்றுக்காதவழி
பல்லழகைப்பார்த்தாலே பனைமரம்போலிருக்கும்
மூக்கழகைப்பார்த்தாலே மூதலைகளைப்போலிருக்கும்
இப்படியாகவே யிருக்குமந்தவேதாளம்
பொல்லாதவேதாளம் பிறந்தது அக்கினியில்
காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்ததுதானே துவகையாக
ஆரைநான்கொல்கிறது அடுத்துப்போர்செய்கிறது
எவரைப்போய்கொல்கிறது எந்தனுக்குசொல்லுமையா
கைகள்பதைக்குது காளமகாமுனியே
வயிறுபசிக்கிறது மாமுனியேசொல்லுமையா
அப்போதுமாமுனியும் அதுசொல்லத்தான்கேட்டு
காளமகாமுனியும் கடுகவெடுத்துரைப்பார்
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆங்காரவேதாளமே
நான்சொல்ல நீகேளும் ராஜாக்கள்ஐவருண்டு
இந்தவனத்திலே இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருண்டு
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருண்டு

ஐவரையுங்கொன்றுதின்று ஆரைநொடியில்வாருமென்
வேதாளந்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து [ரூர்
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து
ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து அதட்டிவருகுதங்கே
எங்கெங்கேயென்றுசொல்லி எழும்பியேகொக்கரித்து
கொக்கரித்துவேதாளம் கும்மாளமாய்வருகுது
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துவருகையிலே
செந்தாமரைப்பொய்கையண்டைசெத்திருக்கக்கண்டது
மாமரச்சோலையின்கீழ் மாண்டிருக்கக்கண்டது
இறந்தவரல்லாமலின்னமொருவரில்லை
செத்தவரல்லாமல் மற்றுமொருவரில்லை
எங்கேமடிந்தாரோ எவ்விடத்திற்செத்தாரோ
செத்தபிணத்திடத்திற் றேடிப்போவென்றாரே
மாண்டபிணந்தின்ன மாமுனிபோகச்சொன்னார்
எத்தனை நாளுக்குமுன்னே செத்தபிணமிதுவோ
செத்தபிணத்தையோநான் சென்றுபுசிக்கிறது
நாறும்பிணமெடுத்து நானோபுசிக்கிறது
மாண்டபிணத்தையோநான் வயிறாவுண்பேனோ
என்றுமேசொல்லி எழுந்ததுவேதாளம்
அங்கேதிரும்பி அகோரகோபத்துடனே
மகாவேகந்தன்னுடனே வருகுதுவேதாளம்
காள்மகாரிஷியருகே கடுகவந்துஉக்கிரமுடன்
எடுத்துமகாமுனியை இரண்டாய்க்கிழித்தது
வாரியெடுத்துமல்லோ வயிற்றைக்கிழித்தது
நெஞ்சைப்பிளந்தது நெருப்புத்தணலெழும்ப
மாமுனியைக்கொன்றபின்பு மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகியல்லோ வேதாளந்தானடக்க
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோச்சுது
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மறரூர்வனந்தனிலே
போயதுபிழைத்திருக்கும் பொல்லாதவேதாளம்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமராஜர் தம்பிமார் நாலுபேரையுங் காணோமென்று
துரோபதையுடன் சொல்லிப் புலம்புகிறது

வேதாளம்போனபின்பு வேல்வேந்தர் தருமரவர்
சாயம்புமன்னவனார் தருமாவரேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெண்ணே பைங்கிளியேதுரோபதையே

நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்ணன் தங்கையரே
அனலிற்பிறந்தவளே அபிஷேகபத்தினியே
ஐவரையும்மாலையிட்ட ஆதிபாஞ்சுடரே
தோராவடிவழகி துரோபதையே நீகேளும்
மான்பிடிக்கபோனதொரு மதவீமனைக்காணோம்
வீமனைத்தேடிப்போன விஜயன்வரக்காணோம்
இருவரையுந்தேடிப்போன நகுலன்வரக்காணோம்
மூவரையுந்தேடிப்போன சகாதேவனைக்காணோம்
நால்வரையுங்காணோமே நாயகமேயென்னசெய்வோம்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
ஆரோடேசண்டைகள் அமாதுசெய்கிருரோ
எவரோடேசண்டைகள் எப்படிப்போர்செய்கிருரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுரோ
எந்தத்தபோதனர்கள் எவர்கள்கொன்றுபோட்டாரோ
தபசிற்பெரியவர்கள் சபித்தாரோ தானறியேன்
வரத்தினிற்பெரியவர்கள் வதைசெய்துபோட்டாரோ
போனவிடமறியேன் போர்செய்ததாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
தேடியேபோவோம்வா தேவியென்றழைத்தார்
ஆரணங்குதுரோபதையா ளப்படியேநல்லதென்றுள்

தருமரும் துரோபதையும் வீமன் அருச்சுனன்
நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் நாலுபேரையுந்
தேடிக்கொண்டு போனது

துரோபதையுந்தருமருந் துள்ளியெழுந்திருந்து
தேடப்புறப்பட்டார்கள் சீரானகானகத்தில்
கூவிப்புலம்பியே கொப்பெனவேவாரார்கள்
அழுதுபுலம்பியே அந்தவனந்தேடிவாரார்
இருண்டவனங்களெல்லாம் எங்கெங்குந்தேடிருரே
தம்பியரைக்காணுமல் தயங்கினர்தருமரங்கே
பாராமல்தம்பிமாரைப் பதைத்துப்புலம்பினர்கள்
தக்கபுகழுடைய தருமரங்கேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
இந்தவனத்திலே எங்கெங்குந்தேடினேமே
காளையந்தநால்வரையும் காட்டிலேகாணவில்லை
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனப்போவோமென்று

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோய்நடந்தார்
தேடியேவாரார்கள் சீரானவனந்தனிலே
தருமருக்குந் துரோபதைக்குந் தாகமெடுக்குது
நாவுவறட்டுகுது நாமமுடியார்க்கு
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர்கவனமுந் தாகவிடாயாச்சுது
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார் [அ
என்னசெய்வோம்பெண்ணே நாம் எங்குஞ்ஜலங்கிட்டா
மன்னவரைக்காணேனே மாதரசேயென்னசெய்வேன்
தம்பிகளைக்காணேமே தாகவிடாய்கொள்கிறதே
என்னசெய்வேனென்று சொல்லி இளைத்துப்புலம்புகை
அந்தச்சமயத்திலே அரிராமரேதுசெய்தார் [யில்
மயிலுங்குயிலுமிங்கே மரத்தின்மேலேறியே
வனத்திற்குயிலு மயில்களுங்கூவுது
அந்தக்குரல்கேட்டார் ஆணழகர் தருமலிங்கம்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தாரே இளந்தோப்புத்தன்னருகே
தாமரைப்பொய்கையண்டை தம்பிமார்தானிருந்தார்
பள்ளிகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தாரேதருமலிங்கம்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேகண்டாயோ
தம்பிமார்பள்ளிகொண்ட தயிரியத்தைப்பார்த்தாயோ
மானும்பிடியாமல் வந்துசேதிசொல்லாமல்
குளிர்ந்தநிழலருகே கூசாமற்பள்ளிகொண்டார்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு [ரூர்
தம்பிமாரைத்தானெழுப்பித் தையலரேபோவோமென்
என்றுமவருரைத்து இளந்தோப்பிற்போய்புகுந்து
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினார்தருமரவர்
அப்போதுமாயவரும் அரிராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு ஆயரங்கேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ இறங்கிஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே

என்றசத்தங்கேட்டுமே ஏதுசொல்வார் தருமராவர்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுறது
எவரோதெரியாது எவ்விடமோபேசுறது
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
வானுலகதேவர்களோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சதரோ
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரென்றுநானறியேன் எங்கையோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
உத்தரவுகேட்குது உருவந்தெரியவில்லை
பேச்சுகள்கேட்குது பேருந்தெரியவில்லை
தாகவிடாயாக தண்ணீர்குடிக்கவந்தேன்
நாவுவறட்டுகுது நடுங்குதுதேகமெல்லாம்
உள்நாக்குவறட்டுகுது உத்தரவுதாருமையா
உத்தரவுதந்தாலே உண்ணுகிறேன்தீர்த்தமிங்கே
வார்த்தையுரைத்தாலே வாரிஜலமுண்ணுகிறேன்

எம்பெருமாள் தருமர் தம்பிமார் நாலுபேரையும்
அதிசயங் கேட்டதற்கு யாருஞ் சொல்ல
வில்லை தருமர் சொல்லுகிறது

என்றுரைக்கத்தருமலிங்கம் யேதுசொல்வார்மாயவனு
இப்பூமிதன்னிலே என்ன அதிசயங்கள் [ணும்
அதிசயத்தைச்சொன்னீரானு லள்ளியேதீர்த்தமுண்
இல்லாமல்போனாலே இப்பாலேவந்துவிடும்
சொல்லாமற்போனீரானுல் சுருக்காய்நடவுமென்றார்
என்றசொல்தான்கேட்டு யேதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
மனிதர்பிறக்கிறதும் மனிதரிறக்கிறதும்
இதுவேஅதிசயங்கள் இனியொன்றுமில்லையென்றார்
அவ்வயணங்கேட்டு அரிராமனென்னசொல்வார்
இதுவோஅதிசயங்காண் இனியொன்றுமில்லையோதா
இன்னமொருவார்த்தை உண்மையுரையுமென்றார் [ன்
வையகத்துமாந்தருக்கு வருத்தங்களானதுகாண்
ஏதுவருத்தமென்றார் இனிப்பிறந்தபேர்களுக்கு
அப்போதருமராவர் ஆயருரைகேட்டு
சாயாம்புமன்னவனார் தருமராங்கேதுசொல்வார்
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாலகனையுண்டாக்கி

மூன்னூறு நாள்சுமந்து மூருகுழலாள் தன்னருகே
பெற்றெடுத்த தாயார்க்குப் பெரியசுமையொழிய
மற்றுஞ்சுமையில்லை வையகத்துமாந்தருக்கு
இவ்வயணங்கேட்டு யேதுசொல்வார்மாயவனார்
இன்னமொருவார்த்தைஇயம்புவேன்சொல்லுமென்று
வையகந்தனிலே வாடாப்பயிருசொல்லும் [ர்
என்றைக்கும்வாடாத இனியபயிர்சொல்லுமென்றார்
ஆயரிவையுரைக்க அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
வாடாதிருக்குங்காண் வளநுமருகம்புல்
அத்தச்சொல்தானுரைத்தார் அங்கெணவேமாயவர்க்கு
இவ்வயணங்கேட்டுமே எம்பெருமாளென்னசொல்வார்
சந்தோஷமாச்சுது தாகந்தெளியுமென்றார்
உத்தரவுதந்தாரே உலகளந்தாரெய்பெருமாள்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
உண்ணுமென்றுசொன்ன உத்தரவுதான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தாகந்தெளிவதற்குத் தண்ணீர்குடித்தார்கள்
அள்ளிப்புசித்தார்கள் ஆவல்தெளிந்திடவே
தருமருந்துரோபதையுந் தாகத்துக்குண்டார்கள்
தாகந்தெளிந்தபின்பு தம்பிமாரண்டைவந்தார்

தருமர் வந்து தம்பிமார்களை எழுப்ப நாலுபேரும்
இறந்துவிட்டாரென்றறிந்து புலம்புகிறது

நாலுபேரண்டைவந்து நடுவேயிருந்துகொண்டு
சகாதேவன்படுத்திருந்த தலைமாட்டிலெழுதியதோர்
வாசகத்தைப்படித்தாரே மன்னர்தருமலிங்கம்
என்னவென்றெழுதி யிருந்ததென்றால்வாசகத்தில்
நால்வருமாகவே நச்சுப்பொய்கைதீர்த்தமுண்டு
விஷநீரையுண்டலவோ வேந்தர்மடிந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் நீங்கள்வந்தாலண்ணாவே
தாகந்துக்குண்ணாதே தப்பிப்பிழையுமென்று
இவ்வயணமாகவே எழுதியிருக்குது
பார்த்துப்படித்துப் பயந்தாரேதருமராயர்
செத்துமடிந்தார்கள் சீரானதம்பியர்கள்
மாண்டுமடிந்தார்களென்று மன்னர்புலம்புகிறார்
என்னசொல்லிப்புலம்புகிறார் இருண்டவனந்தனிலே

மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்திரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்திரோ
நீலமலையே நிலத்தோடேசாய்ந்திரோ
கல்லான தூணுக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கல்லான தூணைக் கரையானரித்ததோ
இரும்பான தூணுக்கு என்னகுறையென்றிருந்தேன்
இரும்பான தூணுமே இற்றுவிழுந்ததோ
வச்சிரத் தூணுக்கு மயக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
வச்சிரத்தூணலவோ மண்ணோடுளுத்ததே
செம்பருந்துவந்தென்னைச் சிறகாலடித்ததே
குஞ்சைப்பறிகொடுத்த கோழிபோலானேனே
ரெக்கைபறிகொடுத்த டேகைபோலானேனே
கையறுந்த ஆனையைப்போல் கலங்கினேன்தம்பியரே
ஓடுகிறமானுக்கு ஒருகாலொடிந்தாற்போல்
உள்ளங்குலைந்து உருகிறேன்தம்பியரே
எந்தனைத்தவிக்கவிட்டு எங்கேமறைந்தீர்கள்
ஐயையோதெய்வமே அலையவிட்டுப்பார்த்திர்களோ

தருமராஜர் வீமனை பார்த்துப் புலம்புகிறது

தக்கபுகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
வீமனருகில்வந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றுருமன்னரையும்
கொல்லுகிறேனென்று நீ கொடியசபதமிட்டாய்
அவ்வார்த்தைதான்மறந்து அப்பா நீயெங்கொளித்தாய்
வச்சிரமுடியே நீ மண்ணோடேசாய்ந்தாயோ
தங்கமுடியேநீ தரையிற்கவிழ்ந்தாயோ
தாயைமறந்தாயோ தமையனை நீமறந்து
எங்கேயொளித்தாயோ எந்தநாடுபோனாயோ
என்னையலையவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
என்றுபுலம்பி இளைத்துமண்ணில்மூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் களைதெளிந்து எழுந்திருந்து அருச்சுனனைப் பார்த்துப் புலம்புகிறது

அன்றுவொருநாழி சென்றபிறகாக
தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து

களைத்த தருமருக்கு கடுகமூர்ச்சைதெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்து கடுகெனவேவோடிவந்து
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்ருள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துப்புலம்புகிருர்
ஆணுலழகுமன்ன அருச்சுனனென்பிறப்பே
என்னைத்தனியேவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
மீசைமுறுக்கழகா விழியிற்கறுப்பழகா
நாவிலேநக்ஷத்ரம் நயனவிழிப்பார்வைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலமிர்தகலசம்
பல்லிலேபாசவீணை பாதத்தில்தாமரைப்பூ
முதுகிலேமச்சரேகை•முழங்கால்முத்துமாணிக்கம்
இடதுகால்விருதுபொம்மை வலதுகால்வீரதண்டை
தலவிருதுகுலவிருது சத்ராதிபேர்விருது
எதிர்த்தவன்றன்விருதும் எதிராளிமுகவிருதும்
இத்தனைவிருதுகளை எடுத்துநீபூட்டிக்கொண்டு
கட்டியெதிர்த்தாலே கலங்குமேசேனையெல்லாம்
சத்ராதிகளைஜெயிக்கும் தனஞ்சயரேஅர்ச்சுனரே
எதிரிகளைஜெயிக்கும் என்பிறப்பேஅர்ச்சுனரே
என்னைப்பிரிந்துநீ இறந்துமடிந்தாயோ
அழகையெழுதினவர் ஆயுளையெழுதாரோ
வடிவமெழுதினவர் வயதையெழுதாரோ
பெற்ருளேகுந்தியம்மாள் பிரபலங்கள்காணவென்று
பெற்ருள்வயிற்றிலே நீ பெருநெருப்பையிட்டாயோ
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுசொல்லிதருமரவ ரேங்கிமனந்தளர்ந்து
அழுதுபுலம்பியே அங்ஙனேமூர்ச்சையானூர்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து
நகுலனைப் பார்த்துப் புலம்புகிறது

களைத்ததருமரையே கண்டந்தத்துரோபதையாள்
துள்ளியெழுந்திருந்து துரிதமுடனேடிவந்து
காட்டில்தழையொடித்துக் கடுகெனவேயோடிவந்தாள்
தருமருக்காகத் தையலரும்வந்துநின்று
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசுகிருள்
காட்டுத்தழையொடித்துக் கடுகெனவேவீசினளே

மற்றுமொருநாழி யுற்றபிறகாக
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
மூர்ச்சையதுதெளிந்து முன்னின்றுபுலம்புகிறார்
அப்பா நகுலாயென் னறிவுள்ளகண்மணியே
மலையேபருவதமே வாழ்மலையேகுஞ்சரமே
நீமடியுங்காரியங்கள் நிண்ணயத்தைநானறியேன்
மாண்டிடுவீரென்று நான் மனதில்நினைத்ததில்லை
செத்துவிடுவீரென்று சற்றுமறியேனே
என்னை நீகையைவிட்டு இறந்துவிட ஞாயமுண்டோ
நீங்கள்-போவதறியாமல் பூரித்துதானிருந்தேன்
சாவதறியாமல் சந்தோஷமாயிருந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையா
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுதப்பா
கூடப்பிறந்தீர்களே கூட்டுப்பாலுண்டீர்களே
ஒக்கப்பிறந்தீர்களே ஒருஸ்தனப்பாலுண்டீர்களே
காட்டுக்குள்கையைவிட்டு கைலாயம்போனீர்களோ
தங்கத்தரிக்கவில்லை தரையிற்கால்பாவவில்லை
நிற்கத்தரிக்கவில்லை நிலத்திற்கால்பாவவில்லை
உங்களை நான்பிரிந்து ஒருநாழி தங்குவேனே
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேஉங்களுடன்
ஒக்கமடிவேனே உங்களுடனாக [லே
அலண்டுபிரண்டழுதார் அடித்துகொண்டார்தலைமே
மூட்டிக்கொண்டார்பூமியிலேமோதிக்கொண்டாரப்போ
து,மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தார்மண்மே
துடித்துப்பதைத்தலறித் துள்ளிப்புரண்டழுதார் [லே
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாரே மூடிமன்னராஜாவும்

தருமர் மூர்ச்சைதெளிந்து சகாதேவனை
பார்த்துப் புலம்பல்

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
களைத்ததருமருக்கு களைகள்தெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்துக் கட்டழகிவீசலுற்றாள்
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்தார்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மோதிப்புலம்புகிறார்

சாஸ்திரக்கொடிவேந்தா சகாதேவராஜாவே
முன்னேவருங்காரியத்தை முதலறிந்துசொல்வாயே
இனிநடக்குங்காரியத்தை எந்தனுக்குநீயுரைப்பாய்
அப்படிக்கொத்ததொரு அறிவுள்ளகண்மணியே
உன்னைப்பறிகொடுத்து உலகத்தில்வாழ்வேனே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்தீர்ந்தபின்பு
அஞ்ஞாதவருஷ மதுவுங்கழிந்தபின்பு
பாரவனந்தீர்ந்து பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தால்
குந்தியம்மாளோடிவந்துகுழந்தைகளெங்கேயென்றால்
மைந்தர்களெங்கேயென்று மாதாவுங்கேட்டாலே
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்தாயார்க்கு
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
மூடிக்குமுடியானாலும் மூத்துமுடியாகுமோதான்
தங்கமுடியானாலும் உங்கள்முடியாகுமோதான்

தருமர் தம்பிமார் நால்வரையும் நினைத்துப் புலம்ப
அப்போது துரோபதை தன் புருஷர்களைப்
பார்த்துப் புலம்புகிறது

தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டமன்னவர்கள் மாண்டுவிட நீதியுண்டோ
தாலிகட்டினராஜாக்கள் தரையில்விழலாச்சே
மங்கிலியமூண்டு மணமூண்டுஎன்றிருந்தேன்
உலகத்துப்பெண்டுகள் ஒருவனுக்குக்கைகொடுப்பார்
நான்-ஐவருக்குங்கைகொடுத்து அம்பலத்துக்காளானே
செல்வத்தலையிலே செப்பேடெழுதினதும் [ன்
அல்லற்படுந்துயரம் அமைத்தாரேபிர்மதேவன்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
தங்கக்கழுத்தி தலைவிரிக்கநாளாச்சே
மல்லிகைசாலையிலே மயிர்விரிக்கநாளாச்சே
குங்குமச்சோலையிலே குழல்விரிக்கநாளாச்சே
ஐயையோதெய்வமே அனியாயஞ்செய்தீர்களோ
பார்த்துமிருந்துமென்னைப் பரதவிக்கவிட்டீர்களோ
கண்டுமிருந்துமென்னை கணங்குலையவைத்தீர்களோ
தோள்சார்ந்தராஜாக்கள் சோர்ந்துவிடக்காரியமேன்
மார்சார்ந்தராஜாக்கள் மடிந்துவிடக்காரியமேன்
காட்டில்மடிந்தலவோ கையைவிட்டுநின்றீர்களோ

அடவியிலேதான்மடிந்து அலையவிட்டுப்போனீர்களோ
சூரியரைச்சாட்சிவைத்துத் தெருவில்கைவிட்டீர்களோ
சந்திரரைச்சாட்சிவைத்து சாகத்துணிந்தீர்களோ
சந்தியிலேகையைவிட்டு சமர்த்தாய்ப்படுத்தீர்களோ
மஞ்சளிழந்தும் மணமிழந்தும்பூவிழந்தும்
தாலிச்சரடிழந்தும் தாரணியில்நிற்பேனோ
மஞ்சள்சரடிழந்தும் மண்மேலிருப்பேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேஉங்களுடன்
ஒக்கமடிவேன்காண் உத்தமரேஉங்களுடன்
நானுமடிவேன்காண் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அலண்டுபுரண்டழுது அப்பிக்கொண்டாள்மார்மேலே
எங்கேயோவானம் இடிக்குதென்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானமல்லோ தலையிலிடித்துதே
என்றுபுலம்பியே இளங்கொடியாள்தானழுதாள்
கோவென்றசத்தம் குமுறிப்புலம்புகிருள்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
சாயாப்பூமன்னவனுர் தருமரவரேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேநீர்கேளும்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
நாமுய்புசித்தோமே நல்லவிஷஜலத்தை
இறவாமல்நாமு மிருப்பதென்னகாரணங்கள்
மாண்டதொருதம்பியர்கள் மன்னவர்கள்தன்னுடனே
நாமும்மடிந்தாலே நல்லதென்றெண்ணுகிறேன்
கூடமடிந்தாலே குணமென்றுஎண்ணுகிறேன்
ஒக்கமடிந்தாலே ஒருமிக்கதீர்ந்துவிடும்
கதியைத்துலைக்கலாம் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்துலைக்கவல்லோ வேறுவகையறியோம்
என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தருமர் மனதறிய எம்பெருமாள் ஒட்டனாகவும்
எமன் ஒட்டச்சியாகவும் வந்து பிணத்தை
யிழுக்கிறது

எமனும்பெருமாளும் இருவருமாகவேதான்
தருமர் நினைவறிய சாமிவடிவெடுத்தார்
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரென்னவடிவானுர்
இருவருமாகவே இவர்களண்டைஓடிவந்து
தருமரைத்தான்பார்த்து சாமியவருரைப்பார்
ஆரையாயிங்கே அழுதுபுலம்புகிறது

இந்தக்குளத்திலே எவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரில் மாண்டுமடிந்தாலும்
எங்களையல்லாமல் எவரெடுக்கலாகாது
ஏடுத்துப்புதைக்கிறது எங்களுக்குத்தாரமையா
நாங்களெடுக்கும்படி ராஜாவின் கட்டளைகாண்
என்றுமேயெம்பெருமாள் இழுத்துப்போருர்வீமனையும்
இளவிஜயனர்ச்சுனனை இழுத்துபோருள்ஒட்டச்சியும்

எப்பெருமாள் எமனும் சவத்தை யெடுத்துக்
கொண்டுபோக தருமராஜா பரிதாபப்பட்டு
தன் சவத்தை வாங்குகிறது

சவத்தையவுரிழுக்க தருமரவர்பார்த்து
கண்டாரே தருமரவர் கடுகவயிறெரிந்து
பார்த்துமனங்கலங்கிப் பதைத்துப்புலம்பியவர்
ஒட்டர்களருகில்வந்து உத்தமருமேதுசொல்வார்
ஆரையா ஒட்டர்களே ஐயாவே நீர்கேளும்
அண்ணன தம்பிநாங்களிக்கே அருகாகவந்திருக்க
தமையனென நானும் தனதாகவந்திருக்க
பூமிதனைவெட்டி புதைக்கும்வயணமென்ன
எங்கள்பிணத்தை நீங்கள் இழுக்காதீர்விட்டுவிடும்
தரையிலிழுக்காதே தர்மமாய்ப்போகுதையா
பூமியிலிழுக்காதே புண்ணியமாய்ப்போகுதையா
கோடிசரணமையா கும்பிடுவேன் விட்டுவிடும்
ஆயிரஞ்சரணங்காண் அடிபணிந்தேன் விட்டுவிடும்
மூவாயிரஞ்சரணம் மூடிசாய்த்தேன் விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினரே இயலான தருமலிங்கம்
எமனும்ராமனும் இருவருந்தான்பார்த்து
பெருமாள்மனமிரங்கிப் பிரியமுடனாக
வீமனைத்தாழவிட்டார் வேந்தர்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரோடிவந்து
வீமனையெடுத்துவந்து மெத்தெனவேதான்வளர்த்தி
வீமருகாக வேந்தருவீற்றிருந்தார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து
ஒட்டச்சிபாதத்திலே உத்தமியாள்தான்விழுந்து
தாயே நீஒட்டச்சியுன் தருமமாய்ப்போகுதம்மா
என்னை-மாலையிட்டமன்மதண்டி வலியாதேபூமியிலே
இந்த-வையகத்தையாண்டவரை வலியாதேதாயாரே

பூமியையாண்டவர்கள் புரட்டாதேமாதாவே
அங்கம்பொறுக்கவில்லை ஆச்சி நீவலியாதே
ஆயிரந்தெண்டனம்மா அடிபணிந்தேனுந்தனுக்கு
மூவாயிரஞ்சரணம் மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்.
கோடிசரணமம்மா கும்பிட்டேன் விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினளே இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
ஏமனும்பெருமாளும் இருவருந்தான்கேட்டு
பரிதாபம்தாளாமல் பார்த்தனைவிட்டார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமோடிவந்து
இளங்கொடியாளர்ச்சுனனை எடுத்துவளர்த்திடவே
ஒட்டனும்ஒட்டச்சியும் உத்தாரமென்னசொல்வார்
எடுத்துப்புதையுமென்று ஏகிநடந்தார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இன்றெல்லாமிங்கிருந்து ஏங்கியழுதாலும்
நம்மாலேயாவது ராஜாவேயொன்றுமில்லை
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்தழுதால்
வருந்தியழுதாலே வருவார்காணெம்பெருமாள்
மாயன்வந்தபிற்பாடு வயணந்தெரியுமென்றாள்

தருமராஜர் தன் தம்பிமார் பிழைப்பதற்காக எம்
பெருமாளை நினைத்துப் புலம்புகிறது

சாயாம்புமன்னவரும் தருமரவரென்னசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரோ ஆதிமூலம்வாருமென்றார்
எல்லையளந்தசாமி எம்பெருமாள்மேகவண்ணா
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தாய்
மூலமென்னுங்குஞ்சரத்தை காத்தமுகில்வண்ணா
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட அரிராமாவாருமையா
மச்சவடிவுகொண்ட அச்சுதரேயிச்சகத்தில்
கூர்மவடிவுகொண்டு பாதாளம்போய்வந்தீர்
சிங்கமாயிரணியனைப் பங்கஞ்செய்துமார்பிளந்தீர்
ராமர்வடிவுகொண்டு ராவணனைச்சங்கரித்தீர்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீரே
அம்பலத்தில்துரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தி
மண்டலங்கள்தானறிய மாளாத்துகில்கொடுத்தீர் [ர்
பகையாளிவாசலிலே பட்சம்வைத்துகாத்தீரே
எதிராளிமுன்னாலே எங்களைக்காத்தீரே
உன்மகிமையாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறிவார்

நீரே துணையுமல்லால் வேறு துணையுமில்லை
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைச்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுகுது
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுது
ஏழையழுதகண்ணீர் சூரியவாள்தைக்கிலையோ
நானுமழுதகண்ணீர் ரம்பங்கொண்டறுக்கிலையோ
என்றுபுலம்புகிறார் இயலானதருமராயர்
தருமனுடனாக தவிக்கிறாள் துரோபதையும்
கூடப்புலம்புகிறாள் கொம்பனையாள் துரோபதையும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமருந் துரோபதையும் வருந்துகிறதை ஏமனும்
பெருமாளுங்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு இவர்க
ளிடத்துக்கு இருவரும் வருகிறது

ஏமனும்மாயவரும் இருவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டாரே சாமிபெருமாளும்
ஏமன்கிடாமேலே எம்பெருமாள்கருடன்மேலே
இருவருமாகவே எழுந்தருளிவந்தார்கள்
தருமரிடத்திலே இருவரும்வந்துநின்றார்
தருமருந்துரோபதையும் சாமியைக்கண்டவுடன்
சரணமடைந்தாரே சாமிபெருமாளை
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
இருவரையுந்தெண்டனிட்டு இட்டார்சிம்மாதனங்கள்
சிம்மாதனம்போட்டு ஸ்ரீராயர்வீற்றிருந்தார் [டார்
இருமிருமென்றுசொல்லி இருவரையுந்தெண்டனிட்
ஏமனும்மாயவரும் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
வண்ணச்சிங்காதனத்தில் வந்தாரிருவருமாய்
அடியளந்தமாயவரும் ஆண்டவருமென்னசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
என்னவகையாக எனையழைத்தீர் தருமலிங்கம்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆயாசமாகவேதான்
என்னபுதுமை எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது தருமலிங்கம் ஆயருக்கேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தவர்கள் மாயவரேதம்பியர்கள்
தாமரைப்பொய்கையிலே தண்ணீர்குடித்தார்கள்

விஷநீரைத்தான்குடித்து வேந்தர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தம்பியரைத்தேடியே தையலரும்நானும்வந்தோம்
அழுதுபுலம்பிவந்து அன்னவரைக்கண்டோமே
தட்டியெழுப்பினேன் செத்துமடிந்திருந்தார்
பார்த்துவயிறெரிந்து பதைத்துப்புலம்பினேன்
கண்டுவயிறெரிந்து கார்வண்ணுபுலம்புகையில்
எவனோதெரியாது இராட்சதன்போல்ஒட்டனவன்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளஒட்டன்
ஒட்டன்மனேவியாள் ஒட்டச்சிகூடவந்தாள்
இந்தவனத்திலே எவரெவர்மாண்டாலும்
எடுத்துப்புதைக்கிறது இங்கேயவர்க்குத்தரவாம்
வீமருச்சுனரை வெகுதூரம்கொண்டுபோனர்
தம்பிமாரிருவரையுந் தானிழுத்துப்போனார்கள்
கண்டுமனம்பதைத்துக் கதறிப்புலம்பினேம்
பார்த்துமனந்தாளாமல்பற்றிவயிறெரிந்தோம்[டோம்
பாதத்தின்மேல்விழுந்து பத்துலட்சம்தெண்டனிட்
விட்டுவிடசொல்லியே வெகுகோடிதெண்டனிட்டோம்
எங்கள்பரிதாபம் பார்த்துமனமிரங்கி [தார்
எடுத்துபுதையென்றுசொல்லி இந்தவழிதான் நடந்
அவர்கள்போனபிற்பாடு ஆண்டவனேயுனே நினைத்தே
தம்பியரைவிட்டு தரிக்கமனம்கூடவில்லை [ன்
என்னசெய்வேனென்றுதா னேங்கிப்புலம்புகிறார்
தருமர்புலம்புவதை சாமியவர்பார்த்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
தருமர்முகம்பார்த்து சாமியுமேதுசொல்வார்
என்னசெய்வேன்தருமரே எழுத்துப்படியிவ்வளவு
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
கதியைத்தொலைக்கலாங் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்தொலைப்பதற்கு வெல்லவகையறியோம்
பிரமனெழுத்திற்குப் பிசகுகள்வாராதே
மாண்டார்பிழைத்தாலே வையகங்கள்கொள்ளுமோ
செத்தார்பிழைத்தாலே செகமெல்லாங்கொள்ளுமோ
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டாலும்
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவாரென்று மனதில்நினையாதே

செத்தார்வருவாரென்று சித்தத்திலெண்ணுதே
தம்பிமாரை நீரெடுத்து தகனங்கள்செய்யுமென்றூர்
இவ்வயணமாகவே எம்பெருமாள்சொல்லவுமே
தருமர்மனமறிய சாமியுரைக்கவுமே

எம்பெருமாள் செத்தவரை தகனஞ்செய்யுமென்று

தருமர் மனமறியச்சொன்னூர் அதுகேட்டு

தருமருந் துரோபதையும் புலம்பி

சுவாமியை மடிபிச்சை கேட்டது

எம்பெருமாள்மாயவரும் இப்படித்தானுரைக்க
சாமியுரைகேட்டு தருமர்மிகத்தளர்ந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மெத்தமனதுநொந்து வேந்தர்புலம்புகிறூர்
அடித்தமயில்போலே அழுதுபுலம்புகிறூர்
பச்சைபுழுவெடுத்துப் பெருநெருப்பிற்போட்டாற்போ
துடித்தபுழுப்போலே துள்ளிப்புலம்புகிறூர் [ல்
உன்னேயேதம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
தம்பியிருந்தவென்னை நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய் [ன்
இப்படி நீர்கைவிட்டால் எப்படிக்குநான்பிழைப்பே
ஆற்றங்கரையோரத்தில் ஆலமரம்போலானேனும்
குளத்தங்கரையோரத்தில் கோடாலிகாம்பானேனும்
நட்டாற்றிலேமூளைத்த நாணலுங்கோரையானேனும்
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோனேனே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோனேனே
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோனேனே
இனியிந்தப்பூமியிலே இருக்கவுநானுகாது [ம்
என்னையுங்கொன்றுவிட்டு எம்பெருமாள்தகனஞ்செய்யு
நால்வருடனுக நம்மைத்தகனஞ்செய்யும்
என்றுபுலம்பினூர் இயலானதருமலிங்கம் [வாள்
துகில்வளர்த்தபத்தினியாள் துரோபதையேதுசொல்
தமையனருகில்வந்து தையலருமேதுசொல்வாள்
அண்ணருகேவந்து அழுதுபுலம்புகிறூள்
மங்கிலியப்பிச்சையது மாயவரேதாராயோ
மூந்தாணிப்பிச்சையது முகுந்தரேதாராயோ [ம்
என்றுமடியேந்தினுள் இளங்கொடியாள்துரோபதையு

தருமருந் துரோபதையும் புலம்புவதை எம்பெருமாள் பார்த்து மனமிரங்கி இங்கேயுமிருந்து வேறே யொரு ஜோகியாகவந்து நாலுபேரையு மெழுப்புகிறது

தருமருந் துரோபதையுந் தானழுதவதைப்பார்த்து
கரியமால்மகிழ்ந்து கடுகநினைவுகொண்டு
இவர்களுக்குமுன்னாலே இருந்தாரேமாயவரும்
எம்பெருமாள்மாயவரும் என்னவடிவெடுத்தார்
வேறேயுருவாக விஷ்ணுவடிவெடுத்தார்
மலையாளஜோகியைப்போல் வாராரேமாயவரும்
கைதனிலேமருந்துப்பையுங் காவியுடுப்புகளும்
தோளிலேசோளியுடன் தொங்குகிறதாடிகளும்
கையில்செபமாலை கமண்டலந்தன்னுடனே [போல்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்
நானூறும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனைப்போல்
தோலும் நரம்புகளுந் தொங்கும்கிழவனுக்கு
முள்ளுதடுத்தாலே மூப்பதிடம்விழுவார்
நாணல்தடுத்தாலே நாற்பதிடம்விழுவார்
அறுகப்புல்தடுத்தாலே ஐம்பதிடம்விழுவார்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தடிக்கோலையூன்றிக்கொண்டு
பஞ்சாட்சரமோதி பாதைவழியாக
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாராரே
அபகாரவென்றலவோ அந்தவழியாகவந்தார்
தருமாருகில்வந்து அருமைஜோகியேதுசொல்வார்
அத்திபுரத்துக்கு சுத்திப்போறேனிதுவழியாய்
ஆரோஇருவர்கள் அழுதுபுலம்பினார்கள்
எதுக்கழுதார்கள் என்றறியஓடிவந்தேன்
எதுக்கழுதார்கள் என்றறியஓடிவந்தேன்
அழுதவயணமென்ன ஐயாவேசொல்லுமென்றார்
புலம்பியழுவதென்ன புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அப்போதெடுத்துரைப்
மானபிடிக்கவந்தவர்கள் வனத்திலேதம்பியர்கள் [பார்
வசநாபித்தண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
விஷநீரைத்தான்புசித்து வேந்தர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்

ஒப்பிட்டவாளை உரையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிப்பிழையாமல் சதிசெய்துமாண்டுவிட்டார்
என்றுசொல்லிதருமலிங்கம் ஏங்கிப்புலம்பினர்
மாயவடிவெடுத்த மலேஜோகியேதுசொல்வார்
இறந்ததொருநாலுபேரும் என்னவேணுமுந்தனுக்கு
மாண்டதொருமன்னவர்கள் மன்னவருனக்கென்னவே
ணும்,உண்மையாய்சொல்லுமென்றேஉத்தமரைக்கேட்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார் [கலுமே
இறந்தவர்நாலுபேரும் எந்தனுக்குத்தம்பியர்கள்
மயிலணையாள் துரோபதைக்கு மாலையிட்டமன்னவர்கள்
எங்களைத்தனியாய்விட்டு இறந்துமடிந்தார்கள்
என்றுமவருரைத்து யேங்கிப்புலம்புகிறார்
மாயவடிவெடுத்த மலேஜோகியென்னசொல்வார்
இறந்தவர்நாலுபேரில் எவர்வேணுமுந்தனுக்கு
செத்தவரிலொருவரை நான் சீக்கிரமெழுப்பித்தாரேன்
எவர்வேணுமுந்தனுக்குஇப்போதேசொல்லுமென்றார்
ஆமானல்சொல்லிவிடும் அல்லவென்றால்நான்போ
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு [றேன்
மலேஜோகிசொன்னதற்கு மன்னரெடுத்துரைப்பார்
ஐயாவேகேளும் அடியேனெருவார்த்தை
என்தாயார்குந்தியம்மாள் ஈன்றெடுத்தமூவர்களில்
இருவரிறந்தார்கள் இருக்கிறேநானெருவன்
மறுதாயார்மைந்தர்களில் நகுலனேயெழுப்புமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமருரைக்கலுமே
மாயமாய்வந்ததொரு மலேஜோகிதான்கேட்டு
தருமர் நினைவறிந்து சந்தோஷப்பட்டாரே
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து திருத்தோளும்பூரித்து
உண்ணுமல்பூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டுவிட்டு
கரியமால்உளமகிழ்ந்து காலனையெச்சரித்து
நால்வருயிரையுமே நமனேரேவிட்டிடென்றார்

விஷநீர்குடித்து இறந்துபோன நாலுபேரும்
பெருமாளால் எழுந்திருந்தது

எம்பெருமாள்தானுரைக்க எமனவர்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று அந்தஎமனும்
பிடித்தவுயிரைவிட்டுப் போதவெழுந்திரென்றார்

தூங்கிவிழுந்தாற்போற் பாங்காயெழுந்தார்கள்
துள்ளியெழுந்தாரே துரைகளந்தநாலுபேரும்
மாயன்பெருமாளை வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
சந்தோஷமாகத் தானிருந்தார்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரடிபணிந்து
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரென்னுடனே
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீடூழிவாழ்ந்திடுவீர்
கல்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காமல்வாழ்ந்திடுவீர்
என்னைப்பெறுவீ ரெதிரொத்தார்முடியறிவீர்
மைந்தர்களைப்பெற்றெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவீ[ர்
போருக்குப்போயிடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரப்பட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆல்போலவேதழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலென்னாளும் மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்றுசொல்லி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
இருமிருமென்றுசொன்னார் இனிதாகத்தம்பிமாரை
அண்ணருரையாலே அனைவோருவீற்றிருந்தார்
மாயருரையாலே மகிழ்ச்சியாய்வீற்றிருந்தார்
தம்பிமாரைக்கண்டலவோ சந்தோஷப்பட்டாரே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
புருஷர்களைப்பார்த்து பூரித்தாளுத்தமியும்
கணவரைக்கண்டலவோ கட்டழகிமனங்குளிர்ந்து
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

எம்பெருமாள் துரியோதனன் சூதும் காளமகாரிஷி
செய்தயாகமும் வேதாளம் வரவும் தான் இவர்
களைக் காப்பாற்றினதும் பஞ்சவர்களுக்குச்
சொல்லுகிறது

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
துரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்சொல்லலுற்றார்
காளமகாரிஷியையுங் கடிகிவருந்தியவன்
கொல்லஅனுப்பினான் கொப்பெனவேஉங்களைத்தான்

காளமகாரிஷியுங் கடுகிவனந்தனிலே
அக்கினிக்குழியருகே அனந்ததபசுபண்ணி
வேதாளமூண்டுபண்ணி வேந்தருங்களைக்கொல்ல
நாமிருந்தபடியினாலே நமனையழைத்துவந்தோம்
தாமரைப்பொய்கையொன்று தண்ணீருமூண்டுபண்ணே
மானாகவந்தலவோ வரவழைத்தேனுங்களைத்தான் [ன்
அந்தரமாய்நான்பேசி அனைவரையுங்கொன்றுவிட்டு
ஒட்டனைப்போலேவந்து உங்களைவலித்துவிட்டேன்
அநீதமாய்ப்போறீரென அனைவரையுங்கார்க்கவந்தே
என்னபலன்கண்டேன் இராஜாவேஉங்களாலே [ன்
மாயனுரைகேட்டு வளம்பெரியதருமராயர்
பாதத்திலேவிழுந்து பணிந்துமுறையமிட்டார்
உம்மையன்றிவேறுதெய்வம் ஒருவரெனக்கில்லையையா
உம்மைச்சதமென்று உயிர்கொண்டுலாவினேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
நீரேதுணையல்லாமல் வேறேதுணையுமில்லை
அடியாரைக்கார்க்கிறது ஆண்டவனேயுன்பெருமை
கார்க்கிறேனென்றுசொல்லி கங்கணங்கட்டினீரே
இரட்சிக்கவேணுமென்று எம்பெருமாளாய்ப்பிறந்தீர்
இன்னமென்னவினைவருமோ யானறியேனாண்டவனே
ஏதேதுசெய்வானோ இராஜன்திரியோதிரன்
அத்தனைக்கும்வந்திருந்து அடியாரைக்காருமென்றார்
என்றல்லோஐவருமாய் இறங்கியடிபணிந்தார்
மெத்தமனமகிழ்ந்தார் மேகவண்ணரெம்பெருமாள்
சித்தமகிழ்ந்தார் தேகமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தார்
நல்லதுபஞ்சவரே ராஜர்களே நீர்கேளும்
இந்தவனத்தைவிட்டு இன்னமொருவனத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசங்கள்பண்ணுமென்றார்
என்னவினைவந்தாலும் என்னைநினையுமென்றார்
போய்வாரோமென்று பெருமாள்பயணமிட்டார்
எமன்கடாவின்மேல் எம்பெருமாள்கருடன்மேல்
வாகனத்தின்மேலேறி வழிபிடித்துப்போனார்கள்
எமபுரந்தான்தேடி எமனும்போய்விட்டான்
நாலாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

நான்காவது காளமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று

5-வது சயிந்தவ மகாரிஷி வனம்

ஐந்தாம்வருஷம் பிறந்தது ஐவருக்கு
கூடைதலேமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
துத்திபுளிகாரணை தும்பையும் அதுவளை
தின்றுதிரிகிருர் தேசாந்திரிபோலே
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தானடந்தார்பஞ்சவர்கள்
ஓரடுக்குபர்னசாலே உண்டுபண்ணுரைவர்களும்
மூன்றடுக்குபர்னசாலே முடிமன்னருண்டுபண்ணுர்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலே ஆணழகருண்டுபண்ணுர்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலே ஐவர்களுமுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலே எழிலாகஉண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலேமேலாகப் பஞ்சவர்கள்குடியிருந்தார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வனத்திற்ருனிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அனேகநாள்வாசம்பண்ணுர்
அனேகநாள்சென்றபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையும்
அந்தவனஞ்சாரிவர ஆரணங்குதுரோபதையும்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கையிலே
உச்சிதங்கள்பார்த்தே உலாவிவருகையிலே
ஆகாயந்தன்னளவாய் ஆங்கோர்யொருமாமரந்தான்
வளர்ந்துதழைத்து மரத்தில்பழுத்திருக்கும்
ஒண்டிப்பழந்தான் உயர்ந்தகிளைமேலிருக்கும்
சூரியகாந்தியைப்போல் தோணுது துரோபதைக்கு
மெத்தாசைப்பட்டாளே மெல்லியிளங்கொடியாள்
கண்டாசைப்பட்டாளாங் காண்டீபன்தேவியரும்
இந்தக்கனியை எவர்பறித்துத்தான்கொடுப்பார்
தருமருடன்சொன்னல் தலேவரிதைக்கேளாரே
மதவீமருக்குரைத்தால் வயிருரவுண்டிடுவார்
நகுலசகாதேவர் நம்மால்முடியாதென்பார்
அருச்சுனற்குத்தானுரைத்தால் அவராலேயாகுமிது
மற்றொருவர்தன்னுலே மாளாதுகனிபறிக்க
அருச்சுனரைமெள்ள அழைத்துவருவோமென்று
மெல்லநடந்தாளே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கொஞ்சிநடந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
அருச்சுனராஜனண்டை ஆணழகிவந்துநின்று
அருச்சுனரைக்கண்காட்டி அழைத்தாளே இப்புறத்தில்
ஜாடையறிந்தலவோ தார்வேந்தனேடிவந்தான்
தருமரறியாமல் தையலருமேதுசொல்வாள்

ஒருமனுவுளந்தனுக்கு உத்தாரந்தாருமென்ருள்
அந்தவுரைகேட்டு அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மயிலணையேகேளுமென்ருர்
சிந்தையிலெண்ணமெல்லாம் சீராகச்சொல்லுமென்ருர்
கேட்டமனுவுக்கு கிளிமொழியேதாரேனென்ருன்
உரைத்தபடியுனக்கு தருவேன்காணுத்தமியே
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குதுரோபதையும்
கொஞ்சினவார்த்தையுடன் கோபாலன்தங்கையரும்
மூத்துநகையாளும் மூருகுழலாளேதுசொல்வாள்
காணுதுகண்டேனையா கண்டாசைப்பட்டேனையா
பாராதுபார்த்தேனையா பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையில்கவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டதுபோல்
சூரியனைப்போலழகாய்த் தானிருக்கும்மாங்கனிதான்
சந்திரனைப்போலழகாய்த் தானிருக்கும்மாங்கனிதான்
அந்தக்கனியுண்பதற்கு ஆசையாய்த்தோணுகுது
மாங்கனியையுண்பதற்கு மனதுமெத்தத்தோணுகுது
அந்தக்கனிபறித்து அருச்சுனரேதாருமென்ருள்
மாங்கனிதனைப்பறித்து மன்னவரேநீர்தாரும்
என்றுவணங்கிஞளே இளங்கொடியாள்பாஞ்சாலி
வணங்கியெழுந்திருந்துமன்னனுக்குயேதுசொல்வாள்
தனஞ்சயரேகனிபறித்துத் தாராமற்போனுக்கால்
தண்ணீர்குடியேன்காண் தாகவிடாய்தீரேன்காண்
ஆறுமாதமானுலும் அன்னம்புசியேனென்று
சொல்லிப்பிணங்கிஞளே துரோபதைபாஞ்சாலி
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
கனிக்காகநீபிணங்க லாகுமோகட்டழகி
இதற்காய்ப்பிணங்குவரோ இட்சணமேதாரேனென்ருன்
அந்தரமாயிருந்தாலும் அறுத்துநான்தாரேனென்ரு
எந்தமரத்திலே யிருக்குதுபெண்ணரசே [ன்
பழங்களிருக்கின்ற பாரவனமெங்கேயென்ருன்
என்றுமவர்கேட்க இளங்கொடியாளப்போது

அருச்சுனன் துரோபதைக்கு மாங்கனி பறித்துக்
கொடுக்க வருகிறது

வாருமையாவென்றுசொல்லி வணங்கியெழுந்திருந்து
அழைத்துவருகிருள் அர்ச்சுனராஜாவை

கூட்டிவருகிறாள் கொப்பெனவே அர்ச்சுனரை
கடந்தார்சிலதூரம் கனியிருக்குமவ்வனத்தே
வந்தாரிருவருமாய் மங்கைதுரோபதையும்
இதுதான்மரமென்று இளங்கொடியாள்காட்டலுற்றாள்.
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
மரத்திலிருக்குமந்த மாங்கனியைத்தான்பார்த்து
ஆயிரம்யோசனைதூரம் அந்தரமாயிருக்குது
இந்தக்கனிபறிக்க எவரால்முடியுமென்று
இத்தனைதூரத்தி லிருக்கின்றமாங்கனியை
எப்படிக்குநாம்பறித்து ஈந்திடலாம்துரோபதைக்கு
என்றுநினைத்து எழில்விஜயனப்பொழுது
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லேக்குணத்தொனித்தான்
அம்புறாத்தூணியிலே அலகப்புதானெடுத்து
அர்த்தசந்த்ரபாணமதை அருச்சுனருமுச்சரித்தார்
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிவிட்டானக்கனிமேல்
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளவிட்டானே
வருகுது அஸ்திரந்தான் மாங்கனியைத்தள்ளுகு
மரத்தில்பழத்தையல்லோ பாணமறுக்கையிலே
அந்தக்கனிவிழுமாம் அண்டரண்டந்தானதிர
அண்டங்களதிர்ந்துவிழ அவனிபாதாளம்விழ
பூமியதிர்ந்துவிழ பூலோகந்தத்தளிக்க
எல்லையதிர்ந்துவிழ எமலோகந்தத்தளிக்க
கர்ப்பங்கலங்குது கெந்தருவலோகமெல்லாம்
ஓங்கும்பெருங்கால்தான் ஒருபக்கம்நீர்வாங்கும்
நட்சத்திரங்களெல்லாம் நாலுதிக்கும்தானுதிர
பூமியதிரசேடன் புஜத்தோடேபுஜமதிர
ஆதிசேடன்தானும் அதிர்ந்துமேநஞ்சுகக்க
ஆகாசம்நின்றதிர அங்கப்போவிழுந்தது
மரத்திலிருந்தகனி மண்மேல்விழுந்தது [கள்
அருச்சுனருந்துரோபதையும் அக்கனியைப்பார்த்தார்
பாரமலைபோலே பருவதம்போற்றோணுது
இருவராலாகாது இந்தக்கனியெடுக்க
இந்தக்கனியைநா மெடுத்துமுடியாது
ஆணலழகனவன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
வெற்றிமதயானை வீமனை அழையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி

துரோபதை வீமனை அழைக்க வீமன் வருகிறது

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
அன்னமதுபோலே ஆரணங்குவந்துமல்லோ
வெற்றிமதயானை வீமாருகில்வந்து
அருச்சுனராஜரும்மை அழைத்தோடிவாருமென்றார்
சீக்கிரம்வருகவென்று தேன்மொழியும்தெண்டனிட்
வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு [டாள்
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
இருந்தஇடத்தைவிட்டு எழுந்துநடந்தானே
இருவருமாகவே யேகிநடந்துவந்து
கனியிருக்குமவ்வனத்தே கடுகியேகண்டார்கள்
தருமரறியாமல் அழைத்துவந்தாள்தையலரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
அசைக்கியேபார்த்தானே அசையவில்லை அக்கனிதான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
நகுலசகாதேவர் ராஜாவை அழையுமென்றான்
ஆரணங்குதுரோபதையும் அப்படியேநல்லதென்று

துரோபதை நகுல சகாதேவர்களை அழைக்க அவர்கள் வருகிறது

கொஞ்சியேவந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்முன்னேவந்து
அருச்சுனரும்வீமரும் அழைக்கிறாருங்களைத்தான் [ன்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டா
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தான்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தமாயெழுந்தார்கள்
மூவர்களுமொன்றாகி முடுகிவந்தார்கானகத்தே
மாங்கனிதானிருக்கும் வனத்தில்வந்துசேர்ந்தார்கள்
நகுலசகாதேவ ராஜர்களும்வந்தாரென்று
எல்லவருமொன்றாகி எடுப்போங்கனியையென்று
ஐந்துபேருங்கூடி அக்கனியைத்தானெடுத்தார்
என்னபலங்கொண்டு இழுத்துவலித்தாலும்
எந்தவிதத்திலேயும் எடுபடலை அக்கனிதான்
சிந்தைகலங்கினார்கள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்தார்கள்
மெத்தப்பயமாச்சே வேந்தர்கள்நால்வருக்கும்
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து [றார்
அழகானதருமருக்கு அறிக்கையிடும்பெண்ணேயென்

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று

மாங்கனியினால் ஐந்துபேருந் திகில்பட்டு
துரோபதை தருமரை அழைக்க தருமர் வருகிறது

துள்ளியெழுந்தாளே துரோபதைநாயகியும்
ஓடிநடந்தலவோ ஒருநொடியில்வந்தாளே
தருமரெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வாள்விஜயரருச்சுனரும் மாங்கனியைத்தானறுத்தார்
எடுத்தாலெடுபடலை யென்றுவரச்சொன்னார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்
தக்கபுகழுடைய தருமரதுகேட்டு. [டாள்
இதுஎன்ன அதிசயங்களென்றேயெழுந்திருந்தார்
தருமருந்துரோபதையும் இருவரும்வந்தார்கள்
மாமரத்தருகேவந்தார் மகாராஜர்தருமலிங்கம்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமே யோசனைபண்ணுகிறார்
தம்பிமார்நால்வரையும் தருமரவரழைத்து
சாயாப்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
ஆருண்ணும்மாங்கனியோ அறியேனேதம்பியரே
எவருண்ணுமாங்கனியோ யேதுமறியேனே
எந்தெந்ததேவர்கள் எடுத்துப்புசிக்கிறதோ
சத்தரிஷியவர்கள் சந்யாசியுண்கிறதோ
மேலுலககெந்தருவர் சாலவந்துண்கிறதோ
கைமோசம்வந்துதென்று கடிகியேதருமராயர்

மாங்கனியினால் மோசம்வந்துதென்று தருமர்
எம்பெருமாளை நினைத்து தோத்திரம்
பண்ணுகிறது

தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பயந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
உள்ளங்குலைந்துமல்லோ உடம்புவிடவிடத்து
மன்னர்மனஞ்சலித்து மனதிலேஎண்ணுகிறார்
ஆரைநினைக்கிறார்- அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைக்கிறார் எண்ணமற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்தாரே
அண்டமுலகளந்த ஆதிமூலமிங்கேவா
ஏழுலகமாண்டசுவாமி எம்பெருமாளிங்கேவா

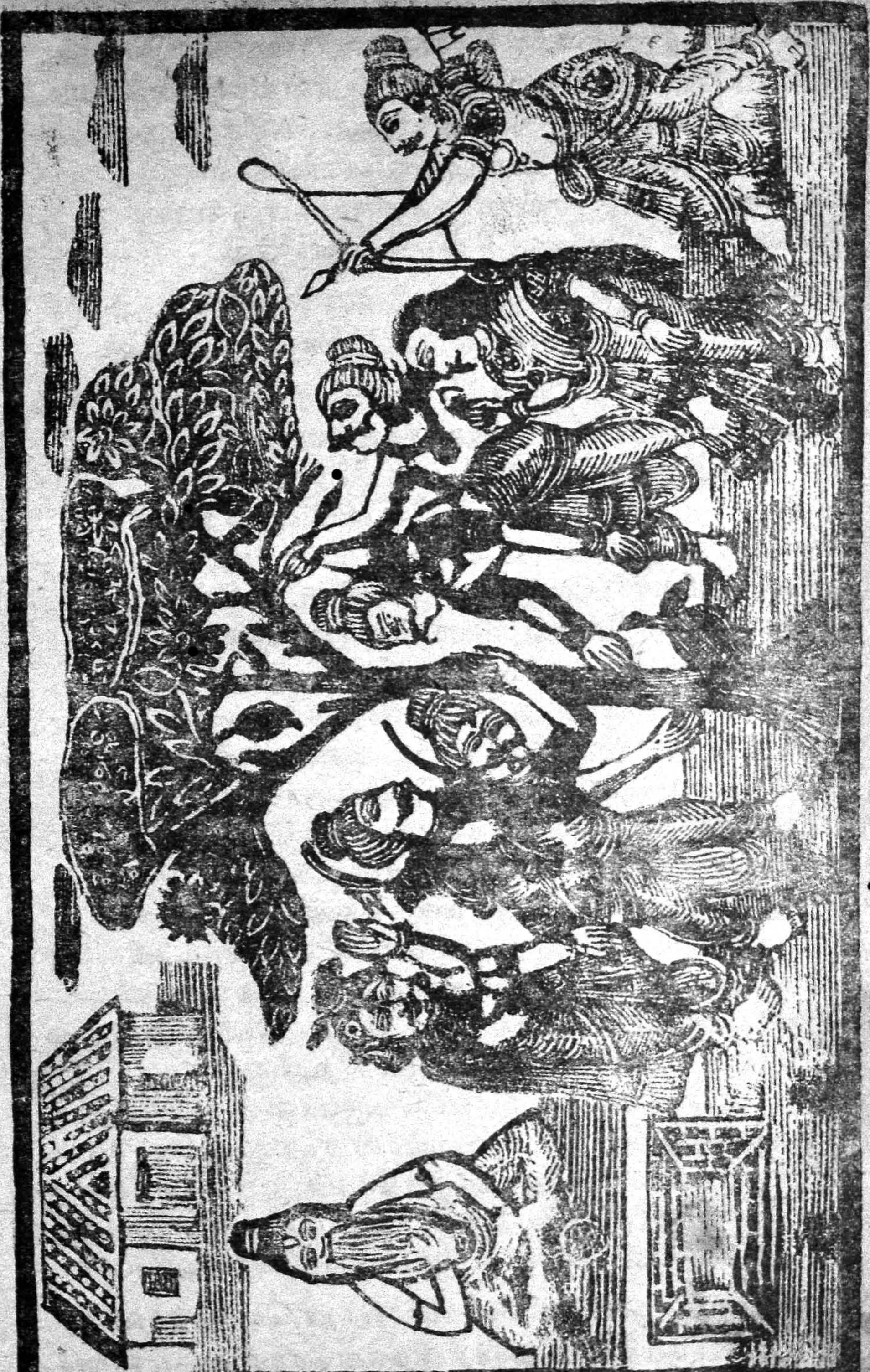

எம்பெருமாள் மனஞ்சோதித்து கனியை மரத்தில் ஒட்டச்செய்தல்

மண்ணளந்துகணக்குச்சொன்ன மாயவரேயிங்கேவர
தாடகையைக்கொன்றதொரு தயாளகுணாயிங்கேவர
அகலிகையின்சாபந்தீர்த்த ஆண்டவரோவாருமையா
எல்லையளந்தவரே யெம்பெருமாளிங்கேவர
ஏழைவருந்துகிறேன் எழுந்தருளிவாருமையா
இப்படியாக யிவர்வருந்தும்வேளேயிலே

தருமர் இங்கே வருந்துவதை எம்பெருமாள் அறிந்து
தருமரண்டை வருதல்

பஞ்சவர்கள்வருந்துவதைப் பாரளந்தார்தாமறிந்து
ஐவருக்குமங்கேதான் அனர்த்தம்வருகுதென்று
சயிந்தவரிஷியாலே சாபம்வருகுதென்று
ஆயரவரறிந்து அங்கெணவேதாமெழுந்து
ஐவரையுங்காக்கவென்று அப்பொழுதேவாராராம்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவனார்வாராரே
வனமாவனந்தாண்டி வாராரேதருமரண்டை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனம்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுகளும் செடியும்வனம்தாண்டி
சயிந்தவரிஷிவனத்தை தாம்கண்டார்மாயவரும்
பஞ்சவர்கள் தாமிருக்கும் பாரவனத்தில்வந்தார்
மாயவரைக்காணுகையில் வளம்பெரியதருமரவர்
ஐந்துபேருமாகவே ஆயரைத்தெண்டனிட்டார்
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
பஞ்சவரைத்தாம்பார்த்து பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
ஏதுவகையாக என்னையழைத்தீர்கள் [மென்றார்
அழைத்ததொருகாரியத்தை அடைவுடனேசொல்லு
எங்கள்மனதிலிருக்கின்ற மர்மத்தைசொல்லுமென்றார்

தருமர் மாங்கனியின் வரலாறு சொல்லுதல்

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆகாதத்பிமா ராஜருடன்பிறந்தேன்

பொல்லாததம்பியுட னல்லற்படப்பிறந்தேன்
எந்தன்விதிவசத்தை என்னவென் றுசொல்வேன்காண்
ஆருண் ணுமாங்கனியோ அறியேனேமாயவரே
ஏவருண் ணுமாங்கனியோ யேதுமறியேனே
ஆகாததம்பியர்கள் அறுத்துவிட்டாரென்னசெய்வேன்
எம்பெருமாள் தமையழைத்தாலெல்லாந்தெரியுமென்று
உம்மைநினைத்தோமே உலகளந்தமாயவரே
வந்திரேமாயவரே வயணங்கள்சொல்லுமென்றார்

எம்பெருமாள் மாங்கனியின் வரலாறுகேட்ட

பஞ்சவர்களைப் பயங்காட்டி

மனஞ்சோதிக்கிறது

தருமருரைகேட்டு சாமியவரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்துதே கட்டழகாயென்னசெய்வோம்
தபசிற்பெரியவர்காண் சயிந்தவரிஷியாரும்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பிடலாம்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உற்றசந்யாசியர்காண்
ஒருநூறுவருஷமட்டும் யோகத்திலேயிருப்பார்
அவ்வருஷம்சென்றபின்பு அறுத்திடுவார்மாங்கனியை
அறுத்துப்புசித்திடுவார் அந்தமகாமுனியும்
அந்தமகாரிஷியும் இந்தவனத்துக்கு
வருகிறநாளாச்சே மாங்கனியெடுத்தீரே
வந்துமவர்பார்த்து மாங்கனியெங்கேயென்று
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லநினைப்பாரே
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
கல்லாகமண்ணுகக் கடுகிச்சபிப்பாரே
முள்ளாகமண்ணுக முன்னேசபிப்பாரே
இன்னுள்பிழைத்திருந்தீர் இறந்துவிடநாளாச்சே
சேனநாள்பிழைத்திருந்தீர் செத்துவிடநாளாச்சே
திரியன்செய்தவஞ்சனைக்கு ஜீவன்தப்பிப்பிழைத்தீரே
மாபாவிசெய்ததற்கு மாளாமலிருந்தீர்கள்
இந்தவனத்திலே இறந்துவிடக்காலமோதான்
சயிந்தவரிஷியாலே சாவுவரநாளாச்சே
இதற்கோயெனையழைத்தீர் என்றூரேமாயவனுர்

எம்பெருமாள் கனியின்வரலாறு சொல்லி தன்னாலே ஒன்றும் ஆகாதென்றுசொல்ல தருமர் புலம்புகிறது

இப்படியாகவேதான் செப்பத்திருமாலும்
இவ்வார்த்தைகேட்டாரே எழிலான தருமலிங்கம்
முகில்வண்ணர்முன்னாலே முறையிடத்தொடங்கினர்
ஆகாததம்பிமார் அசடருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாத துஷ்டருடன் பிறந்ததொருதன்மையினால்
என்-அங்கங்குலையுதே ஆண்டவரேயென்னசெய்வேன்
என்னையறியாம லிக்கனியைத்தானறுத்தார் [யை
அறிந்தேனேயாமானால் அறுக்கவொட்டேனிக்கனி
பார்த்தேனேயாமானால்பறிக்கவொட்டேன்மாங்கனியை
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவரேமனம்பொறுத்து
தெரியாதார்செய்தகுற்றந் தேவரீர்மனம்பொறுத்து [ல்
உன்-உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாம
உன்-பெட்டியின்பூஷணங்கள் பெருமைகுலையாமல்
உன்-தோளில்ஜெபமாலை தொண்டழிந்துபோகாமல்
உன்-கையில்ஜெபமாலை கனங்குலைந்துபோகாமல்
கார்க்கக்கடனுனக்குக் கரியமாலெம்பெருமாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
என்றுதருமரங்கே நின்றுபுலம்பக்கேட்டு
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
என்னைவருத்தாதே என்மேல்சலியாதே
உத்தமரேஉங்களாலே மெத்தப்பொழுதாச்சு
ஏகச்செலவருளும் என்றூர்பெருமாளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
பரிதாபம்நாங்கள்படப் பார்த்துமேபோவதற்கு
மனமும்வருகிறதோ மாயவரேவுந்தனுக்கு
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவரும் [தான்
புகழ்வேந்தர்வார்த்தைக்குப் பொருந்தவேணுமிக்கனி
ஐவருடவார்த்தையினால் அம்மரத்திலொட்டவேணும்
அல்லாதேயாமானால் ஆராலுமுடியாது
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அடியேனாலாவதேது ஆண்டவரேசொல்லுமையா

எம்பெருமாள் ஐவருடைய எண்ணமும் துரோபதை
எண்ணமும் அறிந்து மாங்கனி மரத்தில்
பொருந்தினது

தருமருரைகேட்டு சாமிமனமகிழ்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவரேதுசொல்வார்
ஐவர்மனதறிய ஆண்டவரேதுசொல்வார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரே நீர்கேளும்
உன்-மனதிலேதானிருக்கும் மர்மத்தைசொன்னீராளுல்
வஞ்சனைகளெண்ணுதே மனக்கவலைவையாதே
உண்டானபடியாக உரைத்தீரேயாமாகில்
அற்றுவிழுந்தகனி அம்மரத்திலொட்டுமென்றுர்
மண்மேல்விழுந்தகனி மரத்தின்மேலேறுமென்றுர்
அல்லாதேயாமானல் அக்கனிபொருந்தாது
இல்லாதேயாமானல் இறந்துமடிவீர்கள்
சொல்லாதேபோனாலே சுருக்காய்மடிந்திடுவீர்
பெருமாளவர்சொல்லப் பேர்பெரியதருமலிங்கம்
மாயருரைகேட்டு மகாராஜரேதுசொல்வார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமதையேதுசொல்வார்
தன்மனதிலுள்ளபடி தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
பெரியதந்தைபெற்றெடுத்த பிள்ளைதிரியோதிரன்
தம்பிமார்தன்னுடனே தானுஞ்சுகமானல்
ராஜ்ஜியம்நலமாகி நாமும்சுகமானல் [று
நாடெங்கும்வாழ்ந்திருந்தால்கேடொன் றுமில்லையென்
பெரியோருரைப்படிக்குப் பூமிசுமக்காதோ
என்று நினைவொழிய இனியொன்று நானறியேன்
இப்படிக்குத்தானுரைத்து இருந்தாரேதருமலிங்கம்
அப்போதுமாங்கனியும் ஆகாசமேயெழும்பி
அறுந்துவிழுந்தகனி அந்தரத்திலெழும்புகுது
இருநூறுயோசனைகள் எழும்பியேநின்றுதங்கே

மாயனுக்கு தருமர் மனோபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநூறுயோசனை தூரமெழும்பப் பெருமாள்
வீமனைக் கேட்கிறது

எம்பெருமாள்மாயவரும் யேதுசொல்வாரப்போது
மதவீமனையழைத்து மாயவனரேதுசொல்வார்

உன்மனதிலுள்ளபடி யுரையுமென்றார்மாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
திரியோதிராஜன் சேனைபரிகலங்கள்
குருடன்மகனாராம் குடிகெடுத்தராஜர்களை
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவராஜர்களை
கௌரவர்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக்கியல்லோ
ஆனைகுதிரைகளை அழகுள்ளசேனைகளை
சாமத்துரோகி சகுனியவனையுமே
கொன்று அதமாக்கி கொம்பனையாள் துரோபதையை
கொற்றார்குழலியரைக் கூந்தல்முடிக்கவைப்பேன்
துகிலையுரிந்ததொரு துர்ச்சாதன னுதிரமெல்லாம்
வாரிக்குடித்தாலே வயிறெரிவுதீருமையா
அள்ளிக்குடித்தாலே அங்கந்தரிக்குமையா
பேர்பெரிய அண்ணருக்குப் பட்டந்தரித்தாலே
அப்போதுஎன்மனது ஆயாசந்தீருமையா
வெற்றிமதயானை வீமனுரைக்கையிலே
என்றபொழுதே எழும்புதுமாங்கனிதான்
சாற்றும்நாலாறு யோசனை தூரம்நின்றிடுமாம்

மாயனுக்கு வீமன் மனோபாவஞ் சொல்ல மாங்கனி
நாலாறுயோசனை தூரம் எழும்பப் பெருமாள்
அருச்சுனனைக் கேட்கிறது

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
அருச்சுனரைப்பார்த்து ஆணழகர்கேட்கலுற்றார்
வாள்விஜயாஉந்தனுட மனதில்நினைந்ததெல்லாம்
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுமென்றார்மாயவனார்
என்றுமவருரைக்க எழில்விஜயனருச்சுனனும
மாயவருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
கர்னன்சகுனியும் காங்கேயரானவரை
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லிக் கொடியசபதமிட்டே[ன்]
சங்கமரைக்கொல்லுகையில்சமர்பூமிக்ஷேத்திரத்தில்
அமரதர்சமரதர் அளவற்றராணுவங்கள் [டி]
ஆனைவரையுங்கொன்றுமே அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்
அண்ணருக்குபட்டங்கட்டி அடிபணிந்துநிற்கவென்று
எண்ணியிருக்கிறேன் இனியொன்றுமில்லையென்றான்
அறுநூறுயோசனை தூரம் நின்றது அக்கனிதான்

மாயனுக்கு அர்ச்சுனன் மனோபாவஞ் சொல்ல
மாங்கனி அறுநூறு யோசனை தூரம் யெழும்ப
பெருமாள் நகுலனைக்
கேட்கிறது

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
நகுலனைத்தானழைத்து நாரணருமேதுசொல்வார்
நாமமுடியானே நகுலனேயென்றழைத்து
மனதில்நினைத்ததொரு மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயருரைகேட்டு மன்னவனுமப்பொழுது
நாமமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படைகள் சேனைகளைக்கொன்றழித்து
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
மாரளவுரத்தங்களை வழியவிட்டுமண்மேலே
அதமாக்கிசேனைகளை அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
என்-கண்ணாலேபார்ப்பதற்கு கருத்தில்நினைத்தேனையா
என்றுமவனுரைத்து இருந்தான் நகுலனுமே
அந்தவுரைகேட்டு அழகான மாங்கனியும்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அப்புறத்தில்போகுது
எண்ணூறுயோசனையில் நின்றது அக்கனிதான்

எம்பெருமாளுக்கு நகுலன் மனோபாவஞ் சொல்ல
மாங்கனி எண்ணூறு யோசனை தூர மெழும்பப்
பெருமாள் சகாதேவனைக்
கேட்டது

எம்பெருமாள்மாயவருமேதுசெய்தாரப்போது
சகாதேவராஜாவை சாமியார்கேட்கலுற்றார்
இளையசகாதேவாஎண்ணமெல்லாஞ்சொல்லுமென்றார்
தாமமுடியழகன் சகாதேவனேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படையை சேனைபரிதளத்தை
உன்பாதம்சிரசில்வைத்து உக்கிரமாய்ச்சண்டைசெய்து
அண்ணனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனிதனையாளவென்
எண்ணியிருக்கிறேனே இதுவேநினைவொழிய [று
மற்றொன்றுமில்லையென்று மாயர்பாதம்பணிந்தான்
இவ்வாறுதானுரைத்து இருந்தான்சகாதேவன்
அப்போதுமாங்கனியும் அனேகதூரமெழும்பி
தொளாயிரம்யோசனை தூரம்நின்றதக்கனிதான்

எம்பெருமானுக்கு சகாதேவன் மனோபாவஞ் சொல்ல

மாங்கனி தொளாயிரம் யோசனை தூரத்தில் நிற்க

எம்பெருமாள் துரோபதையைக் கேட்கிறது

ஆதிநாராயணரும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார் [யே
பாஞ்சாலன் பெற்றபெண்ணே பத்தினியேதுரோபதை
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலப்பசுங்கிளியே
ஐவருக்குந்தேவியரே அழியாதபத்தினியே [ர்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம்மங்கையரேசொல்லுமென்று
நெஞ்சில்நினைத்ததெல்லாம் நேராகசொல்லுமென்றார்
அப்போது துரோபதையும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தூரத்திலம்புலியாள் தூசிபடாப்பத்தினியாள்
வானத்திலம்புலியாள் மாசுபடாபத்தினியாள்
என்னவென்றுசொல்லலுற்றாள் யேலப்பசுங்கிளியாள்
திரியோதிரன்பாளையத்தை செருக்களங்கள்கொன்றழித்
ஐவர்களிட்டதொரு அருஞ்சபதஞ்சென்றபின்பு [து
வெற்றிமதயானை வீமருடக்கையாலே
பாம்புக்கொடிவேந்தன் பட்டபிறகாக
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பட்டபின்பு
நாகக்கொடியோனும் நாசமடைந்தாலே
அவன்-மல்லாக்காவிழுந்தவுடன்மார்பிலேநானிருந்து
மார்பைப்பலகையாக்கி மார்பெலும்பைச்சீப்பாக்கி
மார்பில்வருமுதிரமெல்லாம் வாரித்தலைதடவி
நல்லெண்ணெயைப்போலே நலங்கிட்டுகூந்தலுக்கு
சீப்புசிக்கங்கோலெடுத்து சீவிமயிராற்றி
அவன்-குடலைப்பிடிங்கியல்லோகொண்டைக்கயிறுகட்டி
ஈரலின்பிச்செடுத்து யிறுக்கித்தலைமயிர்முடிப்பேன்
என்விரித்ததலைமுடிக்க மெத்தநாள்சென்றிடுமோ
அவிழ்ந்ததலைமுடிக்க அநேகநாள்சென்றிடுமோ
கூந்தல்முடிப்பேனே குறைகளெல்லாந்தீர்வேனே
சாமிதயவாலே தலையைமுடிப்பேனே
என்றுநினைத்திருந்தேன் இனியொன்றுநானறியேன்
இந்தவிதஞ்சொல்லி இருந்தாளேபாஞ்சாலி

துரோபதை மனோபாவஞ் சொன்னது சரியல்லாமல்
தொளாயிரம் யோசனை தூரம்போன மாங்கனி
பூமியில்விழ பெருமாள் துரோபதையைக்
கேட்கத் துரோபதை சொல்லல்

துரோபதைசொல்லலுமே தூரஇருந்தகனி
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியதில்விழுந்தது
ஆகாசம்போனகனி அற்றுவிழுந்தது
கண்டார்கரியமாலும் கடுகெனவேயேதுசொல்வார்
மனதில்கபடுவைத்து வஞ்சனைகள்சொன்னதினால்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியிலேவிழுந்துதென்று
ஏதேதொளித்தாயோஎந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றார்[ர்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
அப்போது துரோபதையும் ஆரணங்குவதுசொல்வாள்

துரோபதை மறுபடியும் பெருமாளுக்கு
உண்மையைச் சொல்ல மாங்கனி
மரத்தில் பொருந்தினது

23/12

அண்ணாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இன்னமொருபாவம் இனியொன்றும்நானறியேன்
மற்றுமொருபாவம் வஞ்சனைகளொன்றறியேன்
யாதொருவஞ்சனைகள் இடறுகள்நானறியேன்
அண்ணாகரியமாலே அடியேனொருவார்த்தை
பார்த்தனைமாலையிடப் பாஞ்சாலன்என்னைப்பெற்றான்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேருமுண்டு
ஆடிக்கிறகாற்றதனில் அலைத்துரும்புதானுமுண்டு
காலவிஷமுண்டவர்க்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
நீரிற்சுழலுமுண்டு நிலமதனிற்பூச்சியுண்டு
தண்ணீர்க்கலையுமுண்டு சந்திரற்குமாசியுண்டு
சந்திரற்குமாசியுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்கானாலும் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
எனக்கு-மையேகறுப்பொழிய மற்றகறுப்புமில்லை
பொட்டேகறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
அக்கினியிற்யெண்பிறந்தேன் ஐவரையுமாலையிட
நெருப்பிலேபெண்பிறந்தேன் அருச்சுனரைமாலையிட
என்-கூடப்பிறந்தது கோதண்டமானவில்லு

பத்தரையில் நான் வளர்ந்தேன் பார்த்தரேவேணுமென்று
அடுக்கரையில் நான் வளர்ந்தேனர்ச்சுனரேவேணுமெ
வளர்ந்துசமைந்தேனே மாலையிடு நாளானேன் [ன்று
போதவளர்ந்தேனே பிள்ளைபெறும் நாளாச்சு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
எழிலான அருச்சுனற்கு என்னைக்கொடுக்கவென்று
என் தகப்பன் பாஞ்சாலன் எண்ணியிருக்கையிலே
அரக்குமாமாளிகையிற் ஐவர்மடிந்தாரென்று
மாண்டார்களென்றுசொல்லி மண்டலத்திற்போச்சு
செத்தார்களென்றுசொல்லி ஜெகமெல்லாம்போச்சு
அப்போதுஎன்தகப்பன் ஆயாசப்பட்டுருகி [ன
அருச்சுனற்கென்றபெண்ணை ஆர்க்குக்கொடுப்பேனெ
அருச்சுனரைப்போலாக ஆண்பிள்ளையில்லையென்று
வில்லைவளைப்பார்கள் மேதினியிலில்லையென்று
ஏலப்பசுங்கிளியை எப்படிக்காப்போமென்று
எண்ணுதுமெண்ணியே இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படியாக இருக்கின்றகாலத்திலே
வந்தாரே அந்தவேளை மகாவியாசபகவானும்
என் தகப்பன் பாஞ்சாலன் எழுந்திருந்தோடிவந்து
கண்டவுடனேயல்லோ கடுகஎழுந்திருந்து
வந்தவியாசரை வணங்கியேதெண்டனிட்டு
துரிதமுடனே தான் தோத்திரங்கள் தான்செய்து
இருமிருமென்றுசொல்லி யிட்டார்சிம்மாதனங்கள்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருந்து
என் தகப்பனைப்பார்த்து என்னவென்றார் உன்க்ஷேமம்
அப்போதுஎன்தகப்பன் ஆயாசமாயுரைப்பார்
எந்தன் விசேஷமெல்லாம் எடுத்து அவர்க்குரைத்து
அருச்சுனற்கென்று நான் அனலிற்பிறந்ததுவும்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரிறந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி இருந்தாரேஎன்தகப்பன்
அப்போவியாசரும் அரசனுடவார்த்தையெல்லாம்
செவிகொடுத்துக்கேட்டுமல்லோ சீக்கிரமாயேதுசொல்
உத்தமியாள் தன்னுடனே ஒன்றாய்ப்பிறந்தவில்லு[வார்
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லு
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எல்லவருந்தானறிய
பெருவில்லைவளைத்தவர்க்குப் பெண்ணைத்தருவேனென்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்கள்தானறிய [று

அரசர்கள்தானறிய அறையும்பறையோசை
அப்போதறிந்திடலாம் ஐவருடசேதி
என்றுமவருரைத்து ஏகிநடந்தாரே
அந்தவுரைகேட்டு ஆனந்தமாயெழுந்து
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லே
வந்துவளைத்தவர்க்கு மாலையிட்டுத்தாரேமனென்று
வில்லேவளைத்தவருக்கு மெல்லியரைத்தருவேனென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசருக்குமோலைதந்தார் [னி
பெண்ணைத்தருவேனென்றுபிடித்தார்கள்சின்னத்தொ
சின்னத்தொனியையல்லோ தேசமெல்லாம்ஊதிவைத்
பாஞ்சாலன்சீமையெல்லாம் பந்தலலங்கரித்தார் [தார்
எங்குமலங்கரித்தார் இராசாக்கள்வந்திருக்க
பாஞ்சாலன்சொன்னதொரு பரிவானவார்த்தையினல்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்கள்வந்திருக்க
நாலுபுரத்திலுள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
மூத்துமுடிதரித்த மூடிமன்னரானவரும்
பச்சைமுடிதரித்த பட்டத்துராசர்களும்
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலத்துராஜர்களும்
காசிநாடாண்டதொரு கர்னமகாவீரியரும்
நாலுதிக்கிலுண்டான ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
அப்பெரியபந்தலிலே அருச்சுனரும் நீருமாய்
அன்றொருபார்ப்பானுய் அங்கு நீங்கள் வந்தீர்களே
பாஞ்சாலன் தானறியான் பாரளந்தாரானவரை
ஆருமறியாமல் அவரெடுத்தமார்க்கமெல்லாம்
உங்கள்வடிவுதன்னை ஒருவரறியார்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவுடனேஎன்தகப்பன்
வந்திருந்தராஜர்களை வளையுமென்றூர்வில்லதுவை
எப்பெரியராஜர்களும் இவ்வில்வளைக்கறியார்
காண்டீபந்தனையெடுப்பார் கலங்கியேவைத்திடுவார்
ஆராலுமுடியாது அப்பெரியவில்வளைக்க
காசிநாடாண்ட கருணனெழுந்திருந்து
வில்லேவளைத்துமல்லோ வில்நாணிபூட்டுகையில்
எண்ணுதுமெண்ணினேன் இவனேபுருஷனென்று
வடிவுசிலையுடையாள் மாலையிடவேணுமென்று [ன்
எண்ணினேனென்மனதில் இனியொன்றும்நானறியே
வில்லேவளைக்காமல்கர்ணன்வில்தெரித்துபோய்விழுந்தா
அன்றுமொருபார்ப்பானுய்அருச்சுனர்வில்வளைத்தார்[ன்

நீர்பார்த்துமீனெய்தார் நித்திலங்கும்பூமுடியார்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைபோடுமென்றூர்
குஷ்டரோகியானவற்குக் குடித்தனஞ்செய்வேனே
என்றல்லோமாலைதன்னை எடுத்தேசுழற்றிவிட்டேன்
கர்ணன்கழுத்திலே கைமாலைவிழுகாமல்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைவிழுந்தது
அப்பாவஞ்செய்ததல்லால் ஆயபேவேறென்றில்லை
அருச்சுனற்குமாலையிட்டு ஐவருக்குந்தேவியானேன்
பார்த்தருக்குமாலையிட்டு பஞ்சவர்க்குத்தேவியானேன்
மற்றுமொருபாவங்கள் மாயவரேசெய்தறியேன்

எம்பெருமானுக்குத் துரோபதை தன் கலியாணச் சங்கதி சரியாய்ச் சொல்ல மாங்கனி மரத்திற் பொருந்தியது

தோராவடிவழகி துரோபதையாள்சொல்லுகையில்
என்றபொழுதிலே எழும்புதுமாங்கனிதான்
பொட்டெனவேதானெழும்பிப் பொருந்துதேமாங்கனி
தருமர்மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷமானரே [யும்
பஞ்சவர்கள்ஐந்துபேரும் பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள்

எம்பெருமாள் பஞ்சவர்க்குப் புத்திசொல்லி தான் அவர்கையில் செலவுபெற்று துவாரகைக்குப் போகிறது

ஐவர்மகிழ்ந்தபின்பு அரிராமரேதுசொல்வார் [ர்
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் பாரளந்தாரேதுசொல்வா
இந்தவனந்தனிலே இருந்துசிலகாலம்
மற்றொருவனந்தனிலே வனவாசஞ்செய்திடுங்கள்
என்னவினைவந்தாலும் என்னை நினையுமென்றூர்
பத்திரமாக யிருங்களென்றூர்பஞ்சவரை
போகச்செலவுதாருமென்றெழுந்தார்புண்ணியரும்
பஞ்சவர்களைவரும் பாஞ்சாலிதுரோபதையும்
ஐவருந்துரோபதையும் ஆண்டவனைத்தெண்டனிட்டு
போய்வாருமென்றுசொன்னூர்|புகழ்வேந்தரைவர்களும்
விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமானும்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றூர்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி

சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரியைநாடி துரிதமுடன்வந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போனபின்பு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலணையாள்துரோபதை [யும்
அந்தவனத்திலே அநேகநாள்வாசம்பண்ணூர்
இப்படியாக யிருக்கிருர்பஞ்சவர்கள்

ஐந்தாவது சயிந்தவமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

6-வது காம்தேனு பர்வதம்

ஆரும்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போருர்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடுகியேதானடந்தார்
காமதேனுவனந்தனிலே கடுகவந்துசேர்ந்தார்கள்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணூர்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
அநேகநெடுநாளாய் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

துரியோதிரன் ஆலோசனை

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்தானும்
வணங்காமுடிவேந்தன் மாபாவியென்னசெய்தான்
சபைகள்நிறைந்திருக்க சர்பக்கொடியோனுரைப்பான்
காளமகாரிஷியாரைக் கருதித்தபசுபண்ணி
ஐவரையுங்கொல்லுமென்று அனுப்பவனந்தனிலே
கொல்கிறேனென்றுசொல்லி கொப்பெனவேபோனூரே
ஐவர்-செத்ததும்பிழைத்ததுவுஞ் சேதிதெரியவில்லை
ஆடாதுவரே ஆயிரம்பேர்வாருமென்ருன்
அப்படியேதூதுவர்கள் அனைவோரும்வந்தார்கள்
திரியோதிரனைவந்து தெண்டனிட்டுயேதுசொல்வார்

எங்களையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்
அப்போதிரியோதிரன் அவர்களுக்குயேதுசொல்வான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்
ஐவருமைக்காணாமல் ஆராய்ந்துபார்த்துவாங்கள்
என்றுமேசொன்னானே எரிநாகங்கொண்டவனும்

துரியோதிரன் தூதர்கள் பஞ்சவரைக் காணவருகிறது

மாநாகன்சொன்னதெல்லாம் மல்லர்கள்தான்கேட்டு
வாரார்கள் தூதுவர்கள் மகாராஜன்சொற்படிக்கு
அத்திபுரந்தாண்டி அவசரமாய்வாரார்கள்
குருக்ஷேத்திராபூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
காடுஞ்செடிகடந்து கடுகவேவாரார்கள்
சில்லென்றபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே தூதர்தேடிப்பார்த்தார்கள்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்பாலேதேடிவாரார்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தெங்குந்தேடிவாரார்
அங்கேயுங்காணாதே அப்புறந்தேடிவாரார்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் மூடிகியேதேடினார்கள்
அங்கேயுந்தேடியே அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடிகியேதேடிவந்தார்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்பாலேபோகலுற்றார்
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தாமெங்குந்தேடினார்கள்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்புறந்தேடிவாரார்
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டார்கள்பஞ்சவரை
ஐவரையுங்கண்டவுடன் அங்கேபயந்தெளிந்தார்
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்த்துதிரும்பினார்கள்
காவலர்களைவரையுங் கண்டுதிரும்பினார்கள்

துரியோதிரனனுப்பிய தூதுவர்கள் காமதேனு
வனத்தில் பஞ்சவரைக்கண்டு துரியோ
தனனுக்குச் சொல்லல்

கண்டல்லோ தூதுவர்கள் கடிகிவழிநடந்தார்
ஆருகனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
காடுவனங்களுமே கரியமலைதான்தாண்டி
ஆனந்தமாகவே அத்திபுரத்தில்வந்தார்
திரியோதிரனிருக்கும் சிங்காதனத்தருகே

மகாராஜன்முன்னாக வந்துபணிந்தார்கள்
வந்துபணிந்துமல்லோ மன்னருக்கேதுரைப்பார்
துரியோதிரராஜனுக்கு சேதிகளைச்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே
மாண்டார்களென்றீரே வனத்திலேகண்டோமே
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டுவந்தோம்பஞ்சவரை
அந்தவனத்திலே ஐவரிருக்கின்றார்கள்
பார்த்துபயந்துவந்தோம் பஞ்சவர்களைவரையும்
கண்டுபயந்துவந்தோம் காவலர்களைவரையும்
என்றுமொழிந்தார்கள் ஏகிவந்த தூதுவர்கள்
தூதுவர்கள்சொன்னதெல்லாம் துரியோதிரன்கேட்டு
துள்ளிமனங்கொதித்து சொல்வானொருவார்த்தை

துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குப்போகச் சகுனியுடன் ஆலோசனைபண்ணுகிறது

என்றவுரைகேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
சபைகள் நிறைந்திருக்கசர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போய் ஐந்காறுவருஷமுண்டு
வில்வித்தை ஆண்மைகளை மெத்தமறந்திருப்பார் [லை
ஆனைகளுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணப்படையுமில்
அக்ரோணிசேனைகூட்டி ஐவர்மேல்படையெடுத்தால்
ஐவரைக்கொன்றிடலாம் அதம்பண்ணிப்போட்டிடலா
இதுவேசமயங்காண் இராஜரைக்கொல்லுகைக்கு [ம்
அம்மான்சகுனியேநீ ஆலோசனைசொல்லுமென்றான்

சகுனி துரியோதிரனைப்பஞ்சவர்களுடன் சண்டைக்குப் போகச் சொல்லுகிறது

அப்போசகுனியும் அங்கேயெடுத்துரைப்பான்
கொல்லைக்குப்பல்லியவன் குடிக்குச்சகுனியம்மான்
இதுசமயமிதுசமயம் இவன்குடியைக்கெடுக்கவென்று
மருமகனுக்காக வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
மெய்வார்த்தைசொன்னீர்காண் விஷநாகங்கொண்டவ
ஐவர்பிழைத்துஇனி ஆரணியம்விட்டுவந்தால் [ரே
தப்பிப்பிழைத்துவந்தால் தருமர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பங்குள்ள்பிரகாரம் பாதிநாடுகேட்பாரே
இப்போபடையெடுத்து இராசரைக்கொன்றிடலாம்
நல்லசமயங்காண் நமக்குக்கிடைத்ததென்ன

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருயான்
மாமனுரைகேட்டு மகாராசரேதுரைப்பார்

திரியோதிரன் சண்டைக்குப்போகச் சேனைகளைத் திட்டப்படுத்துகிறது

ஆர்காணும்ராஜர்களே அருகிருக்கும்மந்திரிகளே
ஐந்துகுருக்களுடன் ஆயிரஞ்சேவகரும்
பலபலாணுவமும் பத்துலட்சம்சேவகரும்
நாலானசேனைகளும் நடப்பார்கள்தாதியரும்
அத்தண்டசேனைகளும் அடங்கலும்பயணமென்றார்

திரியோதிரன் பஞ்சவர்களுடன் யுத்தம் செய்ய வருகிறது

அப்போதிரியோதிரன் அவனுடையசேனைகளும்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றான்
இன்றுவெளிக்கூடாரம் இயலுடனேபோடுமென்றார்
நாட்டுமென்றார்சண்டாவை நகாரையடியுமென்றார்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை யடியுமென்றார்பேரிகை
அடிபடுதாயபேரி அண்டங்கிடுகிடென்ன [யை
சண்டைசண்டையென்றசொல்லி சண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் அசுவத்தின்மேல்டங்காவு
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஒருகோடிமுரசுகளும் [ம்
தாளமொடுமத்தளமும் தவில்முரசுவீராணம்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பலதிசையுந்தான்முழங்க
அண்டபிண்டந்தானதிர அடிபடுதுமேளவகை
மூக்காததூரமட்டும் முரசுமுழங்கிவர
நாற்காததூரமட்டும் நாகசின்னமூதிவர
ஐங்காததூரமட்டும் அடிபடுதுபேரிகையும்
ஆனையின்மேல்நகபத்து குதிரையின்மேல்டங்காவும்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
மழைகளுக்கெடுத்தார்கள் வர்னவெள்ளைக்கூடாரம்
பனிகளுக்கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்லகூடாரம்
காற்றுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
குதிரையொருகோடி கொக்கரித்துவருகுதங்கே
யானையுஞ்சேனைகளும் அண்டவொண்ணாணுவமும்
அமரதரும்சமரதரும் அதிரதானவரும்

கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
வேதியருமாதியரும் வில்வேந்தராஜர்களும்
தொழுவார்மலையாளர் சோனகரும்வொட்டியரும்
பட்டாவுஞ்சூரியும் பாரியவில்சமுதாடு
நேரிசமும்பெரியகத்தி நிகரானபாங்குகளும்
அதிருமிருப்புலக்கை ஆயுதவரிசையுடன்
ஈட்டிக்கத்திவேலாயுதம் எடுத்தார்கள்சூலாயுதம்
அத்தண்டராணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணரும்அசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கூட
மாமாசகுனியும் மைத்துனன்தேத்தரசன்
தங்கைமணவாளன் தருதலைப்பொட்டிமகன்
அக்காள்மணவாளன் அறுதலியாள்பெற்றபிள்ளை
காந்தாரிபிள்ளைகளும் கவுரவர்சேனைகளும்
குருடன்பெற்றபிள்ளைகளும் கோடியரசர்களும்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகம்பேர்பயணமானார்
செந்தூளெழும்புகுது தெய்வலோகங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
கொடிகள்பறக்குது குவலயமெட்டுகுது
முடிகள்திருகுது மூன்றுலோகந்தத்தளிக்க
அச்சுகிறுகிறென்ன ஆனைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிரிச்சிகளும் மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகனைத்துவிழக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
சந்தையிரச்சலது சமுத்திரக்கோஷ்டமுடன்
செல்லும்ஜனங்கள்தொகை சொல்லிமுடியாது
வாரஜனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாதகனும்வாரானே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவாரானே
அஸ்தினபுரந்தாண்டி அப்புரம்வருகையிலே

- துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்கு
வருகிறபோது துரோணரைச் சாஸ்திரம்
பார்க்கச்சொன்னது

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பாவி [ன்
துரோணரைத்தானழைத்துச் சொல்வான்திரியோதிர

பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாரவனம்போருமே
வாருந்துரோணரே வழிநிமித்தம்பாருமென்ருன்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆரணியம்போருமே
என்னசகுனங்கள் இனிநிமித்தங்காணுகுது
சகுனத்தைப்பாருமென்ருன் தாமமுடியானும்

துரியன் சொற்படி துரோணர் சகுனம் பார்க்கிறது

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதிரன்சொற்படியே
அரசனுரைப்படிக்கு ஆசாரியானவரும்
தாமமுடியானுக்குச் சகுனங்கள்பார்க்கையிலே
என்னசகுனங்கள் எதிராகக்காணுகுது
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசமிடமாச்சு வலியன்வலமாச்சு
நரையானிடமாச்சு நரிகள்குருக்காச்சு
பாப்புகுறுக்காச்சு பார்ப்பானெதிரானுன்
சாரைகுறுக்காச்சு சந்திரர்மேல்பல்லிசொல்லும்
வேடரெதிர்வருவார் வில்லியரெதிரானுர்
வெட்டிப்பிடியுமென்று வேடரெதிர்வாரார்கள்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானுமோலமிடும்
பட்டப்பகலிலே பகலாந்தைசீறுகுது
நெருப்பெடுத்தகூன்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்

துரோணுசாரியர் திரியோதிரனுக்குச் சகுனங்கள்
நல்லதல்லவென்று சொல்ல துரியன் அவர்
சொல்லை தடுத்து வருகிறது

துரியோதிரனுக்குத் துரோணரவருரைப்பார்
அப்பாதிரியோதிரா அரசர்சிகாமணியே
எந்தனுடவார்த்தைதனை யிராஜாவே நீர்கேளும்
ஆகாதசகுனங்கள் ஆகுதேயிப்பொழுது [ம்
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதேயென்னசெய்வோ
இன்றொருநாள்போக்கி இனியொருநாள் நாம்வரலாம்
சண்டைக்குப்போகவேண்டாம்வாருமென்றழைக்கையி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன் [லே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசுமன்னனேதுசொல்
சகுனத்தால்பழுதுமுண்டோசதிரானராஜர்களே[வான்
பொல்லாச்சகுனமென்று போகாமல்நிற்பார்களோ
ஐவருமல்லாமல் அடப்பக்காரப்பையனில்லை

பஞ்சவரும்மல்லாமல் பலவகையோரொருவரில்லை
இந்தச்சகுனத்தில் ஏதொருகுற்றமில்லை
நடவும்நடவுமென்று நடைபேரியடியுமென்றான்
வருகுதுபாளயங்கள் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்ளாம
செந்தூளெழும்புகுது சூரியனைக்கப்புகுது [ல்
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனந்தான்தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனம்தான்தாண்டி
எல்லையதுஅரம் முல்லைவனந்தான்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே துரைகளெல்லாஞ்சேர்ந்தார்கள்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகை
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள் [யை
மற்றுநாட்காலையிலே வாரார்கள்துரைகளெல்லாம்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்துரைகளெல்லாம்
சண்டாவைநாட்டுமென்றான் சல்லரியடியுமென்றான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை அடிவானத்திடிபோல
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வருகுதுபாளையங்கள்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகவந்துசேர்ந்தார்கள் [றுன்
ரணபேரிஅறையுமென்றான் நல்லசின்னமூதுமென்
அரசன்தன்சொற்படியே அறைந்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னத்தொனி உலகமேழுந்தானதிர
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே மன்னர்பயணமிட்டார்
காமதேனுபர்வதத்திற் கடுகிவருகையிலே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவருகையிலே
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று படுபாவிவருகையிலே

திரியோதிரன் ஐவரையுங் கொல்ல வருகிறதை
எம்பெருமாளறிந்து வந்தவர்க்கெல்லாந்
தாகமுண்டாக்கினது

ஐவருக்கும்வந்தவிதி ஆயருந்தாமறிந்து
கைமோசம்வந்துதே காவலர்கள்பஞ்சவர்க்கு
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததுமன்னவர்க்கு

பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
தோஷிகெடுத்தானே தொண்டர்களைக்கொல்லவென்று
எந்நாளும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலுமே இறக்கவகைபண்ணுகிறான்
அசதியாய்நாமிருந்தால் ஐவரிறந்திடுவார்
மறதியுடனிருந்தால் மாண்டிடுவார்பஞ்சவர்கள்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையில்ஜெபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
என்னஉபாயமது செய்கிறோம்பெருமாள்
வருகிறராஜருக்கும்-மானுகங்கொண்டாற்கும்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயுண்டுபண்ணூர்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயானூர்கள்
அத்தண்டராசருக்கும் அடிநாக்குலருகுது
நாவுவரட்டுகுது நடுநாக்குலருகுது
அவ்வனத்தில்தீர்த்தங்கள் அள்ளியுண்ணக்கிடையாது
மாயர்பெருமாளும் மலைராமரேதுசெய்தார்
தேவேந்திரனுடைய சுரபியெனுங்காமதேனு
அப்பசுக்கள் தீர்த்தமுண்ணும் அக்குளமொன்றொழிய
தீர்த்தங்களில்லாமற் செய்துவிட்டாரப்போது
அந்தஜெனங்களுக்கும் அனேகவிடாயாச்சு
தண்ணீர்களையாகி தவிக்குதுபாளையங்கள்
காதையடைத்துக் களைத்தார் துரைகளெல்லாம்
அதுவரைத்தானழைத்து துரியோதிரனுரைப்பான்
இந்தவனத்திலே எங்குபநதியிலையோ
எங்குங்குளமில்லையோ யிறங்கியேதீர்த்தமுண்ண
தேடியேபாருமென்று செப்பியனுப்பினன்
அப்படியேநல்லதென்று அந்தவனங்களெல்லாம்
தேடிப்புறப்பட்டார்கள் திரியோதிரன் அதுவர்கள்
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தார்கள்
காமதேனுதன்குளத்தைக் கண்டார்கள்தீர்த்தமுண்ண
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடிவந்தார் அதுவர்கள்
திரியோதிரனுக்குச் சேதியுரைத்தார்கள் [ம்
அகலமுள்ளதாயிருக்கும் அலங்காரயொய்கைகண்டோ
வாருங்களென்றுசொல்லிவருந்தியேதெண்டனிட்டார்

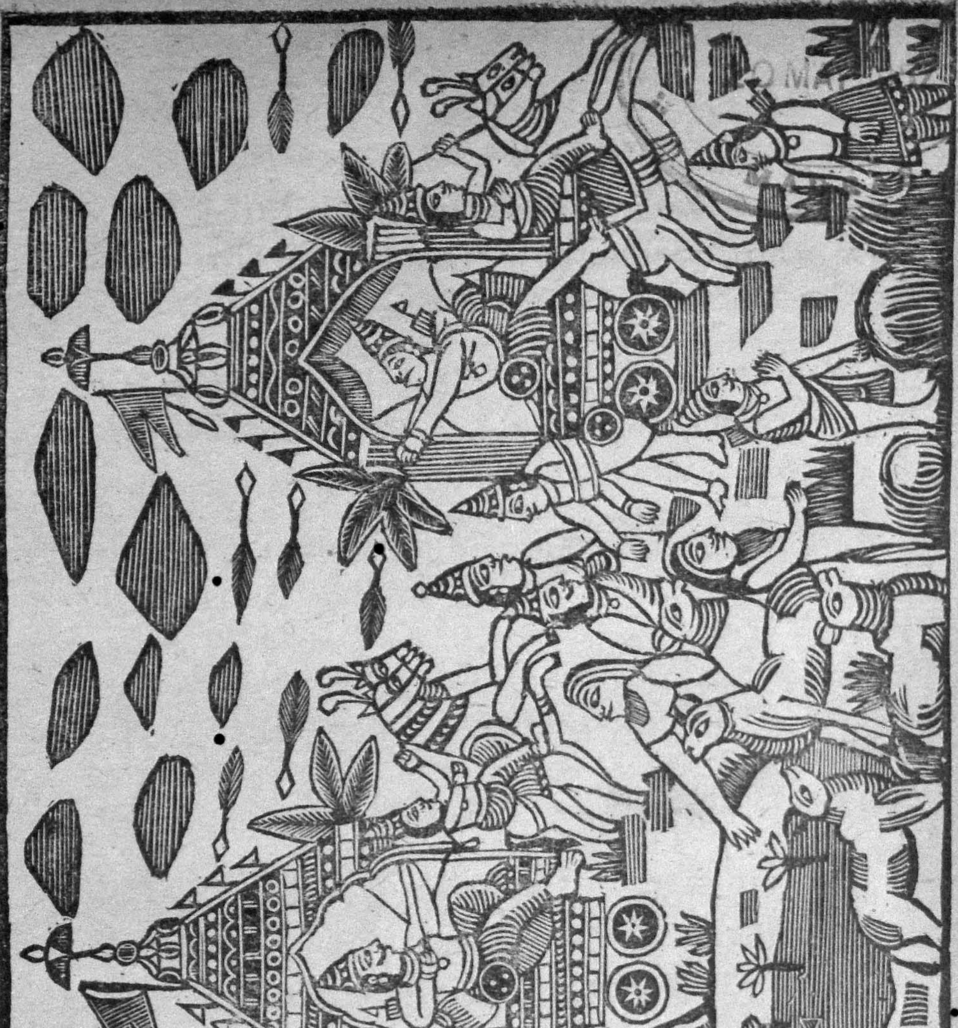

திரியோதிரன் சித்திரசேனனுடன் சண்டைசெய்து தேர்சக்கரத்தில் கட்டுப்பட்டது.

திரியோதிரன் காமதேனு குளத்தில் தண்ணீர் குடிக்க சேனையும் தானும் வருகிறது

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதுவாரூமென்று நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
வருகிறவேளையிலே வானுலகஇடையரெல்லாம்

தெய்வலோகத்து இடையர் காமதேனுபசுக்களுக்கு அந்தக்குளத்தில் தண்ணீர் காட்ட வருகிறது

அந்தச்சமயத்தில் அந்தாத்துஇடையரெல்லாம்
வானுலகுஇடையரெல்லாம் மாடுகளைத்தான்திருப்பி
காட்டிலேமேய்க்கின்ற காமதேனு அத்தனையும்
மேய்த்துத்துரத்தியே மிரட்டிக்குளத்தில்விட்டார்
குளத்திலேநீர்குடித்துக் குளமெல்லாஞ்சேருக்கி
தண்ணீர்கலங்கியே தரையில்மண்மேல்கிளம்பும்
குளங்கள்கலங்கியல்லோ குளத்தின்மேல்மண்கிளம்பும்

பசுக்கள் குளத்தை கலக்கினதை தூதர்சொல்லத் திரியோதிரன் கேட்டுக் கோபித்து இடையர்களைக் கொன்று பசுக்களை மடக்கச் சொல்லுகிறது

அந்தச்சமயத்திலே அரவக்கொடியோன் தூதர்
தூதர்கள் தான்பார்த்துச் சொல்லுவார்ராசருக்கு
ஐயையோராஜாவே ஆரோதெரியாது
ஆயிரய்யிடையர்கள் ஆவுகளைக்கொண்டுவந்து
விட்டுமேஅக்குளத்தை மிதக்கச்சேருக்கிவிட்டார்
தண்ணீர்குடிக்கவேதான் உதவாதுயென்றூர்கள்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்ராஜனுமே
ஆயிரய்யிடையரையும் அங்கேபலிவெட்டிவிட்டு
அத்தனைபசுவையெல்லாம்அத்திபுரமோட்டுமென்று
இராஜனுரைகேட்டு நடந்தாரேதூதுவர்கள் [ர்
மாடுகளத்தனையும் மடக்கித்திருப்பினூர்கள்
எதிர்த்தஇடையர்தனை யாவரையுங்கொன்றுவிட்டார்
சண்டைபண்ணவந்தவரைசதைத்தங்கேபோட்டார்கள்

காமதேனு பசுக்களை மேய்க்கவந்த இடையர்களைத்
திரியோதிரன் தூதர்கள் கொன்றவர்கள்போக
மற்ற இடையர்கள்போய்த் தேவேந்திர
னுடன் சொல்லுகிறது

தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் தான்விழுந்தோடலுற்றார்
அமராபதிதேடி அவ்விடையர்ஓடலுற்றார்
தேவேந்திரன்முன்னே தெண்டனிட்டார்இடையரவர்
வந்துபணிந்தவர்கள் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காமதேனுபர்வதத்திற் காலிகளைமேய்த்திருந்தோம்
காட்டிலேமேய்த்தோடிக் கடுகிக்குளத்தில்விட்டோம்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளமன்னன்
சேனைபரிவாரந் திரளுடன்கூடிவந்தான் [டான்
மாடுகளைமடக்கிக்கொண்டான் வல்லுயிரைவாங்கிவிட்
அல்லவரைக்கொன்றா னடியார்கள்தப்பிவந்தோம்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
உருட்டினான்கண்ணை உருமினான்பெரும்புலிபோல்
கண்கள்சிவக்குதே காந்தாளமாகுதே
மீசைதுடிக்குதே மூன்கோபமாகுதே
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுதே
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புதணலாய்விடுது
என்றுமில்லாக்கோபம் பிறந்ததுஇந்திரற்கு

தேவேந்திரன் தன்மகனைச் சண்டைக்குப் போகச்
சொல்ல சித்திராங்கதன் மாதலியைத் தேர்
கொண்டுவரச் சொன்னது

என்மகனேசித்திராங்கா இயலானரத்தினமே
மாட்டைமடக்கினதோர் மன்னவராஜாவை
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டிவாராய்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
பிடித்தபிடியோடே கொண்டுவாராய்பொட்டெனவே
கைப்பிடியாய்க்கொண்டு கண்ணெதிரேவந்துநில்லு
இல்லாதேயாமாகில் எதிர்வந்துநில்லாதே
உத்தாரம்பண்ணாரே உம்பர்பிரானிந்திரரும்
தேவேந்திரன்மகனார் சித்திராங்கதராஜன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிகமாய்ச்சிந்தித்து
மாதலியைத்தானழைத்து மச்சுரதமெங்கேயென்றான்
தேரையலங்கரித்துச் சீக்கிரம்நீகொண்டுவா

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேமாதலியும்
ஆறுவண்டி நூறுசட்டம் அதுக்கேற்றகுத்துக்காலும்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டுக்கொடுங்கைத்திரைவளைத்து
கொடுங்கைத்திரைவளைத்துக் கும்பகலசம்வைத்து
கும்பகலசத்தின்மேற் குடைகளைகட்டினான்
அங்கெனவேதேர்ச்சீலை அலங்காரம்பண்ணுனே
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்சொப்பனிட்டான்
வாசியைக்குளிப்பாட்டி வாயிற்கடிவாளமிட்டான்
நாலுகால்வண்டயமும் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளும்
முன்னாலேசுட்டிகளும் பின்னாலேகுச்சுகளும்
பக்கத்தில் அங்குவடி பதியவைத்தான்சேனைகளை
முதுகிலேசீனிகளும் முன்னேகடிவாளம்
சந்த்ரபிறைசூரியபிறை தரித்தான்குதிரைக்கு
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்தெண்டனிட்டான்

திரியன்மேல்சித்திரசேனன் சண்டைக்குப்போகிறது

கடிகியெழுந்தானே கட்டழகன்சித்திரசேனன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்தியப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிருவெடுத்தஒட்டியாணம்
கட்டியரைதனிலே கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
சந்த்ரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
மூத்தினுருமாலை மூகத்தழகாய்கட்டினான்
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாரிபூட்டினான் [கில்
அப்புறாத்தோணியை அணிந்துகொண்டான்தன்முது
தேரைச்சுற்றித்தெண்டனிட்டு சிவ்வெனவேஏறினான்
ஏறினபோதே யியலானசாரதிதான்
துரகதம்வார்கைப்பிடித்துத் துரிதமுடன்சாரிசெய்ய
வருகுதுபச்சுரதம் வானுலகந்தானதிர
தேர்தனிலேசங்குநாதம் சித்ரசேனன்பண்ணினானே
சங்குநாதம்பண்ணினானேதான்திரும்பச்சுரபியெல்லாம்

திரியோதிரன் சேனைகளைக் காமதேனு
அதம்பண்ணினது

அந்தச்சமயத்தில் அறிந்ததுகாமதேனு
சங்குத்தொனிகேட்டுத் தான்வருதுகாதேனு

குதித்துக்கும்மாளமிட்டு வருகுதுகாமதேனு
வந்துவிழுந்தது வளம்பெரியபாளையத்தில்
குத்துதுகொம்பாலே குளம்பால்மிதிக்கிறது

திரியோதிரனும் அவனுடைய சேனைகளும் சித்திர
சேனனும் சண்டைபண்ணுகிறது

அத்தண்டசேனைகளை அதம்பண்ணுங்காமதேனு
மாண்டஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜெனங்களென்றால் செப்பமுடிபோகாது
அந்தச்சமயத்தில் வந்துவிட்டான்சித்திரசேனன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்சரபாணம்
கைகண்டபாணமெல்லாங் கடுகெனவேவிட்டுவிட்டான்
கூச்சலெழும்புகுது கொப்பெனவேபாளையத்தில்
கண்டான்திரியோதிரன் கட்டழகனேதுசொல்வான்
எவனோதெரியாது இங்குவந்தான்சண்டைபண்ண
இத்தண்டதுரைகளெல்லாம் எல்லாருமுவஸ்தீப்பாய்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அமரதுசெய்யுமென்றான்
எண்ணான்குஆயுதத்தை எடுத்துஅரையிற்கட்டி
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாரடித்
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதானடித்தார் [தார்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமரப்போர்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டாரிவர்கணையை
ஒருவர்க்கொருவர் ஒழிவில்லாப்பாணம்விட்டார்
அம்புவரும்வேகமதை ஆர்க்கமுடியாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்த்துமுடியாது
ஒருகோடிபாணங்கள் ஒருமித்துவிட்டுவிட்டார்
துரியன்விடும்பாணம் சொல்லமுடியாது
கர்ணன்விடும்பாணம் கணக்குமிதங்களில்லை
துரோணர்விடும்பாணம் சொல்லமுடியாது
கோபமாய்க்கிருபாச்சாரி கோடானபாணம்விட்டார்
வீஷ்டுமாசாரியரும் வேணபாணங்கள்விட்டார்
அசுவத்தாமாவும் அநேகநெடும்பாணம்விட்டார்
சகுனிசயிந்தவரும் சரமேற்சரம்பொழிந்தார்
அவரவர்கள்விடும்பாணம் அபரிமிதமில்லை
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருகோடிபாணம்விட்டார்
வாயுவாஸ்திரங்களும் வருணாஸ்திரங்களும்
சந்திரஅஸ்திரமும் இந்திரஅஸ்திரமும்

சங்கஞ்சங்கம்போலே சரங்கள்பொழிந்தார்கள்
கண்டானேசித்ரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்நெடும்பாணம்
தன்மேல்விடும்பாணமெல்லாம் தாக்காமலேவிலக்க
பின்னையுங்கோடிசரம் பிரளயமாய்விட்டுவிட்டான் [ன்
அத்தனைபேர்விட்டசரமத்தனையுங்கொள்ளைகொண்டா
அங்காசர்தேருடைந்து அவரவர்கள்வில்பறித்து
ஆனையின்மேலிருந்ததுரை அலறியேமண்ணைகவ்வ
குதிரையின்மேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணைகவ்
ஒட்டையின்விருந்ததுரை ஓலமிட்டுக்கீழேவிழ [வ
தென்னங்குலைபோலே திருகிஞன்வேணதலை
கருப்பங்கருணையைப்போல கண்டித்தான்வேணதலை
ஆலைக்கரும்புபோலே அறுத்திட்டான்வேணதலை
பேய்க்காலெறும்புபோல் பிசைந்தெடுத்தான்பாளையத்
பனைநுங்குபோலாகப் பருத்தவிழிபிதுங்க [தை
கண்டச்சதையறிந்து கழுகுக்கிரைபோடுகிருன்
ஈரல்சரியுது இரைச்சிவெளியாகுது
குடல்கள்சரியுது குறிப்பாகஅப்பொழுது
ரெப்பைவிலாயெலும்பு நெறநெறன்றுகால்முறியும்
பட்டஜனங்களென்ருல் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜனங்களென்ருல் செப்பமுடியாது
சித்ரசேனன்சண்டையிலே ஜெனங்களுமாளுகுது
அபயமபயமென்று அலையுதுபாளையங்கள்
தண்ணீர்தண்ணீரென்றுசொல்லி தவிக்குதுபாளையங்க
ரத்தாறுவோடுகுது ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க [ள்
இந்தவிதம்பாளையங்க ளேடாகூடமாச்சுது
திரியோதிராஜன் தேரிழந்துநின்றுவிட்டான்

சித்திரசேனன் திரியோதிரனைக்கட்டி இழுத்துக்
கொண்டு போகிறபோது திரியோதிரன்
முறையிடுவது

அங்கந்துளையாக்கி அதிரடித்தான்சித்ரசேனன்
அந்தரவீதியிலே அவனைப்பிடித்துக்கட்டி
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்க்கட்டிஞன்
தேர்குத்துக்காலோடே திரியனைப்பிடித்துக்கட்டி
ஊதிஞை சங்குநாதம் உம்பர்பிரான்றன்மகனும்
திரியன்பிடிபடவே திகிலெடுத்தாசரெல்லாம்

ஒருவருடனொருவர் சொல்லாமலோடலுற்றார்
திரியனைக்கட்டிக்கொண்டு தெய்வலோகம்போறாராம்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
என்னாதுமென்னுகிறான் எண்ணிப்புலம்புகிறான்
ஆரோதெரியாது ஆகாசம்கொண்டுபோறான்
எவனோதெரியாது எமலோகங்கொண்டுபோறான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அனர்த்தம்பண்ணவந்தேனே
என்னையொருவர் இழுத்துப்போறாரென்செய்வேன்
கூடவந்தராஜாக்கள் கோடானகோடியுண்டு
மட்டில்லாராஜாக்கள் வந்தார்கள்வீரியர்கள்
அத்தண்டராஜாக்கள் ஆல்லவருங்கையைவிட்டார்
கட்டியிழுத்துக் கைலாசம்கொண்டுபோறார்
ஆர்வந்துகாப்பார்கள் ஆபத்துவேளையிலே
எவர்வந்துகாப்பார்கள் என்சீவன்பிழைக்கஇப்போ
தர்மரைத்தானினைந்தால் தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றார்கள்
கூவிப்புலம்பினல் குரல்கேட்குந்தருமருக்கு
தம்பியரைத்தானனுப்பி தயவுவைத்துக்கார்த்திடுவார்
ஐவருமிப்போது அன்புவைத்துக்கார்த்தாலே
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆலோசனைதேடிடுவோம்
தப்பிப்பிழைத்தோமானல் தருமரைக்கொன்றிடுவோம்
என்றவன்யோசனையாய் என்னசொல்லிப்புலம்புகிறான்
கூவிப்புலம்புகிறான் கொற்றவன்திரியோதிரன்
அண்ணாவேயண்ணாவே அழகானதர்மலிங்கம்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அண்ணாவே நீர்கேளும்
ஐவரைப்பார்க்கவே அதிகப்பிரியமுமாய்
பார்க்கும்படியாக வந்தேன்காண்பஞ்சவரே
காணும்படியாக வந்தேன்காண்காவலரே
எவரோதெரியாது இழுத்துப்போறான் அந்தரமாய்
ஆரோதெரியாது அழைத்துப்போறான் அந்தரமாய்
கூடப்பிறக்கிலையோ கூட்டுப்பாலுண்கிலையோ
தாயாரும்வேறுனல் தகப்பனொன்றலவோ
மனதுமிரங்கிலையோ மகாராஜர்தர்மலிங்கம்
தம்பிதமயன்மேல் தயவிலையோஉங்களுக்கு
அநீதமாய்க்கொண்டுபோறான் யாரோதெரியாது
என்-ஆவியைக்காத்தாலே அனேககோடிபுண்ணியங்கா
சாயாம்புமேனியனே தயவிலையோஎன்மேலே [ண்

என்றுபுலம்பியே இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
கூவுங்குரல்கேட்கும் கொப்பெனவேதருமருக்கு
உற்றுற்றுக்கேட்டாராம் உரகதன்வார்த்தையெல்லாம்

திரியோதிரன் மூறையிடுவதை தருமர் கேட்டு
அருச்சுனனைப்போய் திரியோதிரனை
அழைத்துவரச்சொன்னது

தருமர்மனங்கொள்ளாமல் தம்பியரைத்தானழைத்து
ஆணலழகுமன்னா அருச்சுனரே நீர்கேளும்
பெரியதகப்பன்பெற்ற பேரான அண்ணன்தம்பி
திரியோதிரனம்மைத் தேடியேபார்க்கவந்தான்
ஆரோஒருவன் ஆகாசங்கொண்டுபோருன்
எவனோதெரியாது இழுத்துப்போருன் அந்தரமாய்
பார்த்துமிருந்தோமானால் பாதகமெத்தவரும்
மெத்தவருந்துகிருன் வில்வேந்தனிப்போது
நம்மைவருந்துகிருன் ரக்ஷிப்பாயென்றுசொல்லி
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரித்தால்புண்ணியங்கள்
கடுகவிடுவித்துக் கையோடேகூட்டிவாராய்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
ஊரோடிருந்தநம்மை உரகதன்தானழைத்து
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
எத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுகள்செய்தான்காண்
நாடுபறித்தானே ராச்சியத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
ஐவரையும்விலங்கிலிட்டு அறையிலடித்தானே
அரண்மனைப்பெண்களையும் அம்பலமேற்றிவைத்தான்
அண்ணன்பெருந்தேவி யாடையுரியவைத்தான்
பாரவனவாசம் பரதேசமோட்டினன்
இந்தப்பரதேசம் இனித்திரியுமென்றானே
சாமத்துரோகனுக்கு தயவுநினைப்பாரோ
பொல்லாதபாவிக்குப் புண்ணியந்தேடுவாரோ
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
எத்தனைநாளிருந்தாலும் இடறல்லோதேடுகிருன்
கொல்லநினைக்கிருன் கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
இன்றோடொழிந்தது எமலோகஞ்சேருமட்டும்
செத்தாற்பழுதில்லை சீரான அண்ணாவே
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அவரவர்செய்தவினை அவரேயனுபவிப்பார்

நன்மையைச்செய்தவர்கள் ரஜ்ஜியத்தையாண்டிடுவார்
பொல்லாங்குசெய்தவர்கள் போவார்பெருநரகில்
நன்மையைச்செய்தவர்க்கு நட்சேத்திரங்காணும்
தீமையைச்செய்தவர்க்குத் தெரியாதிருளாகும்
வஞ்சனைகள்வேண்டாமே மாயன் துணையாவார்
இக்கணமேநீயேகி யிட்டுவந்துசேருமென்றார்
என்வார்த்தைதள்ளாதே என்னுணைதம்பியரே

அருச்சுனன் திரியனை யழைக்கப்போகிறது

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் தூத்தியப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
சந்த்ராகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஈட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
சிங்காணிவில்லெடுத்து தேர்விஜயன்பயணமானான்
வாரானே அர்ச்சுனனும் வழிபட்டான் அங்கெனவே
நடந்தானே அர்ச்சுனனும் நாழிகைக்குகாதவழி

அருச்சுனனும் சித்திரசேனனும் சண்டைசெய்தல்

அப்போதருச்சுனனும் அதிவேகமாகவல்லோ
அக்கினிபாணத்தை அதிவிரைவாய்த்தானெடுத்து
வரிவில்வளைத்தெடுத்து மார்புரளவாங்கினான்
அக்கினிபாணமது அதிரவேபோய்த்தடுக்கும்
கண்டானேசித்திரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
சீறியெழும்பியே சீக்கிரமாய்வந்தெதிர்த்தான்
சண்டைசண்டையென்று சமர்ப்போர்முழங்குது
ஒருவர்க்கொருவர் உயுத்தங்களாகுது
ஒருவர்விடுஞ்சரங்கள் ஒருவர்விலக்குவாரும்
இருவர்சமானமாக யிசைந்துமேசண்டைபண்ணார்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டார்
சூரியனைத்தான்மறைக்கும் சூரர்விடும்பாணமெல்லாம்
நான்குகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணுர்கள்
அருச்சுனன்சண்டைகளை அண்டர்பிரான்மகனறிந்து

அருச்சுனனும் சித்திரசேனனும் சமாதானமாகி திரியோதிரனை தருமரண்டை அழைத்துப்போகிறது

என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனதிலெண்ணி
இவன்-யாரோதெரியாது ஆண்மையுள்ளசேவகன்தான்
வம்மிசத்தைநாமறிந்து மறுத்தல்லோசண்டைசெய்
வோம், என்றல்லோசித்ரசேனன் ஏதுசொல்வானருச்
ஆரடாதம்பிநீ ஆண்மையுள்ளசேவகனே [சுனனே
எவனடாதம்பிநீ எதிர்த்துசண்டைசெய்யவந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்தகப்பன்யாரேது
எவருடையபுத்திரன்நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
இவ்வார்த்தைகேட்கவே ஏதுசொல்வான் அர்ச்சுன
யுத்தகளந்தனிலே உறவின்முறைகேட்பாரோ [னும்
படுகளத்திலொப்பாரி கேட்பாரோபாருலகில்
நீ-ஆண்பிள்ளையாமானால் அமாதுசெய்யுமென்றார்
உன்தகப்பன்பெயரும் ஊர்பெயருஞ்சொன்னாலே
நானுரைப்பேன்பிற்பாடு நவிலென்றான்வாள்விஜயன்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனன்தான்கேட்டு
உத்திரவுதான்கேட்டு வுற்சாகங்கொண்டவனும்
தேவர்க்கதிபதிதான் தேவேந்திரனென்தகப்பன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் அர்ச்சுனனும்
அண்ணனென்றறியாமல் அமாதுசெய்தேனே
தமையனென்றறியாமல் சண்டைகள்செய்தேனே
வில்லைத்தரையில்வைத்து விஜயனுமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டான்
மூக்கால்வலம்வந்து மூவொருகால்தெண்டனிட்டான்
அண்ணாசரணமென்று அடிபணிந்தானருச்சுனனும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்
ஆர்வீட்டுப்பிள்ளைநீ அறியவுரையுமென்றார்
என்னையறியாயோ என்னுடையஅண்ணாவே
என்தாயார்குந்தியம்மாள் என்தகப்பன்தேவேந்திரன்
என்தகப்பன்தேவேந்திரன் என்பேருருச்சுனன்காண்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சித்ரசேனன்
என்-தந்தைக்குநீபிறந்த தன்மையினல்தபபியரே
நான்விட்டபாணத்தால் தம்பியேநீர்பிழைத்தீர்
அல்லாதேயாமானல் அமரில்மடிந்திடுவீர்

தப்பிப்பிழைத்தீரே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
என்றிவர்களோர்மனதா யிருவருறவாடி
ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்
எழில்விஜயனப்போது ஏதுசொல்வான் அண்ணனுக்கு
தென்னமூடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
என்னசெய்தானென்றுநீர் இட்டுப்போறீரண்ணாவே
அவன்செய்தகுற்றமெல்லாம் அண்ணாநீர்சொல்லுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு என்னசொல்வான்சித்ரசே
காட்டிலேமேய்ந்ததொருகாமதேனு அத்தனையும் [னன்
பாற்பசுக்கள் தன்னையிந்தப் பாவிமடக்கிக்கொண்டான்
ஆயிரமிடையரையும் அநீதமாய்க்கொன்றுவிட்டான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுப்பினார்என் தகப்பன்
கைப்பிடியாய்கொண்டுவர கட்டளையுமிட்டார்காண்
அவர்சொன்னபடியினாலே அமராதுசெய்தேன்காண்
இவனுடையசேனைகளை எல்லாம்நான்கொன்றழித்து
விரைவாகக்கைப்பிடியாய் விண்ணுலகங்கொண்டுபோ
றேன், என்றவுரைகேட்டு என்னசொல்வான் அருச்சுன
னும், ஆனால்கேள் அண்ணாவே அடியேனொருவார்த்
சாயாம்புமேனியரும் தருமாவரெங்களண்ணர் [தை
என்னைவிடுவித்து இட்டுவாவென்றுசொன்னார்
என்னையனுப்பினார் இயலானதர்மலிங்கம்
அழைத்துவரச்சொன்னாரே அண்ணனுமிப்பொழுதே
உன்முகத்தில்நான்விழிக்கேன் என்றுமேதருமலிங்கம்
கூட்டியனுப்பினார் குறிப்பாகஉந்தனையும்
என்மேல்தயவுவைத்து இவனையனுப்புமென்றான்
தேவேந்திரன்மகனார் சித்திரசேனனேதுசொல்வான்
மாடுமடக்கியே வல்லுயிரைகொன்றவனை
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுவரக் கடுகியனுப்பினார்
ஆகையாற்கொண்டுபோறேனருச்சுனாஎன்னசெய்வேன்
ஆனால்கேளண்ணாவே அடியேனொருவார்த்தை [னும்
அருச்சுனன்வந்து அழைத்துப்போனானென்றுசொல்
ஐவரென்றுசொன்னாலே அதிகமனமகிழ்வார்
அல்லாதேயாமானால் அழைத்துமேபோனாலே
என்வார்த்தைதள்ளிநீர் இட்டுக்கொண்டுபோனாலே
அண்ணாவேநாளைக்கு அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரபுரத்தைச் சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகளைமாடுகளை அழகானஊர்களை

கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனைத்தெருவுகளும்[வேன்
அத்தனையும்கொள்ளையிட்டு அதம்பண்ணிப்போட்டிடு
என்வார்த்தைதான்கேட்டு இவனைவிடுவிடென்றான்
சித்ரசேனன்கேட்டுச் சிந்தைமகிழ்ந்தவரும்
சந்தோஷப்பட்டவரும் சர்ப்பக்கொடியோனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடுங்கா ணென்றான்சித்ரசேனன்

சித்ரசேனன் தேவேந்திரனைக்

காண்கிறது

போய்வாரேனென்றலவோ புறப்பட்டான்தேரேறி
அமராபதிதேடி அடைவுடனே தானடந்தான்
தேவேந்திரனுக்கு சித்ரசேனன்தெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்தன்னுடைய அதிசயச்சேதிகளும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அகப்பட்டசேதிகளும்
இவ்விருவர்சேதிகளும் இயலாகத்தன்சேதி
தகப்பனுடனுரைக்கச் சந்தோஷமாகினர்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனை
திரியோதிரனைத் தேர்விஜயன்கூட்டிவாரான்
அண்ணருகாக அழைத்துவந்துவிட்டாராம்
அண்ணர்தருமருக்கு அடிபணிந்தான்திரியோதிரன்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
எமன்மகன்தருமராயன் எடுத்தணைத்தான்திரியனையும்
எங்கிருந்துவந்தீரப்பா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அத்துவானகானகத்தில் ஆரணியம்வந்ததென்ன
அந்தரமாகவே ஆர்காணும்கொண்டுசென்றார்

திரியோதிரன் தருமருக்குத் தன்வரலாறு கூறுதல்

திரியோதிராஜன் சொல்லத்தொடங்கினன்
ஆசையாம்பாசமதா லண்ணாவேபார்க்கவந்தேன்
எத்தனை நாள்காடுறைந்தீர் இட்டுபோகவேணுமென்று
அஸ்தினபுரத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோவோமென்
எண்ணுதுமெண்ணினன் இக்காடுதேடிவந்தேன் [று
என்னை-ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்க்கட்டிப்போனர்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்தானுமங்கே அமர்செய்துஇட்டுவந்தான்
எத்தனைநாள்காடுறைவீர் இயலானராஜாவே

பாரவனவாசம் பரதேசந்திரிவானேன்
வேடரைப்போலாக வில்லியரைப்போலாக
பரதேசம்திரிவானேன் பட்டணத்தில்வாங்களென்ருன்
அஸ்தினபுரத்தை ஆண்டிடுவீர்வாங்களென்ருன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார் கருமராயர்
ஆறுவருஷமாச்சு ஆரணியம்வந்துநாங்கள்
இன்னஞ்சிலகாலம் இப்படியேநான்திரிந்து
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
வந்தபிறகாக மனதுவைத்துஎன்மேலே
சொன்னபடிசீமை துரைத்தனந்தாருமென்ருர்

வீமன் கனிபரித்துவர திரியோதிரன்புசித்து
கருமரிடத்திற் செலவுபெற்று அஸதின
புரம் செல்லுகிறது

வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
அண்ணர்களையாகி அதிகப்பசியானுர்
காடெல்லாந்தான்திரிந்து கனிபரித்துவாருமென்ருர்
வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
அறுநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தையும்
காட்டுவிளாம்பழமும் கருநெல்லிப்பழங்களுடன்
வேரில்பழுத்திருக்கும் வெடித்தபலாப்பழமும்
மலைத்தேன்சுனைத்தேனும் மாங்கனியும்தேங்கனியும்
மட்டில்லாப்பழம்பறித்து மதவீமன்கொண்டுவந்தான்
தேக்கிலைதான்பறித்து திறல்வீமன்கொண்டுவந்தான்
பறித்தகனிகளெல்லாம் பசியாறஉண்ணுமென்று
கைக்குச்ஜலங்கொடுத்து கட்டழகருண்ணுமென்ருர்
ஆசனந்தான்போட்டு அமுதுபுசியுமென்ருர்
விஷநாகங்கொண்டவனும்வேந்தனும்தான்புசித்தான்
எண்ணுதுமெண்ணுகிருன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
இப்படிக்கொத்த இயலானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குச்சாவார்கள் இக்கனியைத்தின்றவர்கள்
அஸ்தினபுரத்திற்போய்ஆலோசனைபண்ணவேண்டும்
எப்படியும்பஞ்சவரை இக்காட்டிற்கொல்லவேணும்
என்றுமனதிலெண்ணி இருந்துகனிபுசித்தான்
பசியாறஉண்டானே பாதகன்திரியோதிரன்
கைபூசிக்கொண்டானே காதகன்திரியோதிரன்
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமர்பெருமானும்

பின்னுஞ்சிலகனியை பெருமூட்டையாகக்கட்டி
அப்பாதிரியோதன அழகான இக்கனியை
அரண்மனைக்குக்கொண்டுபோய் அனைவரும்தான்புசிக்க
எடுத்துப்போமென்றுசொல்லி ஈந்தாரே அக்கனியை
வாங்கியே அக்கனியை மன்னவனும்தோளிலிட்டான்
ஐயாபோய்வாரேனென் றடிபணிந்தான் திரியனுமே
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமலிங்கமேது சொல்வார்
காண்டீபா அருச்சுனரே கடிகியெழுந்திருந்து
அண்ணன் திரியன்மூன் னக்கனியின்மூட்டை கொண்டு
காடுகடக்களவும் கைமூட்டை நீவாங்கி
அண்ணைவழிகூட்டி அனுப்பிவா தம்பியென்றார்
தருமருரைகேட்டு தார்விஜயன் தானெழுந்து
கனிமூட்டைதோளில்வைத்து கடுகியேபின்னடந்தான்
திரியோதிரன்பின்னே நடந்தானே தேர்விஜயன்
காடுசெடியுங் கடியவனுந்திரமும்
ஆறுஞ்சுனையும் அவ்வனமூந்தான்கடந்து
காடுகடந்தபின்பு கைமூட்டைவாங்கிக்கொண்டு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேது சொல்வான்
ஆரநில்லும் அருச்சுனரே தொலலுலகில்வாராதே
கடக்கநில்லும் அருச்சுனரே காசினியில்வாராதே
காடுமெரித்தகாலால் என் நாடுமிதியாதே [யை
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்தெறிவேனுன் தலை
தருமர்பெருமையினுல் தணித்துவிட்டேன்கோபமதை
என்று திரியன்சொல்லி இசைந்துவழி நடந்தான்
அண்ணருகாக அருச்சுனன்வந்தழுதான்
அப்போதிரியோதிரன் அதிகவிரைவாக
காடுசெடியுங் கரியமலைகடந்து
அஸ்தினுபுரத்துக்கு ஆணழகன்போயடுத்தான்
சிங்காதனமீதிற் சென்றுனே திரியோதிரன்
ஆசாரிஜவரையும் அனந்தமகாராஜாவையும்
மாமன்சகுனியையும் மைத்துனன்சயிந்தனையும்
அத்தண்டபேரையும் அழைத்தான் திரியோதிரன் [தான்
கொண்டுவந்தகாய்கனியைக் கொப்பெனமுன்னேவைத்
இக்கனியையுண் ணுமவ ரெப்படி காண்மாண்டிடுவார்
தேவேந்திரன்மகனுர் சித்ரசேனனெனைப்பிடித்தார்
தேரிலெனைக்கட்டி தெய்வலோகங்கொண்டுசென்றார்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்

அருச்சுனன்வந்து அமாதுசெய்தான்காண்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவந்தானண்ணரண்ணட
ஐவரையுங்கண்டேனே அனேகமானவார்த்தைகளை
உச்சிதமாகவேதான் ஒற்றுமையாய்வார்த்தைசொன்
னேன், இந்தக்கனிதான்புசிக்கும் எழிலானபஞ்சவர்க
எப்படிக்குமாண்டிடுவார் இயலானபஞ்சவர்கள் [ள்
என்றிவர்கள்தான்பேசி யிருந்தார்சிலநாள்கள்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆறும்வருஷம் முடிந்ததுஐவருக்கு

ஆறுவது காமதேனுபர்வதம் முற்றிற்று.

7-வது கெந்தர்வபர்வதம்

எழாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறுர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமோடு வனவாசம்போறுர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடந்துவழிகூடி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறுர்கள்
கெந்தர்வபர்வதத்தில் வந்தாரேபஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலே அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலே எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அங்கேபெருமாளும் அலேகங்கைஸ்நானம்பண்ணி
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
சாம்பமூர்த்திபூசைகளும் சகலமுந்தான்முடித்து
ஆசனமிட்டுமல்லோ அரிராமர்பூசைபண்ணுர்
அரிபூசைகுருபூசை அனைத்துங்கடன்முடித்து
கைதனிலேதீர்த்தமள்ளிக் கதிரோனைப்பூசித்து
எரிக்குங்கதிரோனே எம்பெருமாள்தோத்தரித்து
கண்ணிரண்டுமூடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
சிவஞானமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்

எம்பெருமாள் ஜெபம்பண்ணும்வேளையில்கெந்தருவன்
தம்பலம் உமிழப் பெருமாள் கோபிக்கிறது

ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மாயனென்னும்கெந்தருவன் வாரானேதேரேறி
தேரேறிவருகையிலே தின்றுஉமிழ்ந்தானே
வால்மிளகுவலரிசி வாசனையுள்ளஜாதிபத்திரி
வெத்திலையும்பாக்குகளு மென்றுஉமிழ்ந்தானே
மாயவனுர்கைதனிலே வந்துவிழுந்தது
துப்பியதம்பலமூந் துழாய்மௌலிகையில்விழ
கண்திறந்துபார்த்தாரே கைதனிலேதம்பலத்தை
சுற்றியங்கேபார்த்தாரே தோணவில்லைவேறொருவர்
ஆகாயவீதியிலே அவனுரோதெரியாது
கைதனிலேதம்பலத்தை காரியுமிழ்ந்தானே
செபதபஞ்செய்கையிலே செய்ததிவன்கருவமென
கண்கள்சிவந்தாராம் காந்தாளமானுராம்.
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுமாம்
நீலவிழிக்கண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாகுது
கோவைப்பழம்போலக் கூர்விழிகண்சிவக்கும்
பாவற்பழம்போலப் பத்தினியேகண்சிவக்கும்
சக்கரத்தைதானெடுத்து சாமிபெருமானும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலரெம்பெருமாள்
மந்திரஜெபமிட்டு வலதுகையில்தானெடுத்தார்
தம்பலம்உமிழ்ந்தவன்றன் தலையைநீவாங்கிவா
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்துவா அவன்தலை
யை, அரனுர்வந்தெதிர்த்தாலும் அமரர்வந்தெதிர்த்தா
லும், பிரமதேவன்வந்தாலும் பிரியங்கள்சொன்னாலும்
தேவபிரான்வந்தாலும்தெண்டனிட்டுக்கொண்டாலும்
கர்த்தரேவந்து கையமர்த்திக்கொண்டாலும்
மூப்பத்துமுக்கோடி மூனிவர்தடுத்தாலும்
ஆரார்தடுத்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணாலும்
அரைநாழிக்குள்ளாக அறுத்துவா அவன்தலையை
இக்கணமேசென்று நீ இருதுண்டம்போட்டுவா

மாயன் கெந்தருவன்மேல் கோபித்து சக்கரத்தை
அனுப்புகிறது

சக்கரத்தை ஜெபமிட்டு சாமியார்விட்டுவிட்டார்
வருகுதுசக்கரந்தான் வானுலகந்தான்தாண்டி

இயல்பாய்வழிதனிலே எதிர்ப்பட்டார்நாரதரும்
நாரதமாமுனிதான் நமஸ்கரித்தார்சக்கரத்தை
இத்தனைகோபத்துடன் எங்கேநீர்போறீர்காண்
அரிராமர்சக்கரந்தான் அம்முனிக்குவதுசொல்லும்

நாரதர் சக்கரத்தை நீர்போகிறகாரியம் என்ன என்று வினவ சக்கரம் சொல்லுதல்

ஸ்ரீராமரெம்பெருமாள் செபதபஞ்செய்கையிலே
வாசங்கள்தான்தின்று வலதுகையில் துப்பினன்
ஆகையால்சுவாமியவர் அப்போதுகோபமானார்
என்னையனுப்பினர் இவன் தலையையறுக்கவென்று
கெந்தருவன்றன் தலையை மூந்த அறுக்கவந்தேன்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தமுனிபோய்நடந்தார்
கெந்தருவன்தன்னருகே வந்தாரே நாரதரும்
ஆரடாகெந்தருவா ஆயரவர்பேரில்
தம்பலமுமிழ்ந்ததினல் சாமியர்கோபமுடன்
சக்கரம்அனுப்பியுந்தன் தலையைத்தரிக்கவென்று
வருகுதுசக்கரந்தான் மாளவிதியாச்சே
ஆதிசிவனருகே அபயமிட்டுப்போனுக்கால்
பரமசிவன்தான்பார்த்துப் பட்சம்வைத்தாராமானல்
ஆதிசிவன்தன்னலே ஆகும்உனைக்கார்க்க
அல்லாதேயாமானல் அறுத்துவிடும்உன்தலையை
தப்பிப்பிழையுமென்று தவமுனிசொல்லுகையில்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அஞ்சிப்பயந்தவனும்

கெந்தருவன் சக்கரத்துக்கஞ்சி மும்மூர்த்திகளண்டை போய் முறையிட்டு தீராமையால் அருச்சுனனண்டை போகிறது

வாய்வேகமாகவே வழிபிடித்தான்கந்தருவன்
சக்கரம்வந்திடவே தான்புலம்பிஓடுகிருன்
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுஓடுகிருன்
அரவாபரணனே ஐயாஉனக்கபயம்
சங்கராநான்சரணம் சதாசிவாஉனக்கபயம்
சாந்தலிங்காநான்சரணம் தாணுவேஉனக்கபயம்
வெள்ளரிஷபமேறும் வித்தகாநான்சரணம்
மாபூஷணந்தரித்த மகாதேவாஉனக்கபயம்
முக்கண்படைத்தவரே முதல்வரேஉனக்கபயம்

திரிபுரமெரித்தவெங்கள் தேவா உனக்கபயம்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கடவுளே நான்சரணம்
எமனையுதைத்தவரே ஈசா உனக்கபயம்
கங்கையணிந்தோனே கடுக்கைதரித்தோனே
திங்களைத்தன்சிரசில் தரித்தசிவனாரே
அபயமபயமையா அந்திவண்ணா உனக்கபயம்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதிசிவனேது சொல்வார்
ஆரடாகெந்தருவா அபயமிட்டவாறேது
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தவயணங்கள் வார்த்தையுரையுமென்றார்
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனொருவிண்ணப்பம்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
காயாமக்காய்த்ததொரு கமுகினதுபாக்கை
வாயாரத்தின்று மண்மேலேதுப்பினேன்
தாமரைப்பொய்கையிலே சாமிபெருமாளும்
தினகரனைத்தான்பார்த்து ஜெபதபஞ்செய்தாராம்
நானுமிழ்ந்ததம்பலம் ராமர்கையிற்றான்விழவே
கோபாலசுவாமியார் கோபம்பெரிதாகி
சக்கரத்தையனுப்பினார் தலையைத்தரிக்கவென்று
என்னைக்கொல்லவருகுது இயலானசக்கரந்தான்
ஆகையாலாண்டவனே ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னை நீகாத்தருளும் ஈசாவெனப்பணிந்தான்
கார்க்கக்கடனுனக்கு கார்வண்ணன்மைத்துனனே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஈஸ்வரருமேதுசொல்வார்
நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நானிலத்திற்கெந்தருவா
ஆயருக்குப்பகையாகி அருகேவரலாமோ
உன்னை நான்காத்தாக்கால் உலகளந்தாரென்னசொல்
கார்வண்ணரெந்தனுக்கு கடிஇப்பகையாவார் [வார்
கார்க்கவேமுடியாது கடக்கவேபோய்விடுங்காண்
பிரமதேவன்தன்னருகே போனீரேயாமாகில்
அவராலேயாகுங்கா ணாதரிக்கவல்லபிரான்
என்றுஉரைத்தாராம் எண்டோளாப்போது
அழுதுபுலம்பியே அப்புறப்போய்ப்புகுந்தான்
பிரமலோகந்தான்புகுந்து பிரமர் அருகில்வந்தான்
அபயமபயமையா யாதரிக்குங்கர்த்தாவே
என்னையேயாதரியும் என்றல்லோதெண்டனிட்டான்
ஆயுளைப்பார்த்தெழுதும் அரிபிரமரேதுசொல்வார்

ஆருக்கு அபயமாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
ஆண்டவனேஐயாவே அயனாரே நீர்கேளும்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அய்யா நான்மென்றுதின்
வாசங்கள் தின்றுநான் மண்மேலே துப்பினேன் [று
மாயவனார்கைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்துதாம்
மாயன்வெகுகோபமாகி வரவிட்டார்சக்கரத்தை
என்னையேகொல்லவென்று இயலாயனுப்பினார்
ஆகையாலாண்டவனே யாதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
எந்தனையாதரியும் என்றல்லோ அடிபணிந்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுசொல்வான் நான்முக
னும், நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நானிலத்திற்கெந்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தாயேபாதகனே [தருவா
உன்னையேயாதரித்தால் உலகளந்தாரெந்தனுக்கு
பொல்லாப்புநேர்ந்துவிடும் பெரும்பாவியெந்தனுக்கு
உன்னையேயாதரிக்க உதவாது எந்தனுக்கு
எமபுரமேகிநீ எமனுடனுரைத்தால்
எந்தவிதமாகிலும் எமனுன்னைக்காத்திடுவான்
கடுகநடவுமென்று கைவிட்டார்பிர்மதேவர்
அழுதுபுலம்பியே அதிவிரைவாய்த்தான்வாரான்
எமனருகில்வந்து இளைத்துபுலம்புகிறான்
காலனுங்கண்டு கடுகவேயேதுசொல்வான்
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போதுகெந்தருவன் அவருக்கெடுத்துரைப்பான்
அந்தரமார்க்கத்திலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள் தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
வந்துவிழுந்துதாம் மாயருடகைத்தலத்தில்
ஆகையால்கோபித்து அனுப்பினார்சக்கரத்தை
என்னைக்கழுத்தறுக்க எகிறிவருகுதென்றான்
என்னையுமாதரியுமென்றானேகெந்தருவன்
காலனுங்கேட்டுமவன் கடுகியெடுத்துரைப்பான்
மாயருக்குப்பகையானால் மன்னவனேகாக்கலாமோ
மாயருடவூழியத்தைத் மன்னவனேசெய்திடுவேன்
உன்னையேகாத்தாலே உலகளந்தார்கோபமுற்றால்
எதிர்த்துப்புறப்பட்டால் எதிர்நிற்கப்போரேனே

கார்க்கமுடியாது கட்டழகாகெந்தருவா
அமராபதியாளும் அழகானதெய்வபிரான்
தேவேந்திராருகில் சென்று நீர்போவீரானல்
கார்க்கவும்வல்லபிரான் கடிகி நீபோகுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் அழுதுபுலம்பிவாரான்
தெய்வலோகந்தணிலே தேவேந்திராருகே
அபயமிட்டு ஆடிபணிந்தான் ஆனதொருகெந்தருவன்
ஆரடாதப்பி நீ அறியவுரையுமென்ருன்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனெருவார்த்தை
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வெற்றிலையும்பாக்கும் வால்மிளகுஜாதிபத்திரியும்
ஜாதிக்காய்ஏலரிசி சன்னலவுங்கமுடன்
வாசங்கள் தின்று நான் மண்மேலே துப்பினேன்
வந்துவிழுந்துதாம் மாயவனர்கைத்தலத்தில்
ஆகையாலெம்பெருமாள் அடியேன்மேல்கோபமாகி
சக்கரத்தையனுப்பியெந்தன் தலையையரியுமென
வருகுதுசக்கரந்தான் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
கொல்லவருகுது கொப்பெனவேசக்கரந்தான்
ஆதரித்தென்னைரட்சி அனேககோடிமோட்சமுண்டு
என்றவுரைகேட்டு யேதுசொல்வாரிந்திரரும்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனை ஆதரித்தால்
எதிர்த்தாரேயாமானல் எதிர் நிற்கப்போறேனே
மாயனுக்குச்சரியானர் வையகத்தில்யாருமில்லை
உன்னையேயாதரிக்க உலகத்தில்யாருமில்லை
தருமருடதம்பியவன் தார்விஜயனருச்சுனன்தான்
அருச்சுனனுலுன்னை ஆதரிக்கவேமுடியும்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரிப்பாகவான்விஜயன்
ஆதிசிவனனை ஆனாலும்வந்தாலும்
எழுதும்பிரம்மாவும் எம்பெருமாள்வந்தாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கள்வந்தாலும்
ஆர்வந்தெதிர்த்தாலும் ஆவாரம்பண்ணுலும்
அருச்சுனராஜனவன் அனைவோரைவென்றிடுவான்
வாழ்விஜயனருச்சுனனும் வல்லமையுள்ளவன்காண்
அருச்சுனனை நீகோரி அபயமிட்டுப்போனீரானல்
ஆதரிப்பான்வாழ்விஜய னதிவிரைவிற்போய்சேரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேகெந்தருவன்
அழுதுபுலம்பியே அருச்சுனரைத்தேடிவாரான்

தெய்வலோகந்தாண்டி தேர்விஜயனைத்தேடி
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அலறியேதேடிவாரான்
அபயமபயமென்று அருச்சுனன்முன்னேவந்தான்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு அபயங் கொடுத்தது

அபயக்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுரைப்பான்
ஆரடாகெந்தருவா அழுதுபுலம்புவானேன்
ஆரெதிர்த்துவந்தாலும் அமரதுசெய்திடுவேன்
அந்தரதேவதைகள் ஐயன்பிடாரிகளும்
ஆகாயவாணிகளென் ஞத்துமைதானறிய
கார்க்கிறேனஞ்சாதே என்றல்லோகைகொடுத்தான்
அருச்சுனன்கைகொடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல
சற்றேபயந்தெளிந்தான் தார்வேந்தன்கெந்தருவன்
அருச்சுனராஜனவன் அப்போதுவதுசொல்வான்
யார்க்குப்பயைாகி யழுதுபுலம்பிவந்தாய்
எவரெதிர்த்தாருன்னோடே இங்கழுதுநீவந்தாய்
வந்தகருமமென்ன வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அருச்சுனனோடுரைப்பான்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
நானுமிழ்ந்ததம்பலந்தான் ராமர்கையில்விழுந்ததாம்
ஆகையால்மாயவரும் அப்பவேவெகுகோபமுடன்
என்னையேகொல்லவென்று எடுத்துவிட்டார்சக்கரத்தை
சக்கரம்வருகுதுகாண் தலையைத்தரிக்கவென்று
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுப்போனேனையா
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அயன்பிர்மதேவனிடம் அபயமிட்டுப்போனேனையா
ஆதரிப்பீரென்றுநான் அபயமிட்டுப்போய்சேர்ந்தே[ன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
எமதர்மராஜனண்டை எதிர்கொண்டபயமிட்டேன்
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
தேவேந்திரனருகில் சென்றுநான் அபயமிட்டேன்
கார்த்திடுவாரென்றுநான் கடிகியே அபயமிட்டேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அழகில்மிகுந்தவரே அருச்சுனரேயும்மைநாடி
தேடியேஅபயமிட்டு தெய்வலோகம்விட்டுவந்தேன்
ஆதரித்திராமனால் அனைவர்க்குங்கீர்த்தியுண்டு

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழில்விஜயனருச்சுனனும்
எண்ணூறுமென்னுகிரு னெண்ணிமனங்குன்னுகி
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனைக்காத்தாலே [ருன்
ஆயருக்குமெந்தனுக்கு அடுத்தாற்பகையாமே
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிவிசாரமிட்டு
ஐவர்சகாயரல்லோ ஆயர்பெருமாளும்
நம்பினேனென்றவனை ரட்சிக்கவேணுமல்லால்
கார்க்கிறேருமென்றுசொல்லி கையைவிடலாகாது
ஆயர்பெருமாளுக்கு அன்பானவார்த்தைசொல்லி
எந்தவிதத்திலேயும் இவன்றனைக்கார்க்கவேணும்
அல்லவென்றுகோபமிட்டால் அமரதுசெய்திடுவோம்
என்று நினைத்தவனும்என்னசொல்வான்வாள்விஜயன்
திங்களுஞ்சூரியனும் தெற்குவடக்காலும்
அழகானதாமரையும் அடியிலேபூத்தாலும்
நறிக்கிபிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
நாவாலேசொன்னதெல்லாம் நான்தவறப்போறதில்லை
எந்தவிதத்திலேயும் இடறகற்றிக்காத்திடுவேன்
என்றல்லோயாதரித்தான் இயலானவாள்விஜயன்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு பயந்தீர்க்க
பெருமாளுக்கு கோபம்வந்து சக்கரத்தை
அனுப்புகிறது

வருகிறசக்கரந்தான் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
கண்கள்பொறிபறக்க கடிகிவருகிறதே
அருச்சுனராஜாண்டை அங்கேவந்துதெண்டனிட
என்னருகேவந்தகாரியமேன் எங்குவந்தீர்சக்கரமே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருன்
சாமியனுப்பிவைத்த சக்கரமேதுசொல்லும்
மாயனுக்குப்பகையான மாபாவிகெந்தருவன்
அருச்சுனரேஉன்னிடத்தில் வந்தானரும்பாவி
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினர்மாயவரும்
ஆகையாலனுப்புங்காண் அருச்சுனரேஅவன்தலையை
அறுத்தெரிந்துயான்போறேன் அவனையனுப்புமென
தனஞ்செயனுமப்போது சக்கரத்துக்கேதுசொல்வான்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனைவனை
பாரளந்தாரானவர்க்கு பகையானுனென்றறியேன்

அபயமபயமென்றான் ஆதரித்தேனானவனே
கார்க்கிரேமென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆகையால்சக்கரமே ஆயருக்குசேதிசொல்லும்
கோடிசரணம்நான் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
ஆயிரம்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்
சக்கரத்தாழ்வாரும் தார்விஜயற்கேதுசொல்லும் [லும்
ஆனாற்போய்வாரேனென்று அப்போதிரும்பிவந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கிநமஸ்கரித்து
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுஓடுகையில்
ஆதரிக்கமாட்டோமென்று அவரும்விலக்கிவிட்டார்
அருச்சுனனார் தன்னருகில் போனானபயமிட்டு [ன்
வணங்கிநமஸ்கரித்து மாயாவுன்வார்த்தைசொன்னே
உனக்குப்பகையான உண்மையெல்லாம்நானுரைத்தே
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல் அருச்சுனரும் [ன்
ஆண்டவனேவுன்னருகே அனுப்பினான்சொல்லுமென்று
இவ்வார்த்னிதகேட்கலுமே எம்பெருமாள்கோபமாகி
ஆங்காரக்கோபமுடன் அரிராமரென்னசொல்வார்
ஐவரைக்காப்பதற்கு ஆண்டவனாய்நாமிருந்து
இத்தனைநாள்காத்திருந்தேன் இயலானபஞ்சவரை
எனக்குப்பகையாளி தனக்குப்பகையலவோ
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அறியானோஎன்சமர்த்தை
மறுக்காலொருதரம்நீ வாள்விஜயனருகிற்சென்று
நானுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் நல்விஜயனுக்குரைத்
மாயவற்குவேண்டாத மாபாவியானவனே [து
விட்டுவிட்டாலல்லாது வேணபகையாகுமென்று
குருகுலவம்மிசத்தார் கூட்டோடொழியுமென்று
கொல்லநினைப்பார்காண் குடிகேடுவருகுமென்று
சொல்லியேவாருமென்றார் சொன்னாரேமாயவனார்
அப்போதுசக்கரத் தாழ்வாருந்தானடந்தார்
காடுசெடியுங் கரியமலைத்தான்கடந்து
அருச்சுனராஜாண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட்டு
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பா
காண்டீபனருச்சுனற்குக் கரியமால்சேதியெல்லாம் [மல்
உண்டானவார்த்தையெல்லாம்ஒளியாமலேயுரைத்தான்
காண்டீபனருச்சுனரும் கடிகியேயேதுசொல்வான்
ஏதறிவான்கந்தருவன் ஏழையானுன்னடியேன்
வாள்விஜயனர்ச்சுனன்மேல் வன்பகையுந்தனுக்கேன்.

எதுகுற்றமானாலும் எனக்காய்மனப்பொறுத்து
ஆயிரந்தெண்டன் அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
கார்க்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடஞாயமுண்டோ
நறிக்கிப்பிழிந்துயென்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
கைவிடான்விஜயனென்று கண்ணருக்குநீயுரையும்
ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உனைமறவானருச்சுனனும்
வணங்கினானென்றுரையும் மாயருக்குநீர்தாமும்
அனேகங்கோடிநமஸ்காரம் அருச்சுனன்செய்தானெ
தாமோதரன்றனக்குச்சக்கரமேபோய்ச்சொல்லும் [ன்று
சக்கரமேபோய்ச்சொல்லுஞ் சரணஞ்சரணமென்று
சொல்லித்தொழுதானே சுவாமிபெருமாளை
சக்கரத்தாழ்வார்க்கு தனஞ்சயன்விடைகொடுக்க
சக்கரத்தாழ்வாருந் தானுமங்கேபோய்நடந்தார்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
மாயருகில்வந்து வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வாள்விஜயன்சொன்னதொரு வார்த்தைகள்தானுரைக்
ஆயரவர்கேட்டு ஆங்காரக்கோபமதாய் [க
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்பிறந்ததென

சக்கரம் அருச்சுனன் மனமறிந்து பெருமாளுக்குச்
சொல்ல பெருமாள்கோபித்து சாத்தகியை
அனுப்புகிறது

கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
வேண்டாங்காண்வான்விஜயா வீண்பகைதேடாதேயெ
அருச்சுனற்குச்சொல்லிநீ அதிவிரைவிலோடியந்த [ன
கெந்தருவன்தன்தலையை இந்தக்ஷணமறுத்து
ஒருக்ஷணப்போதையிலே உத்தரவுகொண்டுவாரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்துநடந்தாராம்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து [ன்
அருச்சுனன்தானிருக்கும் ஆரணியம்போய்ச்சேர்ந்தா
அருச்சுனரைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
மாயனுரைத்ததொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பாமல்
ஒன்றுமொளியாமல் உரைத்தாரேசாத்தகிதான்
அரிராமர்சேதியெல்லாம் அருச்சுனன்தானகேட்டு
எத்தனைவார்த்தைகளிரக்கமாய்ச்சொன்னாலும்
இரங்காமல்மாயவரும் எதிர்க்கவும்ஞாயமுண்டோ

சக்கரத்துக்குப்பயந்து கெந்தருவன் அர்ச்சுனனிடம் அபயமடைதல்
பெருமாள் திரியோதிரனுடன்கலந்து அர்ச்சுனனிடம்போர்செய்தல்

ஆயன்பெருமாளும் அறியாரோஎன்சமர்த்தை
பெண்டுகள்பேச்சுகளோ பேசுகிறீரெம்பெருமாள்
கைவலுமையுண்டானால் கடுகிவரச்சொல்லும்
மூலையிலேதாமிருந்து மொருகிறதுஞாயமுண்டோ
மைதானவெளியிலே வரச்சொல்லும்சண்டைபண்ண
கார்க்கிறேனென்றவனை கைவிடப்போறேனோ
மாயவருடனாக மயேஸ்வரனார்வந்தாலும்
பெருமாளுடனாகப் பிரமதேவர்வந்தாலும்
எவரெதிர்த்துவந்தாலும் இளைப்பேனென்றுபாராதே
போவென்றுசொன்னான் போர்விஜயன்கோபமதாய்
சாத்தகியாழ்வாரும் தானடந்தான்பொட்டெனவே
ஆயாருகில்வந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளும் ஆண்மைகள்பேசினதும்
சண்டைக்குமுஸ்திப்பாய் தான்வரச்சொன்னதுவும்
அவ்வார்த்தைசொல்லுகையில் ஆயரும்கோபமுற்று
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரியாகுதுபார்

அருச்சுனன்மேல் பெருமாள் கோபமாகி
சண்டைக்குப்போக திரியோதிரனை
வரவழைக்கிறது

கோபம்பெரிதாச்சு கோபாலமாயருக்கு
சாத்தகியைத்தானழைத்து சாமியாரேதுசொல்வார்
திரியோதிரனுற்குச் சேதியுரையுமென்றார்
மாயவற்குப்பகையானார் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆயர்பயணமிட்டார்
உன்னுடையசேனைகளும் யுத்தமானராஜர்களும்
சேரத்துணையாகச் செப்பிவரச்சொன்னார்காண்
வாருங்களென்று வரவழையுந்திரியனைத்தான்
இப்போசமயம் இதோபயணம்வாங்களென்று
நாகக்கொடிவேந்தன் ராஜாவையழையுமென்றான்
சாத்தகியாழ்வாரும் சரணமிட்டுப்போய்நடந்தார்
அஸ்தினுபுரத்துக்கு அடைவுடனேபோய்ச்சேர்ந்து
திரியோதிரனுற்குச் சேதிகள்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆயர்மனதாகி
அழைத்துவரச்சொன்னார்காண் அரவக்கொடியோனே
வருவீரோவென்றுசொல்லி வாய்மொழிகேட்கலுற்றார்
சாத்தகிசொல்லலுமே சர்ப்பக்கொடியோனும்

திரியோதிரன்கேட்டு சிந்தைமனங்குளிர்ந்து
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அதிகமனதாகி
நல்லசமயம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று

திரியோதிரன் பெருமானிடம் வருகிறது

அங்கேநட்டான்ஜண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகை
இன்றுவெளிகூடாரம்இப்போதுபோடுமென்றான்[யை
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெயிலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டங்காவும் குதிரையின்மேல்டேராவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைசெவிடுபட
யானையுஞ்சேனையுடன் அரசுமன்னர்பயணமிட்டார்
துரியோதிரன்தம்பிமார்கள் தொண்ணூற்றுஒன்பது
கர்ணன்சகுனியும் காந்தாரிபிள்ளைகளும் [பேர்
துரோணரசுவத்தாமன் சொற்பெரியகாங்கையனும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளமன்னர்களும்
பிள்ளையவன்லக்குணனும் பேர்மிகுந்தமந்திரியும்
மற்றுஞ்சிலராஜர்களும் மந்திரிகள்பயணமானார்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
எண்ணானகு ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
நாலுபக்கத்திலுள்ள ராஜாக்கள்சேனையுடன்
கார்மேகம்போலே கறுத்தானைக்கூட்டம்வரும்
மேகத்துமின்னலைப்போல்வெள்ளானைக்கூட்டம்வரும்
வானத்துமின்னலைப்போல் மணித்தேரசைந்துவர
செவ்வானம்போலே சிவந்தபுரவிகளும்
அச்சுகிருகிரென்ன யானைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிருகிரென்ன மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகளைக்குமங்கே கொக்கரிக்கும்பாளையங்கள்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லிசண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதான்முழங்க
தேர்களசைந்துவரச் சிகரக்கொடிபறக்க
மாயவனார்பட்டணமே வாரார்களெல்லோரும்
அங்கேநட்டான்ஜண்டாவை அங்கிரங்கிப்பாளையங்கள்

திரியோதிரராஜன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரருகில்வந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டான்
ஏழுலகமுண்டசாமி எம்பெருமாளே துசொல்வார்
மாநாகங்கொண்ட மகாராஜர் நீர்கேளும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாய்முகங்கழுவி
தினகானைத்தோத்தரித்து செய்தேன்ஜெபதபங்கள்
ஆகாயவீதியிலே அரும்பாவிகெந்தருவன்
வாசங்கள்தின்றுமெந்தன் வலதுகையில்தானுமிழ்ந்தா
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினேன்சக்கரத்தை [ன்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனராஜனவன் ஆதரித்துக்கொண்டானும்
ஆகையாலருச்சுனனை அகமாக்கவேணுமென்று
உந்தனுக்குசேதிசொல்லி உரகதனேவாருமென்றேன்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் என்மேல்தயவாகிவந்தீர்

ஐவரையுங்கொல்ல திரியோதிரனும் அவன் சேனை
களும் எம்பெருமாளும் அவர் சேனைகளும்
சண்டைக்கு வருகிறது

ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அனைவரும்போவோமென்றார்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றார்
அமரதரும்சமரதரும் அதிரதபானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
அத்தண்டராணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணரசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
எண்ணுன்கு ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
ஏறினார்தேர்மேலே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
தேரணியுமாவணியும் சேனைத்திரளுடனே
வாரணங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வருகுதுபாளையங்கள்
தினகரன்வனந்தனிலே சேர்ந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
மூருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்

காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரன்னேரம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார் துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
கெந்தமாபர்வதமே கிட்டியேவாரார்கள்
ஒற்றுளொருவனை ஓடியேசொல்லுமென்றான்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிறாரென்றுசொல்லி வாள்விஜயனுக்குரையும்
என்றுசொல்லியருச்சுனற்கு அனுப்பினார் தூதுவனை

அருச்சுனற்கு எம்பெருமாள் சண்டைக்கு வருகிறேனென்று தூதனிடம் சொல்லி அனுப்புதல்

ஓடினான் தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சுனராஜருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனும்உலகதனும் வருகிறார்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றார்எம்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தருமாருகில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மச்சுரதமேறி வருகிறவேளையிலே
வாசங்கள்தின்று மண்மேலேதுப்பினான்
அவனுமிழ்ந்ததம்பலங்கள் அரிராமர்கையில்விழ
மாயன்பெருமாளும் மகாகோபந்தானுகி
சக்கரத்தைவிட்டார்காண் தலையைத்தரிக்கவென்று
அபயமபயமென்று அலறிப்புலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனுனவனை
ஆதரித்தேனென்றுசொல்லி அமர்செய்யவந்தாராம்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரிராமர்வாறாராம்
மாயருடன்சண்டைபண்ண வாறீரோ அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுரைப்பார்தருமருமே
போருக்குமாயருடன் போகாதேதம்பியென
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதேதம்பியரே அதமாக்கிப்போட்டிடுவேன்
திரியோதிரன்படையுட ஸ்ரீராமர்சேனைகளும்
எல்லோரையுங்கொன்று எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அர்ச்சுனனும் சண்டைக்குப் புறப்படுகிறது

என்றுமதவீமன் எழுந்தானேகோபமுடன்
தருமரையுந்துரோபதையுந் தம்பிமாரிருவரையும்
அபயமிட்டகெந்தருவன் அவனையுந்தானழைத்து
உச்சிமலைநடுவே உள்ளேகுகையிருக்கும்
அந்தகுகையிலே அனைவோரும்போயிருங்கள்
வந்ததிரளையெல்லாம் மண்ணுக்கிரையிடுவோம்
எம்பெருமாள்சேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவோம்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றானப்பொழுது
அப்படியேதருமரவர் அதிவிரைவாய்த்தானெழுந்து
உச்சிமலைநடுவே ஒருகுகையிற்போயிருந்தார்
வீமாருச்சுனரும் விரைவாகத்தானெழுந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சியப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்தியப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆயுத்தப்பட்டார்கள்
வடக்குமுனையிலே மதவீமன்வந்துநின்றான்
தெற்குமுனையிலே தேர்விஜயன்வந்துநின்றான்
வருகுதுபாளையங்கள் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
ஆனைகுதிரைரதம் அளவில்லாச்சேனைகளும்
வருகிறஜனங்கள்தனை மாயவனார்தானழைத்து
திரியோதிரனுரை சேரவரவழைத்து
உன்னுடையசேனைகளை உகமையுள்ளராஜர்களை
சமரதுசெய்யவந்த சமர்த்துள்ளமன்னர்களை
ஆனைகுதிரைகளும் அரசுமன்னருள்ளவரும்
மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளராணுவமும்
உன்னுடையபாளையத்தை ஒன்றாகவேகூட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவீமனதன்மேலே
சண்டைபோய்செய்யுமென்று தான்சொன்னார்திரியனுக்கு
தெற்குமுகத்திலே தேர்விஜயன்தன்னருகே
என்னுடையசேனைகளெல்லோரும்போயெதிர்த்து
அருச்சுனன்றனுடனே அமரதுசெய்திடுவோம்
என்று அனுப்பிவைத்தார் இயலானமாயவரும்

தவளச்சங்கூதினார் சண்டைக்குவாரேனென்று
ஊதினார்சின்னம் உலகளந்தார்பாளையத்தில்
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லிசண்டைநகராடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வந்துஎதிர்த்தார்கள் வாள்விஜயன்றன்னுடனே
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
தன்னுடையசேனையுடன் தான்வடக்குத்திசையதனில்
வந்துஎதிர்த்தானே மதவீமன்தன்னுடனே
எண்ணெண்ணுச்சேனையுடன் எச்சரித்துத்தான்வளைத்தார் [ர்
சிங்கநாதந்தானூதி சேனைகளுங்கொக்கரித்தார்
கண்டான்மதவீமன் கண்கொள்ளாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தான்மதகரியான்
கோபம்வருகுது கொற்றவனார்வீமனுக்கு
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுது
கண்ணையுருட்டிக் கதும்பினான்சேனைகளை
எட்டினான்கல்மலையை எகறவிட்டான்பாளையத்தில்
மலைகளைத்தான்பிடுங்கி மதவீமன்வீசுகிறான்
குன்றுகள்சேர்த்தெடுத்துக் கொப்பெனவேசாடுகிறான்
ஆனைகுதிரைகளும் அலறிக்கலங்கிடுமாம்
அச்சுகளுந்தான்முறிந்து அனேகரதம்விழுமாம்
வண்டில்முறிந்துசில மச்சுத்தேர்தானொடியும்
ஜனங்கள்மடியுது செம்புரவிஓடுகுது
கண்டங்கண்டமாகுது கடுஞ்சேனைதனையும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலையுதுபாளையங்கள்
செத்தஜனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
ரத்தாறுஓடுகுது ரணங்கள்மிகக்கொப்பளிக்க
ஐயோசிவனேயென்று அலையுதுபாளையங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவியுடஜனங்கள்
சொல்லிமுடியாது திரியோதிரன்பாளையங்கள்
இந்தவிதமாக எழில்வீமன்கொல்லுகிறான்
இப்படியாக இவன்சண்டைபண்ணுகையில்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனன்தன்னுடனே
வந்துஎதிர்த்தாரே மாயர்பெருமாளும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
மார்பிரளத்தானெடுத்து தோள்பிரளவாங்கிவிட்டான்

பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்னமழைபோலே சொரிகிரூர்பாணமது
சங்கரன்மாரிபோலே சரமேற்சரம்விடுத்தார்
அருச்சுனன்பின்னிடையான் அகோரச்சரம்பொழிந்
ஆகாயந்தன்னளவாய் அம்பாலேபந்தலிட்டு [தான்
சூரியனைத்தான்வளைத்தான் சூராதிசூரனவன்
வில்பிடித்தகைத்தலத்தில் மெத்தச்சிவப்பேறும்
வளைத்தவில்நிமிராமல் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
வாயுவினஸ்திரமும் வருணஸ்திரமும்விட்டார்
பின்னையும்அஸ்திரங்கள் பிரளயமாய்த்தான்விடுத்தார்
நாலுகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணுர்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துபின்வாங்காமல.
சண்டையமர்க்களத்தில் தாக்கிப்பொருதலுற்ரூர்
விலக்குவாரில்லை மிகுந்தசமரதனை
மாயன்பெருமாட்கு வருகுதுமெத்தகோபம்
என்றுமில்லாக்கோபம் எழும்புதுமாயருக்கு
விட்டதொருபாணமெல்லாம் மட்டறுத்தான்வாள்விஜ
அருச்சுனரைக்கொல்ல அரிராமர்கோபமதாய் [யன்
சக்கரத்தைதானெடுத்தார் சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலர் அர்ச்சுனரை
மந்திரஜபமிட்டு மாயவனுரேதுசொல்வார்
அருச்சுனன் தன்சிரசை அரைநொடியில்வாங்குமென்
சுழற்றியெடுத்தாரே சுவாமியுஞ்சக்கரத்தை [ரூர்
கண்டானேவாள்விஜயன் காந்தாளமாயெழும்பி
தானுமெடுத்தானே தன்னுடையசக்கரத்தை
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
எடுத்தானேசக்கரத்தை இமையோர்கள்தானறிய
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
வாவென்றழைக்க வகையறியானருச்சுனனும்

சாமிபெருமாள் சக்கரமெடுக்கத் தனஞ்சயன்
பதில் சக்கரமெடுக்க இருவரும்
சமாதானமாகிறது

கண்டார்பெருமாளும் கனமோசம்வந்துதென்று
நாமல்லோகற்பித்தோம் நல்விஜயனர்ச்சுனற்கு
சக்காத்தைவிட்டாக்கால் தானழைக்கவகையறியான்
சக்காம்வந்துதானுல் தலையைத்தறித்திடுமே

மோசம்வருகுதென்று மூகில்வண்ணரேதுசெய்வார்
தன்னுடையசக்கரத்தை சாமியார்தேரில்வைத்தார்
தேரைவிட்டிறங்கினர் ஸ்ரீராமர்பொட்டெனவே
கண்டானே அருச்சுனனும் கடுகயிறங்கினன்
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கி ஸ்ரீராமர்க்கெதிரானன்
ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்

எம்பெருமாளும் அர்ச்சுனனும் சமாதானமானதை
திரியோதிரன்கண்டு பொருமைபட்டுச்
சொல்லாமல் ஓடுகிறது

கண்டான்திரியோதிரன் கரியமால்மோசமதை
தனஞ்சயனுமாயனுமே தழுவிவிளையாடுவதை
எண்ணுதுமெண்ணினன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
மாயன்கெடுத்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே
பொல்லாநினைவுகொண்டு பெருமாளழைத்துவந்தான்
நம்மையேகொல்லவென்று நாரணரழைத்துவந்தார்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அமராதுசெய்வோமென்று
மாயவனைநம்பி வருவதுநீதியல்ல
ஐவர்சகாயரென அவனியதிற்கேட்டிருந்தும்
அறிந்துமிருந்துநாம் அநீதமாய்மாளவந்தோம்
யுத்தம்பண்ணவந்திங் குறவாடிப்போனரே
கொல்லுகிறேனென்றுவந்து கூடியுறவாடினரே
இனியிருக்கஞாயமல்ல என்றுவழிபிடித்தான்
ஆனையுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணுபாளையமும்
தப்பியிருந்த தளம்பெரியசேனைகளை
கூட்டிநடந்தானே கொத்துப்போர்வீரியனும்
காடுஞ்செடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அனேகமலைதான்கடந்து
அத்திநகர்பட்டணத்தை அடுத்தான்திரியனுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயருமர்ச்சுனரும்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்போய்நடந்தார்
மலையேறிஉச்சி வாராரிருவருமாய்
தருமருந்துரோபதையும் தம்பிமாரிருவருமாய்
கடுகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்மாயவரை
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
பெருமாள்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன்தான்வாழ்த்தி

அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராமர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனாக சாமியாரே துசொல்வார்
காலைக்கடன்முடித்துக் கையேந்திசெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே தேரேறி அந்தரமாய்
ஆரோவொருகெந்தருவன் அதிகக்கெருவமதாய்
போகிறவனென்கையிற் பளிச்சென்றுதம்பலத்தை
துப்பினான்சக்கரத்தை துணித்துவாவென்றனுப்ப
கிரீடியிடம் அபயமெனக் கெந்தருவனோடிவர
எனக்குப்பகையான இயலானபாதகனை
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அமர்செய்யக்காரியமேன்
என்னோடமர்பொருந்த இராஜாவேஞாயமுண்டோ
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரே துசொல்வார் .
அறியாதார்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனம்பொறுத்
தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து [து
இரவும்பகலுமே எப்போதுமுந்தனைத்தான்
உம்மைத்தொழுதல்லோ உலகாளவென்றிருந்தோம்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உம்மையேதெய்வமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிறோம்
என்றுவணங்கினார் இயலானதருமரவர்
உள்ளங்குளிர்ந்துமே உலகளந்தாரே துசொல்வார்
அருச்சுனரைத்தானபார்த்து அரிராமரே துசொல்வார்
சென்றதுஉன்சபதம் தேவேந்திரன்மகனே
அபயமிட்டபேர்களைத்தா னாதரிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதுதான்தவறான் தேவேந்திரன்மகனார்
மார்க்கண்டனுக்காக மயேஸ்வரன்சொல்லிவிட்டார்.
நிலையறியார்பரமசிவன் நிலையறிந்தான்நாமறியோம்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உலகத்திலாருமில்லை
சந்தோஷமாச்சுது தர்மர்பஞ்சபாண்டவரே
இந்தவனம்விட்டு இனியவனம்போயிருங்கள்
ஏதுவினைவந்தாலும் என்னைநினைந்திடுங்கள்
போய்வாறேனென்று பெருமாளெழுந்திருந்தார்

எம்பெருமாள் விடைபெற்று தன்னிருப்பிடம்
செல்லுகிறது

ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
காடுசெடியும் கரியமலைதான்தாண்டி

மாயவனார்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
வாராய்நீகெந்தருவா வார்த்தையொன்றுநீர்கேளும்
உன்-ஆபத்துதீர்ந்தது ஆண்மையுள்ளகெந்தருவா
உந்தனரண்மனைக்கே உளமகிழ்ந்துபோய்ச்சேரும்
என்றுவிடைகொடுத்தார் எழில்விஜயனருச்சுனனும்
அப்போதுகெந்தருவன் அருச்சுனற்குத்தெண்டனிட்
நான்செய்தபாவத்தை இராஜாவேதீர்த்துவிட்டீர் [டு

கெந்தருவன் அருச்சுனன் கையில் விடை

பெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்

போய்ச் சேருகிறது

ஆபத்தைதான்தீர்த்து ஆதரித்தீர்வாள்விஜயா
உனக்கேதுநான்தருவேன் உயிர்க்காத்தராஜாவே
பாராசாரிவெண்புரவி பஞ்சவர்ணநற்புரவி
சாகாப்புரவிநான் தாரேன்காண்வாள்விஜயா
உந்தன்ரதத்திற்கு உற்றபுரவியென்றான்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வனவாசந்தீர்ந்துநாங்கள் வந்தபிறகாக
அப்போதுவேணுமென்று லப்புரவிதானனுப்பும்
எந்தன்மேல்தயவுநீ என்றும்மறவாதே
போய்வாருமென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கூறினார்
மாயனையும்கெந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்டு
போதச்சரணமென்று போய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வருஷம் மூடிந்ததுஐவருக்கு
இந்த்க்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானல்
ஜகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரியாகயிக்கதையை
இகழ்ச்சியாயுள்ளதெல்லாம் புகழ்ச்சியாய்தான்திருத்தி
அகத்தினிற்றான்பொருந்தி அன்பாகத்தான்படித்தால்
சுகத்துடன்தான்வாழ்ந்து சுவர்க்கபதிசேர்வார்கள்
இந்தப்படியாகயெப்போதும்வாழ்ந்திடுவார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனரப்போது
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

ஏழாவது கெந்தர்வ பர்வதம் மூற்றிற்று.

8-வது குருபாரிஷிவனம்

எட்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போளுர்கள்
குருபாரிஷிவனத்தில் குடித்தனமாய்ப்போளுர்கள்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடித்தனமாய்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாட்சென்றபின்பு

துரோபதை வனசாரிவந்து பாரிஜாதபுஷ்பம் கேட்கிறது

கோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
ஒற்றையொருநாளில் ஒண்டியாய்த்துரோபதையாள்
அந்தவனத்தி னதிசயத்தைபார்த்துவர
வரத்திற்பெரியவராம் மகாரிஷியானவராம்
யோகத்திற்பெரியவராம் உத்தகுருபாரிஷியும்
சாமியிலும்பெரியவராம் தவத்தில்மிகுந்தவராம்
அவர்-பூசைபண்ணுந்தீர்த்தம் பொய்கைபோலாகுது
ஓடுஞ்சலத்திலே ஒதுங்கிவரும்பூமலரும்
பாரிசாதபூமலரும் பரிமளமாய்வீசுகுது
ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு அலைந்துவருகுது
கண்டாளே துரோபதையாள் கடிகிமனதுகொண்டாள்
மெத்தாசைப்பட்டாளே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
எண்ணுதுமெண்ணுகிரு ளெண்ணித்துரோபதையும்
ஆரோடேசொன்னுலே ஆகுமிந்தக்காரியங்கள்
எவரோடேசொன்னுலே எடுத்தளிப்பாரிம்மலரை

துரோபதை வீமனைப் புஷ்பம் கேட்கிறது

வெற்றிமதயானை வீமருடன்சொன்னேமானுல்
பரித்துத்தருவார்காண் பரிமளத்தைநாமறிய
என்றுநடந்தாளே இளங்கொடிதுரோபதையும்
பர்னசாலைமேலாகப் பாஞ்சாலிவோடிவந்து
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்பார்த்து

ஏலப்பசுங்கிளியாள் இளங்கொடியாளேது சொல்வாள்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனெருவிண்ணப்பம்
காணுதுகண்டேன்காண் கண்டாசைப்பட்டுவந்தேன்
பாராதுபார்த்துவந்தேன் பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
என்மனதுக்கேற்றபடி எனக்குவிடைதாரும்
வெற்றிமதயானை வீமரவரேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பச்சைப்பசுங்கிளியே
ஏதுநினைத்துவந்தாய் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேது சொல்வாள்
அகிலாண்டகாவேரி ஆறொன்றுதான்வருது
ஆற்றங்கரையருகில் அங்கொன்றுதான்வருது
பரிமளத்தோடிருக்குது பார்த்துவந்தேன்பாரிஜாதம்

வீமன் பாரிஜாதபுஷ்பம் கொண்டுவரப்போகிறது

வெற்றிமதயானை வீமரெழுந்திருந்து
இங்கேயிரும்பெண்ணே என்றேஎழுந்திருந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சியப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்தியப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தெண்டாயுதமெடுத்து சிலைவீமன்வாரானே
ஆற்றங்கரையோரம் அங்குவீமன்வாரானே
பூமரத்தைத்தேடியே போகுறும்வீமனவன்
யோசனைக்குயோசனை உயரமுள்ளபூமரமாம்
இதுவென்னசிறுமரம் இட்சணமேகொண்டுவாரேன்
ஏழுசுற்றுவேலிகளாம் இருபக்கமாமலையாம்
மாமலைதன்னிலே வல்லனுமார்காவலதாம்
பூவனத்திற்போகவென்று போகையில்வீமனவன்
வாசற்படியிலே வல்லனுமார்படுத்திருந்தார்
கண்டாரனுமாரும் கரிவீமனைப்பார்த்து

வீமனுக்கும் அனுமாருக்கும் சண்டையாகிப் பின்பு சமாதானப்படுதல்

ஆரடாராட்சதனே அஞ்சாமற்போகவந்தாய்
இந்தவனத்திலே யேதுக்குபோறாயென்றார்

போகவிடேனென்றானே போரனுமானப்போது
வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கோலாகலவீமனுக்கு
சாணுண்டுஇக்குரங்கு தடைப்படுத்துதென் றுசொல்லி
கைரெண்டும்நீட்டியே கட்டழகன்வீமனவன்
கோடையிடிபோலே குத்தினான் நடுமுதுகில்
அந்தஅடிச்சத்தம் அந்தவனங்கிடுகிடென்ன
அந்தவனத்திருந்த அநேகமிருகமெல்லாம்
மறுகாலொருவனத்தே மருண்டோடுதேமிருகம்
அனுமாருடரோமங்கள் அயர்ந்துகொடுத்ததுகாண்
கோபம்வருகுது கோபாலதூதுவற்கு
என்னையடித்தவனை இட்சணமேகொன்றிடுவேன்
என்றுசொல்லித்தானெழுந்து நின்றானே நல்லனுமா
அடித்தானேவீமனை அடிவானத்திடிபோலே [ன்
கோடையிடிபோலே குத்தினான் மார்கலங்க
அந்தஅடிபட்டவுடன் அங்கேகளைத்தானும்
மண்மேல்விழுந்தானும் மல்லாந்தபாவனையாய்
விழிகள்பிதுங்கியே விழுந்தானேமூர்ச்சையதாய்
மாண்டவன்போலே மண்மேல்விழுந்தானே
அநேகநெடுநேரம் ஆனபிறகாக
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னன் தானெழுந்தான்
கண்டானே நல்லனுமான் கடிகியவனேதுரைப்பான்
என்னுடையசண்டையிலே எவரும்பிழைத்ததில்லை
இவன்-ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
அடித்தஅடியோடே அவனியில்விழுந்தவன்காண்
தவறியெழுந்தவன்காண் தப்பிப்பிழைத்தானே
என்றுமனதிலெண்ணி இயலனுமானேதுரைப்பான்
ஆரடாராட்சதனே ஆங்காரமுள்ளவனே
ஆரென்றிருந்தீர் நான் அரிராமர்தூதல்லோ
லங்கையழித்தவன் நான்ராவணனைக்கொன்றவன்காண்
அஞ்சனாதேவிபெற்ற அனுமந்தன் நானலவோ
என்னோடெதிர்த்து இனிபிழைக்கப்போறீரோ
என்றவுரைகேட்டு இயலானவீமனவன்
உற்றதுகேட்டு மெத்தபயந்தவனும்
அண்ணரென்றறியாமல் அமாதுசெய்தோமே
என்று-பச்சைத்தழையுருவி பாதத்திற்றான்போட்டு
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்

ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
கண்டந்தநல்லனுமார் கடிகியேஏதுரைப்பார்
ஆரடாதம்பிநீ அறியவுரையுமென்றான்
உன்-ஊரேதுபேரேது உன்னுடையபேரென்ன
ஆருடையபுத்திரன்காண் அறியவுரையுமென்றான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
என்தகப்பன்வாயுராஜர் என்தாயார்குந்தியம்மாள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்தமகாராஜன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலமணிகளைவருண்டு
தருமராஜர்தம்பி தாக்குடையவீமனென்பேர்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஏதுசொல்வான்நல்லனுமா
உத்தமனேநாமிருவர் ஒக்கப்பிறந்ததினால் [ன்
என்னுடையசண்டைக்கு எவரும்பிழைத்ததில்லை
தம்பியென்றதாகையினால் தப்பிப்பிழைத்தீரே
மாளாமல்நீபிழைத்தாய் மதவீமனாகையினால்
என்று-ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடித்தான்பேசி
ஏதுவகையாக இங்குவந்தாய்தம்பியரே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமரவரேதுசொல்வார்
இந்தவனமதனில் வந்தோம்வனவாசம்
பாஞ்சாலன்பெற்றமகள் பஞ்சவர்னநற்கிளியாள்
பாரிஜாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
காணுதபூமலரைக் கண்டாசைப்பட்டாளாம்
வேண்டிவந்தபூமலரை வேல்வேந்தாதாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுமந்தனேதுசொல்வா
குருபாரிஷிவனத்தில் கோடியுண்டுகாவலர்கள் [ன்
ஏழுலட்சங்கிங்கிலியர் இவ்வனத்திற்காவலுண்டு
இத்தனைகாவலிலே எப்படிக்குப்போய்வருவாய்
அந்தரிஷியறிந்தால் ஆக்கினைசெய்திடுவான்
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
ஆருமறியார்கள் அவருடையபுட்பவனம்
என்னசெய்வேன்தம்பியரே எப்படிப்போய்நீவருவாய்
உனை - வால்முனையில்கட்டி நான்வனத்திலேவிட்டிடு
ஆருமறியாமல் அம்மலரைநீபறித்து [வேன்
வாலையசக்கிவிட்டால் எடுத்துநான்வந்திடுவேன்

வீமன் அனுமான்வாலில் வழியாகச்சென்று
ராட்சதரையெல்லாங் கொல்லுகிறது

என்று-வாலிலேகட்டினான் மதகரியான்வீமனைத்தான்
வாலைக்கிளப்பி வனத்திலேபோகவிட்டான்
இந்தவனப்புதுமை எல்லாமறியவென்று
வாலையவிழ்த்தானே மதகரியானப்பொழுது
அசக்கிவிட்டானென்றுசொல்லி அனுமாரும்வாங்கினா[ர்]
வீமனைக்காணாமல் மெத்தமனந்தளர்ந்தார்
ஆயாசப்பட்டு அனுமந்தன் தானிருந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கவென்று
சுற்றிவருகிறான் சுந்தரமாயவ்வனத்தே
மல்லிகைமுல்லை மலரோடுசெண்பகமும்
பாரிஜாதபுஷ்பமங்கே பரிமளம்வீசுகுது
வீசுகின்றபுஷ்பமரம் வேருடனேதான்பிடுங்கி
படுத்துப்புரண்டானே பரிமளத்தைத்தானறிந்து
அந்தவனமெல்லாம் அதம்பண்ணனைப்போது

பூமரங்களை வீமன் அதம்பண்ண காவலர்கண்டு
சண்டைபண்ணி இறந்தவர்போக மற்றவர்
ரிஷியாருக்குச் சொல்லல்

அந்தவனத்திலே அனேகம்பேராட்சதரும்
எல்லவருந்தான்வந்து எட்டினார்வீமரண்டை
வந்துவளைத்தார்கள் மதகரியான்வீமனுடன்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமருமப்போ
ஒருவர்க்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
வெற்றிமதயானை வீமன்வெகுண்டெழுந்து
அடிப்பான்கெதையாலே அனேகம்பேர்கீழேவிழ
அனந்தம்பேராட்சதரை அதமாக்கிக்கொன்றானே
இந்தவிதமாக எண்கோடிராட்சதரை
கொன்றுவதைத்தானே கோடானகோடிகளை
கொன்றவர்தான்போக நின்றதொருராட்சதர்கள்
குருபரரிஷியருகே கொப்பெனவேவோடிவந்தார்
அபயமபயமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஏதுக்கபயம் என்னகருமமென்றார்
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்

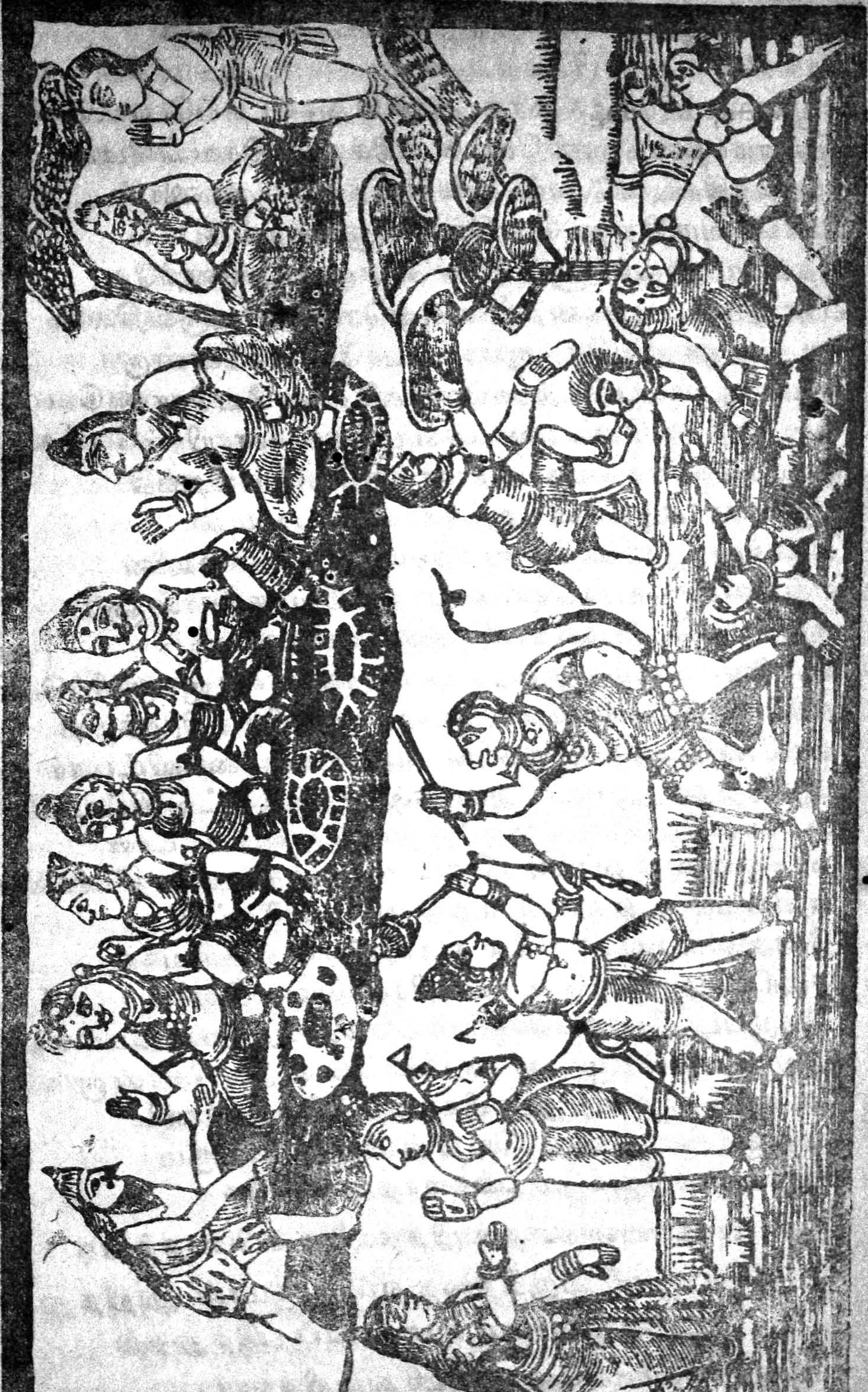

வீமன் பாரிஜாதமலர் கொண்டு வந்தது

சிங்காரப்பூவனத்தை சீரழித்தான்பாவியவன்
மரங்களைததான்பிடுங்கி வனமெல்லாம் அதமாக்கி[டான்
ஏழுலக்ஷம்ராக்ஷதரைத் துண்டுதுண்டாய்போட்டுவிட்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எரிக்குங்கதிரவன்போல்
காயுங்கதிரவன்போல் கண்சிவந்தார்குருரிஷியும்
கோபம்வருகிறது கொடுங்காலருத்திரன்போல்
தேவர்முனிவர்களும் தீண்டொணாப்பூவனத்தே
என்னுடையபூவனத்தில் எவரொருவர்வருவதில்லை
ஆடாதூதுவரே ஆயிரம்பேர்போங்களென்றார்
கைப்பிடியாய்ப்பிடித்தவனைக் கடுகெனவேகொண்டுவாரும்
என்றசத்தங்கேட்டவுடன்எழுந்தார்களாயிரம்பேர்[கள்
வாயுவேகமாகவேதாம் வனத்திலேபோயிறங்கி
ஆடாராக்ஷதனே ஆங்காரக்கோபமுடன்
வனத்தை அதமாக்கி வந்தவரைக்கொன்றவனை
எங்களையார்-உன்னையிப்போ இட்டுவரச்சொன்னாரே
குலத்திற்பெரியவர்காண் குருபரமகரிஷியும் [து
உன்னை-அழைத்துவரச்சொன்னார்காண் ஐயருமிப்போ
கடுகெனவேவாருமென்று கையைப்பிடித்திழுத்தார்
கையோடேகைபிடித்தான் கடியவேகையைவிட்டார்
ஆயிரந்தூதுவரை அரைக்ஷணத்தில்தட்டிவிட்டான்
அத்தண்டபேர்களையும் அவனொருவன்கொன்றுவிட்டான்
நானொருவன் தப்பிவந்தேன் நல்வார்த்தைசேதிசொல்ல
என்றவன்கூறலுமே எழின்மாமுனிகேட்டு
கோவைப்பழம்போலே கூர்விழிகள் தாம்சிவக்க
சவுரிப்பழம்போலே தன்னிரண்டுகண்சிவக்க [து
நெருப்புப்போல்கண்சிவக்க நெறுநெறென்றுபல்கடித்
சுவாசமனமெழும்பச் சுரணையொன்றுந்தோன்றாமல்
தானாகநேரில்வந்து சபிக்கமனத்திலெண்ணி
ஏறினார்கனகதண்டி யேறின்மாமுனியவரும்
பாரவனத்திருக்கும் பங்களாதன்னருகே

புஷ்பவனத்தை யழித்தவனை சபிப்பதற்காக
குருபரமுனி வருகிறதை எம்பெருமான் அறிந்து
அனைவரையும் சமாதானப் படுத்துதல்

வருகிறவேளையிலே மாயனிதுவறிந்தார்
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்குக் கைமோசம்வந்ததுவே
மோசங்கள்வந்து மூடித்ததுவேபஞ்சவர்க்கு

பொல்லாதகாலம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
ஆகாதகாலம் ஐவருக்குவந்ததையோ
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோகுதையோ
தோளில்ஜெபமாலை தொண்டழிந்துபோகுதையோ
பெட்டியிலேஆபரணம் பெருமைகுலையுதையோ
எழில்குருபாரிஷியுடனே எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
மரமாக்கிகல்லாக்கி வனத்திலேகொன்றிடுவார்
ஐவரைக்கொன்றிடுவார் அனர்த்தம்வரநாளாச்சே
காத்ததுகாத்தோமோ கடைப்போகக்காப்போமென்று
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேமாயவனூர்
ஐவரிருக்கும் ஆரணியம்வந்துவிட்டார்
சாயாம்புமன்னன் தருமருங்கண்டாராம்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுது
சரணமடைந்தார்கள் தர்மமூடிராஜாக்கள்
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருந்தாராம்
சாயாம்புமன்னர் தருமரவரேதுரைப்பார்
இன்னேரவேளையிலே எம்பெருமாளெங்குவந்தீர்
அடியாரைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றூர்
அடியளந்தமாயவனூர் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
நால்வரிருக்கையிலே நல்லதம்பியெங்கேயென்றூர்
வெற்றிமதயானை வீமராஜனெங்கேயென்றூர்
தருமரறியேனென்றூர் தம்பியரைக்காணேனென்றூர்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
பாரிசாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
பிரியமாய்வேண்டுமென்று பிணங்கினேன்வீமரண்டை
பூபறித்துவாறேனென்று போய்விட்டார்வீமராஜன்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுகாண் கபடமில்லாத்தருமராயர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அனர்த்தம்வரலாச்சே
குருபாரிஷிவனத்திற் கொப்பெனவேபோய்ப்புகுந்தான்
மரத்தைபிடிங்கியவன் வனநாசமாக்கிவிட்டான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டா[ன்
அந்தவனத்தை அதமாக்கினபடியால்
கொல்லவருகிறூர் கொப்பெனவேமாமுனியும்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சகலகலைவல்லவர்காண்

வரத்திற்பெரியவர்காண் வல்லகுருபரமுனியும்
அதிகசாபம்தானிடுவார் ஐவரைக்கொன்றிடுவார்
என்னசெய்யப்போறேனெனஎம்பெருமாள்கூறுகையில்
அஞ்சிப்பயந்துமல்லோ ஆண்டவற்கேதுசொல்வார்
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றுகையைவிட்டீரே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே அபிமானங்காத்தீரே
ஆபத்தைத்தீர்க்கவந்த ஆண்டவரும்நீரலவோ
உம்மைவிடவேறுதுணை உற்றதுணைதானுமுண்டோ
காக்கக்கடனுனக்கு என்றுமவர்கைதொழுதார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
குருபாரிஷியுடன்பேசிக் கொண்டுநான்தானிருப்பேன்
அப்போதுநாலுபேரும் அந்தவழிவந்திடுங்கள்
தருமரேயும்மைநான் தாழ்ந்துவணங்குகிறேன்
உன்னைவணங்கினால் உபசாரவார்த்தைசொல்லும்
ஆரென்றுகேட்பாரே அந்தகுருபரமுனியும்
உம்மிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுஉரைத்தாலே எழுந்துவணங்கிடுவார்
வணங்கிநமஸ்கரிப்பீர் வாழ்த்தியெடுத்தணைப்பீர்
வெற்றிமதயானை வீமனெதிர்வந்தாலும்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்பே
அந்தரிஷியாரும் ஆரென்றுதான்கேட்பார் [ன்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும் [ல்
என்றுசொல்லிநானிருப்பேனிவ்விதமாசெய்யாவிட்டா
அந்தகுருபரமுனியும் அனர்த்தம்பண்ணிபோட்டிடுவா
ஆகையால்நான்போரேன் ஐவரேபின்புவாரும் [ர்
என்றுயெழுந்தாராம் இயலானமாயவரும்
வாரார்பெருமாளும் வனத்தூடுதான்கடந்து
குருபரமுனியெதிரே கொப்பெனவேவருகையிலே
மாயவரைக்காணுகையில் வணங்கினார்குருபரமுனி
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்பேசினார்கள்
மாயன்பெருமாளே வனத்திலேயெங்குவந்தீர்
இந்தவனந்தனிலே எதுவகையாகவந்தீர்
வந்தவகையதனை வாய்திறந்துசொல்லுமென
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
வனசாரியாகவே வந்தேன்குருபரமுனியே
வந்தயிடத்திலிந்த வனத்திலுமைக்கண்டேன்காண்

இன்னேரவேளையிலே எங்குவந்தீர்சொல்லுமென
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வனத்திலேபோய்ப்புகுந்து மரங்களைத்தான்பிடுங்கி
ஏழுலட்சந்தூதுவரை எல்லவரைக்கொன்றுவிட்டான்
பொல்லாதபாவியைக் கொல்லவென்றுபோறேன்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமரேதுசொல்வார்
உம்முடையவனத்திலே ஒருவர்வரப்போறதில்லை
தெய்வலோகத்தாரும் தீண்டாதபூவனத்தை
அமரர்சித்தர்முனிவராலும் ஆகாதுன்வனமழிக்க
ஐயரேஉன்றன்வனத்தை அதமாக்கும்பாலகனை
இட்சணமேகொல்லுகிறேன் இட்டுவரச்சொல்லுமென்
இருவருமாகவே யேகமாய்க்கொல்லவென்று [றூர்
ஆரடா தூதுவனே அழைத்துவாராட்சதனை
என்று அவர்பேசுகையில் இயலானதருமரவர்
நகுலனைத்தானனுப்பி நல்வீமர்க்கேதுரைப்பார்
அண்ணரும்தம்பியரும் ஆதிநாராயணரும்
குருபாரிஷியருகே கூடிப்பேசியேயிருப்பார்
கொல்லவென்று தூதுவரைக்கூட்டிவரச்சொல்வார்கள்
அப்போது தூதுவர்களழைத்தும்மைதான்வருவார்
வந்தவுடனும்மை வணங்கிநமஸ்கரிப்பார்
அப்போதுநீரண்ணு ஆசீர்வதிப்பீரென
சொல்லிவரச்சொன்னார்காண் துரிதமுடனேயென்று
தருமரிவையுரைக்கத் தார்வேந்தன்நகுலனுமே
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டான்வீமனண்டை
அண்ணுமதவீமா அண்ணருங்கிருஷ்ணரும்
இப்படிக்குச்சொல்லச் சொன்னார்களென்னையென்று
வீமனுக்குச்சொல்லி வந்துவிட்டான் நகுலனுமே
வனத்தில்தருமரிடம் வந்துவிட்டான் நகுலனுமே
தம்பிமார்புடைசூழ தருமர்வருகையிலே
அங்கேவரப்பார்த்து அரிராமர்தானெழுந்து
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்க
பார்த்தார்குருபாரிஷி பயந்தவருமேதுசொல்வார்
எந்தவூர்எந்தநாடு இவர்பேச்சைசொல்லுமென்றூர்
மாயனபெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
ஜெபத்திலும்தபத்திலும் செய்திடுமோர்நிஷ்டையிலும்
அதிகமுடையவர்காண் அழகானதருமரிஷி
ஆதிகைலாசம் அரனரிடந்தனிலே

உன்னுடையபேர்விளங்க ஒருமணியடிபடுது
முனிவரிவர்பேராலே மூன்றுமணியடிபடுது
அன்னதானங்களிலே அதிகமுடையவர்காண்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உன்னிலும்வல்லபிரான்
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாலே எரிந்துவிடும்லோகமெல்லாம்
பொய்வசனஞ்சொல்லாதார் புகழான தருமரிஷி
தருமரிஷியாரைத் தழுவியணைத்துக்கொண்டு
சிங்காதனத்தில் சீராகவீற்றிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரிஷியேதுசொல்வார்
சாமிபெருமானே சன்யாசியானவரே
இருவருமாகவே இங்குவந்தவாறேது
என்றுதான்சொல்லுகையில் யேதுசொல்வார்குருபாரி
தருமரிஷியாரே சாமியேநீர்கேளும் [ஷி
என்னுடையதோட்டத்தில் எவரொருவர்வந்ததில்லை
அந்தரலோகத்து அமரர்கள்வந்ததில்லை
ஆரோஒருராட்சதன ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வந்துபுகுந்து வனத்தைபாழாக்கினர் [டான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்ப்போட்டுவிட்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அவனை அதமாக்கவென்று
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யேதுசொல்வார்தருமரிஷி
உம்முடையதோட்டத்தை அழிப்பாரொருவரில்லை
இங்கேயழையுங்கள் இக்ஷணமேசபித்திடுவேன்
என்றவர்சொல்லுகையில் இட்டுவந்தார்வீமனை
திக்கெனவேதானெழுந்து ஸ்ரீராமர்மாயவரும்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்வீமருக்கு
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டார்குருபரரிஷி கடிகியேயேதுரைப்பார்
அவன்-யாரென்றுதெண்டனிட்டீர் ஆயன்பெருமானே
ஆனாலுங்கேளுமையா அரியரிஷியாரே
ஆதிகயிலாசம் அரனரிடந்தனிலே
உம்முடையபேராலே ஒருமணியடிபடுது
தருமருடபேராலே மூன்றுமணியடிபடுது
அந்தரிஷிபேராலே ஐந்துமணியடிபடுது
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உத்தமரிஷியாரும்
ஆதிசிவனிலும் அதிகமுடையவர்காண்
தினமூன்றுவேளையிலே சிவனைமறவாராம்
அவரிருக்குமிடங்களிலே அன்னக்களஞ்சியங்கள்

ஆரோஎவரோ அறியாமல்கொல்லவந்தேன்
இன்று அவர் நினைந்தால் எல்லவரைக்கொன்றிடுவார்
என்றுசொன்னபோதே எழுந்தார் தருமரிஷி
தருமரிஷியெழுந்திருந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
குருபரமுனியும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டார் [ர்
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் அய்யாமனம்பொறுத்து
தெரியாமற்செய்ததெல்லாம் தேவர்மனம்பொறுத்து
வனத்தையழித்ததொரு மகிமையைச்சொல்லுமென்று
ஆசனம்போட்டார்கள் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார் [ர்
அப்போதுராமரிஷி அங்கவர்க்குயேதுசொல்வார்
குருபாரிஷிபெருமை குவலயத்திற்சொன்னூர்கள்
அந்தப்பேர்சொல்லுகையில் அதிசயப்பட்டிருந்தேன்
பார்க்கப்பிரியமாக பார்வனத்தில்நான் திரிந்தேன்
அந்தவனத்திலே அனந்தங்கோடிராட்சதர்கள்
எந்தனைக்கொல்ல எழுந்தார்கள் அதுவர்கள்
ஆரென்றுகேளாமல் அல்லவருங்கொல்லவந்தார்
ஆக்ருஷம்வந்ததினுல் அல்லவரைக்கொன்றுவிட்டே
இதுவேகருமமென்றான் இயலானவீமரிஷி [ன்
குருபரமுனியவரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் ஐயாமனம்பொறுத்து
பாக்கியம்செய்ததினுல் பாதங்கிடைத்ததுகாண்
கருதிதவஞ்செய்தாலுங் காணஅரிதாகும்
பார்த்தபடியாலே பாவந்துலேத்துவிட்டேன்
வருகாததேவர்கள் வந்தபடியாலே
என்னுடையஆச்சிரமம் எல்லாரும்வாங்களையா
பாலடிசிலுண்டு பழவர்க்கந்தான்புசித்து
போஜனஞ்செய்துநீங்கள் போவீர்கள்வாங்களென்று
குருபாரிஷியாரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
பட்டுரத்னபாய்போட்டு பாய்மேலேவீற்றிருந்தார்
மாயவருந்தருமரிஷி மதம்பெரியராமரிஷி
தம்பிமார்நால்வருடன் தாமுங்கொலுவிருந்தார்
ஐவருமொன்ருக இருக்கின்றவேளையிலே
குருபாரிஷியுமங்கே கொப்பெனவேதானெழுந்து
அதுவரைத்தானழைத்துச் சொல்லுவாரோர்வார்த்
ஆயிரக்கலஅரிசி அடிசில்சமையுமென்ருர் [தை
காயுங்கனியுங் கடுகச்சமையுமென்ருர்
நல்லபொரிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்

அடிசில்சமைத்தோமென அடிவணங்கிதெண்டனிட்
குருபரமுனிகேட்டு கொப்பெனவேதாமெழுந்து [டார்
கடுகசரணமென்று கைக்குச்சலங்கொடுத்தார்
பலாயிலேதைத்துப் படைத்தார்களன்னமதை
சமைத்திட்டசாதங்கறி தானேபுசித்தார்கள்
உபசாரம்பண்ணியவர் உண்ணுங்கள்சாமியென்றார்
அத்தண்டபேரும் அமுதுபுசித்தார்கள்
சந்தனம்புட்பமும் தாம்பூலம்வாங்கிக்கொண்டார்
அத்தண்டபேரும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டார்

பஞ்சவர்கள் ஐந்துபேரும் பெருமாளும் அவரவரிடம் செல்லுகிறது.

போய்வாரோமென்றுமே போதநடந்தார்கள்
பர்னசாலேதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
ஏழுலகையாண்டவராம் எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானே வீமன்செய்தகாரியத்தை
நாமிருந்தபடியாலே நாடியுமைகார்க்கவந்தோம்
அல்லாதேயாமானல் அனைவருமாண்டிடுவீர்
எங்கேயிருந்தாலும் இடறல்லோசெய்திடுரான்
ஆகாதகாரியங்கள் அழும்புகள்செய்யலாமோ
இந்தவனத்தைவிட்டு ஏகுங்களடுத்தவனம்
அந்தவனத்தில் ஐவரும்போயிருங்கள்
ஆண்டுகழிந்தது அவ்வனத்தில்வீற்றிருந்தார்
போய்வாரோமென்று போகலுற்றாரெம்பெருமாள்
எட்டாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

எட்டாவது குருபரமுனிவனம் முற்றிற்று.

9-வது ரோமரிஷி வனம்

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
கூடைதலேமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலேமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடியிருப்பு
சுபரோமரிஷிவனத்தில் துரிதமுடன்வந்தார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலே அழகாகவுண்டுபண்ணுர்

ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
நெஞ்சில்ரோமமாமுனியை நினைந்தார் தருமராஜர்

ஐவரிடத்துக்கு ரோமரிஷிவர தருமர் தனது துன்
பத்தை அவரிடத்திற் சொல்ல அவர் அதற்கு
வழிமானஞ் சொல்லுகிறது

ஆசனம்போட்டு அடிபணிந்தார் தருமராஜர்
எந்தவூர்எந்தநாடு எங்கிருந்துஇங்குவந்தீர்
ஊரேதுபேரேது உத்தமனேசொல்லுமென்ருர்
வந்தவயணமதை வஃயாகச்சொல்லுமெனருர்
அப்போதருமலிங்கம் ஆண்டவருக்கேதுரைப்பார்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமைந்தரைந்துபேர்கள்
தருமன்நான்வீமனவன் தம்பிதனஞ்சயனும்
நகுலசகாதேவ ராஜர்களைவரையா
தருமாபுரமென்னுந் தாரணியையாண்டிருந்தோம்
பங்குப்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
சென்மப்பகையாளி சேனநாள்தாயாதி
பெரியதந்தைபிள்ளை பேரானதிரியோதிரன்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆலோசனைதேடி
விருநதுண்ணவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்ப
மெய்யானஓலையென்று விரைவாகப்போனேமையா
வாரவழிதனிலே வைத்தானேதண்ணீர்ப்பந்தல்
வசநாபித்தண்ணீர்பந்தல் வைத்தானேபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கொப்பெனவேஎங்களைத்தான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனையும் செய்தான்பெரும்பாவி
வருகிறவழியிலே வசிகளைநாட்டினன்
உருக்கூசிசெப்பூசி ஒருகோடிநாட்டினன்
எழுகூசியனேகமொடு இரும்பூசிதான்புதைத்தான்
கோடிமுள்ளுகத்திகளுமகுறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
மாண்டுமடிவாரென்று வசிகளைநாட்டினன்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி [னம்
பொய்க்குழியைவெட்டியே போட்டுவைத்தார்சிம்மாச
ஆழக்குழியிலே யாட்களையுள்நிறுத்தி

ஆயுதந்தன்னுடனே ஆள்நிறுத்திவைத்தானே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களுக்குச்சொல்
ஏழுலட்சம்மல்லர்களை எங்களிடந்தானனுப்பி [லியவன்
எண்ணெயிடச்சே என்னுயிரைவாங்குமென்றான்
அதற்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனார்புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
அரப்புகிண்ணங்கைகொடுத்து அபிஷேகமாடுமென்று
நீரில்வசிநாட்டி வைத்தானே நிர்மூடன் [ன்
பாரவசிகளை பர்வதம்போல்நாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோம் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்கால்மருந்தையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைக்காரன் நஞ்சையிட்டான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
நாடுபறித்து ராச்சியத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
சீமைத்துரைத்தனமும் தேசத்தைகொள்ளைகொண்டா
ஐவரையுங்கெலித்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்து [ன்
காற்றுநுழையாத கல்லறைக்கிடங்கில்வைத்தான்
ஐவருடதேவியரை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
தமையனுடபெண்சாதி தாயென்றுஎண்ணாமல்
மூலையிலிருந்தபெண்ணை மூத்தத்திலிழுத்துவந்து
அம்பலமேற்றியவன் அவமானத்தாழ்வுபண்ணான்
வாடியென்றும்போடியென்று வம்புசிலபேசினான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்துரைகள்முன்னே
சொல்லாதுசொல்லியே துகிலுமுரிந்தானே
பாரவனவாசம் பரதேசம்போனபின்பு
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்தபின்பு
அஞ்ஞாதவாசமல்லோ ஆரணியமொருவருஷம் [ன்
வேஷம்விட்டுவேஷமாறிவீற்றிருங்களென்றுசொன்ன
பதிமூன்றுவருஷஞ்சென்றுபட்டணத்தில்வந்தாக்கால்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
ஆகையாலாண்டவரே ஆரணியம்வந்துவிட்டோம்

வருஷமொன்பதும்பிறக்க வந்தோமிவ்வனந்தனிலே
உங்கள்வனந்தனிலே ஒருவருஷம்வனவாசம்
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளரிஷியாரே
இந்தவனந்தனிலே இருக்கசெலவருளும்
என்றல்லோதருமரவர் இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சன்னியாசியானவரும்
உற்றுக்கேட்டாரே உரோமரிஷியாரும்
ஆயாசப்பட்டுமவர் அறவேமனஞ்சலித்து
இத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுசெய்தபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
நாடுகொடுப்பதில்லை ராச்சியந்தருவதில்லை
சீமைகொடுப்பதில்லை சிங்காதனம்தருவதில்லை
ஐவர்தனிலேயொருவன் அரன்பதியேபோனீராகில்
ஆதிசிவன்கையில் அஸ்திரப்பேறுபெற்ருல்
மாத்தானைக்கொன்றிடலாம் வையகத்தையாண்டிடலா
அல்லாதேயர்மாகில் அரசுனக்குகிட்டாது [ம்
என்றதுசொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஐவரிலேயொருவர் அவ்விதியை அடையவென்ருல்
ஆயர்சொல்லல்லாது ஆகாதொருக்காலும்
மாயன்சொல்லல்லாது மற்ருென்றுமாகாது
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரியரிஷியேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளை வரவழையுமிங்கேயென்ருர்

தருமர் எம்பெருமாளை நினைத்து தோத்திரம்
பண்ணுகிறது

சாயாம்புமன்னவனுர் தருமரவரேதுசொல்வார்
அடியனந்தமாயவரே ஆண்டவரேவாருமென்ருர்
ஏழுலகையாண்டவரே எம்பெருமாள்வாருமென்ருர்
மச்சவடிவுகொண்டு மறுகடலிற்பள்ளிகொண்டாய் [ர்
ஆலிலையிற்பள்ளிகொண்ட ஆண்டவரேவாருமென்ரு
தருமர்வருந்துகையில் சாமியவாறிந்து

தருமர் தோத்திரம்பண்ணினதை பெருமாளறிந்து
தருமரிடம் வருதல்

ஏழுலகையாண்டவனுர் எம்பெருமாள்வாராராம்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவனுர்வந்துவிட்டார்
ஆயரைக்காணுகையில் ஐவருந்தாமெழுந்து

முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தேடித்தும்பைமலரொடுத்து சிங்காதனம்போட்டார்கள்
சிங்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
என்னையழைத்தது யேதுகருமமென்றார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமூறையுமென்றார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரவரேதுசொல்வார்
மற்றொன்றுமில்லையையா மாயவரே நீர்கேளும்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறரோமரிஷி
மாமுனியைத்தெரிசித்து வணங்கியடிபணிந்தோம்
ஆரென்றெனைக்கேட்டார் அரிதானமாமுனியும்
வந்தகருமங்களை வார்த்தையெல்லாம்நானுரைத்தேன்
திரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்நானுரைத்தேன்
அத்தனையுங்கேட்டு ஆயாசப்பட்டவர்காண்
திரியோதிரன்றன்னைச் செயிக்கவேவேணுமென்று
ஐவரிலேயொருவனையும் ஆரன்பதிபோகவென்றார்
பஞ்சவரிலொருவனையும் பரமபதிபோங்களென்றார்
ஆதிசிவன்கையிலே அஸ்திரம்பெற்றுவந்தால்
மாற்றானைவென்றிடலாம் வையகத்தை ஆண்டிடலாம்
போங்களெனவுரைத்தார் புனிதமகாமுனியும்
ஆகையாலும்மை அழையுமென்றார் அந்தரிஷி
மயங்குகின்றவேளையிலே வந்திரேமாயவரே
இனிநடக்குங்காரியங்கள் எம்பெருமான்சொல்லுமென
ஆயன்பெருமாளும் அவருமங்கேதுசொல்வார்
வாரும்பெரியவரே வனம்வாழ்தபோதனரே
ஐவருடவார்த்தை அதிகாரமெந்தனுக்கேன்
பஞ்சவர்கள்தங்களுக்குப் பாட்டனிருக்கின்றார்காண்
அவரையுமிங்கே அழைத்தாற்றெரியுமென்றார்
வேதவியாசரை வேண்டியழையுமென்றார்

ஐவரும் வியாசபகவானை நினைத்துவணங்க வியாசர் வருதல்

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கெனவேதான்வணங்கி
வேண்டிநமஸ்கரித்து வியாசரைக்கைதொழுது
வாருமென்றுதானினைக்க வந்தார்வியாசரிஷி
சடையுஞ்சடையழகும் தம்பிரான்போலேவாரார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியில்வந்தாரே
எழுலகையாண்டவனார் எதிர்கொண்டார்வியாசருக்கு

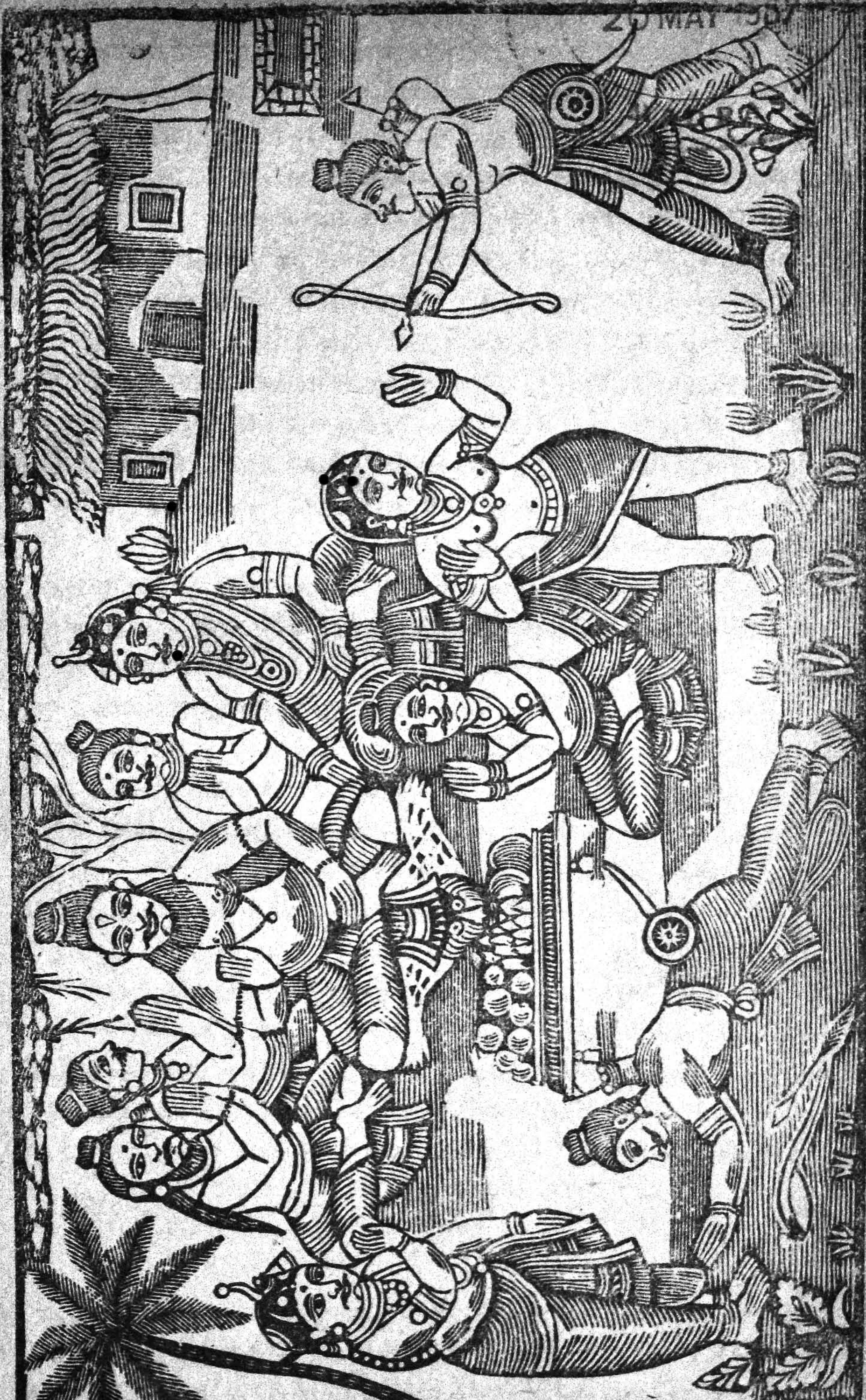

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்மோகினியுருவெடுத்துஅருச்சுனனைத்தடுத்தல

ஐவரெழுந்திருந்து அடிபணிந்தார்இருவருக்கும்
ஆயருங்வியாசருமே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டார்
ஆசனத்துமேலாக அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
வேதவியாசருமே வேந்தரைப்பார்த்துரைப்பார்
என்னகருமமாக என்னையழைத்தீர்கள்
மனதிலிருக்கின்ற மருமத்தைசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பரமன்பதம்நோக்கி பாரதவஞ்செய்யவென்று
பாசுபதம்பேறுபெற்று பாரதத்தைவெல்லவென்று
ஆரைநாம்போகச்சொல்வோம் ஆரன்பாதம்காணுதற்
தருமரைப்போகவிட்டால் சாமிபாதந்தானறியார் [கு
வெற்றிமதயானை வீமனாலாகாது
நகுலசகாதேவ ராஜராலாகாது
அருச்சுனரைப்போகவிட்டால் அயனரைக்காணவல்
பரமசிவனருகில் பாசுபதம்பேறுபெற்று [லான்
வேணவரம்வாங்கி விஜயன்வரவல்லவர்காண்
என்றுமவர்யோசனையால் எழில்விஜயனைப்பார்த்து
பார்த்திபா அருச்சுனரே பரமன்பதிநோக்கி
ஆதிசிவன்பதிக்கு அருச்சுனாபோறீரோ
கைலாசபதியிலே கர்த்தாவை நீகண்டு
அதிகவரம்பேருபெற்று அருச்சுனரேவாருமென
காண்டீபருச்சுனருங் கடுங்காளையேதுசொல்வார்
அடியேனை அனுப்பிவைத்தால் அவசியம்போய்வாரே
அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார் [ன்
கைலாசம்போனாலே கட்டழகாசொல்வேன்கேள்
ஏகும்வழிதனிலே இருப்பார்கள்வேணபெண்கள்
மின்னலரம்பையூர்வசியும் மேனகைதிலோர்த்தமையும்
அழகில்மிகுந்தபெண்கள் அநேகம்பேர்தானிருப்பார்
கண்டால்விடுவதில்லை கடிகியேமோகங்கொள்வார்
பார்த்தாசைப்பட்டாலே பார்த்திபாவிடுவதில்லை
கண்மூன்றுடையவரைக் காண அரிதாகும்
அல்லாதேயாமானல் அருச்சுனவுந்தனுக்கு
போரவழியிலே பெண்கள்தொடர்ந்தாலும்
தங்கைதமக்கையென்று தள்ளிவிட்டுப்போங்காணும்
பார்த்தாசைப்பட்டாக்கால் பரமசிவன்பாதம்
எத்தனைகாலம் யிருந்துதவம்பண்ணுலும்
பாரத்தவஞ்செய்தாலும் பரமசிவன்காட்சித்தாரார்

பயபக்தியாயிருந்தால் பரமசிவன்வந்தருள்வார்
அந்திபகலும் அதிராத்திரிவேளையிலும்
நினைவுமறவாதே சிவனை நிலைநிறுத்துய்
மோனத்துடனறிவை மூட்டி தவஞ்செய்தாலே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சேனவாந்தருவார்
மும்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்கூத்தாட
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் நடம்புரிய
பார்வதிசமேதராய் பரமசிவன்வந்திடுவார்
கோரும்வரங்களெல்லாங் கொடுப்பார்பரமசிவன்
அப்படிக்குபோகவுன்னு லாகுமோவாள்விஜயா
மாயருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
ஆதிசிவனைநான் அரைநாழிமறந்திருக்கேன்
நேசமாய்ப்பெண்களென்மே லாசைமிக்ககொண்டாலு
வாரவழிமறைத்து வார்த்தைகள்பேசினாலும் [ம்
தாயென்பேன் தங்கையென்பேன் சாமியேநீயுமென்பே
கர்த்தாவைக்கண்டுநான் கடுகிவரம்வாங்கிவாரேன் [ன்
போகச்செலவருளும் போய்வாரேன்சாமியென்றான்
அதுவுமேயல்லாம லாண்டவனேயெந்தனுக்கு
போறவழிதனிலே புதுமைநடந்தாலும்
சிவனார்பதியிலே செய்யுந்தவமழிக்க
மழுவேந்துஞ்சிவனும் வஞ்சனைகள்செய்தாலும்
ஏதுவினைவந்தாலும எந்தனுக்குத்துணைவாரும்
மகாதேவரைக்கண்டு வாங்கிவாரேன்வரங்களென்றான்
அப்போதுமாயவரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
போறவழியிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
ஆதிசிவனைநோக்கி அருந்தபசுசெய்பவள்காண்
அம்பலமான்போலே அழகில்மிகுந்தவள்காண்
அருச்சுனரேவுனையணைய அதிகவரம்பெற்றவள்காண்
உன்னைக்கலியாணம்பண்ண உகந்துயிருக்கிறாள்காண்
அவள்-வந்துவழிமறிப்பாள் வாள்விஜயாமன்னவரே
மாதரைக்கண்டுநீ வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாதே
தாயென்றும்தங்கையென்றும்தார்வேந்தாசொல்லாதே
வரும்போதுபெண்ணையுனை மாலையிட்டுக்கொள்வே
சாயாம்புமேனியனே கண்டங்கருப்பழகா [னென்று
தக்கதுசொல்லிப்போம் சாமியுடபதிக்கு
அதிகவரம்பேறுபெற்று அருச்சுனரேவரும்போது
ஏலகன்னிமாதரசை இளங்கொடியைமாலையிட்டு

வரும்போது மாலையிட்டு வந்துவிடும் அருச்சுனரே
மற்றொருவினைவந்தால் வந்துநான்காத்திடுவேன்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாள்செலவுதந்தார்

அருச்சுனன் சிவனைக்காணப் போவதற்கு
சோடித்தல்

சூலபாணிரூபம்போற் சோடித்தானருச்சுனனும்
எந்தெந்தரூஷஸ்திப்பு இளவிஜயன் தான்தரிப்பான்
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
குத்துசடையங்கே குலுங்கஅருச்சுனற்கு
உள்ளமெல்லாம்லிங்கம் உடம்பெல்லாம்வெண்ணீறு
ஆவியெல்லாம்லிங்கம் அங்கமெல்லாம்வெண்ணீறு
காவிகாசாம்பரமுங் கட்டினான் அரைதனிலே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கயிலாசமான்தோலும்
காதிலேகுண்டலமுங் கையிற்கமண்டலமும்
ஏகவேஷ்டி தானணிந்தான் இயலான அருச்சுனனும்
பிரமமுடித்தாழ்வடங்கள் பெரியருத்திராட்சமணி
பஞ்சமணித்தாழ்வடமாம் பலவிதமாலைகளாம்
நாகமணிக்கங்கணமாம் லாடமிகச்சங்கிலியாம்
வேலாயுதம்சூலாயுதம் வெண்புலித்தோலாசனமாம்
அரைசுத்திகிண்கிணியாம் அழகுமயில்தாழ்வடமாம்
குருயோகபுத்தகமாம் சுரையோடுகமண்டலமாம்
கஞ்சாக்குடுக்கைகளாம் கௌதமர்சோளிகளாம்
சங்குஜெயகண்டிகை தானணிந்தாருச்சுனனும்
கணுக்கால்சிலம்புகளாம் காலில்மிதியடியாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அருச்சுனன்தான்தரித்தான்
வியாசரும்மாயவரும் மிக்கவரமொன்றுதந்தார்
ஒருவனை சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேஎன்னும்
ஐவருக்குளுநதனுக்கு அனுக்கிரகந்தநதோமென்றார்
போய்வாருமஅருசசுனரே பொன்னுலகந்தான்தேடி

அருச்சுனன் ஈஸ்வரரைக் காணப்போகிறது

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனனுநதானெழுந்து
எல்லாரையுமபணிநது எழுநதானருச்சுனனும்
போய்வாரேனென்றுசொலலி போனானருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அங்குவியாசருமே

எல்லாரையும்வாழ்த்தி யிருவருமேபோய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாழ்கருடன்மேலேறி
ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்வேந்தருச்சுனனும் விரைவாய்வனந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கடிகியேவாரானே
அரனையவன்காணவென்று அதிதுரிதமாகவாரான்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாரானே

எம்பெருமான் பெண்வேஷமாய் வருகிறது

அருச்சுனன் நினைவறிய அரிராமரேதுசெய்வார் [டார்
மோககன்னிப்பெண்போல் மூடிமன்னர்வடிவுகொண்
சின்னஞ்சிறியபெண்ணாய் ஸ்ரீராமர்வடிவுகொண்டார்
மின்னலொளிபோல மேகவண்ணர்வடிவெடுத்தார்
அல்லார்தலைமயிரும் ஐந்துமுழம்ஆறுமுழம்
ஆரணங்குகூந்தலது அறுபத்துநான்குமுழம்
காசாம்பழத்திலும் கறுத்தகறுப்பழகும்
ஈச்சம்பழத்திலும் இருண்டகறுப்பழகும்
வாரிக்குழல்முடித்து மான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்குக்குப்பியிட்டு கொலுசுமுத்துத்தொங்கலி
கம்மல்ஜிமிக்கிகளும் காதிலேயிட்டாளாம் [ட்டு
கழுத்திலணிந்தாளாம் கனகமணித்தாழ்வடமும்
நல்லதொருபொன்காரை நடுக்கழுத்திலேதரித்தாள்
ஒற்றைச்சரடுகளாம் ஒருபுரமாம்பொன்சரிகை
இரட்டைச்சரடுகளாம இராஜாங்கப்பொன்தாலி
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் ஆடைமேற்றரித்தாளாம்
காலுக்குத்தண்டைகளாம் கனத்தகொலுசுகளாம்
காலாழிபீலிகளும் கல்லணையும்புல்லணையும்
அழகுபணிகளெல்லாம் அலங்காரம்பண்ணினார்
கதம்பமுஞ்சந்தனங் கஸ்தூரிமணங்கள்வர
அன்னம்போலேநடந்து ஆண்டவனார்வாராரே
அருச்சுனன்போனதொரு அடவியிலேவந்துவிட்டார்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆண்டவனாரேதுசொல்
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளசங்கமரே [வார்
தீரப்படித்தவரே தெளிவுள்ளசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
எங்கிருந்துபோறீர்காண் இயலானசங்கமரே

கோடிசரணமையா கும்பிட்டேன்சுவாமியென்றார்
உன்னழகும்பாவனையும் உலகத்தில்கண்டறியேன்
உம்மைக்கண்டபோதே உருகுதேதேகமெல்லாம்
காமவிகாரத்தாற் களைதாங்கிப்போறேனையா
மோகவிகாரத்தால் மூர்ச்சைபட்டுப்போறேனையா
காமக்களையைத்தான் கலிதீர்க்கலாகாதோ
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா [ணாதோ
அரைநாழியென்னுடனே அணைந்திருந்துபோகோ
ஒருநாழியென்னுடனே உளமகிழ்ந்துபோகோணாதோ
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணஸ்தனத்தைப்பார்
என்னழகும்பாவனையும் ஏறெடுத்துப்பாருமையா
என்னைப்போல்பெண்கள் எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கலியுகத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மகாவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளதாருமை
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சிவிளையாடுமையா [யா
குங்குமமெத்தையிலே கூடிவிளையாடுமையா
வாருமையாசங்கமரே என்றுவழிமறித்தாள்

அருச்சுனன் மோகினியைப்பார்த்து சொல்லுகிறது

ஏறெடுத்துப்பார்த்தானே எழிலான அருச்சுனனும்
எண்ணுதுமெண்ணுகிறான் இளவிஜயனப்போது [ச்சு
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையெல்லாம்மெய்யா
என்றல்லோவாள்விஜயன் எதுரைப்பான்கன்னியற்கு
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
கர்த்தாவைக்காணவென்று கைலாசம்போறேனம்மா
வம்புகளைச்சொல்லாதே வழிதனைமறிக்காதே
பெற்றுவளர்த்ததொரு பேர்பெரியதாயலவோ
கூடப்பிறந்தவள் நீ கூட்டுப்பாலுண்டவள்காண்
தங்கைதமக்கையு நீ தாயாரு நீயலவோ
ஊரதில்லும் ஆச்சியரே தோதகங்கள்பண்ணாதே
இடையதில்லும் ஆச்சியரே என்னருகேவாராதே
என்றுநடந்தானே ஏறெடுத்தும்பாராமல்
மற்றுமந்தக்கன்னியரும் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்

சேரவென்றுவந்தேனே செல்லுமென்றுசொல்லலாமோ
பெண்சாதியென்றுவந்தால் பெற்றதாயென்னலாமோ
ஆத்தாளென்றெண்ணலாமோ அடுத்தமுறைவந்தாலே
தாயென்றுற்றுன்போமோ தனிமுறைவந்தாக்கால்
ஆண்டிக்குமுறையுமில்லை அரிவாளுக்குறையுமில்லை
எருதுக்குப்பேச்சுமில்லை இடையனுக்குமுறையுமில்லை
அரைநாழிபோகம் அமர்ந்திருந்தால்போதுமையா
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிமுத்தந்தாருமென்று
தின்னப்பழமிருக்க சேனதூரம்போவானேன் [ன்
கானலிலும்வெயில்களிலும் காட்டுவழிபோவானேன்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
சோழிசதுரங்கம் சொக்கட்டானுடலாம்வா
தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
வாருமையாசங்கமரே மனைக்குநாம்போயிருப்போம்
தானகவந்தபெண்ணை தள்ளிவிட்டுப்போகலாமோ
போனூற்பலனுமில்லை பித்தனைக்காணரிது
விளையாடிப்போனாலே வித்தகரைக்கண்டிடலாம்
தனமிரண்டைக்காட்டியே தான்மறித்தாள்மோககன்னி
இவளுடையவார்த்தைகளை இளவிஜயன்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து வில்நாரிபூட்டிவிட்டு
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்பைதானெடுத்து
கொல்லநினைத்தானே கோதைமறைந்தாளே

அருச்சுனன் பாணமெடுக்க பெண்மறைந்து
பெருமாள் வருதல்

கோபாலகிருஷ்ணரவர் கொப்பெனவேமாயவனார்
கண்டானேவாள்விஜயன் கர்த்தனுடமாயையென்று
இளவிஜயன் அருச்சுனனு மினியவனம்போகையிலே
மாயன்பெருமாளும் வாராரேயந்தவழி
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேயந்தவழி
கண்டானே அருச்சுனனும்கடுகியவன்தெண்டனிட்டா
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார் [ன்
இன்னேரமெங்கிருந்தீர் இயலானவாள்விஜயா
காளையந்த அருச்சுனனும் கடுகியேயேதுசொல்வான்
மாயவரேசொன்னதுநீர் வனத்திலேமெய்யாச்சு
ஆரோஒருதெய்வகன்னி அனேகநேரமெனைமறித்தாள்

வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகளாடினாளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே தோதகங்கள்பண்ணினாளே
என்றுசொல்லி அருச்சுனனும் ஏறெடுத்துப்பார்த்தா
கன்னிஇளமையுமே கழுத்திலேகரிமணியும் [னே.
கண்டானேவாள்விஜயன் கடுகிநகைத்தானே
ஆனைத்துங்கோலத்திலே ஆயன்பெருமானே
மையைக்கொலைக்க மறந்திரோமாயவரே
மணியையவிழ்க்க மறந்திரோமாயவரே
பொட்டைக்கொலைக்க மறந்திரோபுண்ணியரே
ஆபரணந்தான்கழற்ற மறந்திரோ அச்சுதரே
என்னகோலம்வந்தாலும் ஏற்குமையாஉந்தனுக்கு
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
ஆயன்பெருமாளும் அங்கெனவேயேதுசொல்வார்
மைத்துனாஉந்தனுட மனவலுமைஎன்னசொல்வேன்
அருச்சுனாஉந்தனுட ஆண்மையுமென்னசொல்வேன்
வாள்விஜயாஉந்தனுட மனதறியவந்தேன்காண்
கர்த்தாவைக்காணவல்லாய் கடிகிவரம்வாங்கவல்லாய்
பரமனைக்காணவல்லாய் பாசுபதம்வாங்கவல்லாய்
ஈஸ்வரனைக்காணவல்லாய் இனியவரம்வாங்கவல்லாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாளனுப்பினார்
ஆனாலழகுமன்னன் அருச்சுனராசதுரை
விடைபெற்றுக்கொண்டானே வேந்தனருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அரிராமரேதுசெய்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமாள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போய்ச்சேர்ந்தார்

ஒன்பதாவது ரோமரிஷிவனம் முற்றிற்று.

10-வது பேரண்ட வனம்

பத்தாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போனார்கள்

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோனூர்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
பேரண்டவனத்திலேதான் பிரியமாய்ப்பஞ்சவர்கள்
வந்தார்குடித்தனமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ண
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணூர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
பூதநாதனைத்தேடி போரானேவாள்விஜயன்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்சிவாவென்றுசொல்லி ஒலித்தானேசங்குதனை
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
இருண்டவனந்தனிலே இருக்கிறபேரண்டன்
அனேகதூரம்போயிருந்தா னுகாரந்தேடிவா

பேரண்டச்சி அருச்சுனன்மேல் மோகித்தல்

பேரண்டராட்சதன்றன் பெண்சாதியானவளும்
தன்னந்தனியவளாய் தானிருந்தாள்மண்டபத்தில்
அரகராவென்றசத்தம் ஆணங்குதான்கேட்டு [ளும்
கொத்தளம்போல்மூக்கழகும் மத்தளம்போல்புட்டங்க
ஊண்மூஞ்சிகுரங்குதலை ஓனுன்மூதுகழகாம்
செம்பட்டமயிரழகாம் சிங்காரபல்லழகாம் [ம்
பனைமரம்போற்பல்லழகாம் பருவதம்போற்கண்ணழகா
கழுத்தைசுற்றிகண்டமாலை இடுப்பைசுற்றியரைகடுவன்
துடையைச்சுற்றிஒட்டுபுண் தோளைசுற்றிபெருஞ்சிரங்
நின்றுளேயர்மாகில நிலத்தில்விழும் இரண்டுதனம் [கு
இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன இரண்டுதனத்தழகை
கப்பலின்மேல்வாரதொரு கொப்பரைத்தேங்காய்போல்
தோணிமேல்வாரதொருசொரக்காய்போல்தானிருக்கும்
பல்லிலேபடிந்திருக்கும் பாசிபடர் தாமரைப்போல்
சீழுஞ்செலநீரும் தேகமெல்லாம்நாற்றம்வரும்
காயமதிற்படிந்தழுக்கு கற்றாழைநாற்றம்வரும்
அருகேவந்துநின்றாலே அசங்கிதநாற்றம்வரும்
மரவுரியைத்தான்உடுத்தி வாராளேபேரண்டச்சி
ஆண்டிபெரியவர்தான் அருகில்வந்தாள்ராட்சசியும்

பண்டாரம்பெரியவனைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
வாயைத்திறந்துமவள் வார்த்தைகளைதுசொல்வாள்
நில்லுமையாசங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
உன்னாசைப்பட்டதல்லால் உலகில்வேறாசையில்லை
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் மருவிவிளையாடவேபார்
அரைநாழியென்னுடனே அமர்ந்திருந்துபோங்காணு
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துகாத்திருந்தேன் [ம்
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதையா
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்திருமையா
என்னைப்போல்பெண்ணுமக்கு எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடிப்புறப்பட்டாலும் தேசத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்கள்தெளியுமிப்போ
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சியிருப்போமென்றாள்
ஏறெடுத்துப்பாரானே என்னென்றுங்கேளானே
அரகரா அரனேயென்று ஆண்டியுந்தானடந்தான்
காமவிகாரத்துடன் கடுகியந்தராட்சசியும்
பேரண்டராட்சசியும் பின்னேதுவார்த்தைசொல்வாள்
கண்டாசைபட்டுவந்தேன் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவில்
என்னென்றுகேட்கவில்லை ஏறமுகம்பார்க்கவில்லை [லை
என்னை - பாராமல்போனீரே பாதகனுகையாலே

பேரண்டச்சி அருச்சுனனுடன் சபதங்கூறுதல்

என்புருஷன்வந்தபின்பு இட்டுன்னைவரவழைத்து
என்னெண்ணப்பிரகாரம் இருந்துமருவிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இயலானராட்சசியும்
காமவிகாரக் களையுடன் தானடந்தாள்
மோகவிகார மூர்ச்சையுடன் தான்போனாள் [ள்
வளையலைத்தானுடைத்து மார்பெல்லாந்தான்கிழித்தா
மூகத்திலறைந்துகொண்டு மோதிப்புலபபுகிறாள்

பேரண்டச்சி யழுதகுரல்கேட்டு பேரண்டன் வருதல்

அழுதகுரல்சத்தம் அறிந்தானேபேரண்டனும்
ஏதுக்கழுகிறாள் என்னுடையதேவியரும்
வயிறுபசியாகி வாய்விட்டழுதாளோ
என்று - ஐம்பதுயானை அவன்கையில்தானெடுத்து
சினந்துஎறிந்தானே தேவியருகில்விழ
பின்னும்புலம்புகிறாள் பேரண்டராட்சசியும்

ஏதுக்கழுகிருள் இளங்கொடியாளென்தேவி
இத்தனை நாளில்லாம லின்றுபுலம்புவதேன்
அறிந்துவருவோமென்று ஆங்காரமுள்ளவனும்
ஏதுக்கழுகிருய் நீ என்னுடையதேவியரே

பேரண்டச்சி தன்புருஷனுடன் தன்வரலாறு கூறிச்
சண்டைக்குப் போகச்சொல்ல பேரண்டன்
சண்டைக்குப் போகிறது

பேரண்டராட்சசியாள் பிரியமுடனேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டநாள்முதலாய் மனதுகுறைவந்ததில்லை
நான்-பெண்பிறந்தபாவமது போதுமையாஎந்தனுக்கு
என்-பாவிதலையிலே ப்த்தெழுத்தையெழுதிவிட்டான்
செல்வத்தலையிலே செப்போடெழுதினது
அல்லல்படவோ அமைத்துவிட்டார்பிர்மதேவர்
ஐயையோபெண்பிறப்பு ஆகாதுஎன்னசெய்வேன்
நான்-புத்தியில்லாவரசியல்லோ பேரண்டராட்சசனே
வாரவழிதனிலே வைத்தீர்சமுசாரம்
என்னைத்தனியேவிட்டு இனிப்போகஞாயமுண்டோ
உன்தேவியாயிருந்தும் ஊருக்குப்பெண்டாவேனோ
சுந்தரப்பெண் நானல்லோ சொரூபமுடையவள்காண்
அழகில்மிகுந்தவளை ஆரோஒருவனவன்
பத்தினியாளென றலுமே பாராமலிங்கொருவன்
உத்தமியாளென்றுசொல்லி வுணராமலிங்கொருவன்
ஆண்டிபெரியவன்காண் அரண்மனையில்வந்தார்காண்
வந்தபெரியவரை வணங்கியேதெண்டனிட்டேன் [ருர்
தன்கஞ்சாகுடுக்கைக்குத் தண்ணீர்கொண்டுவாருமென்
தண்ணீரும்நான்கொடுத்தேன் சரணங்கள்தான்செய்தேன்
நெருப்பெடுத்துவாவென்ருர் நெருப்பைக்கொடுத்தேனே
அள்ளியேநீறுதந்தா ரணிந்துகொண்டேன்நெற்றியிலே
வாடிநீபோடியென்ருன வலதுதுடையேறுமென்ருன்
கையைப்பிடித்திழுத்துக் கடுகிமருவவென்ருன்
பொல்லாத்தனங்கள்செய்துபோய்நடந்தான்சங்கமனு
அவனை-கைப்பிடியாகவே கடுகியேகொண்டுவாரும் [ம்
அல்லாதேயாமாகுல் அநீதமாய்மாண்டிடுவேன்
பேரண்டச்சிஅழுகையிலே பேரண்டன்தானெழுந்து
எழுந்தானேராட்சதனும் என்றுமில்லாக்கோபமுடன்
ஆலமரம்பிடுங்கி தோளிலேவைத்தவனும்

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேயோடிவந்தான்
நில்லும்நில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமரே
என்னுடையபெண்சாதியை எந்தனிருகண்மணியை
அழகில்மிகுந்தபெண்ணை ஆகடியஞ்செய்ததென்ன
வழியிலேவீடுகட்டி வனத்திற்குடியிருந்தால்
பிச்சையெடுக்கிறவன் பெண்டோபிடிக்கிறவன்

பேரண்டனுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் சண்டை

அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அவசியங்கொன்றிடுவேன்
இட்சணப்போதையிலே எமபுறஞ்சேர்த்திடுவேன்
என்றேஉருமினன் இயலானராட்சதனும்.
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வாடாநீராட்சதனே வார்த்தையொன்றுநீகேளாய்
ஆதிசிவன்பாதம் அரன்பாதம்காணவென்று
பார்த்தபசுபண்ண பரமர்பதிபோகையிலே
வாரவழிதனிலே வழிமறித்தாளுன்தேவி [ள்
கண்டாசைப்பட்டேனென்று கடிகிமையல்தீருமென்று
பொல்லாதாள்சேர்ந்தணைந்து போங்களென்றாளுன்தேவி
நான் - வாயைத்திறக்கவில்லை வண்ணமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னென்றுகேட்கவில்லை ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
வீணனவார்த்தையிது மேல்போட்டுவாராதே
அநியாயச்சண்டையிது அமராதுசெய்யாதே
என்னோடெதிர்த்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவே
பெண்சாதிவார்த்தையினால் பிராணனழிக்காதே [ன்
மாளுவதுதருமமல்ல மன்னாநடவுமென்றான்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல்ராட்சதனும்
எதிர்த்தானமர்ப்போரு இருண்டவனம்நடுங்க
கண்டானருச்சுனனுங் கண்கள்சிவப்பேற
கோபம்பெரிதாகி கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
காதுமட்டாய்தான்முழுத்துக் கைக்கணையைவாங்கினன்
பேரண்டராட்சதன்றன பிராணனைப்போக்கவென்று
அலகம்பைத்தானெடுத்து அஸ்திரத்தைப்பூட்டினன்
மந்த்ரவுபதேசஞ்செய்து மார்புரளவாங்கினன்
மேலிட்டுராட்சதன்மேல் விழுந்ததுஅஸ்திரந்தான்
பேரண்டன்தன்தலையைப் பிடரிவிட்டுத்தானறுத்தே

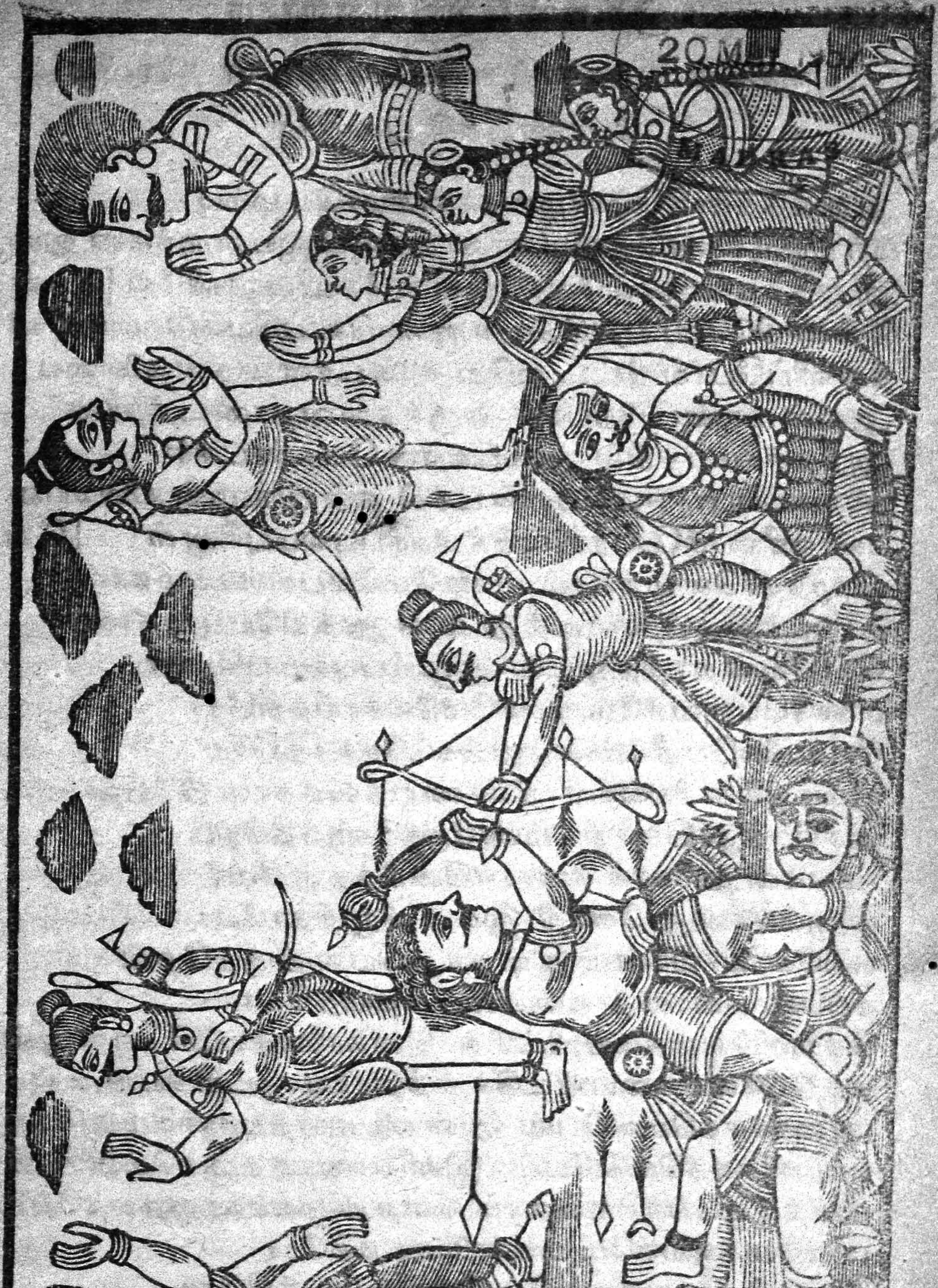

அருச்சுனன்மீது காதல்கொண்ட அரக்கியின் கணவனைக்கொன்று
தெய்வப்பெண்கள் வேண்டுகோளால் மீண்டும் அவனை எழுப்பல்.

அருச்சுனன் பாணத்தால் பேரண்டன் தலைவிழ பேரண்டச்சி புலம்பல்

அறுத்ததலைகீழேவிழா தாகாசமாயெழும்ப
மற்றொருகணைதொடுத்தான் வாள்விஜயனருச்சுனனும்
அறுத்ததலையுமல்லோ அவன்தேவிவாசலிலே [சயன்
கொண்டுபோய்போடுமென்றான் கொப்பெனவேவாள்வி
தள்ளிப்போய்விட்டதுவே சண்டாளன்தன்தலையை
அவன்மாண்டபிற்பாடு அருச்சுனன்தானடந்தான்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவானபேரண்டச்சி
தலையைப்பார்த்துபேரண்டச்சி தன்புருஷன்தலையென
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் கதரிப்புலம்புகிறாள் [வே
விழுந்தாலெழுந்தாள் மண்மேலேபுரண்டழுதாள்
மாரடித்துத்தோளடித்து மண்ணூத்தியேயழுதாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குழறிப்புலம்புகிறாள்
மலையேபருவதமே மண்மேலேசாய்ந்தீரோ
மேகமலையே நீ விண்ணுலகம்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியங்கள் நிண்ணயத்தைநானறியேன்
வச்சிரத்தூணே நீர் மண்ணோடுளுத்தீரோ
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணே நீ இற்றுவிழுந்தாயோ
எங்கேயோவானம் இடித்ததுயென்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானந் தலையிலிடித்ததையோ
தெருவிலேகையைவிட்டுத் தினகரனைசாட்சியென்றாள்
சந்தியிலேகையைவிட்டுச் சந்திரனைசாட்சியென்றாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையோ
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகஞ்சேர்ந்தீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியத்தின் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
சந்தனமிருபுஜத்தைச் சரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுஜத்தைக் குளிரவெட்டிப்போட்டாரோ
கொண்டைபரிகொடுத்த கோழியைப்போலானேனே
செட்டைப்பரிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானேன்

உன்னைப்பறிகொடுத்து ஊதாரிபோலானேன்
அடிவானத்திடிபோலே அழுதுபுலம்புகிருள்
பேரண்டராட்சசியாள் பிரண்டுபிரண்டழுதாள்

பேரண்டச்சி அழுகிறதுகேட்டு தெய்வகன்னிகள் வருதல்

அந்தச்சமையத்திலே அழகானதெய்வகன்னி
ஏழுபேர்சப்தகன்னி இளங்கொடிமாதர்களும்
தீர்த்தங்களாடவென்று தெய்வகன்னிவாரார்கள்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயாசப்பட்டார்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒற்றுமையாய்ப்பேசுகிருர்
ஆரோதெரியாது அழுதுபுலம்புகிருள்
இத்தனை நாள்வரையில் இவ்வோசைகேட்டதில்லை
அழுதகுரல்கேட்டு அப்புறம்போகொணுது
அழுதவிடத்திலே யாவரும்போவோமென்று
புலம்புமிடத்திலே பொட்டெனவேவந்தார்கள்
ஆரடிமங்கையரே அழுதுபுலம்புவதேன்
பேரண்டராட்சசியும் பிரண்டழுதுசொல்லலுற்ருள்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன் பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஏதென்றுநானுரைப்பேன் என்னுடைய அக்கமாரே
ஆரோவொருபண்டாரம் அரன்பதிக்குப்போருன்காண்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்பாகப்பேசினுனே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்து அணையவந்தான்
புருஷனுடனுரைத்தேன் போய்க்கேட்டார்சங்கமனை
என்-கணவனைக்கொன்றுவிட்டு கடிகியேபோனூர்காண்
மங்கிலியப்பிட்சை வரங்கொடுத்துபோங்களம்மா
என்றவுரைகேட்டு இயலானகன்னியர்கள்
ஆயாசப்பட்டுமல்லோ அதிகமனஞ்சலித்து

தெய்வகன்னியர் அர்ச்சனனைக் கண்டிராக்கஞ் சொல்லல்

சங்கமரைத்தேடியே நடந்தார்கள்தையலர்கள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
திரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
நில்லும்நில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
போறவழிதனிலே பொல்லாங்குசெய்யலாமோ
ஜீவவதைபண்ணி சிவன்பதியேபோகலாமோ

ஆதிசிவன்வாழும் அரன்பதிக்குப்போனாலும்
கோரும்வரத்தைக் கொடுப்பாரோபரமசிவன்
ஏனையா சங்கமரே இப்படிக்குச்செய்யலாமோ
ஆகாதகாரியங்கள் அழிவுதேடிப்போகலாமோ
என்றுமறித்தார்கள் இளங்கொடிமார்கன்னியர்கள்
ஆனாலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
சிவனார்பதிக்குநான் தெரிசிக்கப்போறேனென்னை
அவள்-வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகள்பேசினாளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்து அணையுமென்றாள்
அவள்புருஷன்வந்தென்னை அநீதமாய்க்கொல்லவந்தான்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமற்கொல்லவந்தான்
ஆயுதத்தினாலே அறுத்தேனவன்றலையை.
என்மேலேகுற்றமுண்டோ ஏனோதடுக்குறீர்
இருவர்விசேஷமெல்லா மெதிராகக்கேட்டிடுவோம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வரவழைத்தார்சங்கமரை
பேரண்டராட்சசியாள் பிரண்டுமழுமிடத்தே
அருச்சுனராசாவை அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
தெய்வலோகக்கன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரேதுசொல்
இருவருடவார்த்தைதனை யெல்லாமிவர்கேட்டு [வார்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
புதிதாய்த்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
பெண்ணின்பிழையைப் பொருத்தருளும்புண்ணியனே
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவா நீர்பொறுத்து
மங்கிலியப்பிட்சைதந்து மகாதேவர்பதிபோனால்
ஆதிசிவனார் அதிகவரமருள்வார்
எங்களைப்பற்றியே இவனையெழுப்பிவிடும்
என்றுவணங்கியே இறங்கியேதெண்டனிட்டார்கள்
அருச்சுனராஜாவும் அதிகமனமகிழ்ந்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக் கேட்க அருச்சுனன்
மகிழ்ந்து தேவேந்திரனுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்

சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
வாரியவோலையிலே வக்கணைகள்வைத்தெழுதி
என்னவென்றுவோலை எழுதுகிறானருச்சுனனும்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்என்தகப்பா
தெய்வலோகமாளும் தேவேந்திரன்என்தகப்பா
மந்தாரக்குந்திபெற்ற வாள்விஜயனருச்சுனனும்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனுங்காணவென்று

வாரவழிதனிலே வதைத்தெரிந்தேன்பேரண்டனை
அமாதுசெய்தான்காண் அறுத்தேனவன்றலையை
பேரண்டன்தன்னுயிரை பிர்மலோகத்திருந்தாலும்
இங்கேயிருந்து எமலோகம்போனாலும்
அவனுடையதன்னுயிரை அனுப்பிவையும்என்தகப்பா
எந்தனைப்பற்றியே இட்சணம் அனுப்பிவையும்
அல்லாதேயாமானல் அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரன்பதியை சிதரவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகொள்ளைமாடுகொள்ளை அழகானவீடுகொள்ளை
ஐயாவுன்பட்டணத்தை அனைத்துமேகொள்ளைகொள் [வேன்
என்றுஎழுதினான் இயலானவோலையிலே
ஓலைச்சுருள்மடித்து உகந்துசெந்திரிக்கையிட்டு
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அந்தச்சுருளோலைதனை அம்புவாயில்தான்கொடுத்து
ஐந்துமணியசைக்கி அம்பேநீபாயுமென்று
மந்திரஜபமிட்டு வாங்கிவிட்டானஸ்திரத்தை
மார்புரனத்தானெடுத்து தோள்புரளவாங்கிவிட்டான்
வருகுது அஸ்திரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
தேவேந்திரனுடைய தேசுமணிக்கம்பத்திலே
வாள்விஜயனஸ்திரத்தால் மணியசைந்தாடிற்று
மணிக்கூண்டருகேவந்து வாங்கினான் அஸ்திரத்தை

அருச்சுனன் ஓலையைத் தேவேந்திரன் பார்த்து எமனிடம்
சென்று கெண்டபேரண்டன் உயிரைவாங்கி அனுப்பல்

செந்திரிக்கைஓலைச்சுருள் தேவேந்திரன்விரித்து
எழுதியவாசகத்தை இந்திரனும்தான்படித்தான்
அதிலிருக்கும்லட்சணத்தை யாவுமறிந்துகொண்டான்
திக்கெனவேதானெழுந்து தேவேந்திரனவருவான்
எமபுரந்தேடி எமனருகிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
கண்டானேஎமனும் கடிகியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டழைத்துமே இட்டுவந்தான்மாளிகையில்
ஏதுகருமமாய் இங்குவந்தீர்ராஜாவே
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுதுகா [ண்
என்றபொழுதேயவ ரேதுசொல்வாரிந்திரும்
எல்லாருயிர்வாங்கும் யெமதர்மா நீர்கேளும்
பொல்லாதபாவியவன் புகலும்பேரண்டனுயிர்
இங்குவந்ததுண்டானல் எந்தனுக்காய்தயவுபண்ணு
என்றுவுபசாரனை இரக்கமாய்த்தானுரைத்தார் [ம்

செக்கிலேபோட்டு திருப்புகிறான்னேரம்
எண்ணெயும்புண்ணாக்கா யேற்படுத்தும்போதையிலே
பேரண்டன் தன்னுயிரை பொட்டெனவே தான்கொடுத்
மாபாதகனுயிரை மைச்சிமிளிலேயடக்கி [தார்.
அம்புவாய்தனிலடக்கி அனுப்பினாரிந்திரனும்
வாய்வேகமாகவே வந்தது அருச்சுனர்முன்
அருச்சுனன் பேரண்டனுக்கு உயிரளித்தல்
மைச்சியிளைத்தான் திறந்து வல்லுயிரைமாற்றினான்
வெண்ணீறு தான்போட்டு வேறுபட்ட தலையெடுத்து
அறுத்த தலைமூண்டமூம் அணைத்துந்தண்ணீர்தெளித்
தட்டியெழுப்பினான் தன்னுடையபொற்பிரம்பால்[தான்
தூங்கிவிழித்தவன்போல் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்தான்
ஆடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமனே
என்றுயெழுந்தானே இயலானபேரண்டனும்
எழுபேர்கன்னியர்கள் இளங்கொடிமாரேதுசொல்வார்
ஆங்காரராட்சதனே ஐயரைச்சரணப்பண்ணும்
அபசாரமுன்மேலே ஐயரைச்சரணம்பண்ணும்
உந்தனுயிர்தான்கொடுத்த உப்பர்பிரானுக்குமடா
சாஷ்டாங்கமாக சரணம்பண்ணும்ஐயருக்கு [டான்
என்றுசொன்னபோதையிலே இரங்கியேதெண்டனிட்
சரணஞ்சரணமென்று சரணமிட்டான்பேரண்டனும்
இறந்துவிட்டஜீவனை எழுப்பிவிட்டீராண்டவனே
உமக்-கேதுதரப்போறேன் இயலானசங்கமரே
ஆபத்துவேளையிலே அழைத்தால்வருகிறேன்
உந்தனுக்குஉதவியாக ஒத்தாசைபண்ணுகிறேன்
என்றுஉபசரித்தான் இயலானராட்சதனும் [தான்
அனைவரையுங்கையமர்த்தி அருச்சுனனும்போய்நடந்
அரகரா அரனேயென்று அரன்மேலேதியானமானான்
சிவசிவாசிவனேயென்ன சிவன்மேலேதியானமானான்
ஒருவன் அரனேயென்ன உலகம் அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அடித்தானேஜெயகண்டிகைதொனித்தானேசங்குதனை
ஏலகன்னிதன்வனத்தில் எழில்விஜயன்போகலுற்றான்
ஏலகன்னி அருச்சுனனைப்பார்த்து அழைத்தல்
அரகராவென்றசத்தம் அறிந்தாளேஏலகன்னி
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
வாரவரார்காணும் மயிலணையேபாருமென்றாள்

திக்கெனவே தானெழுந்து தெருவீதிவந்தார்கள்
வருகிறசங்கமனே மாதர்கள் தானறிந்து
ஓட்டம்நடையுமா யோடிவந்தார் தாதியர்கள்
என் தாயேயேலகன்னி எவரோதெரியாது
ஆதிசிவன்போலே அழகுபடைத்தவர்காண்
ஒருக்காலும்வந்ததில்லை உச்சிதமாய்வாரார்காண்
என்றசத்தந்தான்கேட்டு யெழுந்தாளேயேலகன்னி
தண்டையசையவே தார்குழலாள் தானடந்தாள்
அருச்சுனரைக்கண்டு அதிகமயலானாள்
கண்டாசைப்பட்டாளே கட்டழகியேலகன்னி
வடிவழகும்ஒப்பனையும் வாள்விஜயன்சீரழகும்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமவள் உள்ளமுருகுகிறாள்
காமவிகாரத்தாலே கட்டழகியேதுசொல்வாள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்து நானிருந்தேன்
எப்போவருவீரென்று இந்தவனங்காத்திருந்தேன்
உன்னாசைப்பட்டிருந்தேன் உலகில்வேறாசையில்லை
காமவிகாரத்தாலே களைப்பட்டுப்போறேனையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா
ஆதிகவிகாரங்கொண்டேன் ஐயாபெரியவரே
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகம் நீர்பாரும்
என்னிலும்அழகுடையாள் யெங்குங்கிடையாது
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கருதினாற்கிட்டாது
மார்போடுமார்பணைத்து மகாவிடாய்தீருமையா [யா
தோளோடுதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளதெளியுமை
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
பொன்னும்பொருளுமுண்டு பொக்கிஷங்கள்மெத்தவுண்டு
தின்ன நல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
ஆடவென்றூஞ்சலுண்டுயமர்ந்திருக்கமேடையுண்டு
பத்தியுலாவுதற்குப் பர்னசாலைமெத்தவுண்டு
மருவிவிளையாடி மன்மதரேவீற்றிருப்போம் [டாள்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்
ஏறெடுத்துப்பாரானும் இளவிஜயனருச்சுனனும்

ஏலகன்னிமாது அவள் இளங்கொடியாளேது சொல்வாள்
ஏன்காணுமருச்சுனரேயெந்தன் முகம்பார்க்கொணுதோ
மூத்தானவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லொணுதோ
வாயைத்திறந்தாலே வச்சிரமுதிர்ந்திடுமோ
வச்சிரமுதிர்ந்தாலே வாரியெடுக்கேனே
தாளைத்திறந்தாலே தங்கம்உதிர்ந்திடுமோ
தங்கமுதிர்ந்தாலே தடவியெடுக்கேனே
என்னுடன்பேசினல் ஏதுகுறையுமுண்டோ
கல்லுங்கரையுமே கட்டைதுளிர்த்திடுமே
இரும்புகரையுமே இரங்கலையோயுன்மனது
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகத்தைப்பார் [ன்
முகத்தோடேமுகமணைந்தால் மூர்ச்சைதெளிந்திருப்பே
மார்போடேமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்தீர்ந்திருப்பே
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்களைத்தீருமையா [ன்
வாருமென்றுசொல்லி மறித்தாளேயேலகன்னி
வாயைத்திறவானும் வண்ணமுகம்பாரானும்
என்னென்றுகேளானும் ஏறமுகம்பாரானும்
சிவனைமறவாமல் சிவன்மேலேதியானமானுன்
ஆணைமறவாமல் அரன்மேலேதியானமானுன்

ஏலகன்னி அருச்சுனனை கோடுகிழித்து ஆணையிடல்

ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாள்கோபமானுள்
எழுகோடுகீழ்கிழித்து இங்கேநீர்நில்லுமென்றுள் [தே
உன்-குருவின்மேலாணைகாணுங் கோடுவிட்டுப்போகா
ஐவர்மேலாணைகண்டாய் அடிவிட்டுப்போகாதே
தம்பிதமையன்மார் தாய்மேலேஆணையிட்டாள் [ள்
ஆணையிட்டுஏலகன்னி அரண்மனைக்குபோய்ச்சேர்ந்தா
மாளிகைவாசலுக்குள் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்தாள்
அவள்-வருவதற்குள்ளாகவாள் விஜயனேதுசெய்தான்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏதேதுதானினைப்பான்
ஆரைநினைத்தானே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைத்தானே எண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையா
எவரைநினைத்தாலே இந்தவேளைகாத்திடுவார்
ஆபத்தைக்கார்ப்பதற்கு ஆராலேஆகுமென்று

கோட்டில்நிற்கும் அருச்சுனன் காளியை தோத்தரித்தல்

அந்தவனக்கன்னியரை அருச்சுனன் தானினைந்தான்
சூலிகபாலியம்மா சுந்தரிதுர்க்கையரே
சண்டிப்பிடாரியம்மா சங்கரியேஏகவல்லி
மண்ணுப்பிடாரியம்மா வழக்காடுந்துர்க்கையரே
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரிக்கவேணுமம்மா

காளி வந்து வரலாறு வினவல்

என்று நினைத்தானே இயலானகாளியரை
வாள்விஜயன்தான்வருந்த மாகாளிதான்வருவாள்
டேகையொருகையில் டமாரமொருகையில்
வாளுமொருகையில் வளைதடியொருகையில்
அம்புவில்லுங்கைப்பிடித்து ஆயுத்தமாகவந்தாள்
ஆராடாதம்பி நீ அடவியிலேயெனை நினைத்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்னுடையவண்மையென்ன
என்றவள்கேட்கையிலே யிறங்கிசரணமிட்டான்
ஆரென்றுகேட்டாயே ஆச்சியரேசொல்கிறேன்கேள்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரில் அருச்சுனராஜனென்பேர்
மாயவனார்மைத்துனன் வாள்விஜயனென்பேரும்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
பரமனைநோக்கியே பாரதவஞ்செய்யநான்
போறவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
கலியாணம்பண்ணென்று கடிகியெனைமறித்தாள்
கோடுகிழித்துஎன்னைக் குறுக்கேதடுத்தானே [டாள்
ஆணையிட்டுயெனைமறித்து அரண்மனைக்குப்போய்விட்
மறுபடியும்வருவேனென்று மாளிகைக்குப்போய்விட்டாள்
ஆகையாலென்தாயே அபயமிட்டுஉனையழைத்தேன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாள் ஈஸ்வரியும்

காளியம்மன் அருச்சுனனை ஆணைவிடுவித் தனுப்புதல்

அஞ்சாதேயென்மகனே ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை
மூக்காலுந்தோஷமில்லை மூத்திரையை நீகழற்றி
நீதரித்தமூத்திரையை நிலந்தனிலேவைத்துவிடும்
இந்தவனங்கடந்து என்னை நினைத்தாக்கால்
உந்தனுடமூத்திரையை உனக்கேதயவுசெய்வேன்
என்றுசொல்லகாளியம்மாள் ஈய்ந்துவிட்டான்வாள்விஜயன்
தரித்திருந்தமூத்திரையை தாயாரின்கைக்கொடுத்தான்

காளி அருச்சுனன்போல் நிற்பதை ஏலகன்னி கண்டு
தான் அலங்காரம் பண்ணிக்கொள்ளல்

வாள்விஜயன்போனபின்பு மாகாளியென்னசெய்தாள்
அருச்சுனனைப்போலாக அங்கேவடிவுகொண்டாள்
காவிகாசாம்பரமும் கட்டி அரைதனிலே
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
வாள்விஜயன்போலே மறைப்பிலேநின்றாளாம்
இப்படிக்குக்காளி யிருக்கின்றவேளையிலே
ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாளேது செய்தாள்
மஞ்சள்குளித்தாள் மையெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வாரிமுடித்தாளாம் மான்சவுரியூட்செருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டைமயிர்தான்முடித்தாள்
சந்தரபிறைசூரியபிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அழகாகதான்முடித்தாள்
முத்தாலேகட்டியும் முன்னாலேதொங்கவிட்டாள்
காதுக்குப்பொன்னோலை கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியிலே சேர்த்தணிந்தாள்மூக்குத்தி
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தாள்ரவிக்கைதனை
கண்டசாமாம் கல்பதக்கமோதிரமாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கொத்துமுத்துத்தாழ்வடமாம்
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் தாயித்துபேரொளியாம்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறையப்பொன்வளையல்
தண்டைகொலுசுடனே சலங்கையும்பாடகமும்
காலாழிபீலி கல்லணையாம்புல்லணையாம்
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அலங்காரம்பண்ணுளாம்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தாள்
சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனமும்பூசினாள்
மருவுமருக்கொழுந்து மல்லிகைப்பூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளிக்க வாராளேஏலகன்னி
ஆடிதாதி அலங்காரத்தோழிகளே
எடுத்துவாகனகதண்டி இட்சணமேபோகவேணும்
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
ஏறினாள் தண்டிகையை எடுத்தார்நெடுங்குடையை
சங்கமர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாராளாம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப்பாதஞ்சரணமென்றாள் [ன்றான்
ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை ஆண்டவனேவாருமெ

ஏறினார்பல்லக்கில் இயலான சங்கமரும்
ஏலகன்னி தாமும் ஏறினார்பல்லக்கில்
மாளிகைவாசலிலே வந்துஇறங்கினாராம்
ஆசனத்தின்மேலே அமர்ந்தாளே ஏலகன்னி

ஏலகன்னி அருச்சுனனுக்கு விருந்திடச் சமைத்தல்

இளங்கொடிமாதரை ஏலகன்னிதானழைத்து [ம்
அடிசில்சமையுமென்றாள் அரண்மனையிலெல்லவர்க்கு
சர்க்கரைப்பால்போஜனங்கள் சமையுங்கள்மாதர்களே
பஞ்சணைமெத்தையும் பள்ளியறைஜோடியுங்கள்
இவ்வார்த்தைசொல்ல எழுந்தார்கள்தோழியர்கள்
நித்தமுறைசெய்யுஞ் சித்தினித்தாதியர்கள்
இந்தமுறைஎங்களது என்றுஎழுந்தார்கள்
அடுப்புமெழுகுவார் அட்சதைக்காப்பிடுவார்
வெங்கலப்பானையிலே வென்னீருலேசாய்ப்பார்
பால்சம்பாவரிசி பதிங்கலந்தான் களைந்து [தார்
கொதிப்பாற்றியேயிறக்கக் கொப்பெனவே தான்சமைத்
வாழைக்காய்கொய்வார் வழுதலங்காய்காம்பரிவார்
ஈழப்பலாக்காயை இளமுள்ளுபோக்கிடுவார்
கொத்தவரைக்காயதனைக் கூட்டியரிந்திடுவார்
செம்பொன்னவரைக்காய் சேரஅரிந்திடுவார்
பாவற்காய்தானரிவார் பரங்கிக்காய்தானரிவார்
இளசுசுரைக்காய் இளந்தமர்த்தைதானரிவார்
தேங்காய்திரிகிடுவார் மாங்காயரிந்திடுவார்
பாம்புப்புடலங்காய் பாதரிப்பீர்க்கங்காய்
பிஞ்சுமுருங்கக்காய் பேரானகொத்தவரை
சுண்டக்காய்வண்டக்காய் சுத்தமுள்ளமுன்னாங்கி
வள்ளிக்கிழங்குகளும் வாழைத்தண்டுகீரையுடன்
சிறுகிழங்குசிறுவள்ளி சிறப்பானசேமத்தண்டு
கருணைகாராக்கருணை காராதஆள்வள்ளியும்
அரைக்கீரைசிறுகீரை அத்திமுருங்கைக்கீரை
முன்னைமுசுட்டை முக்குரண்டைகீரையுடன்
காரைபிரண்டையும் கடற்கீரையுள்ளதுவும்
பிடுங்கினாரிளங்கீரை பேருனகொத்தமல்லி
கடலைஉளுந்துபச்சை காராமணிப்பருப்பு
அவரைதொவரையொடு அநேகஞ்சிறுபருப்பும்
கொள்ளுடனேஎள்ளுகளுங் கோதுமையுங்கலந்து
பத்துவகைத்தப்பளமும் பாங்கானகூட்டமுது

பத்துவகைப்பச்சடியும் பாங்கானகீரையுடன்
புளிக்கீரை துவர்க்கீரை பிரட்டினகீரையுடன்
ஆயிரத்தெட்டுவகை அறிக்கறிபொறிக்கறியும்
ஐந்நூறுவகைக்குழம்பும் அடவுடனேதான்சமைத்து
காரமும்உப்பும் கலந்த அறுசுவையும்
புத்துருக்குநெய்த்துளியைப் போதவேதான்வார்த்து
வடகப்பொடிபோட்டு மணிச்சீரகம்போட்டு
சீரகமும்வெந்தயமும் சீராகத்தான்போட்டு
கருவேப்பிலையும் கறிக்குத்திட்டமாய்ப்போட்டு
சையுஞ்சையுமென்று தனித்தனியேதான்மணக்க
மணங்கள்கமகமென்ன மாதர்க்கும்புறையோ
தாளித்திறக்கினுர் தர்மரவர்கையாலே
செம்பொன்பிரியணைமேலே சேரஅடுக்கினுர்
ஊறியகாய்சேர்ந்த உவமைகளைச்சொல்கிறேன்கேள்
இஞ்சியெலுமிச்சை இயலானதமர்த்தையும்
நாரத்தைகிச்சிலியும் நல்லகடுக்காயுடனே
மூங்கில்குருத்துகளும் மூற்றுவள்ளிக்கிழங்கு
அத்திக்காய்மாவுலிங்கம் அழகானதுதுவேளை
வில்வக்காய்சுக்கங்காய் விளாப்பிஞ்சுப்பச்சடியாம்
சுண்டக்காய்களாக்காயும் சுருக்கானமுள்கருணை
மாங்காய்முதலான மற்றுமுள்ளஊருகாயும்
வத்தல்வகைசேர்ந்த வகைமானங்கேளுங்கள்
ஆதண்டங்காயும் அரிதானசுக்கங்காயும்
பாவக்காய்கோவற்காய் பச்சைமிளகாயும்
சுக்கங்காய்துதுவேளை சுருக்கானபாவற்காயும்
அறுசுவைவர்க்கமுடன் அறுபதுஊருகாயும
பழவகைகள்தான்சேர்த்த பலவகையைத்தான்கேளும்
மாம்பழம்வாழைப்பழம் மலையின்பலாப்பழமும்
செவ்வாழைகரிவாழை திரண்டகொட்டைவாழையும்
மாதளைகிச்சிலியும் மாவொட்டுமாம்பழமும்
அன்னுசியருநெல்லி அழகுகொய்யாப்பழமும்
தமர்த்தம்பழங்களும் தலைவிரித்தமாதளையும்
மற்றுமுண்டான பழவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள்

ஏலகன்னிக்குத் தாதிகள் பள்ளியறை சோடித்தல்

அதிலேயொருதாதி ஆரணங்குதானெழுந்து
பள்ளியறைதான்திறந்து பைங்கிளியாள்சுத்திபண்ணி
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு

குங்குமத்தாலே குளிரச்சுவர்பூசி
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தமல்லிகையைக் கட்டிலின்மேலேசொரிந்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவுரிமான்சுங்குவிட்டு
மாவிலைதோரணமும் மல்லிகைமாலைகட்டி
எங்குமலங்கரித்து ஏந்திழைமாரோடிவந்து [ர்
ஏலகன்னிமூன்றாலேஇளங்கொடிமார்தெண்டனிட்டா
அடிசல்சமைத்ததென்று ஆரணங்குதெண்டனிட்டார்
கெண்டியில்தீர்த்தமது கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்
ஏலகன்னிசங்கமரும் எழுந்தாரிருவருமாய் [தாள்
கைபூசிக்கொண்டு கடிகியேவந்தமர்ந்தார்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்து
இட்டாரேபோஜனங்கள் இருவருக்கழகாக
பச்சென்றபழவகையும் பச்சடியும்பாலித்தார்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
காராவின்நெய்வார்த்து கடிகிப்புசியுமென்றார்
சிமிட்டிமூழிப்பளவில் செகமாதாகாளியம்மை
வைத்ததொருசாதமெல்லாம் மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
மற்றுமொருக்காலே வட்டித்தார்போசனங்கள்
மறுபடியும்போசனத்தை மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
ஆயிரம்பேருக்கு சமைத்த அடிசிலெல்லாம்
ஐயரொருவருக்கு அன்புடனேவட்டியென்றாள்
கடுகளவுநாழிகையில் காளியம்மையுண்டுவிட்டாள்
இன்னமுஞ்சோறில்லையோ என்பசியாறுகைக்கு
வயிறுபசியாற்றாமல் மாலையிட்டுக்கொள்வேனோ
மேதினியிலெப்படிக்கு விவாகமதுசெய்வேன்காண்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏலகன்னியேதுசொல்வாள்
ஏரியோஉன்வயிறு இயலானசங்கமரே
மடுவோகுளமோஉன் வயிருகுஞ்சங்கமரே
பெண்டுபிள்ளையில்லாமல் பிழைத்திரோஊர்திரிந்து
இன்றையத்தினத்திலே போஜனமிட்டாச்சு
நாளையத்தினத்திலே நன்றாய்ப்புசித்திடுவீர்
வாருமென்றுசொல்லியே வருந்தியேநீர்கொடுத்தாள்
வாய்பூசிக்கைபூசி மாளிகைக்குப்போய்நடந்தார்
பள்ளியறைவீட்டிலே பஞ்சணையில்வந்தார்கள்
சங்கமர்மனமகிழ தம்புருதான்தொனித்தாள்

கின்னரவாத்தியங்கள் கோஷ்டமுடன் தான்படித்தாள்
காதாரக்கேட்டுமே காளியம்மைதான் மகிழ்ந்தாள்

ஏலகன்னி காமவிகாரத்தால் அருச்சுனனென்று
ஆணையப்போக காளி நான் அருச்சுனனல்லவெனல்
காமம்பொறுக்காமல் கடிகியேயேலகன்னி
மார்பில்விழுந்து மருவியணையவந்தாள்
காளியென்றுதானறிந்து கைவிட்டாளேலகன்னி
என்னைக்கெடுத்தீரோ என்பாவங்கொண்டீரோ
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
அருச்சுனராஜாவை அங்கெனவேபோய்மறித்தாள்
நில்லுநில்லுஞ்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
என்னைக் - கலியாணஞ்செய்து கடுகநடவுமென்றுள்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதிக்குப்போறேனே
சிவனார்தன்கையாலே சேனவரம்பெற்று
வரும்போதுஏலகன்னி மாலையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்
என்னைமறிக்காதே ஏலகன்னிநாயகமே
போகசெலவுதாராய் போய்வாரேன்பெண்மயிலே
ஆணையிட்டாலல்லாது அடியேன்செலவுகொடேன்
என்றதுகேட்டுமே ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
ஆணையிட்டுத்தந்தானே ஆரணங்கைவிவாகஞ்செய்ய
மாதாசெலவுதர வாள்விஜயன்போய்நடந்தான்
அந்தவனங்கடந்து அப்புறம்போகலுற்றுன்
பத்தாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

பத்தாவது பேரண்டவனம் மூற்றிற்று.

11-வது சபாமிருக வனம்

அந்தவனத்தைவிட்டு ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோவிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடிபுகுந்து
காடுசெடிகடந்து கரியமலைதான்தாண்டி
சபாமிருகந்தானிருக்கும் தனிவனத்திற்போனார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபெண்ணூர்

எழுடிக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்கள் தானிருந்தார்
இப்படியாகச் சிலநாளிருக்கையிலே
சபாமிருகவனந்தனிலே தனஞ்சயனுமப்போது
வெள்ளானைவனந்தனிலே வில்விஜயன்வாருனும்
உலகமதிர்ந்திடவே உத்தமனும்வாருனும்
ஒருவன் அரனேயென்ன உலகம் அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
சிவசிவாவென்றுசொல்லி தொனித்தானேசங்குதனை
சங்குதொனிகேட்டு சபாமிருகந்தானெழுந்து
வால்கிளப்பிகுமாளமிட்டு வருகுதுவெள்ளானை
தன்னிழலையேபார்த்து தானேடுமந்தானை
கொம்பினால்மலையையது குத்திக்கிளப்பிவிடும்
அருச்சுனனைக்கொல்லவென்று யானைவருகையிலே
அருச்சுனன் யானையைக் கொல்லுகிறது
கண்டானேவாள்விஜயன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அர்த்தசந்திரபாணமெடுத் தஸ்திரத்தைஉச்சரித்தான்
மதயானையைக்கொல்லவென்று மார்புாளவாங்கினான்
அருச்சுனன்விட்டதொரு அர்த்தசந்த்ரபாணமது
மதயானைதன்னையே வகுத்ததுஇருபிளவாய்
வீரிட்டுவிழுந்ததே வில்விஜயன்தன்கையால்
அருச்சுனனால் விழுந்தயானை பிராமணனாகவந்தது
ஆனைமடிந்திடவே அதிலொருபிராமணன்தான்
பஞ்சாங்கப்பிராமணனாய் பார்ப்பான்வெளியானான்
கண்டானே அருச்சுனனும் கடுகிபிராமணனை
வாரும்பிராமணரே மதயானைமுழுங்கிற்றே
ஆனாற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
தெய்வலோகந்தன்னிலே சிவனுடையபூங்காவனம்
ஐயர்பூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னதுகாண்
அம்மைப்பூங்காவனத்தில் அலங்காரப்பெண்களுண்டு
அம்மைவனத்தார்கள் ஐயர்வனம்போகொணாது
ஐயர்வனத்தார்கள் அம்மைவனம்போகொணாது
ஒற்றைஒருநாளில் உச்சிதத்தைப்பார்ப்போமென்று
அம்மைவனங்களிலே அதிகாலைபோகையிலே
ஆயிரம்பெண்களிலே அதிலேஒருதாதி

கண்ணுக்கினியபெண்ணை கண்டாசைப்பட்டேனே[ன்
பார்த்தாசைப்பட்டேனே பைங்கிளியைக்கைப்பிடித்தே
என்னைத்திமிறிவிட்டு ஈஸ்வரியாள்பக்கஞ்சென்ருள்
ஈஸ்வரியாள் தன்னுடனே இச்சேதியுரைத்தாள்காண்
அம்மையதுகேட்டு ஆதிசிவன்பக்கஞ்சென்ருள்
உமையவளதுகேட்க உம்பர்பிரான்பக்கல்வந்து
ஐயரேஉன்வனத்தில் அதிகாரஞ்செய்கிறவன்
எந்தன்வனக்கன்னியரை இவன்பிடிக்கஞாயமுண்டோ
என்றுமிகச்சொல்லுகையில் ஈஸ்வரனுந்தான்கேட்டு
என்னைவரவழைத்து ஈய்ந்தார்பெருஞ்சாபம்
என்னுடையசாபமது எப்போதுலேயுமென்றேன்
ஆதிகைலாசம் அருச்சுனன்வருகிருன்
அருச்சுனரைகொல்லவே ஆங்காரமாய்ப்போகையிலே
அருச்சுனன்கோபமுற்று அம்பாலேகொன்றிடுவான்
என்றதுபோல் நீரும் என்சாபம்போக்கிவிட்டீர்
வாருமென்றிருவருமாய் வனத்திலேபோருர்கள் [ன்
போகப்பிராமணனும் புதுமையொன்றுசொல்லலுற்ரு
அருச்சுனனுக்கு பிராமணன் குயவன் வரலாறு கூறல்
ஆனற்கேளசங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
செப்பும்மொழிதவருன் திருநீலகண்டரவர்
கோடுகடவாதார் குயவன்குயத்தியரும்
இப்படியாக இவரிருக்கும்நாளையிலே
மகாராஜன்வாசலிலே மங்களகாரியத்தால்
கோவுங்குயமுட்டீ கொண்டுவாவென்றுரைத்தார்
அகூஷணம் நீலகண்டன் அனேகமுட்டி சொப்பனிட்டு
பொன்போலிழைத்துமே போட்டான்பெருஞ்சூளை
சூளைகலைந்து கட்டசிறுமுட்டிகட்டி
மகாராஜன்வாசலிலே வைத்தானேகொண்டுவந்து
மகாராஜன்தான்பார்த்து மகிழ்ச்சியாய்க்குயவருக்கு
சொர்னமணிமுத்தும் துகிலாடையுமெடுத்து
நீரில்லாப்பூஷணத்தை நீலகண்டனுக்கருளி
போய்வாருமென்றுமே போகச்சிலவருள
வெகுமானம்பெற்றுமவன் வீதிவருகையிலே
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
காற்றுமழையுங் கடிகிவருகுது
தேவதாசிவீதி தெருத்திண்ணையோரத்தில்
வந்துயிறங்கினன் வான்மழைபோகளவும்

சிவபெருமானின் நந்தவனம் காத்திருந்தபிராமணன் பார்வதிநந்தவன காவற்பெண்ணை இச்சித்ததாலுண்டான சாபம் விமோசனமானது.

அந்தச்சமயமதில் அவ்வீட்டுத்தேவடியாள்
போஜனமூண்டபின்பு பொற்கலத்தைத்தான்கழுவி
ஜன்னற்கதவையவள் தான்திறந்தூற்றினளே
மண்ணுடையான் தன்மேலே வந்துவிழுந்தது
சம்போசிவனேயிச் சலந்தெளித்தார் ஆரென்றான்
அவ்வார்த்தைகேட்டவுடன் ஆரணங்குதாசியவள்
அஞ்சிப்பயந்தவளாய் ஆரென்றுகேட்கலுற்றாள்
மண்ணுடையான் நான்கண்டாய் மாதாசேஇவ்வழியாம்
வந்தநான்இவ்விடத்தில் வான்மழைக்காஒதுங்கிநின்
ஆரோதெரியவில்லை அள்ளிஜலந்தெளித்தார் [றேன்
என்றான் அதுகேட்டாள் எழுந்திருந்தோடிவந்தாள்
மெத்தப்பயந்தவனை வீட்டுக்குள்கொண்டுசென்றே
அபிஷேகமாட்டிவைத்தாள் அவனுக்குமனமகிழ்ந்தே
ஈரமுலர்த்தியபின் இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
ஆபரணந்தரித்தாள் அலங்காரம்செய்தாளே
போஜனமிட்டபின்பு புஷ்பமும்தான்கொடுத்தாள்
சந்தனதாம்பூலங்கள் தான்கொடுத்தாள்தையலவள்
அன்றிரவுவிடியுமட்டும் அங்கிருந்துகுயவனவன்
மறுநாட்காலையிலே வந்தானேவாழ்மனைக்கு

குயவன் மனையாளுக்கும் குயவனுக்கும் தர்க்கம்

குயவன்மனைவியவள் கொம்பனையாள்கண்டாளாம்
கணவனைக்கண்டவுடன் கண்ணீரைத்தான்விட்டாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமரியழுதாளாம்
ஆரோடுறவாக அமர்ந்திருந்தீர்மன்னவரே
என்னைவிட்டுப்பிரிவதற் கெப்படித்துணிந்தீரோ
வேசியர்கள்வீட்டினிலே விளையாடிவந்தீரோ
உம்முடனேபேசேனே உம்முகத்தைப்பாரேனே
இனியும்மை-பெற்றதகப்பனைபோல் பிரியமுடன்பார்த்திருப்பேன்
குருக்கள்உடைமைதனைக் கொள்ளைகொண்டுபோனவர்
தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தலையில்அடித்தவர்கள் [கள்
சிசுவதைசெய்தவர்கள் ஸ்திரிவதைசெய்தவர்கள்
பாவிகள்சேருகின்ற பாழ்நரகில்சேர்ந்திடுவேன்
என்னுசபதமிட்டாள் இளங்கொடியாள் அக்குயத்தி
இவ்வார்த்தைகேட்டவுடன் எரிபரந்தான் நீலகண்டன்
கண்கள்சிவந்தானும் காந்தாளப்பட்டானும் [ன்
மெய்யானவார்த்தைகளைத் தெரியாமற்சொல்லிவிட்டே
அதனைக்கேட்டவுடனேயிந்தக் கிளிமொழியாள்புலம்புகிறாள்

என்றுமனஞ்சலித்து ஏதுசொல்வான் நீலகண்டன்
இன்றுமுதலாக இனிநெடுநாள்வரைக்கும்
உன்னுடனேபேசினால் உனக்குத்தகப்பனென்றான் [ன்
அவ்வார்த்தைதள்ளினால் அநேகபாவஞ்சொல்லுகிறே
அபயமென்றுவந்தவனை அநியாயம்பண்ணபாவி
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகம்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டான் இயலான நீலகண்டன்
அப்படியாக அனேககாலந்தானிருந்தார்
ஆதிசிவனும் பார்வதியும் பண்டாரவேஷமாக வந்து
இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தி மோட்சமீதல்
ஆதிசிவனுக்கும் ஆதிபரமேஸ்வரிக்கும்
பொறுத்துமுடியவில்லை பொல்லாச்சபதமிது
இருவரையும்பேசிவைக்க ஈஸ்வரனார்வந்தாராம்
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுச்சங்கமராய்
ஆண்டிபெரியவராய் ஆண்டவன்வடிவெடுத்தார்
அம்மையுமையவளும் ஆண்டிச்சிவடிவெடுத்தார்
விநாயகன்வீரபத்ரன் வேல்பொருதுங்கந்தனுமே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கைலாசமான்தோலும்
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரானைப்போலாக
நீலகண்டனுக்காக நினைத்தார் திருவோடு
கதிரோனைப்பத்திரமாய் கடுகெனவேகைபிடித்து
வாரார்பரமசிவன் வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
நீலகண்டன்வாசலுக்கு நிமலரும்வந்துவிட்டார்
ஆடாபத்தா நீ அறிவுள்ளபுண்ணியனே
என்பிள்ளைபெண்சாதி யிங்கிவர்களெல்லோரும்
பசியோடேநாங்கள்வந்தோம் பசியாற்றிநீரனுப்பும்
பிள்ளைபசியாற்றில் புண்ணியங்கள்வேணதுண்டு
குழந்தைபசியாற்றில குமாரனைப்பெற்றிடுவாய்
உந்தனுறன்முறையார் உன்னுடையபெண்சாதி
வாழ்ந்துசுகமாவீர் மகாதேவர்புண்ணியத்தால்
என்றல்லோசங்கமரும் ஈய்ந்துவிட்டார்வெண்ணீறு
வாங்கியணிந்துகொண்டுவணங்கியேதெண்டனிட்டார்
நல்லதுசங்கமரே நான்செய்தபாக்கியத்தால்
வந்தீர்களிப்போநான் வாழ்ந்துசுகமானேன்
பத்துநாழிகைப்பொழுதில் பசியாற நீங்கள்வந்தால்

போசனமுண்பீர்காண் போய்வாருஞ்சங்கமரே
என்றதுகேட்டுமவ ரேதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஈஸ்வரர் நீலகண்டன் மனஞ்சோதித்தல்
நான்-போசனம்பண் ணுகிற பொன்னுன திருவோடு [ம்.
இங்கேவைத்து நான்போரேன் எடுத்துமறவாமல்வையு
ணர்திரிந்துநான்வாரேன் உன்வசத்திருக்கட்டென்ருர்
என்-பாட்டனுர்நாளையிலே பண்ணின திருவோடு
பாத்திரம்போய்விட்டால் பழிவந்துநேருமென்ருர்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான் நீலகண்டன்
ஆனுற்கேள்சங்கமரே ஐயாபெரியவரே
உன்னுடையதேவியுடன் இவ்வார்த்தைநீருரைத்து
சாதங்கறிவகைகள் சமைக்கவேசொல்லுமையா [ம்
பாவற்பயிர்பந்தலின்மேல் பாத்திரத்தைவைத்துவையு
அரண்மனைக்குள் நுழைந்து ஆச்சியரைத்தானழைத்து
மண்ணுடையான்வார்த்தைதனை மாதருடனுரைத்தார்
பந்தலின்மேலாகப் பாத்திரங்கள்வைத்தபின்பின்
பாத்திரத்தைப்பார்த்திரென்றுபண்டாரந்தானடந்தார்
செப்பிநடந்தாரே திருநீலகண்டன்வாழும்
அத்தெருவுதான்கடந்து அடுத்ததொருவீதிவந்தார்
ஆத்திநிழலருகில் ஆதிசிவன்வந்தமர்ந்தார்
அந்தச்சமையத்தில் ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
சுக்கலாதேவிமகன் சூரியன்தான்மறைந்தான்
குயவனுடதேவியரும் குடிவாழ்க்கைசெய்திருந்தாள்
அனேகநெடும்போது ஆனபிறகாக [று
மண்ணுடையான்தானெழுந்து வாசலிலேவந்துநின்
பாவற்பந்தலைபார்த்தான் பாத்திரத்தைகாணுமென்று
தேவியெதிரில்வந்து திகைத்தாற்போலநின்றுவிட்டா
கைகட்டிநீலகண்டன் கண்காட்டிகேட்கிருன் [ன்
ஆரணங்குமாதுகன்னி அறியேனென்றுசாடைபண்ணு
மனதுசஞ்சலமாக மண்ணெடுத்துப்பண்ணுகிருர் [ள்
பன்னீருதானெடுத்து பாத்திரம்பண்ணினுன்
கடுகியேசூளைபோட்டு கவிழ்த்துவைத்தான பந்தலிலே
ஐயரும்அம்மையுமாய் ஆதிசிவன்வாராராம்
திருநீலன்மாளிகையில் சிவசிவாவென்றுவந்தார்
கடிகியேநீலகண்டன் கைக்குச்சலங்கொடுத்தான்
கைப்பூசிக்கொண்டு கடிகியேஉள்நுழைந்தார்
பாத்திரங்கொண்டுவந்தார் பண்டாரம்பார்த்துவிட்டார்

என்னுடையபாத்திரம் எங்கேயென்றார்சங்கமரும்
வைத்துநீர்போனபின்பு மாயமாய்ப்போச்சுதையா [ன்
ஆகையால்ஆண்டவனே அட்சணமேசெய்துவைத்தே
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும் [தை
என் - பாட்டனார்நாளையிலே பண்ணிவைத்தபாத்திரத்
ஏமாத்திமோசம்பண்ணிஇல்லையென்றுசொல்லலாமோ
மகாராஜனிடத்தில்வாரும் வழக்கைபோய்ச்சொல்வோ
மடிபிடித்துசங்கமரும் வாராரேதானிழுத்து [மென்றார்
மூடிமன்னன்றன்சபைக்கு மூன்பாகவந்துசொன்னார்
பசித்ததென்றுசோறுகேட்டேன் பகலைக்குவாருமென்
வச்சிரத்தாலிழைத்த மூாணிக்கப்பாத்திரத்தை [ரூர்
இவர்கையில்நான்கொடுத்து இஷ்டரிடம்போயிருந்தே
வந்துபின்கேட்டாலே மாபாவிகாணுமென்றான் [ன்
ஆகையினாலேதான் அழைத்துவந்தேனும்மிடத்தில்
அதிதிபரதேசி யாருமில்லையெந்தனுக்கு
ஆண்டியுடமையென்று அவரிடத்தில்நீர்கேட்டு
வாங்கியேதாருமென்றார் மகாராஜராஜாவே
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மகாராஜன்
ஆரடா நீலகண்டா அறிவுகெட்டபாதகனே
பரதேசியுடமையை நீ பறிக்கிறதுதருமமோடா
குயவன்குயத்தியரைக் கொப்பெனவேகட்டுமென்றார்
வெள்ளிப்பிரம்பாலே வீசியடியுமென்றார்
மாறியடியுமென்றார் வந்தகுயவனைத்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தார்தலையாரி
எருக்கமலராலே எட்டியடித்தாரே
உள்ளம்நடுங்கமேனி உதிரம்வடியுதங்கே
அப்போமகாராஜரிடம் ஆண்டியவரேதுசொல்வார்
இன்னஞ்சிலராஜாண்டை இட்டுயான்போறேனையா
கட்டவிழ்த்துவிட்டிடென்றார் கடிகிநீலகண்டனைத்தா
அரண்மனையைத்தாண்டி அப்புறம்போகையிலே [ன்
ஆதிசிவனாரும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஈசன்ரிஷபத்திலே ஈவ்வரிசிங்கத்திலே
பேழைவயிற்றோனும் பெருச்சாளிவாகனத்தில்
கந்தர்மயில்மேலே கடுகியேவந்துநின்றார்
தங்களுடவாகனத்தில் சாமிகளுமேறிவந்தார்
வந்தாரெதிராக மண்ணுடையான்கண்டுவிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்

குயவன்குயத்தியுட குறைகளைத்தீர்த்தாராம்
காட்சிகொடுத்துக் கைலாசம்போனாராம்
நீலகண்டன்பேறுபெற்ற நிலமாகுமிவ்வனந்தான்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
புண்ணியவனத்திலே போய்ஸ்நானம்பண்ணிவந்தால்
என்பாவந்தீரவே ஈஸ்வரனார்வரமளிப்பார்
என்று-பொய்கைதனிலேபொட்டெனஸ்நானம்செய்து
சிவனைநினைந்து திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரனைநினைந்து அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு
பஞ்சாட்சரமணிந்து பகவானைப்பூசைசெய்து
அரகராஅரனேயென்ன அடித்தானேஜெயகண்டிகை
ஓம்நமசிவாயாவென்று ஒலித்தானேசங்கதனை
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகஞ்சிவனேயென்னும்
அரகராவென்றுசொல்லி அந்தவனந்தாண்டினான்
மற்றுமொருவனத்தில் வாராரிருவருமாய்
இந்தவனம்ஆருடைய தென்றானிளவிஜயன்

சபாமிருகவனங் கடந்து ஊர்க்குருவிவனம் வருதல்

ஊர்க்குருவிபேறுபெற்ற வனமென்றானுத்தமனும்
வாயில்லாச்சிவன் மரமேறுபட்சிகள்தான்
எந்தவிதமாய்த்தான் ஈஸ்வரனைக்கண்டதுகாண்
அந்தஅதிசயத்தை ஆண்டவனேசொல்லுமென்றார்

பிராமணன் அர்ச்சுனனுக்கு ஊர்க்குருவி வரலாறுகூறல்

அப்போபிராமணனும் அர்ச்சுனர்க்குயேதுசொல்வான்
ஊர்க்குருவிபட்சியிதி லுண்டாணும்பெண்ணுமாக
இந்தவனமதனி லிருந்துவாழுமந்நாளில்
பிள்ளைகள்பெற்றிருக்கப் பெருத்தவனங்களிலே [ள்
போவார்வருவார்குஞ்சைப்போலெடுத்துக்கொள்வார்க
இறைதேடிவருவதற்குள் எடுத்துக்கொண்டுபோவார்க
கூண்டினிடமாகக் குருவிவந்துபார்த்தவுடன் [ள்
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டிருக்கும்
மறுகாலொருதாமும மைந்தனுண்டாயிருக்கும்
பெண்குருவியானது புருஷனுக்கேதுசொல்லும்
என்புருஷாஎன்கணவா எனவார்த்தைநீர்கேளும் [ன்
நான்பெற்றபிள்ளையெல்லாம நமனுக்கிரைகொடுத்தே
போவார்வருவாரெந்தன் பிள்ளையைக்கொண்டுபோனார்
இப்போதுபிள்ளைபெற்றால் எவராகிலுமெடுப்பார்
ஆசைகள்தோணுகுது ஆணழகாயென்னசெய்வேன்

எங்கோன்பெற்றெடுப்பேன் எனக்கறியச்சொல்லுமென
ஆணுற்கேள்பெண்மயிலே ஆரணங்கேயொருவார்த்தை
இந்தவனத்திலே இங்கேகுளிகுளித்தால்
நமக்கு - அன்னங்கிடையாது அன்னமேநீர்கேளும்
சமூத்திரக்கரையோரம் தாவுண்டுபிள்ளைபெற
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஏதுசொல்லும்பெண்குருவி
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோய்விடுமே
இப்போதும்பிள்ளைபெற்று ஏமாந்துபோவேனே
என்றதுகேட்டு யேதுசொல்லும் ஆண்குருவி
இவ்விடத்தில்பிள்ளைபெற்றால் ஏதுகுற்றம்வந்தாலும்
சமூத்திராஜருடன் சண்டைகள்செய்திடுவேன்
யுத்தங்கள்செய்திடுவேன் உன்பிள்ளைவாங்கிடுவேன்
என்று-தலையிலடித்துமே சத்தியங்கள்செய்திடுமாம்
சபதங்கள்பண்ணினதை சமூத்திராசன்கேட்டு [ண
இது - எவ்வளவுஊர்க்குருவி என்னுடன்சண்டைபண்
சொல்லாதுவார்த்தையைச் சொல்லுதுசிட்டினங்கள்
ஆண்மையைப்பார்ப்போ மென்றல்வருணன்ருனிருந்
அப்போதுசிட்டினத்தில் அழகானபெண்குருவி[தான்
செத்தையைத்தான்பொறுக்கி சிறுவீடுகட்டிடுமாம்
இருமுட்டையிட்டு இருந்துஅடைகாக்க
பின்னுமடைகாத்துப் பெற்றதிருகுஞ்சுகளை
கொப்பெனவேதான்பறந்து குழந்தைக்கிரைதேடும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
தாயுந்தகப்பனுந் தானில்லாவேளையிலே
சமூத்திராஜனவன் தண்ணீர்பெருகிவந்து
குழந்தையிரண்டையும் கொப்பெனவேகொண்டேகி
பாதாளந்தன்னிலே பத்திரம்பண்ணினாம்
பட்சிசமர்த்துகளைப் பார்ப்போமென்றுதானிருந்தார்
அந்தச்சமையத்தில் அழகானபெண்குருவி
குழந்தைக்கிரைதேடிக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிலே
மக்களைக்காணமல் மருகிப்புலம்புகுது
மார்பிலேயுந்தோளிலேயும் வண்ணமுகத்திலேயும்
அறைந்துபுலம்புகுது ஐயோமகனேயென்று
மக்களைப்பறிகொடுத்து மண்மேலேதங்குவேனோ
மைந்தனைப்பறிகொடுத்து வயிற்றிலறைந்துசொல்லும்
பாவிகெடுத்தாயெந்தன் பாலகரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டானெந்தனுக்கு

புதல்வனைப்பறிகொடுத்து புலம்புதுபெண்குருவி
ஐயையோதெய்வமென்று அலையுதுபெண்குருவி
அந்தச்சமையத்தி லாண்குருவியேதுசொல்லும்
மனதுசலியாதே மக்களைவாங்கிதாரேன்
சமூத்திரராஜருடன் சண்டைமிகச்செய்து
புதல்வரைவாங்கித்தாரேன் புலம்பாதேபெண்மயிலே
என்றுஎழுந்தது இயலான ஆண்குருவி
மூக்கினுர்பனைகிழித்து மூனையாலெழுதுகுது
என்னவென்றுஓலை யெழுதுகுதுசிட்டினந்தான்
காக்காய்குருவி கழுகுகள்பருந்துகளாம்
மாடப்புருவாம் மயிலுங்குயிலினமும்
காடைக்குருவிகளாம் கவுதாரிடேகைகளாம்
அன்னமயிலாழ்வாரும் ஆனமல்லினமும்
கூளிகழுகுமூதற் கோட்டானும் ஆந்தைகளும்
ஓலைகண்ட நாழிகைக்கு ஓடியேவாங்களென்று
சமூத்திரராஜருடன் சண்டைபண்ணபோகவேணும்
என்னுடஇனத்தார்க ளெல்லோரும்வாங்களென்று
வருந்தியெழுதியே வாயசத்தைத்தானழைத்து
ஓலையைக்கைக்கொடுத்து உண்மைசிலதுசொல்லி
தெய்வலோகத்தாருக்கும் சேதிசொல்லிவாருமென
வாயுவேகமாக வருகுதுவாயசந்தான்
அவனியிலுள்ளவர்க்கும் அந்தரமுள்ளவர்க்கும்
செப்பித்திரும்புகையில் திருமாலருகிருக்கும்
ஆயருடவாகனம் ஆழ்வாரெழுந்திருந்து
மாயனைத்தெண்டனிட்டு வணங்கியேயேதுசொல்லும்
தன்குலராஜனுக்கும் சமூத்திராஜனுக்கும்
யுத்தங்களாகிறதாம் உலகளந்தபெருமாளே
என்னைவரவழைத்தார் யானும்போய்ச்சேரவேணும்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு சாமிக்குரைத்துதப்போ
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவிடைகொடுத்தார்
பிரமருடவாகனம் பேடன்னத்தோரினமும்
கந்தருடவாகனம் கானமயிலினமும்
மன்மதவாகனம் வர்னக்கிளியினமும்
சனியனுடவாகனம் சமர்த்தானவாயசமும்
அவரவர்தேவரண்டை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
சமூத்திராஜருடன்சண்டைசெய்யப்போறோமென்றார்
அமரதுநடக்குதென்று ஆனோலையனுப்பினது

ஆகையாலாண்டவனே அடியேனும்போகவேணும்
எங்களுக்குச்செலவருளும் என்றுபணிந்தது
அத்தண்டதேவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
சமுத்திராஜருடன் சண்டைகளெப்படியோ
இப்புதுமைபார்ப்போமென்று இயலானதேவரெல்லாம்
நாமும்வருகிறோம் நடவுங்கள் முன்னேயென்றார்
தெய்வலோகபட்சி திரும்புதுபூமியிலே
தனித்தனிபட்சியெல்லாம் சமுத்திரக்கரையோரம்
தன்குலத்துராஜருக்குச் சரணமிடும்பட்சியெல்லாம்
அப்போதுசிட்டினந்தான் அனைவருக்குமேதுசொல்லு
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுதேடிபிள்ளைபெற்றால் [ம்
அலைபெருகித்தண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோனது
என்னுடையபிள்ளைதனை எடுத்துக்கொண்டுபோனது
ஆகையாலுங்களையும் அவசியம்தானழைத்தேன்
வாருமென்றபோதையிலே வந்தீர்கள்தயவுசெய்து
சமுத்திராஜருடன் சண்டைகள்செய்திடுங்கள்
என்னுடையபிள்ளையை எவ்விதமும்வாங்கிடுங்கள்
உகந்துஅனைவோர்க்கும் உபசாரஞ்செய்கையிலே
அத்தண்டபட்சிகளுக்கும் அதிககோபமுண்டாகி
காக்காயொருவரிசை கழுகுவொருவரிசை
அன்னமொருவரிசை ஆழ்வாரொருவரிசை
பருந்துமொருவரிசை பச்சைக்கிளியொருவரிசை
மயிலுமொருவரிசை வல்லூரொருவரிசை
குயிலுமொருவரிசை குருவியொருவரிசை
காடையொருவரிசை கவுதாரியொருவரிசை
புல்புல்வொருவரிசை புறக்களொருவரிசை
உள்ளானொருவரிசை ஊர்க்குருவியொருவரிசை
நாரையொருவரிசை நாகணவாயொருவரிசை
கொக்குவொருவரிசை கோட்டானொருவரிசை
அந்தச்சமையத்தில் அனேகவிதபட்சியெல்லாம்
அந்தப்புறங்களிலே அவ்வகுப்பார்சேர்ந்திருப்பார்
அப்போதுமூவர்களும் அயிராவதத்தோனும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
ஆகாயமார்க்கமதில் அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு
பட்சிகள்தின்றிருக்கும் பாவனையைப்பார்த்தார்கள்
எழும்பியேஅந்தரமாய் எட்டிப்பறக்கிறதும்
தானகவேபறந்து தண்ணீரில்தான்குதித்து

இருபக்கம்ரெக்கையிலே எடுத்துசலங்கொண்டுவந்து
பாரெல்லாம் நீர்தளும்ப பறந்துதெளிக்கிறது
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அடியோடேவற்றிவிட
சமூத்திரமானதெல்லாம் தண்ணீர்வரண்டுவிட
சமூத்திராஜன் சகிக்கமுடியாமல்
தேவர்கள்தன்னுடனே செப்பிமுறையமிட்டான்
அத்தண்டபேரும் அனைவரும்வந்திறங்கி
சிட்டினத்தைதானழைத்து செப்புவார்தேவரெல்லாம்
உன்-தனையனைவாங்கித்தாரோம் சமுத்திரநீருண்டுபண்ணும்
எப்போதும்போலே நீ ஏற்படுத்தும்சமூத்திரத்தை
என்றுசொல்லப்பட்சியின மெல்லாமொருமித்து
மயிலையருகழைத்து வார்த்தைகளைதுசொல்லும்
கந்தருக்குச்சொன்னீரானல்கைவேலாலுண்டுசெய்வார்
என்றுசொல்லமயிலினங்க ளெல்லாருமொருமித்து
வேலவனார்தன்பாதத்தில் விழுந்துமுறையமிட்டு
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனால்முடியாது
நீர்நினைத்தாலிக்ஷணமே நீரும்பெருகிவிடும்
அடியேனைப்பற்றியே அலைகடலைஉண்டுபண்ணும்
என்றுபணிந்து இறங்கியேதொழுதுநிற்க
கந்தர்மனமகிழ்ந்து கடிகியேவில்வளைத்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வேலெடுத்துமந்திரித்து
அலைகடலில்நீரையெல்லாம் அம்பிலொருமூத்தாக
பூமியதிரவே போய்ப்பாயும்வேலிதுதான்
மண்ணிலுள்ள நீரையெல்லாம் வழித்தொருமூத்தாக
மூத்தால்வளர்ந்து மூனிந்துகடல்பெருக
சந்தோஷப்பட்டானே சமூத்திராசனவன்
குருவியுடபிள்ளையைக் கொண்டுவந்துதந்தாராம்
ஆதிசிவனாரும் அதிகவாந்தந்தாராம்
மூப்பத்துமுக்கோடி மூனிவர்தேவரெல்லாம்
சுகமாகச்செல்வத் துடனேயிருப்பீரென்று
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாதேவர்போய்நடந்தார்
ஊர்க்குருவிபேருபெற்ற ஓங்கும்வனமிதுகாண்
என்றதுகேட்டு எழில்விஜயன்மிகமகிழ்ந்தார்
அந்தச்சமையம் அருச்சுனராஜரிடம்
போகவிடைதாருமெனப் புகன்றான்பிராமணனும்[யன்
போய்வாருமென்றுசொல்லி போகலுற்றான்போர்விஜய

பதினோராவது ஊர்க்குருவிவனம் முற்றிற்று.

12-வது காளபயிரவ வனம்

பன்னிரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனூர்கள்
காளபயிரவ வனத்திலேகாவல்லர்கள்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்குடியிருந்தார்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனனும்
காளபயிரவ கானகத்தில்வந்தமர்ந்தான்
அங்கேதவமுனிகள் அனேகம்பேரப்பொழுது
சாமியென்றுவந்தோமே தவசுகுலைந்துதையா
சிவனுரென்றுவந்தோங்காண் செய்ததவம்வீணுச்சு
என்றுமனங்கலங்கி எப்போதும்போலிருந்தார்
அந்தரிஷிகளண்டை அருச்சுனன்தவஞ்செய்தான்
அங்கிருக்கும்ரிஷிகள் அனேகம்பெரியவர்கள்
இத்தனைகாலமட்டும் இருந்துதவம்பண்ணினோம்
இருந்துதவம்பண்ணி ஈஸ்வரனும்வந்ததில்லை
ஆதிசிவனுரை ஆண்டவரைக்காணவில்லை
பரமசிவனுரை பார்க்கஅரிதாகும்
கைலாசவாசலிலே கடுகதவம்பண்ணினுலே
பரமசிவனுரும் பாக்கியந்தந்திடுவார்
சுகமாகவாழ்ந்திடுவீர் துரிதமாயேகுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவாள்விஜயன் [ன்
எல்லவர்க்கும்சரணமிட்டு எழில்விஜயன்போய்நடந்தா
கடிகிநடந்தானே கைலாசபருவதத்தில்
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி பூசைதவமுடித்து
காளபயிரவனைக் கருதித்தியானம்பண்ண
எழுபதடிக்கம்பம் எழில்விஜயன்நாட்டினுன்
எழுபதடிக்கம்பத்தின்மேல் ஏழுயிளநீரைவைத்தான்
ஏழுயிளநீரின்மேல் ஏழுவிளாம்பழத்தைவைத்தான்
ஏழுவிளாம்பழமேல் ஏழுஎலுமிச்சங்கனிவைத்தான்
எலுமிச்சங்கனிமேல் ஏழுகொட்டைபாக்குவைத்தான்
ஏழுகொட்டைப்பாக்குமேல் ஏழுகுண்டுமணியைவைத்
ஏழுகுண்டுமணியின்மேல் ஏழுகடுகுவைத்தான் [தான்
ஏழுகடுகதன்மேல் ஏழுசெப்பூசிவைத்தான்
ஏழுசெப்பூசியின்மேல் ஏழுசெவ்வலரிவைத்தான்

ஏழுசெவ்வலரியின்மேல் ஏறினன்தேர்விஜயன்
ஒருகாலைத்தானூன்றிஒருக்கால்முழங்காலில்வைத்தான்
கண்ணிரண்டுமூடியே கர்த்தன்மேல்தியானமானான்
அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேஜெயகண்டிகை
ஓம்நமசிவாயவென்று ஒலித்தானேசங்குதனை
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அருந்தவம்பண்ணுகிறான் அருச்சுனராஜதுரை
அகோரதவம்பண்ணுகிறான் ஆண்டவனைக்காணவென்று
ஆதிசிவனார்க்கு அருச்சுனன்செய்ததவம்
பொறுத்துமுடியவில்லை போர்விஜயன்செய்ததவம்
ஆதிசிவனார்க்கு அக்கினியாய்வீசுகுது
காலனைக்காலாலுதைத்த கைலாசநாதரவர்
கோபம்பெரிதாகி கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஆறாதாதுவரே அழையுங்கள்மாயவரை
எமன்பிரமாவை இங்கேயழையுமென்றார்
விண்ணாட்டுத்தேவனை விரைந்தோடியழையுமென்றார்
விக்கினவிநாயகனை வேலவனையழையுமென்றார்
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாங்களென்றார்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அதிவிரைவாய்ஓடிவந்தான்
வைகுந்தம்ஓடிவந்து மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
ஆதிசிவனார் அழைத்துவரச்சொன்னாரென்றார்
அமராபதியாளும் ஆயிரங்கண்ணனுக்கும்
எமபுரமாளும் எமதர்மராஜனுக்கும்
பிரமலோகந்தன்னிற் பிரமதேவனனவர்க்கும்
வசிஷ்டரும்வால்மீகர் மகாதவமுடையவர்க்கும்
அத்தண்டதேவர்முதல் அனைவருக்குஞ்சொல்லினான்
சிவனார்வரவழைத்தார் சீக்கிரம்வாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அவரவர்கள்பயணமானார்
வாழ்கருடனேறியங்கு வந்துவிட்டார்மாயவனார்
மத்தகஜமேறியங்கு வந்துவிட்டாரிந்திரனார்
எமன்கிடாவேறி ஈசருகில்வந்தான்
அன்றுபிரமாவும் அன்னத்தின்மீதில்வந்தார்
கானமயிலேறிக் கந்தரும்வந்துவிட்டார்
மூஷிகவாகனத்தில் மூன்னோனும்வந்துவிட்டார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரும்வந்துவிட்டார்
ஆதிசிவன்பக்கலிலே அனைவரும்வந்துவிட்டார்
வந்துபணிந்தார்கள் மகாதேவன்பக்கலிலே

அத்தியுரித்தவனூர் ஆதிசிவனேது சொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையொன்றுகேட்டீரோ
ஆரோதெரியாது ஆதிகைலாசம்வந்தான்
எவனேதெரியாது இங்கேதவம்பண்ணுகிருன்
கைலாயந்தனிலேதான் கடுகிவரஞாயமுண்டோ
கைலைக்கு அப்பாலே கானகந்தன்னிலேதான்
கருதித்தவம்பண்ணுக்கால் காட்சிவரம்தந்திடுவோம்
இங்கேதவம்புரிய ஏற்குமோசொல்லுமென்ருர்
இவன்யாரோதெரியாது ஆண்மையாய்வந்துவிட்டான்
என்தலைமாட்டில்நின்று சத்தங்கள்போடுகிருன்
யாரோதெரியாது அறிந்துவந்துசொல்லுமென்ருர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வையுள்ளோன்
மீசைமுருக்கிழகன் விழியிற்கருப்பழகன்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புலில் அமிர்தகலசம்
பல்லில்பரசவீணை பாதத்தில்செந்தாமரை
பஞ்சவரிலிவனெருவன் பார்த்திபனென்ருர்காண்
இடதுகால்பொம்மைவிருது வலதுகால்வீரதண்டை
சலவிருதுகுலவிருது சமர்த்துகள்படைத்தவன்காண்
சிவபூசைகுருபூசை சிவன்பாதம்மறவான்காண்
என்னவரம்வேண்டி யிங்குவந்தானென்றறியேன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாரீஸ்வரரும்
தருமர்தம்பியானாலும் சமர்த்துடையோனானாலும்
கைலாயந்தன்னிலே கடிகிவரஞாயமுண்டோ
இவன்-இந்தவிதமாயிருந்து ஏதுதவம்பண்ணுலும்
வருந்தியிருந்தாலும் வரமருளப்போறேனே
தவசைக்கெடுத்திடுவேன் தருமர்தம்பிஅருச்சுனரை
என்றுமகாதேவர் யெரிபறந்துகண்சிவந்து
வாயுராஜன்தன்னையே வாவென்றழைத்தாராம்
அருச்சுனன்செய்யுமந்த அருந்தவசுக்கம்பமதை
தவசுநிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடுமென்ருர்
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அதமாக்கிவாருமென்ருர்
என்றதுதான்கேட்டு யெழுந்தானேவாயுராஜன்
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வார்த்தைதானறிந்தார்
கைமோசம்வந்ததென்றே கரியமாலப்போது

அருச்சுனராஜருக்கு அனர்த்தம்வர நாளாச்சு
கார்க்கவேணுமென்று கரியமாலோடிவந்தார்
மாயையாய்வந்தாரே வாள்விஜயன்முன்னாலே
காண்டீபா அருச்சுனரே கைமோசம்வந்துதடா
ஆதிபரமசிவன் அதிகோபங்கொண்டாரே
வாயுராஜன் தன்னையிப்போ அனுப்பினார்மகாதேவர்
தவசுநிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடவாரான்
வாயுவுராஜனுக்கு வலுவாயிருப்பாயா
என்றதுகேட்டு யெழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உம்மையேநம்பியே உம்பர்புரம்வந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாதே
தோளில்ஜெபமாலை தொண்டழிந்துபோகாதே
பெட்டியிலேபூஷணம் பெருமைகுலையாதே
கார்க்கக்கடனுமக்கு கரியமாலெம்பெருமாள்
அண்ணருந்தம்பியரும் அனுப்பினருன்னைநம்பி
ஆரைநம்பியிங்குவந்தேன் ஆதிசிவன்கைலாசம்
என்னமாயிருந்தாலும் ஈஸ்வரனாரெந்தனுக்கு
வந்தவினைமாற்றி வரமருளச்செய்யுமையா
என்றுவணங்கினான் இயலானவாள்விஜயன்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து ஸ்ரீராமரேதுசெய்தார்
தருமர்தம்பி அருச்சுனன்றன் தவசுநிலைக்கம்பமது
வாயுராஜன்வந்து வலுமையாயசைக்கினாலும்
ஆதிசிவன்வந்து அசைக்கிவலித்தாலும்
தேவாதிதேவரொன்றாய்ச் சேர்ந்துஅசைக்கினாலும்
அருச்சுனன்தவசுநிலை அசையாமலிருக்கவென்றார்
மாயவனார்வரங்கொடுத்து வந்துவிட்டார்கைலையிலே
ஆருமறியாமல் ஆதிசிவனருகில்வந்தார்
அந்தச்சமையத்தில் ஆங்காரவாயுராஜன்
மண்ணும்விண்ணும்தானதிர வாரானேவாயுராஜன்
தெற்கேயிருந்துதிசை வடக்குமுகம்நோக்கி
இறைந்துவந்துமோதினான் இளவிஜயன்தவசடியை
அப்புறத்துக்கிப்புறந்தான் அசையாமல்தானிருக்கும்
மறுகாலொருதரமும் வத்துஅறைந்தானும்
சாயாமல்நின்றது தவசுநிலைக்கம்பமது
தன்னாலேயாகாமல் சங்கரிக்கமுடியாமல்

திரும்பினான்வாயுராஜன் சிவனாற்குச்சேதிசொல்ல
அருச்சுனரைப்பார்த்து அதிகப்பிரியமுமாய்
என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனாஉந்தனுக்கு அஸ்திரந்தாரேனென்றான்
வாயுவாஸ்திரத்தை வாள்விஜயன்கைகொடுத்தான்
வாங்கிநமஸ்கரித்து வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
எவராலுப்பவந்தீர்காண் என்தவசை நீரழிக்க
என்றதுகேட்டு யேதுசொல்வான்வாயுராஜன்
ஆதிசிவனழைத்து அனுப்பினாருன்னிடத்தில்
தவசுநிலைக்கம்பமதை சமூத்திரத்திற்போடுமென்றார்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அசக்கினேன்கம்பமதை
என்னால்முடியவில்லை இளவிஜயாவுனை ஜெயிக்க
ஆதிசிவன்வந்திடுவார் அதிகவரந்தந்திடுவார்
என்று நடக்கையிலே ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
உம்பர்பிரானுக்கு ஒருவார்த்தைசொல்லுமையா
என்னவென்றுசொன்னானெழில்விஜயனருச்சுனனும்
கிருபைவைத்துபாசுபதம் கிரீடிக்குத்தாருமையா
வேண்டும்வரங்கள்தனை விமலரேதாருமையா
கேட்டவரங்கள்தனை கிருபைவைத்துத்தாருமையா
வரங்கள்தந்தாலொழிய மலையைவிட்டுப்போவதில்லை
தவசுநிலையைவிட்டுத் தனஞ்ஜயனும்போவதில்லை
ஆண்டவனேஐயாவே அசட்டையாய்நீரிருந்தால்
மண்டைபிளப்பேனென்று வாமதேவருக்குரையும்
தலையையுடைப்பேனென்று சங்கரற்கு நீருரையும்
என்றுவிஜயனெடுத்துரைத்தானப்போது
வாழ்த்திவிடைபெற்று வருகிறான்வாயுராஜன்
ஆதிசிவனாருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மான்மழுதரித்ததேவா மலர்ப்பாதம்சரணமையா
அருச்சுனன்தவசழிக்க ஆண்டவனேமுடியாது
உம்பர்பிரானே உம்மாலுமாகாது
காட்சிதராவிடிலோ காண்டீபத்தாலடிப்பேனென்றான்
வரங்கள்கொடாவிடிலோ மண்டைபிளப்பேனென்றான்
என்றதுகேட்டு ஈஸ்வரனார்கோபமானார்
கேட்டீரோமாயவரே கெர்வத்துடன்சொன்னது
மண்டையுடைக்கவும் வரம்வாங்கும்வல்லவனோ
காண்டீபத்தாலடித்து கடிகிவரம்வாங்குவானோ
தலையையுடைப்பேனென்ற தனஞ்சயனை இப்போதே

மண்டைதனையுடைத்து வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
என்றுபரமசிவன் எறிபறந்துகண்சிவந்து
ஆரடாஇடிபகவான் அதிவிரைவாய்வாருமென்றார்
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அருச்சுனன்றன்றலையை அறுபதுசுக்கலாக்கி
கொன்று அதமாக்கிக் கொப்பெனவேவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரஇடிபகவான்
அஷ்ட.கிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துநடுக்கமுற
எழுந்தானிடிபகவான் ஏழுலகந்தானதிர
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமரோடிவந்தார்
அருச்சுனபார்த்திபா ஆதிசிவன்கோபமானன்
இடிபகவான்தன்னை ஈஸ்வரனனுப்பினர்
தலையையுடைக்கவென்று தான்வாரானிடிபகவான்
தப்பித்துக்கொள்ளுமென்று சாமியவர்போய்விட்டார்
அந்தச்சமையத்தில் ஆங்காரஇடிபகவான்
தெய்வலோகந்தானதிர தேவர்கிடுகிடென்ன
பாதாள ஆதிசேஷன் பயந்துகிடுகிடென்ன
கர்ப்பங்கிடுகிடென்ன கிளிகள்கமரிக்கொள்ள
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துகிடுகிடென்ன
எட்டுதிசைநடுங்க ஏழுலகந்தத்தளிக்க
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாய்த்தானிடித்து
அருச்சுனற்குநேராக ஆகாயமீதிருந்து
உருதியாயப்பலங்கூட்டி உச்சியிலேதானிடித்தான்
வரட்டும்யிடிபகவான் என்றல்லோவாள்விஜயன் [தான
இடிபகவான்வருகையிலே எழில்விஜயனென்னசெய்
ஒஞ்சரித்துத்தானிருந்து ஒருபக்கம்இடிக்கிடவே
கண்மூழிபிதுங்குது கண்ணீருந்தான்வடிய
இளப்புந்தவிப்புமா யிருக்குதிடிதேவருக்கு
மெச்சினேன்மருமகனே விட்டுவிடுமென்னையென்றார்
என்மகளைமின்னொளியை ஈய்ந்திடுவேனுந்தனுக்கு[ன்
இப்பொழுதுந்தனுக்கு இடியாஸ்திரந்தாரேனென்று
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வா
இனிமேல்கலியுகத்தில் எங்கேயிடித்தாலும் [ன்
அருச்சுனனென்றுசொன்னல் அப்பால்நீபோரீரோ
என்பேருசொன்னுக்கா லேழுகாதம்போரீரோ
அவசியம்போறேனென்று ஆணையிட்டானிடிபகவான்
எவரனுப்பவந்தீர்காண் என்னையிடித்துக்கொல்ல

என்றதுகேட்டு எதுசொல்வானிடிபகவான்
ஆதிசிவனுர் அனுப்பினுருன்னிடத்தில்
ஆங்காரத்துடனேவந்து அகப்பட்டேனுன்றன்கையி
சத்தியவானென்றலேயை தப்பிவிட்டாய்மகாராஜா [ல்
உன்-புண்ணியத்திஞலே பிழைத்துமேநான்போறேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வா
ஆதிசிவனுற்கு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும் [ன்
எதுவருத்தங்கள் என்னஇடர்செய்தாலும்
அருச்சுனன்வரத்துக்கு அழிவுவரப்போறதில்லே
ஈஸ்வரரேஉன்கையில் எந்தவிதமாஞலும்
வரம்வாங்கவல்லபிரான்வாள்விஜயனென்றுசொல்லும்
இடிபகவானுக்குரைத்து எழில்விஜயன்தானனுப்பி
அரனேமறவானும் அரன்மேலேதியானமானுன்
சிவனேமறவானும் சிவன்மேலேதியானமானுன்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிசிவனுரிடத்தில்
வந்தானிடிபகவான் வணங்கியேநமஸ்கரித்தான்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனெருவிண்ணப்பம்
உன்வார்த்தைகேட்டுபோய் உயிரிழக்கநாளாச்சே
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாய்த்தானிடித்தேன் [ன்
இறங்கித்தலேசாய்த்து என்னேயேபிடித்துக்கொண்டா
சத்தியவானருச்சுனனும் தப்பவிட்டானென்தலேயை
எதுநீர்செய்தாலும் இளேத்துவிடானருச்சுனனும்
வரம்வாங்கிபோகவல்லான் வாள்விஜயனருச்சுனனும்
அவனே-சித்தமதில் நினேக்கத் தேகம்நடுங்குதையா
பின்னும்நினேவுகொண்டால் பிராணன்பதைக்குதையா
என்றுசொல்லஇடிபகவான் ஈசனதற்குரைப்பார்
அத்தனேக்கும்வல்லவனே ஆண்பிள்ளே அருச்சுனனே
அரைநாழிக்கொள்ளேயிலே அதமாக்கிப்போடுகிறேன்
அனேகமானசெல்லுகளே ஆண்டவனுருண்டுபண்ணுர்
செல்லுகளே நீங்களும்போய் சீக்கிரம்விஜயனுட
சரீரமாதியந்தமெங்குஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்
துளேத்துவிட்டுவாருமென்று சொன்னுர்பாசுபாணி
வருகுதுசெல்லதுதான் வாள்விஜயன்தன்னருகே
அந்தச்சமையத்தில் அரிராமர்ஓடிவந்தார்
அருச்சுனுவாள்விஜயா அனேகமோசம்வருகுதடா
ஆண்டவன்கோபமதாய் அனேகஞ்செல்லனுப்பிவைத்
எச்சரிக்கையாகவே இருங்காணருச்சுனரே [தார்

என்றதுசொல்லியே எம்பெருமாளேகிவிட்டார்
அந்தச்சமையத்தில் அனேகமானசெல்லுவர
சுரேந்திரன்மைந்தனையுஞ் சூழ்ந்ததுசெல்லுகள்தான்
கண்டானே அருச்சுன னும்காண்டீபன்தான்வளைத்தான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிஅஸ்திரத்தை அருச்சுனன்உச்சரித்து
மார்பிரளவாங்கினன் வளரவிட்டான் அக்கினியை
அருச்சுனன்தவசுநிலை கம்பத்தருகாக
அக்கினிவளருகுது அண்டமுடியாது
செல்லுகளண்டாமல் செந்தணலாய்ப்பத்துகுது
பார்த்துபயந்து பறந்ததுசெல்லுகள்தான்
சங்கரன்தன்னருகே சரணமிட்டுயேதுசொல்லும்
ஐயாவேஈஸ்வரரே ஆண்டவரே நீர்கேளும்
அருச்சுனன்தன்னருகே அக்கினிவளருகுது
ஆற்றமுடியாமல் ஐயாவேவந்துவிட்டோம்
ஆதிசிவன்கேட்டு அதிகோபமுண்டாகி
அத்தனைக்கும்வல்லவனே அருச்சுனராசனுந்தான்
என்றுபரமசிவன் எரிபறந்துகோபமுடன்
வருணபகவானை வாருமென்றுதானழைத்து
யானையடிகால்பெருமன் யானைமழைபெய்யுமெனக்
கட்டளையிட்டுக் கடிகியேபோமென்றார்
ஆதிசிவன்வார்த்தை அவ்வருணன்தவறாமல்
சமுத்திரத்தின் நீரையுண்டு தான்வருதுமேகங்களும்
கார்மேகமேழும் கறுத்துஎழும்பியது
ஆனைக்கால்போலவே அவ்வருணன்மழைபொழிய
அந்தச்சமையத்தில் ஆயரும்வோடிவந்தார்
அருச்சுனவாள்விஜயா ஆண்டவனார்கோபமதாய்
வருணபகவானை மழைபொழிய அனுப்பினர்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றுதானடந்தார்
அந்தச்சமையத்தில் ஆயரும்வோடிவந்தார்
மேகமெழும்பி மின்னல்வருகையிலே
கண்டானேவாள்விஜயன் கனமோசம்வருகுதென்று
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
சங்கரமாரிபோலே சரமேற்சரம்பொழிந்தான்
அம்பினல்மூடுபந்தல் அருச்சுனன்போட்டுவிட்டான்
வான்மழைபொழியாமல் வான்சரத்தால்பந்தலிட்டான்
வருணபகவானும் வந்துமழைபொழிந்தான்

வெள்ளமாய்த்தான்பெருக வேணமழைபொழிந்தான்
அருச்சுனன்வளர்த்தின அக்கினிக்குச்சேதமில்லை
வருணபகவானும் மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷப்பட்டானும் தார்விஜயனர்ச்சுனன்மேல்
என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
வருணாஸ்திரத்தை வாள்விஜயன்கைக்கொடுத்தான்
வாங்கியேவாள்விஜயன் வருணனுக்கேதுசொல்வான்
ஆரனுப்பநீர்வந்தீர் அமரதுசெய்யவென்று
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்வருணராஜன்
ஆதிசிவனார் அனுப்பினார்வந்தேனென்றான்
எழில்விஜயாஉனைஜெயிக்க யென்னால்முடியாது
ஈசனார்தன்தமக்கு இவ்வார்த்தைசொல்லப்போறேன்
ஆனால்வருணரே நீர் ஆரனார்க்கெடுத்துரையும்
கோடிசரணமும் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லுமே [னே
அகச்சாடல்செய்வதேனே அருச்சுனன்மேல்கோபமே
கடிகியேவந்தெனக்கு காட்சிதரச்சொல்லுமையா
போய்வாருமென்று பொட்டெனவேசரணமிட்டான்
வாயுவேகமாகவே வருணராஜன்வந்துவிட்டான்
ஆதிசிவனுக்கு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்தனைஜெயிக்க ஆராலுமுடியாது
உம்பர்பிரானாரே உம்மாலேமுடியாது
அத்தனைக்கும்வல்லபிரா னானையினாலிங்குவந்தான்
கோரினவரத்தைநீர் கொடுத்தனுப்பும்ஈஸ்வரரே
என்றதுகேட்டு ஈஸ்வரனார்கோபமானார்
வாள்விஜயன்தன்னுடைய மனமுடுக்கழிக்கிறேன்பார்
கழுகுகளுங்கூளிகளும் கடிகியேஉண்டுபண்ணார் [ரூர்
அருச்சுனன்மாங்கிஷத்தை அடங்கலுமுண்ணுமென்
கவ்விப்பிடிங்கியே கடிகியேயுண்ணுமென்றார்
இமையோர்பிரானாரும் இன்னமேதுண்டுபண்ணார்
கருவண்டுசெவ்வண்டு கணக்கில்லாதுண்டுபண்ணார்
கொட்டுகின்றகுளவியை கோடியவருண்டுபண்ணார்
சுரேந்திரன்மகனுடலைத் துளையாய்த்துளையுமென்றார்
அரைக்ஷண நாழிகையில் அருச்சுனரைக்கொல்லுமென
மகாதேவர்சிலவருள வருகுதுசேனைகள்தான்
குளவிகளும்கூளிகளும் கூட்டமாய்வருகுதங்கே
கனமோசமவருகுதென்று கரியமால்தானறிந்து
அருச்சுனராஜாண்டை அரிராமரோடிவந்தார்

காண்டீபர் அர்ச்சுனரே கழுகுகள்வருகுதடா
குளவிகளும்கழுகுகளும் கூளிகளுங்வண்டுகளும்
அனேகம்வருகுது அங்கந்துளைப்படுத்த
எச்சரிக்கையாகவே இருங்காணும்அர்ச்சுனரே
என்றதுகேட்டு இந்திரன்மகனேதுரைப்பான்
அடியேனாலேதாகும் ஐயர்பெருமாளே
உன்வலிமையாலே உம்பர்புரம்வந்தேனே
எந்தவிதத்திலேயும் ஈடேறப்பாருமையா
வணங்கிச்சரணம்பண்ணினன் மாயன்பெருமாளை
தரணியளந்தவரும் சந்தோஷப்பட்டாராம்
கழுகுகளும்கூளிகளும் கவ்விச்சதைகொண்டாலும்
அருச்சுனன்தேகத்துக்கு அழிவில்லாதேயிருக்க
என்றுவரமளித்து எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
வந்துபிடுங்கிற்று வாள்விஜயன்தேகமெல்லாம்
சல்லடைக்கண்போலே சமமாய்த்துளைப்படுத்தும்
எப்போதும்போலே ஏற்படுந்தேகமெல்லாம்
கைகள்நகம்பேர்த்து கடித்தபல்லுங்கூர்மழுங்கி
மூக்குகள்தானொடிந்து மூண்டங்களாயோடுகுது
ஆதிசிவனருகில் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கழுகுகள்முறையமிடும்
எங்களாலானமட்டும் எழில்விஜயனதேகமதை [ம்
சல்லடைக்கண்களைப்போற் சதையைத்துளைத்திடுவோ
சதையைத்துளைத்திடுவோம் வதையைப்பிடுங்கிடுவோம்
குப்பல்குப்பலாகவேதான் குவிப்போமேமாங்கிஷத்தை
குவித்தரைநாழிகைக்குள் கூடிவிடுந்தேகமதில்
துளைத்தரைநாழிகைக்குள் தோன்றுமூடல்மூன்போல
பின்னுஞ்சதைகவ்விப் பிடுங்கியெரிந்திடுவோம்
அருச்சுனன்தேகமதை அழித்தோம்அழியவில்லை
கடித்தபல்லுங்கூர்மழுங்கி கைகள்நகம்பேர்ந்துதையா
எங்களால்முடியாது இளவிஜயனைச்செயிக்க
ஆராலுமுடியாது அருச்சுனரைச்செயிக்க
கோரினவரத்தை கொடுத்துவிடும்ஆண்டவரே
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
எத்தனைநாள்தவசிருந்தும் ஏனென்றுகேட்பேனே
என்றுபரமசிவன் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் மறுபடியுமோடிவந்தார்

அருச்சுனபார்த்திபா ஆதிசிவன்மோசஞ்செய்தார்
கற்பூரக்கொடிமுடியில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
கற்பூரக்கொடிமுடியைக் கனலாற்கொளுத்திவிட்டால்
கலகத்தைச்செய்துவிட்டால் காட்சிதனைத்தந்திடுவார்
என்றதுசொல்லி எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசெய்வான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிப்பாணமதை அருச்சுனன்உச்சரித்து [ரு
மந்திரத்தைஉச்சரித்துமண்டபத்தைகொளுத்துமென்
மார்புரளவாங்கியே தோள்புரளவிட்டுவிட்டான்
வந்ததுபாணம் மகாதேவர்மண்டபத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தைக் கடுகிக்கொளுத்திடவே
மண்டபந்தானெரிய மகாதேவர்பார்த்துவிட்டார்
பார்த்திரோமாயவரே பார்த்திபன்தன்வலுமை
என்-வீட்டைக்கொளுத்தியே வேணவரம்வாங்கவந்தா
இப்படிச்செய்தவர்களேவர்களையும்நானறியேன் [ன்
சதுர்யுகமட்டும் தவசுகள்பண்ணாலும்
அருச்சுனன்தன்தமக்கு அரியவரம்தருவதில்லை
கற்பூரமண்டபத்தைக் கடுகியேவிட்டெழுந்து
சாம்ராணிமண்டபத்தில் சாமிவந்துகொலுவிருந்தார்
சாம்ராணிமண்டபத்தை தணலாய்கொளுத்துமென்று
சொல்லிநடந்தாரே சுவாமிபெருமாளும் [ர்
மறுகாலருச்சுனனும் வரிவில்வளைத்துக்கொண்டு
அக்கினி அஸ்திரத்தை அருச்சுனன்மூடுக்கிவிட்டான்
சாம்ராணிமண்டபத்தைத் தணலாயுருக்கிடுது
கண்டார்மகாதேவர் கடிகியங்கேதுசொல்வார்
கண்டீர்களோதேவர்களே காண்டீபன் ஆண்மைகளை
என்-வீட்டைக்கொளுத்தியே வேணவரம்வாங்கவந்தா
இந்தஆண்மையுள்ளவனை எங்குமேநானறியேன் [ன்
வெண்ணீருமண்டபத்தில் விமலரும்போய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் மாயமாயோடிவந்து
அருச்சுனபார்த்திபா அதிகமோசம்வந்துதடா
விபூதிமண்டபத்தில் வேந்தரும்வந்தமர்ந்தார்
அப்பெரியமண்டபத்தை அதமாக்கிப்போடுமென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்வளைத்துநாணிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
வருணபகவான் வரமளித்த அஸ்திரத்தை

மந்திரரூபமிட்டு வாங்கினான்மார்புரள
வந்துவிழுந்தது மயேஸ்வரனார்மண்டபத்தில்
வான்மழைபோலாக வந்துபொழிந்திடுமாம்
வெண்ணீறுமண்டபமும் மெத்தகரைந்திடவே
கண்டார்மகாதேவர் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
ஆயன்பெருமானே அருச்சுனன் ஆண்மைதனை
கண்டீரோமாயவரே காண்டீபன் ஆண்மைதனை
எத்தனைமண்டபத்தை இடித்துத்தகர்த்துவிட்டான்
இப்படிப்பட்டவற்கு எப்படிவரமருள்வேன்
இங்கிருந்தோமானால் இப்படிக்குப்பண்ணுகிறான்
பாதாளமண்டபத்தில் பரமசிவனும்போகவென்று
எழுந்தார்மகாதேவர் எல்லாருங்கூடிவர
அந்தச்சமையத்தில் அரிராமரோடிவந்து
அருச்சுனபார்த்திபா அதிகமோசம்வந்துதடா
பாதாளமண்டபத்தில் பரமசிவன்போறார்காண்
போய்விட்டாராமானால் பிற்பாடுகாணொண்ணுது
காணக்கிடையாது கர்த்தருடசேவை
போகாமலேதடுத்தால் பெருமாளைக்கண்டிடலாம்
என்றதுசொல்லி யெம்பெருமாள்போய்நடந்தார்
மாயவனார்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசெய்தான்
காண்டீபன்வில்வளைத்து கணையெடுத்துவுச்சரித்தார்
கடிகிமறித்துவிடும் என்றுகணைதொடுத்தான்
வந்துதடுத்தது வாள்விஜயன்விட்டபாணம்
மகாதேவர்முனபாக வளர்ந்தது அக்கினிபோல்
மூக்கண்ணுடையவரை மூன்னேதடுத்ததுகாண்
கண்டார்பரமசிவன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
கண்டீரோதேவர்களே காண்டீபன் ஆண்மைகளை
இப்படிப்பட்டவற்கு எப்படிவரங்கொடுப்பேன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்தேவரெல்லாம்
தருமர்தம்பி அருச்சுனற்கு சமர்த்துகள்மெத்தவுண்டு
இவருடனெதிர்த்தவர்கள் எவரும்பிழைப்பதில்லை
காட்சிதந்தாலல்லாது கனமோசம்வந்துவிடும்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்ஈஸ்வரரும்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளை ஆண்மைகளைக்காணுகிறேன்
தவசுநிலைக்கம்பத்தை தரையோடமிழ்த்துகிறேன் [ன்
என்றுபரமசிவன் எமனைத்தானழைத்து
எமதர்மராஜரே நீர் ஏனம்போல்வடிவெடுத்து

அருச்சுனன் தன்னருகில் அபயமிட்டோடுமென்றூர்
கடிகியனுப்பினர் கடவுளுமவனையங்கே
எமதர்மராஜன் யேனம்போல்வடிவெடுத்து
பன்றிவடிவெடுத்து பார்த்திபன் அருகில்வந்தான்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்பிவாரான்
அபயமென்றசத்தம் அருச்சுனன் தான்கேட்டு
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிக்கவேணுமென்று
அலகம்பு அஸ்திரத்தை அருச்சுனன்விட்டுவிட்டான்
காட்டுப்பன்றிதன்னையும் நீ கம்பத்தில்கட்டுமென்றான்
மந்திரனுபமிட்டு வாங்கினனருச்சுனனும்
வந்தது அஸ்திரம்தான் வளைந்துமேகட்டுகுது
கம்பத்துடனேதான் கட்டியேபோட்டுது
கட்டுண்டான்காலன் காண்டீபன் தன்சரத்தால்
அந்தச்சமையத்தில் ஆதிசிவனெழுந்தார்
மெத்தப்பெரியவராய் வேடன்வடிவெடுத்தார்
பிரமதேவன்தானும் பெரியதொருவேடரானர்
விக்கினவிநாயகர் வேடர்வடிவெடுத்தார்
சூரர்குலம்வேரறுத்த சுப்ரமண்யர்வேடரானர்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்வேடரானர்
அடியளந்தமாயவரும் அங்கேவொருவேடரானர்
அருச்சுனரைவெல்லவென்று அனைவரும்வேடரானர்
ஈஸ்வரியைத்தானழைத்து இப்போசமையமென்றூர்
ஈஸ்வரியாள் தன்னுடனே எழுபேர்வேடரானர்
வாரார்வடிவெடுத்து வாள்விஜயன் தன்னருகே
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும்கையில்துப்பாக்கிகளும்
மான்வலையுஞ்சில்லாக்கோல் மருந்துகேப்குண்டுகளும்
ரெட்டைக்குண்டுதுப்பாக்கி நேரிசம்தோளில்வைத்து
சின்னவேடன்பெரியவேடன் சிவனூர்கீழ்வேடரானர்
பொன்னூர்தமுக்கடித்துப் புறப்பட்டார்வேடரெல்லாம்
மற்றுமுள்ளதேவதைகள் வயிரவனூர்வடிவெடுத்தார்
கருநாயுஞ்செந்நாயும் கணக்கில்லாநாய்கள்வர
காட்டைவளைத்தார்கள் கருநாயைச்சுத்திவிட்டார்
அம்புவில்லாயுதமும் ஆண்டவனூர்கைப்பிடித்து
வாரார்கள்வேடரெல்லாம் வளைத்துத்தூாதகியல்லோ
அத்தண்டவேடுவரும் அருச்சுனரருகில்வந்து
ஆர்காணுஞ்சங்கமரே அறிவைப்படைத்தவரே
புதிதாய்த்தவசுபண்ணிப் புத்திமெத்தக்கற்றவரே

திரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
ஏழைகண்டாய்வேடுவனுன் எட்டுநாள்காத்திருந்தேன்
காத்திருந்திவ்வேனமதை கணையாலேஎய்துவிட்டேன்
காயம்பட்டுஏனம் கடுகியேவந்துதிங்கே
ஏனம்வந்தசாடையிது இப்போதடிபிடித்து
அடிபிடித்துவந்தோம்நாம் ஆனதொருசங்கமரே
கம்பத்துடனேநீர் கட்டிவைத்தகாரியமேன்
பசியோடிருக்கிறேம் பன்றிதனைவிட்டுவிடும்
பிள்ளையுங்குட்டிகளும் பெரும்பசியாய்ப்புலம்புகிறோம்
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடும் கடுகப்புசித்திடுவோம்
என்றுசொல்லிக்கொண்டு ஈஸ்வரனுர்தான்வரவே
காண்டீபனர்ச்சுனனும் கடிகியேயேதுசொல்வான்
சிவத்தியானமாகவே சிலைவிஜயனேதுசொல்வான்
ஆரடாவேடுவனே அப்புறத்தேபோய்விடுங்காண்
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிப்பேனல்லாமல்
இனிமேல்விடுவேனென்று எண்ணுதேஉன்மனதில்
பன்றியைத்தின்ருலே பசியாறிப்போவாயோ [ண்
குழந்தைக்குழந்தனுக்குங் குலத்தாற்கும்போதுமோகா
தன்னைப்போல்ஜீவன்களை தான்கொல்லஎண்ணுவரோ
சிவனுரைநோக்கியே செய்கிறேன்தபசுநிலை
எதிரிட்டுக்கொள்ளாதே இடையுங்கள்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேஜெயகண்டிகை
சம்போசிவனேயென்று தொனித்தானேசங்குதனை
ஆதிசிவனும் அருச்சுனற்குஏதுசொல்வார்
எத்தனைசொன்னுலும் இரங்கிலையோயுன்மனது
தருமம்நினைத்தாக்கால் சாமிவந்துதுணையாவார்
வயிறுபசிதீர்த்தாக்கால் மகாதேவர்துணையாவார்
உன்-தாயார்தகப்பனுக்குந் தமையற்குந்தம்பியற்கும்
ஒருகோடிமோட்சமுண்டு உத்சாகஞ்செய்யுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனரேதுசொல்வார்
ஒருக்காலுரைத்தேனே மறுக்காலுரைப்பேனே
தவசுநிலைவேளையிலே சத்தங்கள்போடாதே
சந்திரர்சூரியர்கள் தவறிநிலைதப்பினுலும்
காலம்பிரண்டு கலியுகம்வந்தாலும்
நரிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
வாயாறச்சொன்னசொல்லு மறந்துவிடப்போறதில்லை
ஆதரிப்பேனல்லாமல் அலையவிடப்போறதில்லை

மறுவார்த்தைபேசாதே வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
எதிரேவரவேண்டாம் இடையநில்லும்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்றான் அரன்மேலேதியானமானான்
அப்போதுபரமசிவன் அருச்சுனற்குவதுசொல்வார்
நான்-ஏழையன்றோசங்கமரே என்னைமிரட்டுகிறாய்
என்னை துரத்திவிட்டென் பன்றியைத்தின்னவென்றோ
என்னைமிரட்டுகிறாய் இவ்வார்த்தைநானறிவேன்
நான்போவேனென்று எண்ணாதேஉன்மனதில்
ஆறுபேர்வேடுவர்கள் அருங்கிளியாள்வேடுவச்சி
உத்தமனே நீயொரு னுகந்துமேகூடியல்லோ
பன்றிதனைச்சுட்டு பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம்வா
பங்குபோட்டுத்தின்று பசியாறிக்கொள்ளுமென்று
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஜாதிக்குத்தக்கபுத்தி தானிருக்கும்வேடருக்கு
என்றுசொல்லிவேடுவருமேதுசொல்வாரப்போது
ஆண்டிப்பயலுக்கு அறிவுகிடையாது
பசிக்குதெனவேண்டி பன்றிமேலம்புதொட்டேன்
தப்பித்துவோடிவரக் கம்பமதிற்கட்டலாமோ
கீழேயிறங்கிவாடா கேடுகெட்டசங்கமனே
என்சமர்த்தும்உன்சமர்த்தும் இப்போதெரியுமடா
சண்டைக்குவாடா நீ சமர்த்துள்ளசங்கமனே
என்றவுடன்கம்பம்விட்டு இறங்கினான்வாள்விஜயன்
வாள்விஜயன்றன்முதுகில் மட்சரேகைபார்க்கவென்று
பரமசிவனும்வந்து பார்த்தனுடன்சண்டைபண்ணார்
ஆண்டவனென்றறியாமல் அடித்தான்காண்வில்லாலே
பரமருங்கீழ்விழுந்து பார்த்தனையெடுத்துக்கொண்டார்
பார்வதியாள்பார்த்தர்ளே பார்த்தனிடமட்சரேகை
பார்த்திபனென்று பார்வதியாள்பேர்கொடுத்தாள்
பாசுபதாஸ்திரம் பரமருந்தான்கொடுத்தார்
அநேகவரம்பெற்று அருச்சுனனுந்தான்வாரான்
அண்ணனிடம்வந்து ஆசையுடனுரைத்தான்
பன்னிரண்டுவருஷமும் பாரவனந்திரிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே ஆரணியம்விட்டு நீங்கள்
அஞ்ஞாதவாசம் அருந்தபசுசெல்லுமென்று
இச்சையுடனுரைத்து எம்பெருமாள்பயணமானார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
துவாரகாபுரிநோக்கி சுவாமியவர்போகலுற்றார்

அப்பால்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
பரமருடன் தயவால் பன்னிரண்டுவருஷஞ்சென்று
வனவாசமேதிரிந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
நாடேவருகிருர் ராமருடதன்தயவால்
பாரிலுள்ள ஆடவரும் பாலகருமங்கையரும்
ஆரியருமற்ருேரும் யாவர்களுந்தான்படிக்க
மூன்னுளில்மூத்தோர் மொழிந்தவனவாசமதை
இன்னுளிற்போற்ற வெழுதாவெழுத்ததனுல்
அச்சுக்கூடத்ததிப ரனேகரிதுவரையில்
உச்சிதமாயச்சிலிதை யோங்கிப்பதிப்பித்தார்கள்
அட்டதிக்குப்புகழ அச்சிலிதைத்தானியற்றி
கற்ருேருமற்ருேருங் களிப்பாய்படிப்பதற்குச்
சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தப்பிரதியதாய்
தப்பிதங்களைத்திருத்தி தன்னுலியன்றமட்டும்
பதிப்பித்தார்தெய்வமகள் விலாசம்பிரஸதினில்
இந்தக்கதையிலே எழுத்துப்பிழையிருந்தால்
தப்புப்பிழைதிருத்தி தயவுபண்ணிஇரட்சிக்கவும்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்றி
பால்போல்ருசிக்கப் பாரில்மிகத்தான்வாழி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்தான்வாழி
ஓங்கியநால்வேத மூயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்

இப்பெருங் கதையை யுரைத்தவர் படித்தோ
ரெழுதினேர் பொருள்விரித் திசைத்தோர்
செப்பரு மன்பாற் கேட்டிளோ ரிதன்பேர்
செப்பினேர் தீமையிற் றீர்ந்தே
எப்பெருஞ் சிறப்பு மைந்தரும் வாழ்வு
மிசைந்ததீர்க் காயுளு முளராய்
ஒப்பருங் கதியி னிலேபெற விளங்கி
யும்பரும் புகழவாழ் குவரே.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் முற்றிற்று.

சுபம்! சுபம்!!

1955 தெய்வமகள் விலாசம் பிரஸ் 1955
24. தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சௌகார்பேட்டை P. O. சென்னை-1.